

Matthew

Chapter 1

¹ အာဗြဟံနှင့် ဒါဝိဒ်တို့မှဆင်းသက်တော်မူသော ယေရှုခရစ်၏ ဆွေတော်စဉ်မျိုးတော်ဆက်စာရင်း ဟူမူကား၊ ² အာဗြဟံသား ကုဇာတ်။ ကုဇာတ်သား ယာကုပ်။ ယာကုပ်သား ယုဒမှစ၍ ညီနောင်တစု။ ³ ယုဒသည် မိမိခင်ပွန်း တာမာတွင်မြင်သော သားဖာရက်နှင့်ဇာရု။ ဖာရက်သားဟောဇရုံ။ ဟောဇရုံသား အာရုံ။ ⁴ အာရုံသားအမိနဒပ်။ အမိနဒပ်သားနာရှန်။ နာရှန်သားစာလမုန်။ ⁵ စာလမုန်သည် မိမိခင်ပွန်း ရာခပ်တွင်မြင်သော သားဗောဇ။ ဗောဇသည် မိမိခင်ပွန်းရုသတွင် မြင်သော သားဩဗက်။ ဩဗက်သားယေရှု။ ယေရှုသား ဒါဝိဒ်မင်းကြီးတည်း။ ⁶ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ဥရိယ၏ခင်ပွန်းဖြစ်ဘူးသော မိန်းမတွင်မြင်သောသားရှောလမုန်။ ⁷ ရှောလမုန်သား ရောဗောင်။ ရောဗောင်သား အဘိယ။ အဘိယာသား အာသ။ ⁸ အာသသားယောရုဖတ်။ ယောရုဖတ်သား ယဟောရုံ။ ယဟောရုံသား ဩဇိ။ ⁹ ဩဇိသားယောသံ။ ယောသံသား အာခတ်။ အာခတ်သား ဟောဇကိ။ ¹⁰ ဟောဇကိသားမနာရှေ။ မနာရှေသားအာမုန်။ အာမုန်သားယောရှိ။ ¹¹ ယောရှိသား ယောယကိမ်။ ယောယကိမ်သည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ နေရာပြောင်းခါနီးတွင် မြင်သောသား ယေခေါနိမှစ၍ ညီနောင်တစုတည်း။ ¹² ဗာဗုလုန်မြို့သို့ နေရာပြောင်းသည့်နောက်၊ ယေခေါနိသားရှာလသေလ။ ရှာလသေလသား ဇေရုဗဗေလ။ ¹³ ဇေရုဗဗလသားအဗျုဒိ။ အဗျုဒိသား ဇျောကိမ်။ ဇျောကိမ်သား အာဇေ။ ¹⁴ အာဇေသား ဇာဒုတ်။ ဇာဒုတ်သား အာခိမ်။ အာခိမ်သားဇေဒိ။ ¹⁵ ဇေဒိသား ဇောဇာ။ ဇောဇာသား မသန်။ မသန်သား ယာကုပ်။ ¹⁶ ယာကုပ်မြင်သောသားကား၊ မာရိ၏ ခင်ပွန်းယောသပ်တည်း။ ထိုမာရိသည် ခရစ်ဟုခေါ်ဝေါ်သမုတ်သော ယေရှု၏ မယ်တော်ဖြစ်၏။ ¹⁷ ဤသို့လျှင်၊ မျိုးစဉ်နွယ်ဆက်ပေါင်းကား၊ အာဗြဟံမှသည် ဒါဝိဒ်တိုင်အောင် တဆယ်လေးဆက်၊ ဒါဝိဒ် မှသည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ နေရာပြောင်းသည်တိုင်အောင် တဆယ်လေးဆက်၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ပြောင်းပြီးမှသည် ခရစ်တော်တိုင်အောင် တဆယ်လေးဆက်ဖြစ်သတည်း။ ¹⁸ ယေရှုခရစ်သည်ဘွားမြင်ခြင်းကို ခံတော်မူသောအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ မယ်တော်မာရိသည် ယောသပ်နှင့် ထိမ်းမြားဆောင်နှင်း၍ မရှက်တင်မှီတွင် သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကြောင့် ပဋိသန္ဓေစွဲနေ၏။ ¹⁹ သူ၏ခင်ပွန်းယောသပ်သည် သူတော်ကောင်းဖြစ်၍၊ မာရိအသရေကို မပျက်စေချင်သောကြောင့် တိတ်ဆိတ်စွာစွန့်ပယ်မည်ဟု အကြံရှိ၏။ ²⁰ ထိုသို့ ကြံစည်၍နေစဉ်တွင် အိပ်မက်ကိုမြင်ရသည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ထင်ရှား၍၊ ဒါဝိဒ်အမျိုးယောသပ်၊ သင်၏ခင်ပွန်းမာရိကို ထိန်းသိမ်းရမည်အခွင့်ကို မစိုးရိမ်နှင့်။ ဤပဋိသန္ဓေ သည် သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကြောင့်ဖြစ်၏။ ²¹ သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်လိမ့်မည်။ ထိုသားသည် မိမိလူတို့ကိုအပြစ်မှ ကယ်ချွတ် မည်သူဖြစ်သော ကြောင့်၊ ယေရှု ဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်ဟု ကောင်းကင်တမန်ဆို၏။ ²² ထိုအကြောင်းအရာမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်ဖြင့်ထားတော်မူသော ဗျာဒိတ်တော် ပြည့်စုံ မည် အကြောင်းအတည်း။ ²³ ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကားကြည့်ရှုလော့။ သတို့သမီးကညာသည်ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်လတ်။ ထိုသားကို မောနွေလအမည်ဖြင့် မှည့်ရကြလတ်ဟုလာသတည်း။ မောနွေလအနက်ကား ငါတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူသောဘုရားသခင်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ²⁴ ယောသပ်သည် အိပ်ပျော်ရာမှန်းလျှင် ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်မှထားသည့်အတိုင်းပြု၍ မိမိခင်ပွန်းကို ထိန်းသိမ်းလေ၏။ ²⁵ သို့သော်လည်း၊ သားဦးကို မဘွားမှီတိုင်အောင် သံဝါသမပြုဘဲနေ၏။ ထိုသားကိုလည်း ယေရှုဟူသော အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

Chapter 2

¹ ယုဒပြည်ဗက်လင်မြို့၌ ဟေရုဒ်မင်းကြီးလက်ထက်၊ ယေရှုသည် ဘွားမြင်ခြင်းကိုခံတော်မူပြီးမှ၊ မာဂု ပညာရှိတို့သည် အရှေ့ပြည်က ယေရှုလင်မြို့သို့ ရောက်လာကြလျှင်။ ² ယခု ဘွားမြင်သောယုဒရှင်ဘုရင်သည်၊ အဘယ်မှာရှိတော်မူသနည်း။ အရှေ့ပြည်၌ သူ၏ကြယ်ကို ငါ တို့မြင်ရသည်ဖြစ်၍ ဖူးတွေ့ပူဇော်ခြင်းငှါ ရောက်လာပြီဟု မေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။ ³ ထိုစကားကိုကြားလျှင် ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် ယေရှုလင်မြို့သို့ သွားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ စိတ်ပူပန် ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ ⁴ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်လူတို့တွင် ကျမ်းပြုဆရာရှိသမျှတို့ကို စုဝေးစေ၍ ခရစ်တော်ကို အဘယ် အရပ်မှာ ဘွားမြင်လိမ့်မည်နည်းဟု မေးမြန်းတော်မူ၏။ ⁵ ထိုဆရာတို့ကလည်း၊ ပရောဖက်တစ်ဦး ရေးထားသောအချက်ဟူမူကား၊ ⁶ အိုယုဒပြည်ဗက်လင်မြို့၊ အစိုးရသောယုဒမြို့တို့တွင်သင်သည် မြို့ငယ်မြို့ယုတ်မဟုတ်။ အကြောင်း မူကား၊ ငါ၏လူစုကုသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးရသောသခင်သည် သင်၏အထံမှာပေါ်ထွန်းလတံ့ဟု ကျမ်းလာ ရှိပါ၏။ ထို့ကြောင့် ယုဒပြည်ဗက်လင်မြို့၌ ခရစ်တော်ကိုဘွားမြင်ရပါမည်ဟု မင်းကြီးအား ပြန်ကြားလျှောက် ထားကြ၏။ ⁷ ထိုအခါ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည်၊ မာဂုပညာရှိတို့ကိုမထင်မရှားခေါ်၍ ကြယ်ပေါ်ထွန်းသောအချိန် ကာလကို စေ့စေ့မေးမြန်းပြီးမှ၊ ⁸ သင်တို့သွား၍ ထိုသူငယ်ကိုကြိုးစားရှာကြပါ။ တွေ့လျှင် ငါထံသို့ပြန်လာ၍ ငါလည်း ထိုသူငယ်ကို ဖူးတွေ့ပူဇော်ရအောင် ကြားပြောကြပါဟု မှာထားတော်မူလျက်၊ ဗက်လင်မြို့သို့ စေလွှတ်လေ၏။ ⁹ ထိုသူတို့သည် မင်းကြီးစကားကိုနာခံပြီးလျှင်ထွက်သွားကြ၍ အရှေ့ပြည်၌မြင်ရသောကြယ်သည် သူတို့ ရှေ့ကသွားသဖြင့် သူငယ်တော်ရှိရာအရပ်အပေါ်သို့ရောက်၍ တည်လျက်နေ၏။ ¹⁰ ထိုကြယ်ကိုမြင်ပြန်သောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်းရှိ၍၊ ¹¹ အိမ်သို့ဝင်လေသော်၊ မယ်တော်မာရိနှင့်တကွ သူငယ်တော်ကိုတွေ့မြင်လျှင် ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်၍၊ မိမိတို့ ဘဏ္ဍာဥစ္စာတို့ကိုဖွင့်ပြီးမှ လောဗနှင့်မုရန် တည်းဟူသောနံ့သာမျိုးကိုငင်း၊ ရွှေကိုငင်း ဆက်ကပ်ပူဇော်ကြ၏။ ¹² နောက်မှ ဟေရုဒ်မင်းကြီးထံသို့ မပြန်ရမည်အကြောင်းကိုအိပ်မက်တွင် ဗျာဒိတ်တော်ကိုရ၍ မိမိတို့ ပြည်သို့ အခြားသောလမ်းဖြင့်ပြန်သွားကြ၏။ ¹³ ထိုသူတို့ သွားကြသည်နောက်၊ ယောသပ်သည်အိပ်မက်ကိုမြင်သည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန်သည်ထင်ရှား၍၊ သင်ထလော့။ မယ်တော်နှင့် သူငယ်တော်ကိုဆောင်ယူပြီးလျှင်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြေး၍၊ တဖန် ငါပြောဆိုသည်တိုင်အောင် ထိုပြည်၌နေလော့။ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် သူငယ်တော်ကို သတ်အံ့သောငှာ ရှာလိမ့်မည်ဟုဆိုလေ၏။ ¹⁴ ထိုအခါ ယောသပ်သည် ထ၍ မယ်တော်နှင့်သူငယ်တော်ကို ညှဉ်းအချိန်၌ ဆောင်ယူပြီးလျှင် အဲဂုတ္တု ပြည်သို့ ထွက်သွား၍၊ ¹⁵ ဟေရုဒ်မင်းကြီး အနိစ္စရောက်သည်တိုင်အောင် ထိုပြည်၌နေလေ၏။ ဤအကြောင်းအရာကား၊ ငါ့သား ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှငါခေါ်ခဲ့ပြီဟု ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်ဖြင့်ထားတော်မူသောဗျာဒိတ်တော် ပြည့်စုံမည် အကြောင်းတည်း။ ¹⁶ ထိုအခါ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် မာဂုပညာရှိတို့ လှည့်ဖြားသည်ကိုသိလျှင်၊ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ လူကို စေလွှတ်သဖြင့်၊ မာဂုပညာရှိတို့၌ စေ့စေ့မေးမြန်းပြီးသော ကြယ်၏အချိန်ကာလကိုထောက်၍၊ ဗက်လင်မြို့မှ စသော ကျေးလက်ရှိသမျှတို့၌ နှစ်နှစ်အရွယ်မှစ၍ ထိုအရွယ်အောက်ယုတ်သော သူငယ်ယောက်ျားအပေါင်း တို့ကို သတ်စေ၏။ ¹⁷ ပရောဖက်ယေရုမိဟောဘူးသည်ကား၊ ¹⁸ ရာမအရပ်၌ သည်းစွာသောညည်းတွားငိုကြွေး၊ မြည်တမ်းခြင်းအသံကိုကြားရ၍၊ ရာခေလသည် မိမိ သားတို့ မရှိသောကြောင့်ငို၍ စိတ်မပြေနိုင်ဟူသောစကားသည် ထိုအခါ၌အမှန်ကျသတည်း။ ¹⁹ ဟေရုဒ်မင်းကြီး အနိစ္စရောက်သည်နောက်၊ ယောသပ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ အိပ်မက်ကိုမြင်ပြန်သည် မှာ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည်ထင်ရှား၍၊ ²⁰ သင်ထလော့။ မယ်တော်နှင့် သူငယ်တော်ကိုဆောင်ယူပြီးလျှင် ကုသရေလတိုင်းသို့သွားလော့။ သူငယ် တော်ကိုသတ်အံ့သောငှာ ရှာသောသူတို့သည် သေကြပြီဟုဆိုလေ၏။ ²¹ ထိုအခါ ယောသပ်သည် ထ၍ မယ်တော်နှင့်သူငယ်တော်ကို ဆောင်ယူပြီးလျှင် ကုသရေလတိုင်းသို့ သွား၍ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ²² ဟေရုဒ်မင်းကြီး၏ အရာ၌ သားတော်အခေလသည် ယုဒပြည်တွင်မင်းပြုကြောင်းကို ကြားရလျှင်၊ ထိုပြည်သို့ မသွားဝံ့၍ အိပ်မက်၌ ဗျာဒိတ်တော်ကိုရပြန်ပြီးမှ ဂါလိလဲပြည်သို့သွား၍၊ ²³ ခရစ်တော်ကို နာဇရက်လူဟုခေါ်ဝေါ်ကြလတံ့ဟူသော ပရောဖက်တို့၏ နှုတ်ထွက်နှင့်အညီ၊ နာဇရက် အမည်ရှိသောမြို့သို့ရောက်၍ အမြဲနေလေ၏။

Chapter 3

¹ ထိုကာလအခါ ဗတ္တိဇိဆရာယောဟန်သည် ပေါ်ထွန်းလျှင်၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် တည်လုနီး ပြီ။ ² ထို့ကြောင့် နောင်တရကြလော့ဟု ယုဒတောဉ်ဟောလေ၏။ ³ ပရောဖက်ဟောရှာယဟောဘူးသည်ကား၊ တောဉ်ဟစ်ကျော်သောသူ၏အသံမှာ၊ ထာဝရဘုရား ကြွ တော်မူရာလမ်းကို ပြင်ကြလော့။ လမ်းခရီးတော်ကို ဖြောင့်စေကြလော့ဟူသောအချက်၌ ထိုယောဟန်ကို ဆိုလို သတည်း။ ⁴ ယောဟန်သည် ကုလားအုပ်အမွေးနှင့်ရက်သော အဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ ခါးဉ်သားရေခါးပန်းကို စည်း လျက်၊ ကျိုင်းကောင်နှင့် တောဉ်ဖြစ်သော ပျားရည်ကို စားလျက်နေ၏။ ⁵ ထိုအခါ ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်သူပြည်သား၊ ယော်ဒန်မြစ်နားမှာနေသောသူအပေါင်းတို့သည် ယောဟန်ထံသို့ ထွက်သွား၍၊ ⁶ မိမိတို့အပြစ်များကို ဘော်ပြုလျက်ယော်ဒန်မြစ်၌ ဗတ္တိဇိကို ခံကြ၏။ ⁷ ဖာရိရှနှင့် ဗဒ္ဒါကဲအများတို့သည် ဗတ္တိဇိကို ခံအံ့သောဌာလာကြသည်ကို ယောဟန်သည်မြင်လျှင်၊ အချင်းမြေဆိုးအမျိုးတို့၊ ရောက်လှသောသေဒဏ်မှ ပြေးသွားစိမ့်သောငှာ၊ အဘယ်သူသည် သင်တို့ကိုသတ်ပေး ဘိသနည်း။ ⁸ နောင်တရခြင်းနှင့် ထိုက်တန်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြလော့။ ⁹ အာဗြဟံသည် ငါတို့အဘဖြစ်သည်ဟူ၍ စိတ်ထံ၌မအောက်မေ့ကြနှင့်။ ဘုရားသခင်သည် ဤကျောက်ခဲတို့မှ အာဗြဟံတို့ကို ထုတ်ဘော်ဖန်ဆင်းနိုင်တော်မူသည်ဟု ငါအမှန်ဆို၏။ ¹⁰ သစ်ပင်အမြစ်နားမှာ ပုဆိန်ထားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကောင်းသောအသီးမသီးသောအပင် ရှိသမျှတို့ကို ခုတ်လှဲ၍ မီးထဲသို့ ချလိုက်ရ၏။ ¹¹ ငါသည်နောင်တအဘို့အလိုငှါ သင်တို့ကို ရေနှင့်ဗတ္တိဇိပေး၏။ ငါ့နောက်ကြွလာသောသူသည် ငါထက် တတ်စွမ်းနိုင်၏။ ထိုသူ၏ခြေနှင်းတော်ကိုမျှဆောင်ခြင်းငှာ ငါမထိုက်။ ထိုသူသည် သန်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် နှင့်၎င်း၊ မီးနှင့်၎င်း၊ သင်တို့ကို ဗတ္တိဇိပေးမည်။ ¹² လက်တော်တွင် စံကောပါလျက်၊ မိမိကောက်နယ်တလင်းကို ရှင်းလင်းစေသဖြင့်၊ မိမိဂျုစပါးကို ကျဉ်း စုသိမ်းသွင်းထား၍၊ အဖျင်းကိုကား မငြိမ်းနိုင်သောမီးနှင့် ရှိတော်မူလတုံဟု ယောဟန်ဟောပြော၏။ ¹³ ထိုအခါ ယေရုရှသည် ဗတ္တိဇိကို ခံအံ့သောငှါ ဂါလိလဲပြည်မှ ယော်ဒန်မြစ်နား ယောဟန်ထံသို့ ကြွတော် မူ၏။ ¹⁴ ယောဟန်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံ၌ ဗတ္တိဇိကိုခံရမည် အကြောင်းရှိပါသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ထံသို့ ကြွလာတော်မူသလော့ဟု ယေရုရှကိုဆီးတားလေ၏။ ¹⁵ ယေရုရှကလည်း အလုံးစုံသောတရားတို့ကို အကုန်အစင်ကျင့်သင့်သည်ဖြစ်၍ ယခုအခွင့်ပေးပါဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။ ထိုအခါ ယောဟန်သည် ဝန်ခံလေ၏။ ¹⁶ ယေရုရှသည်ဗတ္တိဇိကိုခံတော်မူပြီးလျှင် ရေမှပေါ်ထစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ချိုးငှက်ကဲ့သို့ ဆင်းသက်၍ ကိုယ်တော်အပေါ်၌ နားတော်မူသည်ကိုမြင်ရ၍၊ ¹⁷ ဤသူကား ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သား ပေတည်းဟု ကောင်းကင်က အသံတော်ဖြစ်လေ၏။

Chapter 4

1 ထိုအခါ မာရ်နတ်၏ စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းကို ခံစေမည်အကြောင်း၊ ဝိညာဉ်တော်သည် ယေရှုကို တောသို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၍၊² ယေရှုသည် အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး အစာအာဟာရကို မသုံးဆောင်ဘဲနေပြီးမှ မွတ်သိပ်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။³ ထိုအခါ စုံစမ်းသွေးဆောင်သောသူသည် ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော် မှန်လျှင်၊ ဤကျောက်ခဲတို့ကို မှန်ဖြစ်စေခြင်းငှါ အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။⁴ ယေရှုကလည်း၊ လူသည် မှန်အားဖြင့်သာ အသက်ကိုမွေးရမည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူ သမျှ အားဖြင့် အသက်ကိုမွေးရမည် ကျမ်းစာလာသည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။⁵ ထိုအခါ မာရ်နတ်သည် ယေရှုကို သန့်ရှင်းသောမြို့တော်သို့ဆောင်သွား၍ ဗိမာန်တော်၏အထွဋ်၌ တင်ထားပြီးလျှင်၊⁶ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ကောင်းကင်တမန်တို့အားသင့်အဘို့ မှာထားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်၏ခြေကို ကျောက်နှင့် မထိမခိုက်စေခြင်းငှါ သူတို့သည်သင့်ကို လက်နှင့်မစချီပင့်ကြလိမ့်မည်ဟုလာ၏။ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်၏ သားတော်မှန်လျှင် ကိုယ်ကို အောက်သို့ချလိုက်တော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။⁷ ယေရှုကလည်း သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို သင်သည် အစုံအစမ်းမပြုရဟု ကျမ်းစာလာ ပြန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁸ တဖန်မာရ်နတ်သည် ယေရှုကို အလွန်မြင့်လှစွာသော တောင်ပေါ်သို့ ဆောင်သွား၍၊ ဤလောက၌ ရှိသမျှသော တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို၎င်း၊ ထိုတိုင်းနိုင်ငံတို့၏ ဘုန်းစည်းစိမ်ကို၎င်း ပြည့်နှံ၍၊⁹ ကိုယ်တော်သည် ငါ့ကို ညွတ်ပြန်ပေးကွယ်လျှင် ယခုပြုလေသမျှတို့ကို ငါပေးမည်ဟုဆိုလေ၏။¹⁰ ယေရှုကလည်း အချင်းစာတန်၊ ငါ့နောက်သို့ဆုတ်လော့။ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ရမည်။ ထိုဘုရားသခင်ကိုသာ ဝတ်ပြုရမည် ကျမ်းစာလာသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။¹¹ ထိုအခါ မာရ်နတ်သည် အထံတော်မှထွက်သွား၍ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ချဉ်းကပ်လျက် လုပ် ကျွေးကြ၏။¹² ယောဟန်သည် ထောင်ထဲသို့ရောက်ကြောင်းကို ယေရှုသည်ကြားလျှင်၊ ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွတော်မူ၍၊¹³ နာဇရက်မြို့ကို စွန့်သွားလျက်၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်၊ နုဿလိခရိုင်စပ်ကြားတွင် အိုင်နှင့်နီးစပ်သော ကပေရနောင်မြို့သို့ ရောက်၍ နေတော်မူ၏။¹⁴ ဤအကြောင်းအရာကား၊ ပရောဖက်ဟောရှာယ၏ နှုတ်ထွက်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။¹⁵ နှုတ်ထွက်အချက်ဟူမူကား၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်နှင့် နုဿလိခရိုင်တည်းဟူသော အိုင်နားရှောက်သောလမ်း၊ ယောဒန်မြစ်တဘက်၊ တပါးအမျိုးသားနေရာဂါလိလဲပြည်၊¹⁶ မှောင်မိုက်ထဲမှာရှိနေသော လူများတို့သည် ကြီးစွာသောအလင်းကို မြင်ရ၍၊ သေမင်း၏နိုင်ငံအရိပ် တွင်ရှိနေသော သူတို့၌ အလင်းပေါ်ထွန်းလျက်ရှိ၏ဟု ဟောထားသတည်း။¹⁷ ထိုအခါမှစ၍ ယေရှုက၊ နောင်တရကြလော့။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် တည်လုနီးပြီဟူသော တရားကို ဟောစပြုတော်မူ၏။¹⁸ ဂါလိလဲအိုင်နားမှာ ကြွတော်မူစဉ်၊ ပေတရုဟူ၍ခေါ်ဝေါ်သော ရှိမုန်နှင့်အန္ဒြေ၊ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်တို့သည် တံငါဖြစ်၍၊ အိုင်တွင် ပိုက်ကွန်ဖြန့်ချသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊¹⁹ ထိုသူတို့အား ငါ့နောက်သို့လိုက်ကြလော့။ သင်တို့သည် လူကို များသောတံငါဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါပြု မည်ဟု အမိန့်တော်ရှိလေသော်၊²⁰ ထိုသူတို့သည် ချက်ခြင်း ပိုက်ကွန်ကိုစွန့်ပစ်၍ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။²¹ ထိုမှလွန်လျှင် အခြားသောညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်၊ ဇေဗေဒဲ၏သား ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်တို့သည် သူတို့အဘနှင့်အတူ လှေပေါ်မှာ ပိုက်ကွန်ပြင်နေသည်ကို မြင်၍ ခေါ်တော်မူ၏။²² ထိုသူတို့သည်လည်း ချက်ခြင်းအဘနှင့်လှေကို စွန့်ပစ်၍ နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။²³ ယေရှုသည် တရားစရပ်တို့၌ ဆုံးမဩဝါဒပေးလျက်၊ နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဝေဂေလိတရားကို ဟောလျက်၊ လူတို့တွင်အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ငြိမ်းစေလျက်၊ ဂါလိလဲပြည် တပြည်လုံးကို ဒေသစာရီ လှည့်လည်တော်မူ၏။²⁴ သိတင်းတော်သည်လည်း ရှုရိပြည်၌ အနံ့အပြားကျော်စောသည်ဖြစ်၍ နတ်ဝင်သောသူ ဝက်ရှူးစွဲသော သူ၊ လက်ခြေသေသောသူမှစသော အထူးထူးအပြားပြားသော အနာရောဂါစွဲ၍ မကျန်းမမာသောသူ ရှိသမျှတို့ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၍၊ သူတို့၏ အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။²⁵ ဂါလိလဲပြည်၊ ဒေကပေါလိပြည်၊ ယေရှုရှုလင်မြို့မှစသော ယုဒပြည်၊ ယောဒန်မြစ်တဘက်မှ လာသော လူများအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။

Chapter 5

1 ထိုလူအပေါင်းတို့ကို မြင်လျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် တောင်ပေါ်သို့တက်၍ ထိုင်တော်မူသောအခါ၊ တပည့် တော်တို့သည် ကိုယ်တော်ရင်းသို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။ 2 ထိုအခါ နှုတ်တော်ကိုဖွင့်၍ တပည့်တော်တို့အား ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူသည်မှာ၊ 3 စိတ်နှလုံးနှိမ့်ချသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ထိုသူ တို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။ 4 စိတ်မသာညည်းတွားသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ထိုသူတို့သည် သက်သာခြင်း သို့ ရောက်ကြလတံ့။ 5 စိတ်နှလုံးညှိသိမ်မွေ့သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ပြည်တော်ကို အမွေခံရကြလတံ့။ 6 ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီကို ဆာငတ်ခင်မှတ်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့ သည် ဝပြောခြင်းသို့ ရောက်ကြလတံ့။ 7 သနားစုံမက်တတ်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် သနားစုံမက်ခြင်း ကို ခံကြလတံ့။ 8 စိတ်နှလုံးဖြူစင်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မြင်ရကြလတံ့။ 9 သူတပါးချင်း ခိုက်ရန်ပြုခြင်းကို ငြိမ်းစေတတ်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ခံရကြလတံ့။ 10 ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကြောင့် နှောင့်ရှက်ညှိုးဆဲခြင်းကို ခံရသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ထိုသူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။ 11 ငါ့ကြောင့် သင်တို့ကို ကဲ့ရဲ့ညှိုးဆဲ၍ မမှန်ဘဲလျက် အပြစ်တကာ တင်ကြသောအခါ၊ သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ 12 ဝမ်းမြောက်ရွှင်မြူးခြင်းရှိကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သင်တို့၏ အကျိုးသည် ကြီးလှ ပေ၏။ သင်တို့ရှေ့က ပေါ်ထွန်းသော ပရောဖက်တို့ကို ထိုနည်းတူညှိုးဆဲကြပြီ။ 13 သင်တို့သည် ဤလောက၏ ဆားဖြစ်ကြ၏။ ဆားမူကား၊ အငန်ကင်းပျောက်လျှင် ငန်သောအရာသာကို အဘယ်သို့ ရပြန်မည်နည်း။ ပြင်သို့ ပစ်လိုက်၍ ကျော်နင်းခြင်းမှတစ်ပါး အဘယ်အသုံးမျှမဝင်။ 14 သင်တို့သည် ဤလောက၏ အလင်းဖြစ်ကြ၏။ တောင်ထိပ်၌တည်သော မြို့ကို မကွယ်နိုင်။ 15 ဆီမီးထွန်း၍ တောင်းလေးအောက်၌ ဖုံးထားလေ့မရှိ။ အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့သည် အလင်းကို ရစေခြင်းငှါ ဆီမီးခုံပေါ်မှာ တင်ထားလေ့ရှိ၏။ 16 ထိုနည်းတူ၊ သူတပါးတို့သည် သင်တို့၏ကောင်းသောအကျင့်ကိုမြင်၍၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘ၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ၊ သူတပါး ရှေ့၌ သင်တို့အလင်းကို လင်းစေကြလော့။ 17 ပညတ္တိကျမ်း၊ အနာဂတ္တိကျမ်းများကို ဖျက်ပယ်ခြင်းငှါ ငါလာသည်ဟု မထင်ကြနှင့်။ ဖျက်ပယ်ခြင်းငှါ ငါလာသည်မဟုတ်။ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ငါလာသည်။ 18 ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးမပျက်စီးမှီတိုင်အောင်၊ ပညတ္တိကျမ်း၌ အငယ်ဆုံးသော စာလုံးဗိန္နုတလုံးမျှ ပြည့်စုံခြင်းသို့ မရောက်မှီ မပျက်စီးရ။ 19 ထိုကြောင့် အကြင်သူသည်၊ အငယ်ဆုံးသောပညတ်တခုကို ကိုယ်တိုင်လွန်ကျူး၍ သူတပါးတို့အား လည်း ထိုအတူသွန်သင်၏။ ထိုသူသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အငယ်ဆုံးသောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ အကြင်သူ သည် ကိုယ်တိုင်ကျင့်၍ သူတပါးတို့အားလည်း သွန်သင်၏။ 20 ထိုသူသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ ကြီးသောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်တို့ ကျင့်သောအကျင့်သည် ဖာရိရှုတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့ကျင့်သောအကျင့်ထက် မလွန်မသာလျှင်၊ သင်တို့သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ မဝင်ရကြဟု ငါအမှန်ဆို၏။ 21 လူအသက်ကို မသတ်ရ။ သတ်သောသူသည် ရိုး၌အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံထိုက်ပေ၏ဟူသော ရှေးပညတ် စကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။ 22 ငါပညတ်သည်ကား၊ ညီအစ်ကိုကို အထောက်မထန် အမျက်ထွက်သောသူသည် ရိုး၌အပြစ်စီရင်ခြင်း ကို ခံထိုက်ပေ၏။ ညီအစ်ကိုကို ကဲ့ရဲ့သောသူသည် လွှတ်တော်၌အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံထိုက်ပေ၏။ ညီအစ်ကိုကို ကျိန်ဆသောသူသည် ဂေဟနံအရပ်၌ မီးရှို့ခြင်းကို ခံထိုက်ပေ၏။ 23 ထိုကြောင့် သင်သည်ပူဇော်သက္ကာကို ယဇ်ပလ္လင်သို့ဆောင်ယူခဲ့လျက် သင်၏ညီအစ်ကိုသည် သင်၌ အပြစ်တင်ခွင့် တစုံတခုရှိသည်ဟု အောက်မေ့သတ်ရလျှင်၊ ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ ပူဇော်သက္ကာကိုထား၍ သွားလော့။ 24 ညီအစ်ကိုနှင့် သင့်တင်ပြီးမှ ပြန်၍ ပူဇော်သက္ကာကို တင်လော့။ 25 တရားတွေ့ဘက်နှင့်အတူ လမ်း၌သွားစဉ်တွင်ပင်၊ သူ၏စိတ်ကို ပြေစေခြင်းငှါ အလျင်အမြန်ပြုလော့။ သို့မဟုတ် တရားတွေ့ဘက်သည် တရားသူကြီး၌ အပ်မည်။ တရားသူကြီးသည်လည်း လုလင်ခေါင်း၌အပ်၍ ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထားမည်။ 26 လျော်ပြစ်ငွေ ရှိသမျှကို မလျော်မှီတိုင်အောင် ထောင်ထဲကမထွက်ရဟု ငါအမှန်ဆို၏။ 27 သူ့မယားကို မပြစ်မှားရဟူသော ရှေးပညတ်စကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။ 28 ငါပညတ်သည်ကား ကိလေသာစိတ်နှင့် သူ့မယားကို ကြည့်ရှုသောသူသည် စိတ်နှလုံးထဲ၌ ထိုမိန်းမနှင့် ပြစ်မှားပြီ။ 29 ထိုကြောင့် လက်ျာမျက်စိဖြစ်သော်လည်း သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင် ထိုမျက်စိကိုထုတ်ပစ်လော့။ တကိုယ်လုံး ငရဲသို့ချခြင်းကို ခံရသည်ထက် အင်္ဂါတခုပျက်သော် သာ၍ကောင်း၏။ 30 ထိုနည်းတူ လက်ျာလက်ဖြစ်သော်လည်း သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင် ထိုလက်ကိုဖြတ်ပစ်လော့။ တကိုယ်လုံး ငရဲသို့ချခြင်းကို ခံရသည်ထက် အင်္ဂါတခုသာ ပျက်သော်သာ၍ကောင်း၏။ 31 တဖန်တုံ၊ မယားနှင့်ကွာလိုလျှင် ဖြတ်စာကို အပ်ပေးစေဟူသော ပညတ်စကားရှိပြီ။ 32 ငါပညတ်သည်ကား၊ မှားယွင်းခြင်းအကြောင်းမှတစ်ပါး အခြားသောအကြောင်းဖြင့် မိမိမယားနှင့် ကွာသောသူသည် မိမိမယားကို မှားယွင်းစေ၏။ ကွာသောမိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကို ပြုသောသူသည်လည်း သူ့မယားကို ပြစ်မှား၏။ 33 တဖန်တုံ၊ မဟုတ်မမှန်ဘဲလျက် ကျိန်ဆိုခြင်းကိုမပြုရ။ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသည်အတိုင်း ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ တည်စေလော့ဟူသော ရှေးပညတ်စကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။ 34 ငါပညတ်သည်ကား၊ ကျိန်ဆိုခြင်းကို အလျင်းမပြုရ။ ကောင်းကင်ဘုံကို တိုင်တည်၍မကျိန်ရ။ ကောင်းကင်ဘုံကား ဘုရားသခင်၏ ပလ္လင်တော်ဖြစ်သတည်း။ 35 မြေကြီးကို တိုင်တည်၍မကျိန်ရ။ မြေကြီးကား ဘုရားသခင်၏ ခြေတော်တင်ရာ ခုံဖြစ်သတည်း။ ယေရှု ရှုလင်မြို့ကို တိုင်တည်၍မကျိန်ရ။ မဟာမင်းကြီး၏မြို့တော် ဖြစ်သတည်း။ 36 ဆံခြည်တပင်ကိုမျှ ဖြူစေခြင်း၊ မည်းစေခြင်းငှါမတတ်နိုင်သော်၊ ကိုယ်ဦးခေါင်းကိုတိုင်တည်၍ မကျိန်ရ။ 37 သင်၏စကားမှာ ဟုတ်သည်ကိုအဟုတ်၊ မဟုတ်သည်ကို မဟုတ်ဖြစ်စေလော့။ ဤထက် လွန်သော စကားသည် မကောင်းသောအရာနှင့် စပ်ဆိုင်ပေ၏။ 38 သူ့မျက်စိကို ဖျက်လျှင် ကိုယ်မျက်စိဖျက်ခြင်းကိုခံစေ။ သူ့သွားကိုချိုးလျှင် ကိုယ်သွားချိုးခြင်းကို ခံစေ ဟူသော ပညတ်စကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။ 39 ငါပညတ်သည်ကား၊ နှောင့်ရှက်သောသူကို မဆီးမတားနှင့်။ သင်၏ ပါးတဘက်ကို သူတပါးပုတ်လျှင် ပါးတဘက်ကို လှည့်၍ပေးဦးလော့။ 40 သင့်အကျိ်ကို

ယူလို၍ တရားတွေ့သောသူအား သင့်ဝတ်လုံကိုလည်း ယူစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးဦးလော့။⁴¹ အကြင်သူသည် သင့်ကို အနိုင်ပြု၍ ခရီးတတိုင်သွားစေ၏။ ထိုသူနှင့်တကွ နှစ်တိုင်သွားဦးလော့။⁴² တောင်းသောသူအားပေးလော့။ ချေးငါးလိုသောသူကိုလည်း မငြင်းမပယ်နှင့်။⁴³ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ချစ်လော့။ ရန်သူကို မုန်းလော့ဟူသောပညတ်စကားကို သင်တို့ ကြား ရပြီ။⁴⁴ ငါပညတ်သည်ကား၊ သင်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘ၏ သားဖြစ်လိုသော ငါ။ သင်တို့၏ရန်သူတို့ကို ချစ်ကြလော့။ သင်တို့ကိုကျိန်ဆဲသောသူတို့အား မေတ္တာပို့ကြလော့။ သင်တို့ကို မုန်း သောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုကြလော့။ သင်တို့ကို နှောင့်ရှက်ညှဉ်းဆဲသောသူတို့အဘို့ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း ကြလော့။⁴⁵ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည်၊ ကောင်းသောသူမကောင်း သောသူတို့အပေါ်၌ ကိုယ်တော်၏နေကို ထွက်စေတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ မဖြောင့်မတ်သောသူတို့ အပေါ်၌ မိုဃ်းကို ရွာစေတော်မူ၏။⁴⁶ သင်တို့ကို ချစ်သောသူတို့အားသာ ချစ်တုံ့ပြုလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးတင်သနည်း။ အခွန်ခံသူတို့ပင် ဤ မျှလောက်ပြုကြသည် မဟုတ်လော့။⁴⁷ အဆွေအမျိုးတို့အားသာ လောကဝတ်ပြုလျှင် အဘယ်သို့ထူးမြတ်သနည်း။ သာသနာပလူတို့ပင် ထို အတူ ပြုကြသည်မဟုတ်လော့။⁴⁸ ထို့ကြောင့် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် စုံလင်တော်မူသည်နည်းတူ သင်တို့ သည်လည်း စုံလင်ခြင်းရှိကြလော့။

Chapter 6

1 လူများတို့ မြင်စေခြင်းငှါ ကိုယ်သီလအကျင့်ကို သူ့ရှေ့မှောက်၌ မကျင့်မည်အကြောင်း သတိပြုကြ လော့။ သို့မဟုတ် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘထံမှ အကျိုးကိုမခံမရကြ။ 2 ထို့ကြောင့် သင်သည် အလှူဒါနကို ပေးသောအခါ လျှို့ဝှက်သောသူတို့သည် လူများအချိုးအမှမ်းကို ခံလို၍ ပွဲသဘင်လမ်းခရီး၌ မိမိတို့ရှေ့မှာ တပိုးခရာမှုတ်စေသည်နည်းတူမပြုနှင့်။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အကျိုးကိုရကြပြီ။ 3 သင်သည် အလှူဒါနကိုပေးသောအခါ ပေးကြောင်းကို မထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ လက်ျာလက်ပြုသည် အမှုကို လက်ဝဲလက်မျှမသိစေနှင့်။ 4 မထင်ရှားသောအရာကို မြင်တော်မူသော သင်၏အဘသည် အကျိုးကိုထင်ရှားစွာ ပေးတော်မူလတံ့။ 5 သင်သည် ဆုတောင်းပင့်နာပြုသောအခါ လျှို့ဝှက်သောသူတို့နည်းတူမပြုနှင့်။ ထိုသူတို့သည် လူများ တို့ရှေ့မှာထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ပွဲသဘင်လမ်းဆုံလမ်းဝတို့၌ ရပ်လျက်ဆုတောင်းခြင်းငှါအလိုရှိကြ၏။ ငါအမှန်ဆို သည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အကျိုးကိုခံရကြ၏။ 6 သင်သည် ဆုတောင်းသောအခါ ဆိတ်ညံ့ရာအခန်းသို့ဝင်၍ တံခါးကိုပိတ်ပြီးမှ၊ မထင်ရှားသောအရပ်၌ ရှိတော်မူသော သင်၏အဘကိုဆုတောင်းလော့။ မထင်ရှားသောအရာကို မြင်တော်မူသော သင်၏အဘသည် အကျိုးကို ထင်ရှားစွာပေးတော်မူလတံ့။ 7 သင်တို့သည် ဆုတောင်းသောအခါ သာသနာပလူနည်းတူ အချည်းနှီးသောစကားဖြင့် အထပ်ထပ် မမြွက်ကြနှင့်။ ထိုသူတို့သည် များစွာသောစကားအားဖြင့် မိမိတို့အလို ပြည့်စုံမည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။ 8 ထိုသူတို့နည်းတူမပြုကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ အလိုရှိသမျှတို့ကို သင်တို့မတောင်းမှီ သင်တို့ အဘသိတော်မူ၏။ 9 ထို့ကြောင့် သင်တို့ဆုတောင်းရမည်မှာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောအကျွန်ုပ်တို့အဘ ကိုယ်တော်၏ နာမတော်အား ရိုသေလေးမြတ်ခြင်း ရှိပါစေသော။ 10 နိုင်ငံတော်တည်ထောင်ပါစေသော။ အလိုတော်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ပြည့်စုံသကဲ့သို့ မြေကြီးပေါ်မှာ ပြည့်စုံပါစေသော။ 11 အသက်မွေးလောက်သောအစာကို အကျွန်ုပ်တို့အား ယနေ့ပေးသနားတော်မူပါ။ 12 သူတပါးသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြစ်မှားသောအပြစ်များကို အကျွန်ုပ်တို့သည် လွတ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် တို့၏အပြစ်များကို လွတ်တော်မူပါ။ 13 အပြစ်သွေးဆောင်ရာသို့ မလိုက်မပါစေဘဲ၊ မကောင်းသောအမှုအရာမှလည်း ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ အစိုးပိုင်သောအခွင့်နှင့် ဘုန်းတန်ခိုးအာနော်သသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ကိုယ်တော်၌ရှိပါ၏။ အာမင်ဟု ဆုတောင်းကြလော့။ 14 သင်တို့သည် သူတပါးတို့၏ အပြစ်ကိုလွတ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောသင်တို့အဘသည် သင်တို့၏အပြစ်ကို လွတ်တော်မူမည်။ 15 သင်တို့သည် သူတပါးတို့၏အပြစ်ကိုမလွတ်လျှင်၊ သင်တို့အဘသည် သင်တို့၏အပြစ်ကို လွတ်တော် မမူ။ 16 သင်တို့သည် အစာရှောင်ခြင်းအကျင့်ကိုကျင့်သောအခါ လျှို့ဝှက်သောသူတို့နည်းတူ မျက်နှာညှိုးငယ် ခြင်းမရှိကြနှင့်။ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အစာရှောင်သည်ကို လူများတို့ရှေ့မှာ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ မိမိတို့မျက်နှာကို ဖျက်တတ်ကြ၏။ 17 ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အကျိုးကို ခံရကြ၏။ 18 သင်သည်အစာရှောင်သောအခါ အစာရှောင်သည်ကိုလူများတို့ရှေ့မှာမထင်ရှားစေဘဲ၊ မထင်ရှားသော အရပ်၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘရှေ့တော်၌သာထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ခေါင်းကိုလိမ်းကျလော့။ မျက်နှာကို လည်းသစ်လော့။ မထင်ရှားသောအရာကိုမြင်တော်မူသော သင်တို့အဘသည် အကျိုးကို ထင်ရှားစွာပေးတော် မူလတံ့။ 19 သံချေး၊ ပိုးရွဲဖျက်ဆီး၍ သူခိုးထွင်းဖောက်ခိုးယူရာ မြေကြီးပေါ်မှာ ဘဏ္ဍာကို မဆည်းဖူးကြနှင့်။ 20 သံချေး၊ ပိုးရွဲ မဖျက်ဆီး၍ သူခိုးမထွင်းမဖောက် မခိုးမယူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကိုဆည်းဖူး ကြလော့။ 21 အကြောင်းမူကား၊ အကြင်အရပ်၌ သင်တို့၏ဘဏ္ဍာရှိ၏။ ထိုအရပ်သို့ သင်တို့၏ စိတ်နှလုံးရောက် တတ်၏။ 22 မျက်စိကား ကိုယ်၏ ဆီမီးဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မျက်စိကြည်လင်လျှင် တကိုယ်လုံးလင်းလိမ့်မည်။ 23 မျက်စိမြှေးရှက်လျှင် တကိုယ်လုံးမိုက်လိမ့်မည်။ သင်၏ အလင်းသော်ကား၊ မှောင်မိုက်ဖြစ်လျှင် ထို အမိုက်သည် အလွန်မိုက်စွတကား။ 24 အဘယ်သူမျှ သခင်နှစ်ဦးအစေကို မခံနိုင်။ သခင်တဦးကိုမုန်း၍ တဦးကိုချစ်မည်။ သခင်တဦးကို မှီခို၍ တဦးကို မခန့်မညားပြုမည်။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏အစေကိုငင်း၊ လောက်စည်းစိမ့်၏အစေကိုငင်း မခံနိုင်ကြ။ 25 ထို့ကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ အဘယ်သို့ စားသောက်ရမည်ဟု အသက်အဘို့မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ အဘယ်သို့ ဝတ်ရမည်ဟု ကိုယ်အဘို့မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ အထက် အသက်မြတ်သည်မဟုတ်လော။ အဝတ်ထက် ကိုယ်မြတ် သည်မဟုတ်လော။ 26 မိယားကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သော ငှက်များကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြလော့။ ထိုငှက်တို့သည် မျိုးစေ့ကို မစိုက်မကြ၊ စပါးကိုမရိတ်၊ ကျိ၌မစုမသွင်း။ သို့သော်လည်း ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် သူတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူ၏။ ထိုငှက်တို့ထက် သင်တို့သည် အလွန်မြတ်သည်မဟုတ်လော။ 27 အဘယ်သူသည် စိုးရိမ်ခြင်းအားဖြင့် မိမိအသက်တာကို တတောင်ခန့်မျှ တိုးပွားစေနိုင်သနည်း။ 28 အဝတ်အဘို့၌ အဘယ်ကြောင့်စိုးရိမ်ရသနည်း။ တောနင်းပင်တို့သည် အဘယ်သို့သောအားဖြင့် ကြီးပွားသည်ကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့ကြလော့။ ထိုအပင်တို့သည် အလုပ်လည်းမလုပ်၊ ချည်ဖြစ်စေခြင်းငှါ မငင်မဝင့်။ 29 သို့သော်လည်း ဘုန်းကြီးသော ရှောလမုန်မင်းကြီး၏အဝတ်သည် ထိုအပင်တပင်မျှ၏ အဝတ်ကို မမှီဟု ငါဆို၏။ 30 ယုံကြည်အားနည်းသော သူတို့၊ ယနေ့ အသက်ရှင်လျက် နက်ဖြန် မီးဖိုထဲသို့ရောက်သော တောမြက် ပင်ကို ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့သောအဝတ်နှင့် ဖုံးလွှမ်းတော်မူလျှင်၊ ထိုမျှမက သင်တို့ကိုအဝတ်နှင့် ဖုံးလွှမ်း တော်မူမည် မဟုတ်လော။ 31 ထို့ကြောင့် အဘယ်သို့ စားသောက်ရအံ့နည်း။ အဘယ်သို့ ဝတ်ရအံ့နည်းဟူ၍မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ထို အရာများကို သာသနာပလူတို့သည် ရှာဖွေတတ်ကြ၏။ 32 ထိုအရာများကို သင်တို့သည် အသုံးလိုကြောင်းကို ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် သိတော်မူ၏။ 33 ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့်ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်ကို ရှေ့ဦးစွာရှာကြလော့။ နောက်မှ ထိုအရာ များကို ထပ်၍ပေးတော်မူလတံ့။ 34 ထို့ကြောင့် နက်ဖြန်အဘို့ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ နက်ဖြန်နေ့သည် မိမိအဘို့စိုးရိမ်လိမ့်မည်။ ယခုနေ့၌ရှိသော မကောင်းမသင့်သောအရာသည် ယခုနေ့၌ လောက်ပေ၏။

Chapter 7

¹ သင်တို့သည် စစ်ကြောဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ရမည်အကြောင်း သူတပါး၏အမှု၌ စစ်ကြော ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ ² သင်တို့သည် အကြင်တရားအတိုင်း သူတပါးကိုစီရင်ကြ၏ ထိုတရားအတိုင်းစီရင်ခြင်းကို ခံရကြမည်။ အကြင်ချိန်၊ တင်းပမာဏနှင့် သူတပါးအား ပေး၏။ ထိုပမာဏအတိုင်း ကိုယ်ခံရကြမည်။ ³ ကိုယ်မျက်စိ၌ရှိသော တံကျင်ကို မအောက်မေ့ဘဲ ညီအစ်ကိုမျက်စိ၌ရှိသော ငြောင့်ငယ်ကို အဘယ် ကြောင့် ကြည့်ရှုသနည်း။ ⁴ ကိုယ်မျက်စိ၌ တံကျင်ရှိလျက်ပင် ညီအစ်ကိုအား သင်၏မျက်စိ၌ရှိသောငြောင့်ငယ်ကို ထုတ်ပါရစေ ဟု အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ⁵ လျှို့ဝှက်သောသူ၊ ကိုယ်မျက်စိ၌ရှိသောတံကျင်ကိုရှေးဦးစွာထုတ်ပစ်လော့။ နောက်မှညီအစ်ကို မျက်စိ၌ ရှိသော ငြောင့်ငယ်ကို ထုတ်ပစ်ခြင်းငှါ ရှင်းလင်းစွာမြင်လိမ့်မည်။ ⁶ ဖြူစင်သောအရာကို ခွေးတို့အား မပေးကြနှင့်။ ပုလဲရတနာတို့ကို ဝက်တို့ရှေ့မှာ မချမထားကြနှင့်။ သို့ပြုလျှင် ထိုအရာတို့ကို ကျော်နင်း၍ သင်တို့ကိုလှည့်လျက် ကိုက်ဖြတ်ကြလိမ့်မည်။ ⁷ တောင်းကြလော့။ တောင်းလျှင်ရမည်။ ရှာကြလော့။ ရှာလျှင်တွေ့မည်။ တံခါးကိုခေါက်ကြလော့။ ခေါက်လျှင်ဖွင့်မည်။ ⁸ တောင်းသောသူမည်သည်ကား ရ၏။ ရှာသောသူလည်း တွေ့၏။ ခေါက်သောသူအားလည်း တံခါးကို ဖွင့်၏။ ⁹ သားသည် မုန့်ကိုတောင်းလျှင် မိမိသားအား ကျောက်ကိုပေးမည်။ ¹⁰ ငါးကို တောင်းလျှင် မြွေကို ပေးမည်။ တစ်စုံတယောက်မျှသင်တို့တွင် ရှိသလော။ ¹¹ သင်တို့သည် အဆုံးဖြစ်လျက်ပင် ကိုယ်သားတို့အား ကောင်းသောအရာကို ပေးတတ်လျှင်၊ ထိုမျှမက ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် ဆုတောင်းသောသူတို့အား ကောင်းသောအရာကိုသာ၍ ပေးတော်မူမည် မဟုတ်လော။ ¹² သင်တို့သည် ကိုယ်၌သူတပါးပြုစေလိုသမျှအတိုင်းသူတပါး၌ပြုကြလော့။ ဤပညတ်ကား ပညတ္တိကျမ်း နှင့် အနာဂတ္တိကျမ်းတို့၏ အချုပ်အချာပင် ဖြစ်သတည်း။ ¹³ ကျဉ်းသောတံခါးကိုဝင်ကြလော့။ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သောလမ်းနှင့်တံခါးသည် ကျယ်ဝန်းသည် ဖြစ်၍ ဝင်သောသူတို့သည်များကြ၏။ ¹⁴ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ရောက်သောလမ်းနှင့် တံခါးသည် အလွန်ကျဉ်းမြောင်းသည်ဖြစ်၍၊ တွေ့ဝင်သော သူတို့သည် နည်းကြ၏။ ¹⁵ အတွင်း၌ကြမ်းတမ်းသော တောခွေးဖြစ်လျက် သိုးရေကိုခြံ၍သင်တို့ရှိရာသို့လာသော မိစ္ဆာပရောဖက် တို့ကို သတ်နှင့် ရှောင်ကြလော့။ ¹⁶ ထိုသူတို့၏အကျင့်ကိုထောက်၍ သူတို့၏သဘောကို သိကြလိမ့်မည်။ ဆူးပင်၌ စပျစ်သီးကို ဆွတ်တတ် သလော။ ဆူးလေပင်၌ သဘောသဖန်းသီးကို ဆွတ်တတ်သလော။ ¹⁷ ကောင်းသောအပင်သည် ကောင်းသောအသီး၊ မကောင်းသောအပင်သည် မကောင်းသောအသီးကို သီးတတ်၏။ ¹⁸ ကောင်းသောအပင်သည် မကောင်းသောအသီး၊ မကောင်းသောအပင်သည် ကောင်းသောအသီးကို မသီးနိုင်။ ¹⁹ ကောင်းသောအသီး မသီးသောအပင်ရှိသမျှတို့ကို ခုတ်လှဲ၍ မီးထဲသို့ ချလိုက်တတ်၏။ ²⁰ သို့ဖြစ်လျှင် ထိုပရောဖက်တို့၏ အကျင့်ကို ထောက်သော် သူတို့၏ သဘောကို သိကြလိမ့်မည်။ ²¹ သခင်၊ သခင်ဟု ငါ့ကိုလျှောက်သောသူတိုင်း ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ရလိမ့်မည်မဟုတ်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငါ့ခမည်းတော်၏အလိုကို ဆောင်သောသူသာလျှင် ဝင်ရလိမ့်မည်။ ²² ထိုနေ့၌ကား၊ သခင်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့် ဆုံးမဩဝါဒပေးပါပြီ မဟုတ် လော။ ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့် နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်ပါပြီ မဟုတ်လော။ ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့် များစွာသော တန်ခိုးတို့ကို ပြုပါပြီမဟုတ်လောဟု အများသော သူတို့သည် လျှောက်ကြလိမ့်မည်။ ²³ ထိုသို့လျှောက်ကြသောအခါ သင်တို့ကို ငါအလျှင်းမသိ၊ အဓမ္မအမှုကို ပြုသောသူတို့၊ ငါ့ထံမှ ဖယ်ကြဟု ထိုသူတို့အား အတည့်အလင်း ငါပြောမည်။ ²⁴ အကြင်သူသည် ငါဟောပြောသော ဤစကားကို ကြား၍နားထောင်၏။ ထိုသူသည် ကျောက်ပေါ်မှာ အိမ်ဆောက်သော ပညာရှိနှင့် တူကြောင်းကို ငါပုံပြမည်။ ²⁵ မိုဟ်းရွာ၍ ရေစီးသည်နှင့် လေလာ၍ ထိုအိမ်ကိုတိုက်သည်ရှိသော်၊ ကျောက်ပေါ်မှာ တည်သော ကြောင့် မပြိုမလဲနေ၏။ ²⁶ အကြင်သူသည် ငါဟောပြောသော ဤစကားကိုကြား၍ နားမထောင်ဘဲနေ၏။ ထိုသူသည် သဲပေါ်မှာ အိမ်ဆောက်သော လူမိုက်နှင့်တူကြောင်းကို ငါပုံပြမည်။ ²⁷ မိုဟ်းရွာ၍ ရေစီးသည်နှင့် လေလာ၍ ထိုအိမ်ကို တိုက်သောအခါ၊ ကြီးစွာသော ပြုလဲခြင်းသို့ ရောက် လေသည်ဟုဟောတော်မူ၏။ ²⁸ ထိုဒေသနာတော်ကို ယေရှုဟောတော်မူသည် အဆုံး၌ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူခြင်းကို အလွန်အံ့ဩကြ၏။ ²⁹ အကြောင်းမူကား၊ ကျမ်းပြုဆရာနည်းတူမဟုတ်၊ အစိုးရသော သူနည်းတူ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူ၏။

Chapter 8

1 ကိုယ်တော်သည် တောင်ပေါ်မှဆင်းကြွတော်မူလျှင်၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။² ထိုအခါ နန္ဒာစွဲသောသူတယောက်သည် ညွတ်ပြုလျက်၊ သခင်အလိုတော်ရှိလျှင် ကျွန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေနိုင်တော်မူသည်ဟု လျှောက်လေ၏။³ ယေရှုကလည်း ငါအလိုရှိ၏။ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်စေဟု မိန့်တော်မူလျက် လက်တော်ကိုဆန့်၍ ထိုသူကို တို့တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် နန္ဒာပျောက်၍ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်လေ၏။⁴ ယေရှုကလည်း သင်သတိပြု။ ဤအကြောင်းကို အဘယ်သူအားမျှမပြောနှင့်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ သွား၍ ကိုယ်ကိုပြောလော့။ သူတပါး၌ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ မောရှေစီရင်မှာထားသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁵ ထိုနောက်မှ ကပေရနောင်မြို့သို့ ကြွဝင်တော်မူလျှင်၊ တပ်မှူးတယောက်သည် အထံတော်သို့လာ၍၊⁶ သခင်၊ ကျွန်တော်၏ ငယ်သားတယောက်သည် လက်ခြေသေသည်အနာနှင့် ပြင်းစွာခံရ၍ အိမ်တွင် တိုးလုံးနေပါသည်ဟု တောင်းပန်လေ၏။⁷ ယေရှုကလည်း ငါလာ၍ ချမ်းသာပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊⁸ တပ်မှူးက၊ သခင်၊ ကျွန်တော်၏ အိမ်မိုးအောက်သို့ ကြွဝင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ကျွန်တော်မခံ ထိုက်ပါ။ အမိန့်တော် တခွန်းရှိလျှင် ကျွန်တော်၏ငယ်သားသည် ချမ်းသာရပါလိမ့်မည်။⁹ ဥပမာကား၊ ကျွန်တော်သည် မင်းအောက်၌ကျွန်ခံသောသူဖြစ်သော်လည်း စစ်သူရဲများကိုအုပ်စိုး၍ တဦးကိုသွားချေဟုဆိုလျှင် သွားပါ၏။ တဦးကို လာခွဲဟုဆိုလျှင်လာပါ၏။ ကျွန်ကိုလည်း ဤအမှုကို လုပ်တော့ ဟုဆိုလျှင် လုပ်ပါ၏ဟု တပ်မှူးလျှောက်လေ၏။¹⁰ ထိုစကားကို ယေရှုသည်ကြားလျှင် အံ့ဩခြင်းရှိ၍၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤမျှလောက်သော ယုံကြည် ခြင်းကို ကုသရလအမျိုး၌ပင် ငါမတွေ့ဘူးသေး။¹¹ ငါဆိုပြန်သည်ကား၊ လူများတို့သည်၊ အရှေ့အရပ်၊ အနောက်အရပ်မှလာ၍၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အာဗြဟံ၊ ကူဇာကံ၊ ယာကုပ်တို့နှင့်တကွ လျောင်းရကြလတံ့။¹² နိုင်ငံတော်သားတို့သည်လည်း ငိုကြွေးခြင်း၊ အံ့သွားခံကြိတ်ခြင်းရှိရာ၊ ပြင်အရပ်မှောင်မိုက်ထဲသို့ နှင်ချခြင်းကို ခံရကြလတံ့ဟု နောက်တော်သို့ လိုက်သောသူတို့အား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊¹³ တပ်မှူးအားသင်သွားလော့။ ယုံကြည်သည်နှင့်အညီ သင်၌ဖြစ်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် သူ၏ငယ်သားသည် အနာရောဂါကင်း၍ သက်သာခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။¹⁴ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် ပေတရုအိမ်သို့ကြွ၍ ပေတရု၏ ယောက္ခမသည် ဖျားနာစွဲလျက် တိုးလုံးနေ သည်ကို တွေ့မြင်တော်မူ၏။¹⁵ ထိုမိန်းမ၏လက်ကို တို့တော်မူလျှင်၊ သူသည် အဖျားပျောက်သဖြင့် ထ၍ ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုလေ၏။¹⁶ ညဦးယံ၌ နတ်ဆိုးစွဲသောသူအများတို့ကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခွဲ၍ နှုတ်တော်မြှောက်ကာမျှနှင့် ထိုနတ် တို့ကို နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ နာသောသူရှိသမျှတို့ကို သက်သာစေတော်မူ၏။¹⁷ ထိုအကြောင်းအရာမူကား၊ သူသည် အကျွန်ုပ်တို့ အနာရောဂါဝေဒနာများကို ယူတင်ဆောင်ရွက်လေ သည်ဟု ပရောဖက်ဟောရာယ ဟောဘူးသောစကား ပြည့်စုံမည်အကြောင်း ဖြစ်သတည်း။¹⁸ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံလျက် နေကြသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊ ကမ်း တဘက်သို့ ကူးမည့်အကြောင်း အမိန့်တော်ရှိ၏။¹⁹ ထိုအခါ ကျမ်းပြုဆရာတယောက်သည်လာ၍ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကြွတော်မူရာအရပ်ရပ်သို့ အကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။²⁰ ယေရှုကလည်း မြေခွေးသည် မြေတွင်းရှိ၏။ မိုမ်းကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သောငှက်သည် နားနေရာ အရပ်ရှိ၏။ လူသားမူကား၊ ခေါင်းချရာမျှ မရှိဟု မိန့်တော်မူ၏။²¹ အခြားသော တပည့်တော်ကလည်း၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်အဘကို ရှေ့ဦးစွာသွား၍ သဂြိုဟ်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။²² ယေရှုကလည်း၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့။ လူသေတို့သည် မိမိလူသေတို့ကို သဂြိုဟ်ပါလေစေဟု မိန့်တော်မူ၏။²³ ထိုအခါ လှေထဲသို့ ဝင်တော်မူ၍ တပည့်တော်တို့သည် လိုက်ကြ၏။ အိုင်၌ လှိုင်းတံပိုးပြင်းစွာထ၍ လှေကို လွှမ်းလေ၏။²⁴ ကိုယ်တော်သည် ကျန်းစက်၍ နေတော်မူ၏။²⁵ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍ ကိုယ်တော်ကို နှိုးပြီးလျှင်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။ ကယ်မတော်မူပါဟု လျှောက်ကြသော်၊²⁶ ကိုယ်တော်က၊ ယုံကြည်အားနည်းသော သူတို့၊ အဘယ်ကြောင့် ကြောက်တတ်သနည်းဟု မေးတော်မူ ပြီးလျှင်၊ ထ၍ လေနှင့်ပင်လယ်ကို ဆိုးမတော်မူသဖြင့် အလွန်သာယာလေ၏။²⁷ ထိုလူတို့ကလည်း၊ ဤသူကားအဘယ်သို့သောသူနည်း။ လေနှင့်ပင်လယ်သည် သူ၏စကားကို နား ထောင်ပါသည်တကားဟု အံ့ဩကြ၏။²⁸ ကမ်းတဘက် ဂါဒရပြည်သို့ ရောက်တော်မူသောအခါ နတ်ဆိုးစွဲသောလူနှစ်ယောက်တို့သည် ထိုလမ်းကို အဘယ်သူမျှ မသွားနိုင်အောင် အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာပြုလျက်၊ သင်္ချိုင်းတစ်ခုထွက်လာ၍ ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြိုပြုပြီးလျှင်၊²⁹ ဘုရားသခင်၏ သားတော်ယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အချိန် မရောက်မှ အကျွန်ုပ်တို့ကို ညဦးဆံခြင်းငှါ ကြွလာတော်မူသလောဟု အော်ဟစ်၍လျှောက်ကြ၏။³⁰ ထိုသူတို့နှင့် မနီးမဝေးသောအရပ်၌ များစွာသော ဝက်အစုသည် ကျက်စားလျက်ရှိ၏။³¹ နတ်ဆိုးတို့လည်း ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုနှင်ထုတ်လျှင်၊ ထိုဝက်အစုထဲသို့ ဝင်ရပါမည် အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူပါဟု တောင်းပန်ကြသော်၊³² သွားကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည် ထွက်၍ ဝက်ထဲသို့ဝင်သဖြင့် ဝက်အစုရှိသမျှသည် အိုင်ကမ်းစောက်ကို တဟုန်တည်းပြေးဆင်း၍ ရေ၌သေကြ၏။³³ ဝက်ကျောင်းသောသူတို့သည်လည်း ပြေး၍ မြို့ထဲသို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ နတ်ဆိုးစွဲသော သူတို့၏အကြောင်း မှစ၍ ဖြစ်လေသမျှတို့ကို ကြားပြောကြသော်၊³⁴ တမြို့လုံးလည်း ယေရှုကိုတွေ့အံ့သောငှါ ထွက်လာကြ၏။ ကိုယ်တော်ကိုတွေ့မြင်လျှင် မိမိတို့ ပြည်က ထွက်သွားတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။

Chapter 9

1 ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် လှေစီး၍ ကူးပြန်သဖြင့်၊ မိမိမြို့သို့ ရောက်တော်မူ၏။² လက်ခြေသေ၍ အိပ်ရာပေါ်မှာ တိုးလုံးနေသော သူတယောက်ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကိုမြင်လျှင် လက်ခြေသေသောသူအား၊ ငါ့သားမစိုးရိမ်နှင့်။ သင်၏အပြစ်ကို လွတ်စေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။³ ကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့က၊ ဤသူသည် ဘုရားကိုလွန်ကျူး၍ ပြောသည်ဟု ထင်ကြ၏။⁴ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏စိတ်ကို သိမြင်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်ငြူစူသောစိတ် ရှိကြသနည်း။⁵ အဘယ်စကားကိုသာ၍ ပြောလွယ်သနည်း။ သင်၏အပြစ်ကို လွတ်စေပြီဟု ပြောလွယ်သလော။ သင်ထ၍ လှမ်းသွားလော့ဟု ပြောလွယ်သလော။⁶ လူသားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အပြစ်လွတ်ပိုင်သည်ကို သင်တို့သိစေခြင်းငှါ ထလော့။ ကိုယ်အိပ်ရာကို ဆောင်၍ ကိုယ်အိမ်သို့ သွားလော့ဟု လက်ခြေသေသောသူအား မိန့်တော်မူ၏။⁷ ထိုသူသည်လည်း ထ၍ မိမိအိမ်သို့ သွားလေ၏။⁸ လူအစုအဝေးတို့သည်မြင်လျှင် အံ့ဩခြင်းရှိ၍၊ လူတို့အား ဤသို့သောအခွင့်ကို အပ်ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။⁹ ယေရှုသည် ထိုအရပ်မှ ကြွတော်မူလျှင်၊ မသိအမည်ရှိသော သူတယောက်သည် အခွန်ခံရာတံ၌ ထိုင် နေသည်ကို မြင်သော်၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူသည်လည်း ထ၍ နောက်တော်သို့ လိုက်လေ၏။¹⁰ ထိုနောက်မှ အိမ်တွင် စားပွဲ၌ လျောင်းတော်မူစဉ်၊ အခွန်ခံသောသူများနှင့် ဆုံးသောသူများတို့သည် လာ၍ ကိုယ်တော်မှစသော တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ စားပွဲ၌လျောင်းကြ၏။¹¹ ဖာရိရှ်တို့သည် မြင်လျှင် တပည့်တော်တို့အား၊ သင်တို့ဆရာသည် အခွန်ခံသောသူ၊ ဆိုးသောသူတို့နှင့် အတူ အဘယ်ကြောင့် စားသနည်းဟုဆိုကြ၏။¹² ယေရှုသည် ကြားတော်မူလျှင်၊ ကျန်းမာသောသူတို့သည် ဆေးသမားကို အလိုမရှိကြ။ နာသောသူတို့ သာလျှင် အလိုရှိကြ၏။¹³ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအကျင့်ထက် သနားခြင်း ကရုဏာအကျင့်ကို ငါနှစ်သက်၏ဟူသော ကျမ်းစကားကို နားလည်ခြင်းငှါ သင်တို့သွား၍ သင်ကြလော့။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို နောင်တသို့ ခေါ်ခြင်းငှါ၊ ငါလာသည် မဟုတ်။ ဆိုးသောသူတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှါ၊ ငါလာသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁴ ထိုအခါ ယောဟန်၏ တပည့်တို့သည် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဖာရိရှ်တို့သည် အဖန် တလဲလဲအစာရှောင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် အစာမရှောင်ဘဲ နေကြပါသနည်းဟု လျှောက်ကြ၏။¹⁵ ယေရှုကလည်း မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် မိမိအပေါင်းအဘော်တို့နှင့်အတူ ရှိစဉ်အခါ သူတို့သည် စိတ်မသာ ညည်းတွားတတ်ကြသလော။ မင်္ဂလာဆောင် လုလင်ကို သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့နှင့် ခွာ၍ ယူသွား သော အချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။ ထိုအခါ သူတို့သည် အစာရှောင်ကြလိမ့်မည်။¹⁶ အဝတ်ဟောင်းကို အထညသစ်နှင့်ဖလှေ့မရှိ။ ထိုသို့ဖလှေ့၍ ဖာသောအထညသည် အဝတ်ဟောင်းကို စား၍ အပေါက်ကျယ်တတ်၏။¹⁷ ၎င်းနည်းဟောင်းသော သားရေဘူး၌ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကို ထည့်လေ့မရှိ။ ထိုသို့ထည့်လျှင်၊ သားရေဘူးသည် စုတ်ကွဲသဖြင့်၊ စပျစ်ရည်သည် ယို၍ သားရေဘူးလည်း ပျက်စီးတတ်၏။ အသစ်သော စပျစ်ရည်ကို အသစ်သောသားရေဘူး၌ထည့်လေ့ရှိ၏။ ထိုသို့ထည့်လျှင် နှစ်ပါးစလုံး မပျက်စီးဟု မိန့်တော်မူ၏။¹⁸ ထိုစကားကို မိန့်တော်မူစဉ် အရာရှိတယောက်သည် လာ၍ ပြုဝပ်လျက်၊ အကျွန်ုပ်၏ သမီးသည် ယခုပင် သေဆုံးပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည်ကြွ၍ သူ့အပေါ်၌ လက်ကိုတင်တော်မူလျှင် အသက် ရှင် ပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်၏။¹⁹ ယေရှုသည် ထ၍ တပည့်တော်နှင့်အတူ ထိုသူ နောက်သို့လိုက်တော်မူ၏။²⁰ ထိုအခါ တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သွေးသွန်အနာစွဲသော မိန်းမတယောက်က၊²¹ ငါသည် အဝတ်တော်ကိုသာ တို့လျှင် ချမ်းသာရမည်ဟု စိတ်ထင်နှင့် နောက်တော်သို့ချဉ်းကပ်၍ အဝတ်တော်၏ ပန်းပွားကို တို့လေ၏။²² ယေရှုသည် လှည့်၍ ထိုမိန်းမကို မြင်တော်မူလျှင်၊ ငါ့သမီး၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်အနာကို ငြိမ်းစေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏမှစ၍ ထိုမိန်းမသည် အနာကင်းပျောက်လေ၏။²³ အရာရှိအိမ်သို့ ရောက်တော်မူ၍ တီးမှုတ်သော သူတို့နှင့် များစွာသောလူတို့သည် အုန်းအုန်းသဲသဲ ပြု ကြသည်ကိုမြင်လျှင်၊²⁴ ဖယ်ရှားကြလော့။ မိန်းမငယ်သေသည်မဟုတ်။ အိပ်ပျော်သည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊ ထိုသူတို့သည် ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။²⁵ ထိုလူများကို ပြင်သို့ထွက်စေပြီးမှ အတွင်းသို့ဝင်၍၊ မိန်းမငယ်၏လက်ကို ကိုင်တော်မူသည်တွင် သူသည် ထလေ၏။²⁶ ထိုသိတင်းစကားသည် တပြည်လုံး၌ နှံ့ပြားကျော်စောလေ၏။²⁷ ထိုအရပ်မှ ယေရှုသည် ကြွတော်မူစဉ်၊ မျက်စိကန်းသောသူနှစ်ယောက်တို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်၍ ဒါဝိဒ်၏သားတော်၊ ကျွန်တော်တို့ကို သနားတော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်ကြ၏။²⁸ အိမ်သို့ ဝင်တော်မူလျှင်၊ မျက်စိကန်းသောသူတို့သည် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဤအမှုကို ငါတတ်နိုင်သည်ကို ယုံသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ယုံပါ၏သခင်ဟု လျှောက်ကြ၏။²⁹ ထိုအခါ သူတို့၏ မျက်စိကို တို့တော်မူ၍၊ သင်တို့ ယုံခြင်းရှိသည်အတိုင်း သင်တို့၌ဖြစ်စေဟု မိန့်တော် မူလျှင်၊³⁰ သူတို့သည် မျက်စိပွင့်လင်းလေ၏။ ယေရှုကလည်း၊ အဘယ်သူမျှ မသိစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့ဟု မြစ်တားတော်မူ၏။³¹ သို့သော်လည်း ထိုသူတို့သည် သွား၍ သိတင်းတော်ကို တပြည်လုံး၌ နှံ့ပြားကျော်စောစေ၏။³² ထိုသူတို့သည် ထွက်သွားကြသည်နောက်၊ နတ်ဆိုးစွဲသော လူအ တယောက်ကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။³³ နတ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်တော်မူပြီးမှ ထိုအသောသူသည် စကားပြော၏။ လူအစုအဝေးတို့သည်လည်း အံ့ဩ၍၊ ကုသရလအမျိုး၌ ဤကဲ့သို့ မမြင်ရစေဟု ပြောဆိုကြ၏။³⁴ ဖာရိရှ်တို့ကလည်း၊ နတ်ဆိုးအကြီးကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။³⁵ ယေရှုသည် တရားစရပ်တို့၌ ဆုံးမဩဝါဒပေးလျက်၊ နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဝေဂေလိတရားကို ဟောလျက်၊ လူများခံရသောအနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ငြိမ်းစေလျက်၊ မြို့ရွာရှိသူတို့ကို ဒေသစာရီ လှည့် လည်တော်မူ၏။ လူအစုအဝေးတို့ကို မြင်တော်မူလျှင် သနားခြင်းစိတ်ရှိတော်မူ၏။³⁶ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍ ထိန်းသူမရှိဘဲ ပစ်ထားသောသိုးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။³⁷ ထိုအခါ ကိုယ်တော်က၊ စပါးရိတ်စရာများစွာရှိ၏။ ရိတ်သောသူတို့သည် နည်းကြ၏။³⁸ ထိုကြောင့် လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကို စပါးရိတ်စေခြင်းငှါ စေလွှတ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ စပါးရှင်ကို ဆုတောင်းကြလော့ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

Chapter 10

1 တကျိပ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်တော်မူပြီးမှ၊ ညစ်ညူးသောနတ်တို့ကို နှင်ထုတ်ခြင်းငါ့ငင်း၊ အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းငါ့ငင်း အခွင့်ပေးတော်မူ၏။ 2 တကျိပ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်တို့၏ အမည်ကား၊ ပဌမမှာ၊ ပေတရုဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သော ရှိမုန်နှင့် သူညီအခြွေ။ 3 ဇေဗဒဲ၏သားယာကုပ်နှင့် သူညီယောဟန်၊ ဖဲလိပူနှင့် ဗာသောလမဲ၊ သောမနှင့် အခွန်ခံမသံ၊ အာလဖဲ၏သား ယာကုပ်နှင့် သဒ္ဒဟုအမည်သစ်ကိုရသော လေဗဲ။ 4 ကာနန်တလူရှိမုန်နှင့် ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသော ယုဒရှုကာရုတ်ပေတည်း။ 5 ထိုတကျိပ်နှစ်ပါးသော သူတို့ကို ယေရှုသည် စေလွှတ်တော်မူ၍၊ သင်တို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့ရှိရာ သို့ မသွားကြနှင့်။ ရှုမာရိမြို့ရွာထဲသို့ မဝင်ကြနှင့်။ 6 ကုသရေလအမျိုး၊ ပျောက်လွင့်သော သိုးများရှိရာသို့ အရင်သွားကြလော့။ 7 သွားစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော် တည်လုနီးပြီဟု သိတင်းကြားပြောကြလော့။ 8 နာသောသူတို့အား ချမ်းသာပေးကြလော့။ သေသောသူတို့ကို ထမြောက်စေကြလော့။ နှသောသူ တို့ကို သန့်ရှင်းစေကြလော့။ နတ်ဆိုးတို့ကိုလည်း နှင်ထုတ်ကြလော့။ သင်တို့သည် အဘိုးမပေးဘဲ ကျေးဇူးတော် ကို ခံရကြပြီဖြစ်၍ အဘိုးမခံဘဲ ပေးကမ်းကြလော့။ 9 ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးတို့ကို ခါးပန်းထဲ၌ မသိုမှီးကြနှင့်။ 10 လမ်းခရီးဘို့ လွယ်အိတ်၊ အကျိပ်နှစ်ထည်၊ ခြေခင်းတောင်ဝေးကို မသိုမှီးကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ လုပ်ဆောင်သောသူသည် ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံထိုက်ပေ၏။ 11 မည်သည်မြို့ မည်သည်ရွာသို့ ဝင်လျှင်၊ ထိုမြို့ရွာ၌ အဘယ်မည်သောသူသည် ထိုက်တန်သနည်းဟု မေးမြန်း၍၊ ထိုမြို့ရွာမှ မထွက်မသွားမှီတိုင်အောင် ထိုသူ၏အိမ်တွင် နေကြလော့။ 12 အိမ်သို့ ဝင်သောအခါ မင်္ဂလာရှိပါစေသောဟု နှုတ်ဆက်ခြင်းကို ပြုကြလော့။ 13 ထိုအိမ်သည် ထိုက်တန်လျှင် သင်တို့မြွက်သော မင်္ဂလာရောက်စေသတည်း။ မထိုက်တန်လျှင် သင်တို့ ထံသို့ ပြန်လာစေသတည်း။ 14 အကြင်သူသည် သင်တို့ကို လက်မခံ၊ သင်တို့၏ စကားကိုနားမထောင်ဘဲနေ၏။ ထိုသူနေသော အိမ်မှင်း၊ မြို့မှင်း ထွက်သွားစဉ်၊ သင်တို့၏ ခြေဘဝါးမှ မြေမှုန့်ကို ခါလိုက်ကြလော့။ 15 ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ ထိုမြို့သည် သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ထက်သာ၍ ခံရလတုံ။ 16 တောခွေးစုထဲသို့ သိုးတို့ကို စေလွှတ်သကဲ့သို့ သင်တို့ကို ငါစေလွှတ်၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် မြေ ကဲ့သို့ လိမ္မာလျက်၊ ချိုးငှက်ကဲ့သို့ အဆိပ်ကင်းလျက် ရှိကြလော့။ 17 လူတို့ကို သတိပြုကြ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ကို လွတ်ရိုးသို့အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ တရားစရပ်တို့၌ ရှိက်ကြလိမ့်မည်။ 18 ထိုသူတို့မှစ၍ တပါးအမျိုးသားတို့အား သက်သေဖြစ်စေခြင်းငါ့၊ မြို့ဝန်မင်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ငါ့ကြောင့် သင်တို့ကို ပို့ဆောင်ကြလိမ့်မည်။ 19 သင်တို့ကို အပ်နှံသောအခါ အဘယ်သို့ ပြောရမည်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ပြောရသောစကားကို ထိုခဏ ခြင်းတွင် သင်တို့သည် ရကြလိမ့်မည်။ 20 အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ အလိုအလျောက် ပြောကြသည်မဟုတ်။ သင်တို့အဘ၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အားဖြင့် ပြောတော်မူ၏။ 21 ထိုအခါ ညီအစ်ကိုချင်း တယောက်ကိုတယောက် သေစေခြင်းငါ့ အပ်ကြလိမ့်မည်။ အဘသည်လည်း သားကို အပ်လိမ့်မည်။ သားသမီးတို့သည်လည်း မိဘကို ရန်ဘက်ပြု၍ သေစေကြလိမ့်မည်။ 22 လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ငါ၏နာမကြောင့် သင်တို့ကို မုန်းကြလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် အဆိုးတိုင် အောင် တည်ကြည်၏။ ထိုသူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ 23 တမြို့၌ သင်တို့ကိုညှဉ်းဆဲလျှင် တမြို့ သို့ပြေးကြလော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ကုသရေလမြို့ရွာ ရှိသမျှတို့ကို သင်တို့ လှည့်လည်၍ မကုန်မှီ လူသားသည်ကြွလာလိမ့်မည်။ 24 တပည့်သည် ဆရာထက်မသာ။ ကျွန်သည် သခင်ထက်မသာ။ 25 တပည့်သည် ဆရာကဲ့သို့ငင်း၊ ကျွန်သည်သခင် ကဲ့သို့ငင်းဖြစ်လျှင် သင့်လောက်ပေ၏။ အိမ်ရှင်ကို ဗေလဇေဗုဟုခေါ်ဝေါ် ကြလျှင်၊ အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို သာ၍ ခေါ်ဝေါ် ကြလိမ့်မည်။ 26 ထို့ကြောင့် သူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။ ဖိုးထားလျက်ရှိသမျှသောအရာတို့သည် ပွင့်လိမ့်မည်။ ဆိတ် ကွယ်ရာ၌ ရှိသမျှတို့သည်လည်း ထင်ရှားလိမ့်မည်။ 27 မှောင်မှိုက်၌ သင်တို့အား ငါပြောသောအရာများကို သင်တို့သည် အလင်း၌ ကြားပြောကြလော့။ သင်တို့နားအပါး၌ ပြော၍ ကြားသောအရာများကို အိမ်မိုးပေါ်မှာ ဟစ်ကြော်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 28 တနည်းကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာကိုသာ သတ်၍ စိတ်ဝိညာဉ်ကို မသတ်နိုင်သော သူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်စိတ်ဝိညာဉ်ကို ငရဲ၌ ဖျက်ဆီးနိုင်သောသူကိုသာ၍ ကြောက်ကြလော့။ 29 စာငှက်နှစ်ကောင်ကို အသရိတပြား အဘိုးနှင့် ဝယ်ရသည်မဟုတ်လော့။ သင်တို့အဘ အခွင့်မရှိလျှင် ထိုစာငှက်တကောင်မျှ မြေသို့မကျရ။ 30 သင်တို့ဆံပင်သည်လည်း အကုန်အစင် ရေတွက်လျက်ရှိ၏။ 31 ထို့ကြောင့် မကြောက်ကြနှင့်။ သင်တို့သည် စာငှက်အများတို့ထက် သာ၍မြတ်ကြ၏။ 32 အကြင်သူသည် လူတို့ရှေ့မှာ ငါ့ကိုဝန်ခံအံ့။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသော ငါ၏ခမည်းတော်ရှေ့မှာ ထိုသူကို ငါဝန်ခံမည်။ 33 အကြင်သူသည် လူတို့ရှေ့မှာ ငါ့ကိုငြင်းပယ်အံ့။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသော ငါ၏ခမည်းတော်ရှေ့မှာ ထိုသူကို ငါငြင်းပယ်မည်။ 34 မြေပေါ်သို့ ငြိမ်သက်ခြင်းကို စေလွှတ်အံ့သောငါ့ ငါလာသည်ဟုမထင်ကြနှင့်။ ငြိမ်သက်ခြင်းကို စေလွှတ်အံ့သောငါ့ ငါလာသည်မဟုတ်။ ထားကို စေလွှတ်အံ့သောငါ့ ငါလာသတည်း။ 35 အဘနှင့်သား၊ အမိနှင့်သမီး၊ ယောက္ခမနှင့် ချွေးမအချင်းချင်း ကွဲပြားစေခြင်းငါ့ ငါလာသတည်း။ 36 ကိုယ်အိမ်သူအိမ်သားတို့သည်လည်း ကိုယ်ရန်သူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ 37 အကြင်သူသည် ငါ့ကိုချစ်သည်ထက် မိဘကိုသာ၍ချစ်၏။ ထိုသူသည် ငါနှင့်မထိုက်မတန်။ အကြင်သူ သည် ငါ့ကို ချစ်သည်ထက် သားသမီးကို သာ၍ချစ်၏။ ထိုသူသည် ငါနှင့်မထိုက်မတန်။ 38 အကြင်သူသည် မိမိလက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်း၍ ငါ့နောက်သို့မလိုက်၊ ထိုသူသည် ငါနှင့် မထိုက် မတန်။ 39 မိမိအသက်ကို တွေ့သောသူသည် အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ ငါ့ကြောင့် မိမိအသက်ရှုံးသောသူမူကား အသက်ကို တွေ့လိမ့်မည်။ 40 သင်တို့ကို လက်ခံသောသူသည် ငါ့ကိုလက်ခံ၏။ ငါ့ကို လက်ခံသောသူသည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ သောသူကို လက်ခံ၏။ 41 ပရောဖက်၏ မျက်နှာကိုထောက်၍၊ ပရောဖက်ကို လက်ခံသောသူသည် ပရောဖက်၏အကျိုးကို ခံရလတုံ။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏မျက်နှာကိုထောက်၍၊ ဖြောင့်မတ်သောသူကို လက်ခံသောသူသည် ဖြောင့်မတ် သောသူ၏အကျိုးကို ခံရလတုံ။ 42 အကြင်သူသည် တပည့်တော်၏ မျက်နှာကိုထောက်၍ ဤသူငယ်တစ်ယောက်အား ရေတခွက်ကို မျှပေး၏။ ထိုသူသည် အကျိုးကို မရဘဲမနေရာ၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ဟု မှာထားတော်မူ၏။

Chapter 11

1 ထိုသို့ တကျိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့ကို အကုန်အစင်မှာထားတော်မူပြီးလျှင်၊ မြို့ရွာများတို့၌ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးခြင်းငှါ၎င်း၊ သံတင်းကြားပြောခြင်းငှါ၎င်း၊ ထိုအရပ်မှ ကြွတော်မူ၏။ 2 ခရစ်တော်ပြုတော်မူသောအမှုတို့ကို ယောဟန်သည်ထောင်ထဲမှာကြားသောအခါ၊ မိမိတပည့်နှစ် ယောက်ကို စေလွှတ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွလာသောသူမှန်သလော။ 3 သို့မဟုတ် အခြားသောသူကို မြော်လင့်ရပါမည်လောဟု မေးလျှောက်စေ၏။ 4 ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ကြားရသမျှ မြင်ရသမျှတို့ကိုသွား၍ ယောဟန်အား ကြားလျှောက်ကြ လော့။ 5 မျက်စိကန်းသောသူတို့သည် မျက်စိမြင်ရကြ၏။ ခြေမစွမ်းသောသူတို့သည် လှမ်းသွားရကြ၏။ နှုတ်သော သူတို့သည် သန်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ရကြ၏။ နားပင်းသောသူတို့သည် နားကြားရကြ၏။ သေသောသူ တို့သည် ထမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ရကြ၏။ ဆင်းရဲသားတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်စရာသံတင်းကို ကြားရကြ၏။ 6 ငါ့ကြောင့် စိတ်မပျက်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။ 7 ထိုသူတို့သည် သွားကြသည်နောက် ယေရှုသည် ယောဟန်ကိုအကြောင်းပြု၍ ပရိသတ်တို့အား၊ သင်တို့သည် အဘယ်မည်သောအရာကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ တောသို့ထွက်သွားကြသနည်း။ လေလှုပ်သော ကျူပင်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားသလော။ 8 သို့မဟုတ် နူးညံ့သောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်သောသူကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါသွားသလော။ နူးညံ့သော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်သောသူတို့သည် မင်းအိမ်၌ နေတတ်ကြ၏။ 9 ပရောဖက်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါသွားသလော။ မှန်ပေ၏။ ပရောဖက်ထက် ကြီးမြတ်သောသူလည်း ဖြစ် သည်ဟု ငါဆို၏။ 10 ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ သင်သွားရာလမ်းကိုပြင်ရသော ငါ၏တမန်ကိုသင့်ရှေ့၌ ငါ စေလွှတ်၏ဟု ဆိုရာ၌ ထိုသူကိုဆိုလိုသတည်း။ 11 ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ မိန်းမမွေးသောသူတို့တွင် ဗတ္တိဇိဆရာယောဟန်ထက်ကြီးမြတ်သောသူ တယောက်မျှ မပေါ်မထွန်းသေး။ သို့သော်လည်း ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်တွင် အငယ်ဆုံးသောသူသည် ထိုသူထက် သာ၍ ကြီးမြတ်၏။ 12 ဗတ္တိဇိ၊ ဆရာယောဟန်လက်ထက်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ကို အနိုင်အထက် ပြုသော သူတို့သည်လည်း လူယူဝင်စားရကြ၏။ 13 ယောဟန်မရောက်မှီတိုင်အောင် ပညတ္တိကျမ်း၊ အနာဂတ္တိကျမ်းရှိသမျှတို့သည် ဆုံးမဩဝါဒပေးကြ၏။ 14 သင်တို့သည် ငါစကားကို နားခံနိုင်လျှင်၊ ဤသူကား လာလတံ့သော ဇေလိယဖြစ်သတည်း။ 15 ကြားစရာနားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။ 16 ဤလူမျိုးကို အဘယ်ဥပမာနှင့် ပုံပြရအံ့နည်း။ ပွဲသဘင်၌ထိုင်နေသော သူငယ်တို့သည် မိမိသူငယ်ချင်း တို့အား အသံကိုလွှင့်၍၊ 17 ငါတို့သည်သာယာစွာ တီးမှုတ်သော်လည်း သင်တို့သည်မကကြ။ ညည်းတွားစွာ မြည်တမ်းသော်လည်း မငိုကြွေးကြဟု ပြောဆိုသောသူငယ်တို့နှင့် ဤလူမျိုးသည်တူလှ၏။ 18 အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်သည် မစားမသောက်ဘဲ လာသည်ရှိသော်၊ သူတို့က ဤသူသည် နတ်ဆိုး စွဲသောသူပါတကားဟု ဆိုကြ၏။ 19 လူသားသည် စားသောက်လျက်လာသည်ရှိသော်၊ ဤသူသည် စားကြူးသောသူ၊ စပျစ်ရည်သောက် ကြူးသောသူပါတကား။ အခုခံသောသူနှင့် ဆိုးသောသူတို့ကို မိတ်ဆွေဖွဲ့သောသူပါတကားဟု ဆိုပြန်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ပညာတရားသည် မိမိသားတို့တွင် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းနှင့် လွတ်သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 20 ထိုအခါ များစွာသောတန်ခိုးတော်ကို ပြတော်မူသောမြို့ရွာတို့သည် နောင်တမရသောကြောင့်၊ ထိုမြို့တို့ကို ဤသို့ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်တော်မူ၏။ 21 အိုခေါရာဇိန်မြို့၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အိုဗက်ဇိဒမြို့၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူ ကား၊ သင်တို့တွင်ပြသောတန်ခိုးကို တုရုမြို့နှင့်ဇိဒဒန်မြို့တို့တွင်ပြဘူးလျှင်၊ ထိုမြို့တို့သည် ရှေးကာလ၌ လျော်တေ အဝတ်ကို ဝတ်၍၊ ပြာနှင့် လူးလျက်နောင်တ ရကြလိမ့်မည်။ 22 ငါဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ သင်တို့သည် တုရုမြို့နှင့်ဇိဒဒန်မြို့ ထက်သာ၍ ခံရကြလတံ့။ 23 အိုကပေရနောင်မြို့၊ သင်သည် မိုဖ်းကောင်းကင်တိုင်အောင် မြောက်စားခြင်းကိုခံရသော်လည်း၊ မရဏာနိုင်ငံတိုင်အောင် နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရလတံ့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၌ပြသောတန်ခိုးကို သောဒိုမြို့၌ ပြဘူး လျှင်၊ ထိုမြို့သည် ယခုတိုင်အောင်တည်ရာ၏။ 24 ငါဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ သင်သည် သောဒိုမြို့ထက်သာ၍ခံရလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 25 ထိုအခါ ယေရှုက၊ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို အစိုးရတော်မူသောအဘ၊ ကိုယ်တော်သည် ပညာ အလိမ္မာနှင့် ပြည့်စုံသောသူတို့အား ဤအရာများကို ထိမ်ဝှက်ကွယ်ထားလျက် သူငယ်တို့အား ဘော်ပြတော် မူသည်ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းပါ၏။ 26 ထိုသို့ အလိုတော်ရှိသောကြောင့် မှန်ပါ၏အဘ။ 27 ငါ၏ခမည်းတော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ငါ၌အပ်ပေးတော်မူပြီး။ ခမည်းတော်မှတပါးအဘယ် သူမျှ သားတော်ကိုမသိ။ သားတော်နှင့်သားတော်သည် လင်းစေလိုသော သူမှတပါး အဘယ်သူမျှ ခမည်းတော် ကိုမသိ။ 28 ဝန်လေး၍ ပင်ပန်းသော သူအပေါင်းတို့၊ ငါထံသို့ လာကြလော့။ ငါသည် ချမ်းသာပေးမည်။ 29 ငါ့ထမ်းဘိုးကို တင်၍ ထမ်းကြလော့။ ငါ့ထံ၌ နည်းခံကြလော့။ ငါသည် နူးညံ့သိမ်မွေ့နှိမ့်ချသော စိတ် သဘောရှိ၏။ သင်တို့စိတ်နှလုံးသည် သက်သာခြင်းကိုရလိမ့်မည်။ 30 အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ထမ်းဘိုးသည် ထမ်းလွယ်၏။ ငါ့ဝန်လည်း ပေါ့၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

Chapter 12

1 ထိုကာလအခါ ယေရှုသည် ဥပုသ်နေ့၌ ဂျုစပါးလယ်ကွက်တို့ကို ရှောက်ကြွတ်မူလျှင်၊ တပည့်တော် တို့သည် ဆာမွတ်သောကြောင့် စပါးအသီးအနှံကို ဆွတ်၍စားကြ၏။² ဖာရိရှုံတို့သည်မြင်လျှင်၊ ကိုယ်တော်၏ တပည့်တို့သည် ဥပုသ်နေ့၌ မပြုအပ်သောအမှုကို ပြုကြပါသည်။ တကားဟု လျှောက်ကြသော်။³ ကိုယ်တော်က ဒါဝိဒ်သည် မိမိအဘော်တို့နှင့်တကွ မွတ်သိပ်သောအခါ၊⁴ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ဝင်၍ မိမိမစားအပ်၊ မိမိအဘော်မစားအပ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သာ စား အပ်သော ရှေ့တော်မုန့်ကို စားသည်အကြောင်းကို သင်တို့သည် မဘတ်ဘူးသလော။⁵ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ဗိမာန်တော်တွင်ဥပုသ်နေ့၌ဥပုသ်ပျက်သော်လည်း၊ မပြစ်မသင့်သည်ကို ပညတ္တိကျမ်း၌ မဘတ်ဘူးသလော။⁶ ငါဆိုသည်ကား၊ ဤအရပ်၌ ဗိမာန်တော်ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သောအရာရှိ၏။⁷ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကျင့်ထက် သနားခြင်းကရုဏာအကျင့်ကို ငါနှစ်သက်၏ဟူသော ကျမ်းစကားကို သင်တို့သည် နားလည်လျှင်၊ အပြစ်ကင်းသောသူတို့ကို အပြစ်မတင် မစီရင်ကြပြီ။⁸ လူသားသည် ဥပုသ်နေ့ကို အစိုးရသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁹ ထိုအရပ်မှ ကြွ၍ တရားစရပ်သို့ ဝင်တော်မူ၏။ လက်တဘက်သေသော သူတယောက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊¹⁰ လူအချို့တို့က၊ ဥပုသ်နေ့၌ ရောဂါကို ငြိမ်းစေအပ်သလောဟု ကိုယ်တော်၌အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရှာ၍ မေးလျှောက်ကြ၏။¹¹ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ မိမိ၌ သိုးတကောင်တည်းရှိ၍ ထိုသိုးသည် ဥပုသ်နေ့၌ တွင်းထဲသို့ကျလျှင်၊ မဆွဲ မတင်ဘဲ နေမည့်သူတစ်ယောက်မျှ သင်တို့တွင် ရှိသလော။¹² လူသည် သိုးထက်အလွန်မြတ်ပေ၏။ ထို့ကြောင့်ဥပုသ်နေ့၌ ကျေးဇူးပြုအပ်သည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ ပြီးမှ၊¹³ ထိုသူအား၊ သင်၏လက်ကိုဆန့်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၍၊ သူသည် မိမိလက်ကိုဆန့်လျှင် ထိုလက်သည် လက်တဘက်ကဲ့သို့ ပကတိဖြစ်လေ၏။¹⁴ ထိုအခါ ဖာရိရှုံတို့သည် ထွက်၍ ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့ ဖျက်ဆီးရအံ့နည်းဟု တိုင်ပင်ကြ၏။¹⁵ ယေရှုသည် သိတော်မူလျှင်၊ အခြားသို့ပြောင်းကြ၍ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြသဖြင့်၊ သူတို့၏ အနာရောဂါရှိသမျှတို့ကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။¹⁶ ထိုသူတို့သည် သိတင်းတော်ကို မဖွင့်ရမည်အကြောင်း ပညတ်တော်မူ၏။¹⁷ ထိုအကြောင်းအရာကား၊ ပရောဖက်ဟောရှာယ၏ နှုတ်ထွက်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။ နှုတ်ထွက် အချက်ဟူမူကား၊¹⁸ ငါရွေးချယ်သော ငါကျွန်ရင်း၊ ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးသောသူကိုကြည့်ရှုလော့။ ထိုသူ၏အပေါ်၌ ငါဝိညာဉ် ကို ငါတည်စေမည်။ သူသည် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို တရားပေးလိမ့်မည်။¹⁹ ငြင်းခုံခြင်း၊ ဟစ်ကြော်ခြင်းကို မပြုမူ၍၊ လမ်းခရီး၌ သူ၏အသံကို အဘယ်သူမျှမကြားစေရ။²⁰ နှင်းနယ်လျက်ရှိသော ကျူပင်ကိုမချိုး၊ မီးခိုးများသော မီးစာကိုမသတ်။ တရားသည် အောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း စီရင်လိမ့်မည်။²¹ သူ၏နာမကိုလည်း လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကိုးစားကြလိမ့်မည်ဟု ဟောထားသတည်း။²² ထိုအခါ နတ်ဆိုးစွဲသော လူကန်းလူအတယောက်ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြလျှင်၊ ထိုလူကန်းလူအ သည် မျက်စိမြင်၍ စကားပြောနိုင်အောင်ကယ်မတော်မူ၏။²³ လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည်မိန်းမောတွေဝေ၍ ဤသူသည် ဒါဝိဒ်၏သားတော်ဖြစ်လိမ့်မည် လော ဟု ပြောဆိုကြ၏။²⁴ ဖာရိရှုံတို့သည်ကြားလျှင်၊ ဤသူသည် နတ်ဆိုးမင်းဗေလဇေဗုလကိုအမှီပြု၍သာ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင် ထုတ်သည်ဟုဆိုကြ၏။²⁵ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏စိတ်ကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တိုင်းနိုင်ငံမည်သည်ကား၊ မိမိနှင့်မသင့်မတင့် ကွဲပြားလျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ မြို့ရွာဖြစ်စေ၊ အိမ်ဖြစ်စေ၊ မိမိနှင့်မသင့်မတင့် ကွဲပြားလျှင် မတည် နိုင်ရာ။²⁶ စာတန်သည်လည်း စာတန်ကိုနှင်ထုတ်သည်မုန့်လျှင်၊ သူသည်မိမိနှင့်ကွဲပြား၏။ သူ၏နိုင်ငံသည် အ ဘယ်သို့ တည်နိုင်မည်နည်း။²⁷ ငါသည် ဗေလဇေဗုလကိုအမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သည်မုန့်လျှင်၊ သင်တို့၏သားတို့သည် အ ဘယ်သူကို အမှီပြု၍နှင်ထုတ်ကြသနည်း။ ထိုကြောင့် သူတို့သည်သင်တို့အား တရားစီရင်သောသူဖြစ်ကြလိမ့် မည်။²⁸ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်ကိုအမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်မုန့်လျှင်၊ အကယ် စင်စစ် သင်တို့၌ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်တည်ချိန်ရောက်လေပြီ။²⁹ သူရဲကို ရှေ့ဦးစွာမချည်မနှောင်လျှင်၊ အဘယ်သူသည် သူရဲအိမ်သို့ဝင်၍ သူ၏ဥစ္စာကို လုယူနိုင် အံ့ နည်း။ သူရဲကို ချည်နှောင်ပြီးမှ သူ၏အိမ်ကို လုယူနိုင်၏။³⁰ ငါဘက်၌ မနေသောသူသည် ငါရန်ဘက်ဖြစ်၏။ ငါနှင့်အတူ မစုမသိမ်းသောသူသည် ကြံဖြန့်သောသူ ဖြစ်၏။³¹ ထိုကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ ပြစ်မှားသောအပြစ်၊ ဘုရားကိုကဲ့ရဲ့သောအပြစ်အမျိုးမျိုးတို့နှင့် လွတ်စေ ခြင်းအခွင့်ကို လူတို့သည် ရနိုင်ကြ၏။ ဝိညာဉ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သောအပြစ်နှင့်လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကို လူတို့သည် မရနိုင်ကြ။³² လူသားကို နှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှားသောသူ၏အပြစ်ကိုလည်း လွတ်နိုင်၏။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို နှုတ်ဖြင့် ပြစ်မှားသောသူ၏အပြစ်ကို ယခုဘဝနောင်ဘဝ၌ မလွတ်နိုင်။³³ အသီးအားဖြင့် အပင်၏သဘောထင်ရှားသည်ဖြစ်၍၊ အသီးကောင်းလျှင် အပင်ကောင်းသည်ဟု ဆိုကြ လော့။ အသီးမကောင်းလျှင် အပင်မကောင်းဟု ဆိုကြလော့။³⁴ အချင်းမြေဆိုးအမျိုးတို့၊ အဆိုးဖြစ်လျက် ကောင်းသောစကားကို အဘယ်သို့ပြောနိုင်မည်နည်း။ စိတ် နှလုံးအပြည့်ရှိသည်အတိုင်း နှုတ်မြွက်တတ်၏။³⁵ ကောင်းသောသူသည် ကောင်းသောစိတ်နှလုံးဘဏ္ဍာတိုက်ထက် ကောင်းသောအရာတို့ကို ထုတ်တော် တတ်၏။ မကောင်းသောသူသည် မကောင်းသောဘဏ္ဍာတိုက်ထက် မကောင်းသောအရာတို့ကို ထုတ်တော် တတ်၏။³⁶ ငါဆိုသည်ကား၊ လူတို့သည် အကျိုးမဲ့သောစကားကို ပြောသမျှအတွက်၊ တရားဆိုးဖြတ်သောနေ့၌ စစ်ကြောခြင်းကို ခံရကြလတံ့။ သင့်စကားများအားဖြင့် သင်သည်အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။³⁷ သို့မဟုတ် သင့်စကားများအားဖြင့် အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။³⁸ ထိုအခါ အချို့သောကျမ်းပြုဆရာနှင့် ဖာရိရှုံတို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ပြတော် မူသော နိမိတ်လက္ခဏာတစ်ခုခုကို မြင်ချင်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြလျှင်၊³⁹ ကိုယ်တော်က ဆိုးညစ်၍မျောက်မထားသောအမျိုးသည် နိမိတ်လက္ခဏာကို တောင်းသည်မှာ၊ ပရောဖက်ယောန၏ နိမိတ်လက္ခဏာမှတစ်ပါး အဘယ်လက္ခဏာကိုမျှ သူတို့အားမပြုရာ။⁴⁰ ယောနသည် ငါးကြီးဝမ်းထဲမှာ သုံးရက်နေရသကဲ့သို့၊ လူသားသည် မြေကြီးထဲမှာသုံးရက်နေရလတံ့။⁴¹ တရားဆိုးဖြတ်တော်မူသောအခါ၊ နိမိတ်မြို့သားတို့သည် ဤလူမျိုးတဘက်၌ထ၍ အရှုံးခံစေလတံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမြို့သားတို့သည် ယောန ဟောပြောသောစကားကြောင့်

နောင်တရကြ၏။ ဤအရပ်၌ ကား၊ ယောနထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သောသူရှိ၏။⁴² တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသောအခါ တောင်ပြည်ကို အစိုးရသောမိဖုရားသည်၊ ဤလူမျိုးတဘက်၌ ထ၍ အရှုံးခံစေလတံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမိဖုရားသည် ရှောလမုန်မင်းကြီး၏ပညာစကားကို နားထောင်ခြင်းငှါ မြေကြီးစွန်းမှလာ၏။ ဤအရပ်၌ကား၊ ရှောလမုန်ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သောသူရှိ၏။⁴³ ညစ်ညူးသောနတ်သည် လူထဲကထွက်လျှင်၊ ခြောက်ကပ်သောအရပ်တို့၌လည်၍ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းကို ရှာ တတ်၏။⁴⁴ မတွေ့လျှင် ငါသည်ထွက်ခဲ့သော နေမြေအိမ်သို့ ပြန်ရဦးမည်ဟုဆို၍၊ ရောက်သောအခါ ထိုအိမ်သည် လွတ်လပ်၍ သွတ်သင်ပြင်ဆင်လျက်ရှိသည်ကိုတွေ့သော်၊⁴⁵ မိမိထက်သာ၍ ညစ်ညူးသော နတ်ဆိုးခုနစ်ယောက်ကိုခေါ်ပြီးလျှင် ထိုလူထဲသို့ဝင်၍နေကြ၏။ ထိုလူ ၏ နောက်ဖြစ်ဟန်သည် ရှေးဖြစ်ဟန်ထက်သာ၍ဆို၏။ ဆိုးညစ်သောဤလူမျိုး၌ ထိုနည်းတူဖြစ်လတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁴⁶ ထိုသို့ ပရိသတ်တို့အား ဟောတော်မူစဉ်တွင်၊ မယ်တော်နှင့်ညီတော်တို့သည် နှုတ်ဆက်လို၍ ပြင်မှာ ရပ်နေကြ၏။⁴⁷ လူတယောက်ကလည်း၊ မယ်တော်နှင့်ညီတော်တို့သည် ကိုယ်တော်နှင့်နှုတ်ဆက်လို၍ ပြင်မှာ ရပ်နေ ကြပါ၏ဟုလျှောက်လျှင်၊⁴⁸ ကိုယ်တော်က၊ ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီကား အဘယ်သူနည်းဟု မေးတော်မူ၏။⁴⁹ လက်တော်ကိုလည်းဆန့်၍ တပည့်တော်တို့ကို ညွှန်လျက်၊ ဤသူတို့သည် ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီပေတည်း။⁵⁰ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငါ့အဘ၏အလိုတော်ကိုဆောင်သောသူသည် ငါ့ညီ၊ ငါ့နှမ၊ ငါ့အမိဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

Chapter 13

1 ထိုနေ့၌ ယေရှုသည် အိမ်ကထွက်၍ အိုင်နားမှာထိုင်နေတော်မူသည်တိုင်၊ 2 များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံ၍ စုဝေးလျက်ရှိကြသောကြောင့်၊ လေ့ထဲသို့ဝင်၍ ထိုင်တော်မူ၏။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ကုန်းပေါ်မှာရပ်နေကြ၏။ 3 ထိုအခါ ဥပမာစကားများတို့ကို မြွက်ဆိုင်တော်မူသည်မှာ၊ မျိုးစေ့ကြဲသောသူသည် မျိုးစေ့ကိုကြဲခြင်းငှါ ထွက်သွား၏။ 4 အစေ့ကိုကြဲသည်တွင် အချို့သောအစေ့တို့သည် လမ်း၌ကျသဖြင့် ငှက်တို့သည်လာ၍ကောက်စား ကြ၏။ 5 အချို့သောအစေ့တို့သည် မြေနည်း၍ ကျောက်ပေါများသောအရပ်၌ကျသဖြင့်၊ မြေတိမ်သောကြောင့် ချက်ခြင်းအပင်ပေါက်သော်လည်း၊ 6 နေထွက်သောအခါ ပူလောင်သည်ဖြစ်၍အမြစ်မစွဲသောကြောင့် ညှိုးနွမ်းပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ 7 အချို့သောအစေ့တို့သည် ဆူးပင်တို့တွင်ကျသဖြင့်၊ ဆူးပင်တို့သည်ကြီးပွား၍ ညှဉ်းဆဲကြ၏။ 8 အချို့သောအစေ့တို့သည် ကောင်းသောမြေ၌ကျသဖြင့်၊ အဆသုံးဆယ်၊ အဆခြောက်ဆယ်၊ အဆ တရာပွားများ၍ အသီးသီးကြ၏။ 9 ကြားစရာနားရှိသောသူ မည်သည်ကားကြားပါစေဟု မိန့်တော်မူ၏။ 10 တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်လျက်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့်ဥပမာကိုဆောင်၍ ဤလူတို့ အား ဟောပြောတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ 11 ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏နက်နဲသော အရာတို့ကိုသိရသော အခွင့်ရှိကြ၏။ ထိုသူတို့မူကား အခွင့်မရှိကြ၊ 12 အကြင်သူသည် ရတတ်၏။ ထိုသူ၌ ကြွယ်ဝပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည် ဆင်းရဲ၏။ ထိုသူ၌ရှိသမျှကိုပင် နှုတ်လိမ့်မည်။ 13 ထိုကြောင့် သူတို့သည် မြင်လျက်မမြင်၊ ကြားလျက်မကြား၊ အနက်ကိုလည်း နားမလည်သောကြောင့် ဥပမာကိုဆောင်၍ ငါဟောပြော၏။ 14 ဟေရုယဟောဘူးသောအနာဂတ်စကားဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ကြားလျက်ပင် အနက်ကိုနားမလည် ဘဲ ကြားကြလိမ့်မည်။ မြင်လျက်ပင် အာရုံမပြုဘဲမြင်ကြလိမ့်မည်။ 15 အကြောင်းမူကား၊ ဤလူမျိုးသည် မျက်စိမမြင်၊ နားမကြား၊ စိတ်နှလုံးမသိ၊ အကျင့်မပြောင်းလဲ၊ သူတို့ အနာရောဂါကို ငါမငြိမ်းစေရသည်တိုင်အောင်၊ သူတို့စိတ်နှလုံးသည်မိုက်လျက်၊ နားသည်ထိုင်းလျက်၊ ကိုယ် မျက်စိကိုပိတ်လျက်ရှိကြ၏ဟူသောစကားသည် ဤလူတို့၌ ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သတည်း။ 16 သင်တို့မျက်စိသည် မြင်သောကြောင့်မဂ်လာရှိ၏။ သင်တို့နားသည်လည်း ကြားသောကြောင့် မဂ်လာ ရှိ၏။ 17 ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့ မြင်ရသောအရာတို့ကိုပရောဖက်များနှင့် ဖြောင့်မတ်သော သူများတို့သည် မြင်ခြင်းငှါအလိုရှိသော်လည်း မမြင်ရကြ။ သင်တို့ ကြားရသောအရာတို့ကို ကြားခြင်းငှါ အလိုရှိသော်လည်း မကြားရကြ။ 18 မျိုးစေ့ကြဲသောသူ၏ဥပမာအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို နားထောင်ကြလော့။ 19 လမ်း၌ အစေ့ကိုကြဲခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ နိုင်ငံတော်၏တရားစကားကိုကြား၍ နှလုံးမသွင်းသည် ရှိသော်၊ နတ်ဆိုးလာ၍ နှလုံး၌ကြဲသောအစေ့ကို နှုတ်ယူတတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ 20 ကျောက်ပေါသောအရပ်၌ အစေ့ကိုကြဲခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကိုကြား၍ ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့် ချက်ခြင်းခံယူသော်လည်း၊ 21 စိတ်နှလုံး၌ အမြစ်မစွဲခဏသာတည်သဖြင့်၊ တရားစကားကြောင့်အမှုအခင်းနှင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရ သောအခါ ချက်ခြင်းဖောက်ပြန်တတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ 22 ဆူးပင်တို့တွင် အစေ့ကိုကြဲခြင်းအကြောင်းအရာကား တရားစကားကိုကြား၍လောကီအမှု၌ စိုးရိမ်ခြင်း နှင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏လှည့်စားခြင်းသည် တရားစကားကို လွမ်းမိုးညှဉ်းဆဲတတ်သောကြောင့် အသီးမသီးနိုင်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ 23 ကောင်းသောမြေ၌ အစေ့ကိုကြဲခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကိုကြား၍ နှလုံးသွင်းသဖြင့်၊ အဆသုံးဆယ်၊ အဆခြောက်ဆယ်၊ အဆတရာပွားများ၍ အသီးသီးတတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်းဟု မိန့်တော်မူ ၏။ 24 အခြားသော ဥပမာစကားကိုမိန့်မြွက်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ကောင်းသောမျိုး စေ့ကို လယ်၌ကြဲသောသူနှင့်တူ၏။ 25 လူတို့သည် အိပ်ပျော်သောအခါ သူ၏ရန်သူသည်လာ၍ကောင်းသောစပါးနှင့်လက်ကွဲကာတူသော တော မျိုးစေ့ကို စပါးအထဲ၌ကြဲ၍ သွားလေ၏။ 26 အပင်ပေါက်၍ အသီးအနှံထွက်သောအခါ၊ တောပင်များလည်းထင်ရှားလျှင်၊ 27 ကျွန်ုပ်တို့သည် အိမ်ရှင်ထံသို့သွား၍ သခင်၊ ကောင်းသောမျိုးစေ့ကို လယ်၌ကြဲတော်မူသည် မဟုတ် လော။ တောပင်တို့သည် အဘယ်ကဖြစ်သနည်းဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ 28 အိမ်ရှင်က ဤအမှုကား ရန်သူပြုသောအမှုတည်းဟု ဆို၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်သွား၍ တောပင်တို့ကို ရွေးနှုတ်စေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသလောဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ 29 အိမ်ရှင်က ထိုသို့ငါအလိုမရှိ။ တောပင်တို့ကိုရွေးနှုတ်လျှင် စပါးပင်တို့ကိုရောနှော၍ နှုတ်မိမည် စိုးရိမ် စရာအကြောင်းရှိ၏။ 30 စပါးရိတ်သည်ကာလတိုင်အောင် အပင်နှစ်မျိုးတို့သည် အတူကြီးပွားပါလေစေ။ စပါးရိတ်သည်ကာလ ရောက်လျှင်၊ တောပင်တို့ကို ရှေ့ဦးစွာရွေးနှုတ်၍ မီးရှို့ခြင်းငှါစည်းနှောင်ကြလော့။ စပါးကိုကား ကျိဉ်စုသိမ်း သွင်းထားကြလော့ဟု ရိတ်သောသူတို့အား ငါစီရင်မည်ဟု အိမ်ရှင်ဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 31 အခြားသောဥပမာစကားကို မိန့်မြွက်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် လယ်၌စိုက်သော မှန်ညှင်းစေ့နှင့်တူ၏။ 32 မှန်ညှင်းစေ့သည် အစေ့တကာတို့ထက် ငယ်သော်လည်း၊ ကြီးပွားသောအခါ မြက်ပင်တကာတို့ထက် ကြီးသဖြင့် မိုမ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည်လာ၍ အကိုင်းအခက်တို့၌နားနေ မှီခိုလောက်သောအပင် ဖြစ်တတ် သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 33 အခြားသောဥပမာစကားကို မိန့်မြွက်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် တဆေးနှင့်တူ၏။ မိန်းမသည် တဆေးကိုယူ၍ မှန်ညှင်းသုံးတင်း၌ထည့်သဖြင့်၊ မှန်ညှင်းရှိသမျှကို ဖောင်းကြွစေတတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 34 ယေရှုသည် ဤဥပမာများတို့ကိုဆောင်၍ ပရိတ်သတ်များတို့အားဟောပြောတော်မူ၏။ ဥပမာကင်း၍ ဟောပြောတော်မမူ 35 ထိုသို့သောအားဖြင့် ပရောဖက်စကားဟူမူကား၊ ငါသည်နှုတ်ကုမ္မဏ်၌ ဥပမာများကိုမြွက်ဆိုအံ့။ ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ထိမ်ဝှက်သောအရာတို့ကိုဘော်ပြပေအံ့ဟု ဟောဘူးသောစကားသည် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက် သတည်း။ 36 ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် လူအစုအဝေးများကိုလွှတ်၍ အိမ်သို့ဝင်တော်မူပြီးမှ၊ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍ လယ်၌ကြဲသောတောမျိုးစေ့၏ ဥပမာအနက်အဓိပ္ပာယ်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ဘော်ပြတော်မူပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ 37 ကိုယ်တော်က၊ ကောင်းသောမျိုးစေ့ကိုကြဲသောသူသည် လူသားဖြစ်၏။ 38 လယ်ကား ဤလောကဖြစ်၏။ ကောင်းသောအစေ့ကား နိုင်ငံတော်သားဖြစ်၏။ တောမျိုးစေ့ကား နတ် ဆိုးသားဖြစ်၏။ 39 တောမျိုးစေ့ကိုကြဲသောရန်သူကား မာရ်နတ်ဖြစ်၏။ စပါးရိတ်သောကာလကား ဤကမ္ဘာကုန်သော ကာလဖြစ်၏။ စပါးရိတ်သောသူကား ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်၏။ 40 တောပင်တို့ကိုရွေးနှုတ်၍ မီးရှို့သကဲ့သို့ ဤကမ္ဘာအဆုံး၌ဖြစ်လတံ့။ 41

လူသားသည် မိမိကောင်းကင်တမန်တို့ကိုစေလွှတ်ပြီးလျှင်၊ မှားယွင်းစေသောသူတို့နှင့် မတရားသော အမှုကို ပြုသောသူရှိသမျှတို့ကို နိုင်ငံတော်ထဲကရှေးနှုတ်၍၊ ⁴² ငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ မီးဖို၌ချကြလေတံ့။ ⁴³ ထိုအခါ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် နေထွန်းလင်းသကဲ့သို့ မိမိတို့အာဇာနည်နိုင်ငံတော်၌ ထွန်းလင်းကြ လေတံ့။ ကြားစရာနားရှိသောသူသည် မည်သည်ကားကြားပါစေ။ ⁴⁴ တနည်းကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် လယ်၌ဝှက်ထားသောဘဏ္ဍာကိုတွေ့သောသူသည် တဖန် ဖုံးအုပ်၍၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် သွားပြီးလျှင်၊ ရတတ်သမျှကိုရောင်း၍ ထိုလယ်ကိုဝယ်တတ်၏။ ⁴⁵ တနည်းကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် မြတ်သောပုလဲတို့ကိုရှာသော ကုန်သည်နှင့်တူ၏။ ⁴⁶ ထိုကုန်သည်သည် အလွန်အဘိုးထိုက်သောပုလဲကိုတွေ့သောအခါ၊ သွား၍ မိမိ၌ရတတ်သမျှကို ရောင်းပြီးလျှင် ထိုပုလဲကိုဝယ်လေ၏။ ⁴⁷ တနည်းကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ပင်လယ်၌ချ၍ အမျိုးမျိုးသောငါးတို့ကို အုပ်မိသောပိုက် ကွန်နှင့်တူ၏။ ⁴⁸ ငါးနှင့်အပြည့်ရှိသောအခါ တံငါတို့သည် ကုန်းပေါ်သို့ဆွဲတင်၍ထိုင်လျက်၊ ကောင်းသောငါးကို ခြင်း ထဲသို့ ရွေးချယ်ထည့်ထား၍၊ မကောင်းသောငါးကို ပြင်သို့ပစ်လိုက်ကြ၏။ ⁴⁹ ထိုနည်းတူ ကမ္ဘာအဆုံး၌ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ဆင်းလာပြီးလျှင်၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့အထံမှ ဆိုးသောသူတို့ကို နှုတ်ယူခွဲထား၍၊ ⁵⁰ ငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ မီးဖို၌ ချကြလေတံ့။ ⁵¹ ဤအရာအလုံးစုံတို့ကို သင်တို့သည် နားလည်ကြသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ နားလည်ပါပြီသခင်ဟု တပည့်တော်တို့သည် လျှောက်ကြ၏။ ⁵² ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏ အကြောင်းအရာကို သင်ပြီးသောကျမ်းဆရာ မည်သည်ကား၊ မိမိဘဏ္ဍာထဲက အထူးထူးအပြားပြားသော အသစ်ဟောင်းတို့ကို ထုတ်ဘော်သောအိမ်ရှင်နှင့် တူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ⁵³ ထိုဥပမာစကားများကို အကုန်အစင်မိန့်မြှောက်တော်မူပြီးလျှင် ထိုအရပ်မှကြွသွားတော်မူ၏။ ⁵⁴ ထိုနောက်မှ မိမိမြို့ သို့ရောက်တော်မူ၍ တရားစရပ်၌ဆုံးမဩဝါဒပေးလေ၏။ မြို့သားတို့သည် မိန်း မောတွေဝေခြင်းရှိကြသဖြင့်၊ ဤသူသည် ဤပညာကို၎င်း၊ ဤတန်ခိုးကို၎င်း အဘယ်မှာရသနည်း။ ⁵⁵ သူသည် လက်သမားသားမဟုတ်လော။ သူ့အမိကား မာရီအမည်ရှိသည်မဟုတ်လော။ သူ့ညီကား၊ ယာကုပ်၊ ယောသေ၊ ရှိမုန်၊ ယုဒဟုဆိုကြသည် မဟုတ်လော။ ⁵⁶ သူ့နှမများတို့သည်လည်း ငါတို့နှင့်အနီးအပါးနေကြသည်မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်လျှင် ဤသူသည် ဤ အရာများကို အဘယ်မှာရသနည်းဟု ပြောဆိုလျက်၊ ⁵⁷ စေတနာစိတ်ပျက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ ပရောဖတ်သည် မိမိမြို့၊ မိမိအိမ်မှတပါး အခြားသောအရပ် ၌ အသရေရှိသည်ဟု ထိုသူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။ ⁵⁸ မြို့သားများတို့သည် မယုံကြည်ကြသောကြောင့်၊ ထိုအရပ်၌ များစွာသောတန်ခိုးကို ပြတော်မူ။

Chapter 14

1 ထိုအခါ ဘော်ဘွားဟောရဒ်သည် ယေရှု၏သိတင်းတော်ကိုကြားလျှင်၊ 2 ဤသူကား ဗတ္တိဇဆရာယောဟန်ဖြစ်သည်။ သေခြင်းမှထမြောက်လေပြီ။ ထို့ကြောင့် တန်ခိုးများကို ပြုနိုင်သည်ဟု မိမိငယ်သားတို့အားဆို၏။ 3 အထက်က ဟောရဒ်သည်မိမိညီဖိလိပျု၏ခင်ပွန်း ဟောရောဒ်အကြောင်းကြောင့်၊ ယောဟန်ကိုဘမ်းဆီး ချည်နှောင်၍ ထောင်ထဲမှာလှောင်ထား၏။ 4 အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်က၊ အရှင်မင်းကြီးသည် ထိုမိန်းမကိုမသိမ်းအပ်ဟု ဟောရဒ်အားဆိုလေပြီ။ 5 ယောဟန်ကိုသတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိသော်လည်း၊ လူအပေါင်းတို့၏မျက်နှာကိုထောက်၍ မသတ်ဝံ့ဘဲနေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ယောဟန်ကို ပရောဖတ်ကဲ့သို့ထင်မှတ်ကြသတည်း။ 6 ထိုနောက်မှ ဟောရဒ်ကိုဘွားသောနေရက်၌ နှစ်စဉ်ပွဲခံစဉ်တွင်၊ ဟောရောဒ်၏သမီးသည် ပွဲသဘင်၌ က သဖြင့် ဟောရဒ်သည် နူးညွတ်သောစိတ်ရှိလျှင်၊ 7 ငါသည် သင်တောင်းသမျှကို ပေးမည်ဟု ကျိန်ဆိုလေ၏။ 8 ထိုမိန်းမငယ်သည် သူ၏အမိတိုက်တွန်းသည်အတိုင်း၊ ဗတ္တိဇဆရာယောဟန်၏ ဦးခေါင်းကို ဤ လင်ပန်း၌ ပေးတော်မူပါဟု တောင်းလျှောက်၏။ 9 မင်းကြီးသည် ဝမ်းနည်းသော်လည်းကျိန်ဆိုခြင်းကို၎င်း၊ အပေါင်းအဘော်တို့၏မျက်နှာကို၎င်း ထောက်သောကြောင့် ပေးစေဟုအမိန့်တော်ရှိလျက်၊ 10 လူကို စေလွှတ်၍ ယောဟန်၏လည်ပင်းကို ထောင်ထဲမှာဖြတ်စေ၏။ 11 ဦးခေါင်းကို လင်ပန်း၌ဆောင်ခဲ့၍ ထိုမိန်းမငယ်အားပေးပြီးမှ၊ သူသည်လည်း မိမိအမိထံသို့ယူသွား၏။ 12 ယောဟန်၏တပည့်တို့သည်လည်းလာ၍ အလောင်းကိုဆောင်သွားသဖြင့် သဂြိုဟ်ပြီးမှ၊ ယေရှုထံတော် သို့သွား၍ ကြားလျှောက်ကြ၏။ 13 ယေရှုသည် ကြားတော်မူလျှင်၊ ထိုအရပ်မှထွက်၍လှေကိုစီးလျက် တော၌ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ ကြွ တော်မူ၏။ လူအစုအဝေးတို့သည် ကြားသိရလျှင်၊ မြို့ရွာမှထွက်၍ ကုန်းကြောင်းလိုက်ကြ၏။ 14 ယေရှုသည် ထွက်ကြ၍ လူများအပေါင်းတို့ကို တွေ့မြင်တော်မူလျှင်၊ သနားခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍ လူနာရှိ သမျှတို့ကို ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။ 15 ညဦးယံ၌ တပည့်တော်တို့သည်ချဉ်းကပ်၍၊ ဤအရပ်သည် တောအရပ်ဖြစ်ပါ၏။ မိုးလည်းချုပ်ပါပြီ။ လူအစုအဝေးတို့သည် မြို့ရွာသို့သွား၍ စားစရာကိုဝယ်စေခြင်းငှာ အခွင့်ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ 16 ယေရှုက၊ သွားရသောအကြောင်းမရှိ။ သူတို့စားစရာသို့ သင်တို့ပေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 17 တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်မှတစ်ပါး အဘယ်စားစရာမျှ အကျွန်ုပ်တို့၌မရှိပါ ဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊ ထိုမုန့်နှင့်ငါးကို ယူခဲ့ကြဟုမိန့်တော်မူ၏။ 18 ထိုအခါ လူအစုအဝေးတို့ကို မြက်ပင်ပေါ်မှာ လျောင်းကြစေဟုအမိန့်တော်ရှိ၏။ 19 မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်ကိုလည်းယူ၍ ကောင်းကင်သို့ကြည့်မြော်လျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီး မှ မုန့်နှင့်ငါးကိုဖဲ့၍ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ 20 တပည့်တော်တို့သည်လည်းလူအပေါင်းတို့အား ပေးကြ၏။ လူအပေါင်းတို့သည်စား၍ ဝကြပြီးမှ ကြွင်း ရစ်သောအကျိုးအပုံကို ကောက်သိမ်း၍ တင်းနှစ်တောင်းအပြည့်ရကြ၏။ 21 စားသောသူအရေအတွက်ကား၊ မိန်းမနှင့်သူငယ်တို့ကိုမဆိုဘဲ၊ ယောက်ျားငါးထောင်မျှလောက် ရှိ သတည်း။ 22 ယေရှုသည် စည်းဝေးသောသူတို့ကိုလွှတ်တော်မူစဉ်တွင်၊ တပည့်တော်တို့ကိုလှေစီးစေ၍ ကမ်းတဘက် သို့ အရင်ကူးစေတော်မူ၏။ 23 စည်းဝေးသောသူတို့ကိုလွှတ်ပြီးမှ ဆုတောင်းပဌာနပြုအံ့သောငှာ တောင်ပေါ်၌ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ တက်ကြွသဖြင့်၊ ညအချိန်ရောက်သောအခါ၊ တယောက်တည်းရှိနေတော်မူ၏။ 24 လှေမူကား အိုင်အလယ်၌ရှိ၍ လေမသင့်သောကြောင့် လှိုင်းတံပိုးလှုပ်ရှားခြင်းကို ပြင်းစွာရ၏။ 25 ညသုံးချက်တီးကျော်အချိန်၌ ယေရှုသည် အိုင်ပေါ်မှာ စက်တော်ဖြန့်လျက်တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ ကြွ တော်မူ၏။ 26 ထိုသို့အိုင်ပေါ်မှာစက်တော်ဖြန့်၍ ကြွတော်မူသည်ကို သူတို့သည်မြင်လျှင်ထိတ်လန့်၍၊ ဖုတ်တစ္ဆေဖြစ် သည်ဟု ကြောက်သောစိတ်နှင့် အော်ဟစ်ကြ၏။ 27 ယေရှုသည် ချက်ခြင်းနှုတ်ဆက်၍ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိကြလော့။ ငါပင်ဖြစ်သည်။ မကြောက်လန့် ကြနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 28 ပေတရုကလည်း၊ သခင်ကိုယ်တော်မှန်လျှင် အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ထံသို့ ရေပေါ်မှာလာရမည်အ ကြောင်း မိန့်တော်မူပါဟုလျှောက်လျှင်၊ 29 လာခဲ့လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ပေတရုသည်လှေပေါ်ကဆင်း၍ ယေရှုထံသို့ရောက်အံ့သောငှာ ရေ ပေါ်မှာလှမ်းသွား၏။ 30 လေပြင်းသည်ကိုမြင်လျှင် ကြောက်လန့်၍ နှစ်မွန်းလှသည်ရှိသော်၊ ကယ်မတော်မူပါသခင်ဟု ဟစ် ကြော်လေ၏။ 31 ယေရှုသည် လက်တော်ကိုချက်ခြင်းဆန့်၍ ပေတရုကိုကိုင်တော်မူလျက်၊ ယုံကြည်အားနည်းသောသူ၊ အဘယ်ကြောင့် ယုံမှားသောစိတ်ဝင်သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ 32 လှေပေါ်သို့ရောက်ကြလျှင် လေသည်ငြိမ်းလေ၏။ 33 လှေသားတို့သည်ချဉ်းကပ်၍၊ စင်စစ်ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်ပါသည်ဟု ညွတ် ပြု၍ လျှောက်ကြ၏။ 34 ကမ်းတဘက်သို့ကူးလျှင် ဂနဲသရက်နယ်သို့ ရောက်ကြ၏။ 35 ထိုအရပ်သားတို့သည် မျက်နှာတော်ကိုမှတ်မိလျှင်၊ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်ရှိသမျှသို့ စေလွှတ်သဖြင့် လူနာ ရှိသမျှတို့ကို ဆောင်ခဲ့၍၊ 36 အဝတ်တော်၏ပန်းပွားကိုမျှသာတို့ရပါမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်းကြ၏။ တို့သမျှသောသူတို့သည် လည်း ချမ်းသာရကြ၏။

Chapter 15

¹ ထိုအခါ ယေရှုလင်မြို့သားဖာရိရှဲတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင်၊ ² ရှေးဟောင်းတို့မှဆက်ခံသော နည်းဥပဒေကို ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်လွန်ကျူးကြပါသနည်း။ သူတို့သည် လက်မဆေးဘဲ အစားစားကြပါသည်တကားဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ ³ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည်အဆက်ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေကိုအမှီပြု၍ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော် ကို အဘယ်ကြောင့်လွန်ကျူးကြသနည်း။ ⁴ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကား၊ မိဘကိုရိုသေစွာပြုလော့။ အကြင်သူသည် မိဘကိုနှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှား ၏။ ထိုသူသည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံစေဟုလာသတည်း။ ⁵ သင်တို့မှကား၊ အကြင်သူသည် ကိုယ့်မိဘကို၊ သင်တို့အသုံးရနိုင်သမျှသော ငါ၏ဥစ္စာသည် အလှူဝတ္ထု ဖြစ်စေဟုဆို၏။ ⁶ ထိုသူသည် ကိုယ်မိဘကိုပင် ရိုသေစွာမပြုရဟုဆို၏။ ထိုသို့သင်တို့သည် အဆက်ဆက်ခံသော နည်း ဥပဒေအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကို ပယ်ကြ၏။ ⁷ လျှို့ဝှက်သောသူတို့၊ ဟေရှုယသည် သင်တို့ကိုရည်မှတ်လျက် ဤလူမျိုးသည်နှုတ်နှင့်ငါထံသို့ ချဉ်း ကပ်၍ နှုတ်ခမ်းနှင့်ငါ့ကို ရိုသေကြ၏။ စိတ်နှလုံးမူကား ငါနှင့်ဝေးလှ၏။ ⁸ လူတို့စီရင်သောပညတ်တို့ကိုသွန်သင်၍ နည်းဥပဒေပေးလျက်ပင်ငါ့ကို အချဉ်းနှိုးကိုးကွယ်ကြ၏ဟု ⁹ နောက်ဖြစ်လတ်သောအရာကို လျှောက်ပတ်စွာ ဟောခဲ့ပြီဟုပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁰ ထိုအခါ လူအစုအဝေးကို အထံတော်သို့ခေါ်၍၊ သင်တို့နားထောင် နားလည်ကြလော့။ ¹¹ ခံတွင်းသို့ဝင်သောအရာသည် လူကိုညစ်ညူးစေသည်မဟုတ်။ ခံတွင်းမှထွက်သောအရာသည် ညစ်ညူး စေသောအရာဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹² တပည့်တော်တို့သည်ချဉ်းကပ်၍၊ ယခုမိန့်တော်မူသောစကားကို ဖာရိရှဲတို့သည်ကြားသောအခါ စေတနာစိတ်ပျက်ကြသည်ကို သိတော်မူသလောဟုလျှောက်ကြ၏။ ¹³ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော ငါ၏ခမည်းတော်စိုက်တော်မမူသော အပင်ရှိ သမျှတို့ကို နှုတ်ရလိမ့်မည်။ ¹⁴ ထိုသူတို့ကိုရိုပါလေစေ။ သူတို့သည်လူကန်းတို့အား လမ်းပြသောလူကန်းဖြစ်၏။ လူကန်းချင်းတဦးကို တဦးလမ်းပြလျှင်၊ နှစ်ဦးတို့သည် တွင်းထဲသို့ကျကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁵ ပေတရုကလည်း၊ ထိုဥပမာကို အကျွန်ုပ်တို့အား ဖွင့်ပြတော်မူပါဟုလျှောက်လျှင်၊ ¹⁶ ယေရှုက၊ သင်တို့သည် ယခုတိုင်အောင် ပညာမဲ့လျက်နေသေးသလော။ ¹⁷ ခံတွင်းသို့ဝင်သမျှသည် ဝမ်းထဲသို့ဆင်း၍ ရေအိမ်တွင် စွန့်ပစ်သည်ကိုနားမလည်ကြသေးသလော။ ¹⁸ ခံတွင်းမှထွက်သောအရာမှကား၊ နှလုံးထဲက ထွက်လာ၍ လူကိုညစ်ညူးစေသောအရာဖြစ်၏။ ¹⁹ မကောင်းသောကြံစည်ခြင်း၊ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ သူ့မယားကိုပြစ်မှားခြင်း၊ မိန်းမလွတ်နှင့် မှား ယွင်းခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာကိုခိုးခြင်း၊ မမှန်သောသက်သေကိုခံခြင်း၊ သူ့အသရေကိုဖျက်ခြင်းအရာတို့သည် နှလုံးထဲက ထွက်လာ၍၊ ²⁰ လူကို ညစ်ညူးစေသောအရာဖြစ်ကြ၏။ လက်မဆေးဘဲလျက် အစာကိုစားခြင်းမှကား၊ လူကိုညစ်ညူး စေသည်မဟုတ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²¹ ယေရှုသည် ထိုအရပ်မှထွက်၍ တရုမြို့နှင့် ဇိဒန်မြို့၏ ကျေးလက်သို့ ကြွတော်မူလျှင်၊ ²² ခါနာန်အမျိုးဖြစ်သောမိန်းမတယောက်သည် ထိုနယ်စပ်မှထွက်လာ၍၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်ရှင်၊ ကျွန်ုပ်မ ကို သနားတော်မူပါ။ ကျွန်မ၏သမီးသည် နတ်ဆိုးနှိပ်စက်ခြင်းကို ပြင်းစွာခံရပါသည်ဟု ဟစ်ကြော်သော်လည်း စကားတခွန်းမျှ ပြန်တော်မမူ။ ²³ တပည့်တော်တို့သည်ချဉ်းကပ်၍၊ ထိုမိန်းမပြန်သွားရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။ ငါတို့နောက်သို့ လိုက်၍ ဟစ်ကြော်လျက်နေပါသည်ဟု တောင်းလျှောက်ကြ၏။ ²⁴ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးအဝင် ပျောက်လွင့်သောသိုးများမှတပါး အခြားသောအမျိုးရှိ ရာသို့ ငါ့ကိုမစေလွတ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²⁵ ထိုမိန်းမသည် ချဉ်းကပ်၍ပြပ်ဝပ်လျက် ကျွန်မကို ကယ်တော်မူပါသခင်ဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊ ²⁶ ကိုယ်တော်က၊ သား၏အစာကိုယူ၍ ခွေးအားမပေးမချအပ်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။ ²⁷ မိန်းမကလည်းမုန့်ပါ၏သခင်၊ ခွေးမည်သည်ကား မိမိသခင်၏စားပွဲမှကျသော စားနပ်စားပေါက်ကို စားမြဲထုံးစံရှိပါ၏ဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊ ²⁸ အိုမိန်းမ၊ သင်သည်ယုံကြည်အားကြီးလှပြီ။ သင့်အလိုရှိသည်အတိုင်း သင်၌ဖြစ်စေဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ ထိုမိန်းမ၏သမီးသည် ကျန်းမာပကတိဖြစ်လေ၏။ ²⁹ ယေရှုသည် ထိုအရပ်မှကြွ၍ ဂါလိလဲအိုင်နားသို့ရောက်တော်မူလျှင် တောင်ပေါ်သို့တက်၍ ထိုင်တော် မူ၏။ ³⁰ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် ခြေမစွမ်း၊ မျက်စိကန်း၊ စကားအ၊ အင်္ဂါချို့တဲ့သောသူမှစ၍ အခြား သော အနာရောဂါစွဲသောသူများကို ဆောင်ခဲ့လျက် အထံတော်သို့ရောက်လာ၍ ခြေတော်ရင်း၌ချထားကြ၏။ ³¹ အနာရောဂါများကို ငြိမ်းစေတော်မူသဖြင့်၊ အသောသူသည် စကားပြောသည်ကို၎င်း၊ ချို့တဲ့သောသူ သည် ပကတိဖြစ်သည်ကို၎င်း၊ ခြေမစွမ်းသောသူသည် လှမ်းသွားသည်ကို၎င်း၊ မျက်စိကန်းသောသူသည် မြင်ရ သည်ကို၎င်း၊ လူအစုအဝေးတို့သည်မြင်လျှင် အံ့ဩခြင်းသို့ရောက်၍ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ဂုဏ် တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ ³² ထိုအခါ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်၍၊ ဤလူများကိုငါသနား၏။ သိုးရက်ပတ်လုံးငါနှင့်အတူရှိ ကြပြီ။ စားစရာအလျှင်းမရှိ။ လမ်းခရီး၌ မောမည်ကိုစိုးရိမ်သောကြောင့် အစာမစားမှီ သူတို့ကိုလွှတ်ခြင်းငှာ ငါအလိုမရှိဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ³³ တပည့်တော်တို့က ဤမျှလောက်များသောလူစုတို့သည် ဝစ္စာစားလောက်သောအစာကို ဤတောအရပ် ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ရနိုင်ပါမည်နည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊ ³⁴ ယေရှုက၊ သင်တို့တွင်မုန့်ဘယ်နှစ်လုံးရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ မုန့်ခုနစ်လုံးနှင့် အနည်းငယ်မျှ သော ငါးကောင်ကလေးရှိပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။ ³⁵ ထိုအခါ လူအစုအဝေးတို့ကို မြေပေါ်မှာလျောင်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ ³⁶ မုန့်ခုနစ်လုံးနှင့် ငါးတို့ကိုလည်းယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ၊ မုန့်နှင့်ငါးကိုဖွဲ့၍ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့လည်း လူအပေါင်းတို့အား ပေးကြ၏။ ³⁷ လူအပေါင်းတို့သည် စား၍ဝကြပြီမှ၊ ကြွင်းရစ်သောအကျိုးအပွဲကိုကောက်သိမ်း၍ ခုနစ်ထောင်း အပြည့် ရကြ၏။ ³⁸ စားသောသူအရေအတွက်ကား၊ မိန်းမနှင့်သူငယ် ကိုမဆိုဘဲ ယောက်ျားလေးထောင်ရှိသတည်း။ ³⁹ ထိုလူများတို့ကို လွှတ်တော်မူပြီးမှ၊ လှေစီး၍ မာဂဒါလကျေးလက်သို့ ရောက်တော်မူ၏။

Chapter 16

1 ထိုအခါ ဖာရိရှ်နှင့်ဇဒ္ဒါကတို့သည် ကိုယ်တော်ကို စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှာချဉ်းကပ်၍၊ မိုဗ်းကောင်းကင် ကဖြစ်သော နိမိတ်လက္ခဏာကို ပြတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။ 2 ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့သည် ညဦးယံ၌ပြောဆိုတတ်သည်ကား၊ ယခုမိုဗ်းတိမ်နီသည်ဖြစ်၍ မိုဗ်းကြည်လင် လိမ့်မည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။ 3 နံနက်ယံ၌ကား၊ ယခုမိုဗ်းအိုလျက်ရှိ၏။ နိမိတ်သောအဆင်းလည်းရှိ၏။ ယနေ့မိုဗ်းသက်မှန်တိုင်း လာလိမ့်မည်ဟုဆိုတတ်ကြ၏။ လျှို့ဝှက်သောသူတို့၊ သင်တို့သည် မိုဗ်းကောင်းကင်၏မျက်နှာကို ပိုင်းခြား၍သိ နိုင်ကြ၏။ကပ်ကာလ၏ နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ပိုင်းခြား၍မသိနိုင်ကြ။ 4 ဆိုးညစ်၍ မျောက်မထားသောအမျိုးသည် နိမိတ်လက္ခဏာကိုတောင်းသည်မှာ၊ ပရောဖက်ယောန၏ နိမိတ်လက္ခဏာမှတစ်ပါး အဘယ်လက္ခဏာကိုမျှ သူတို့အားမပြောဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့ရှိရာမှထွက်၍ ကြွတော်မူ၏။ 5 တပည့်တော်တို့သည် ကမ်းတဘက်သို့သွားကြသောအခါ မုန့်ကိုယူခြင်းငှာ မေ့လျော့ကြ၏။ 6 ယေရှုကလည်း၊ ဖာရိရှ်နှင့် ဇဒ္ဒါကတို့၏ တဆေးကိုသတ်နှင့်ကြည့်ရှောင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ 7 တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ ငါတို့၌ မုန့်မပါသောကြောင့် ဤစကားကိုမိန့်တော်မူသည်ဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။ 8 ယေရှုသည် သိတော်မူလျှင်၊ ယုံကြည်အားနည်းသောသူတို့၊ သင်တို့၌မုန့်မပါသည်ကိုထောက်၍ အဘယ်ကြောင့် အချင်းချင်းဆွေးနွေးပြောဆိုကြသနည်း။ 9 မုန့်ငါးလုံးကို လူငါးထောင်စား၍ စားကြွင်းဘယ်နှစ်တောင်းကောက်သိမ်းသည်ကို၎င်း၊ 10 သင်တို့သည် နှလုံးမသွင်း မအောင်းမေ့ဘဲနေကြသေးသလော။ 11 ဖာရိရှ်နှင့်ဇဒ္ဒါကတို့၏ တဆေးကိုကြည့်ရှောင်ကြ ဟူသောစကားကို ငါပြောသည်တွင်၊ မုန့်ကိုအမှတ်ပြု၍ ငါမပြောသည်ကို သင်တို့သည် နားမလည်ဘဲ အဘယ်သို့နေကြသနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။ 12 ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် မုန့်၏တဆေးကို ကြည့်ရှောင်ကြဟု မိန့်တော်မူမူ။ ဖာရိရှ်နှင့် ဇဒ္ဒါကတို့၏ ဩဝါဒကို ကြည့်ရှောင်ကြဟု မိန့်တော်မူသည်ကို နားလည်ကြသတည်း။ 13 ယေရှုသည် ဖိလိပုဂံကံသရီမြို့၏ ကျေးလက်သို့ ကြွတော်မူသောအခါ၊ လူများတို့သည် လူသားဖြစ်သော ငါ့ကို အဘယ်သူဖြစ်သည်ဆိုကြသနည်းဟု တပည့်တော်တို့ကို မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊ 14 လူအချို့က၊ ကိုယ်တော်သည် ဗထိုဇ်ဆရာယောဟန်ဖြစ်သည်ဟု၍၎င်း၊ အချို့က၊ ဇေယဖြစ်သည် ဟု ၍၎င်း၊ အချို့က၊ ယေရမိမုစ၍ ပရောဖတ်တစ်ပါးပါးဖြစ်သည်ဟု၍၎င်း ဆိုကြပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊ 15 သင်တို့လည်းငါ့ကို အဘယ်သူဖြစ်သည် ဆိုကြသနည်းဟု မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊ 16 ရှိမုန့်ပေတရုက၊ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်တည်းသော အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ 17 ယေရှုကလည်း၊ ရှိမုန့်ဗာယောန၊ သင်သည်မင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အသွေးအသားသည် ဤ အကြောင်းအရာကို သင့်အားဘော်ပြသည်မဟုတ်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော ငါ့ခမည်းတော်သည် ဘော် ပြတော်မူသတည်း။ 18 ငါဆိုသည်ကား၊ သင်သည် ပေတရုဖြစ်၏။ ဤကျောက်ပေါ်မှာ ငါ့အသင်းကို ငါတည်ဆောက်မည်။ ထိုအသင်းကို မရဏာနိုင်ငံ၏တံခါးတို့သည် မနိုင်ရာ။ 19 ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏ သောတို့ကိုလည်း သင့်အားငါပေးမည်။ သင်သည်မြေကြီးပေါ်မှာ ချည် နောင်သမျှသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ချည်နောင်လျက်ရှိလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ ဖြည့်လွှတ်သမျှသည် ကောင်း ကင်ဘုံ၌ ဖြည့်လွှတ်လျက်ရှိလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ 20 ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကို အဘယ်သူအားမျှမပြောစိမ့်သောငှာ တပည့်တော်တို့ကို ပညတ်တော်မူ၏။ 21 ထိုမှတစ်ပါး ကိုယ်တော်သည် ယေရှုရှလင်မြို့သို့သွားရမည်။ လူအကြီးအကဲ၊ ယဇပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့လက်၌ များစွာခံရမည်။ အသေသတ်ခြင်းကိုလည်းခံရမည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက် လိမ့်မည်ဟူသောအကြောင်းများကို ထိုအခါမှစ၍ တပည့်တော်တို့အား ပြတော်မူ၏။ 22 ထိုအခါ ပေတရုသည် ကိုယ်တော်ကို မိမိနှင့်အတူခေါ်၍၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်၌ ဤသို့မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ဤအမှုသည် ကိုယ်တော်၌ မရောက်ရာဟု အပြစ်တင်သောစကားကို လျှောက်သော်၊ 23 ကိုယ်တော်သည် မျက်နှာတော်ကိုလှည့်၍ အချင်းချင်းရန်သူ၊ ငါ့နောက်သို့ဆုတ်လော့။ သင်သည် ငါတို့က မိမိ လစ်စရာအကြောင်းဖြစ်၏။ သင်သည် ဘုရားသခင်၏အရာကို စိတ်မစွဲလမ်း၊ လူတို့၏အရာကိုသာ စွဲလမ်း သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 24 ထိုအခါ ယေရှုက၊ ငါ့၌ဆည်းကပ်လိုသောသူဖြစ်လျှင် ကိုယ်ကိုကိုယ်ငြင်းပယ်ရမည်။ ကိုယ်လက်ဝါးကပ် တိုင်ကိုထမ်း၍ ငါ့နောက်သို့လိုက်ရမည်။ 25 အကြင်သူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်ခြင်းငှာအလိုရှိ၏။ ထိုသူသည် အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် ငါ့ကြောင့်အသက်ရှုံး၏။ ထိုသူသည် အသက်ကို တွေ့လိမ့်မည်။ 26 လူသည် ဤစကြဝဠာကို အကြွင်းမဲ့အစိုးရ၍ မိမိအသက်ဝိညာဉ်ရှုံးလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။ မိမိအသက်ဝိညာဉ်ကို အဘယ်ဥစ္စာနှင့်ရွေးနိုင်သနည်း။ 27 လူသားသည် မိမိအဘခမည်းတော်၏ ဘုန်းအနုဘော်ကိုဆောင်လျက်၊ ကောင်းကင်တမန် အခြံအရံ တို့နှင့် ကြွလာတော်မူလတံ့။ ထိုအခါ သူအသီးသီးကျင့်သောအကျင့်နှင့်အလျောက် အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေး တော်မူလတံ့။ 28 ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ လူသားသည် နိုင်ငံတော်တည်လျက်ကြွလာတော်မူသည်ကို၊ ဤအရပ်၌ရှိသော သူအချို့တို့သည် မမြင်မိသောခြင်းသို့မရောက်ကြဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

Chapter 17

¹ ခြောက်ရက်လွန်သောအခါ ယေရှုသည် ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယာကုပ်ညီ ယောဟန်တို့ကိုခေါ်၍၊ မြင့်လှစွာသော တောင်ပေါ်တွင် ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ ဆောင်ကြွတော်မူ၏။ ² သူတို့ရှေ့၌ ထူးခြားသောအဆင်းအရောင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ မျက်နှာတော်သည် နေကဲ့သို့ထွန်း တောက်လျက်၊ အဝတ်တော်သည် အလင်းကဲ့သို့ဖြူလျက်ရှိ၏။ ³ မောရှေနှင့်ဇလိယသည် ထင်ရှား၍ ကိုယ်တော်နှင့်အတူစကားပြောလျက်နေကြ၏။ ⁴ ထိုအခါ ပေတရုက၊ သခင်၊ ဤအရပ်၌နေဘွယ်ကောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်ဘုံတံတဆောင်၊ မောရှေဘုံ တဆောင်၊ ဇလိယဘုံတဆောင်၊ တံသုံးဆောင်ကို အလိုတော်ရှိလျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆောက်လုပ်ပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။ ⁵ ထိုသို့လျှောက်စဉ်တွင်၊ ထွန်းလင်းသောမိုးတိမ်သည် ထိုသူတို့ကိုလွှမ်းမိုး၍၊ ဤသူသည် ငါနှစ်သက် မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သားပေတည်း။ သူ၏စကားကို နားထောင်ကြလော့ဟု မိုးတိမ်ကအသံတော်ဖြစ်လေ၏။ ⁶ တပည့်တော်တို့သည် ကြားရလျှင်၊ ပြပ်ဝပ်၍ အလွန်ကြောက်လန့်ခြင်းရှိကြ၏။ ⁷ ယေရှုသည်လာ၍ သူတို့ကို လက်နှင့်တို့တော်မူလျက်၊ ထကြ၊ မကြောက်ကြနှင့်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊ ⁸ သူတို့သည် ကြည့်မြော်သဖြင့်၊ ယေရှုတယောက်တည်းမှတပါး၊ အဘယ်သူကိုမျှ မမြင်ကြ။ ⁹ တောင်ပေါ်မှဆင်းကြသောအခါ ယေရှုက၊ လူသားသည်သေခြင်းမှ မထမြောက်မှီတိုင်အောင်၊ သင်တို့ ယခုမြင်သော ရူပါရုံကို အဘယ်သူအားမျှမပြောကြနှင့်ဟု တပည့်တော်တို့ကို ပညတ်တော်မူ၏။ ¹⁰ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့က၊ ဇလိယသည် အရင်လာရမည်ဟု ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုပါသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ ¹¹ ယေရှုက၊ ဇလိယသည်အရင်လာ၍ အလုံးစုံတို့ကို ပြုပြင်ရသည်မှန်ပေ၏။ ¹² ငါဆိုသည်ကား၊ ဇလိယရောက်လာပြီ။ လူများသည်သူတို့မသိသဖြင့် သူ့အားပြုချင်သမျှကိုပြုကြပြီ။ ထိုနည်းတူ လူသားသည်လည်း ထိုလူများလက်၌ ခံရမည်ဟုမိန့်တော်မူသော်၊ ¹³ ဗတ္တိဇဆရာယောဟန်ကို အမှတ်ပြု၍ မိန့်တော်မူကြောင်းကို တပည့်တော်တို့သည် နားလည်ကြ၏။ ¹⁴ လူအစုအဝေးရှိရာသို့ ရောက်ကြသောအခါ၊ လူတယောက်သည် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍ ဒူးထောက် လျက်၊ သခင်၊ ¹⁵ အကျွန်ုပ်၏သားကို ကယ်မသနားတော်မူပါ။ ဝက်ရူးနာစွဲ၍ ပြင်းစွာခံစားရပါ၏။ မီး၌ငင်း၊ ရေ၌ငင်း အကြိမ်ကြိမ်လဲတတ်ပါ၏။ ¹⁶ တပည့်တော်တို့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့၍ သူတို့သည်ချမ်းသာပေးနိုင်ကြပါဟု လျှောက်လျှင်၊ ¹⁷ ယေရှုက၊ ယုံကြည်ခြင်းမရှိ၊ ဖောက်ပြန်သောအမျိုး၊ ငါသည် သင်တို့နှင့်တကွ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး နေရမည်နည်း။ သင်တို့ကို အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးသည်ခံရမည်နည်း။ သူငယ်ကို ငါ့ထံသို့ယူခဲ့ကြဟု မိန့်တော် မူ၏။ ¹⁸ ယေရှုသည် သူ့ကိုဆုံးမတော်မူလျှင်၊ နတ်ဆိုးသည် သူ့ထွက်သွားသဖြင့်၊ ထိုခဏမှစ၍ သူငယ်သည် ကျန်းမာပကတိဖြစ်လေ၏။ ¹⁹ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ ယေရှုထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုနတ်ဆိုးကိုအဘယ်ကြောင့် မနှင့်ထုတ်နိုင်ပါသနည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊ ²⁰ သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်းမရှိသောကြောင့် မနှင့်ထုတ်နိုင်ကြ။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် မှန်ညှင်းစေ့ခန့်မျှလောက်သော ယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင်၊ ထိုတောင်ကို နေရာမှရှေ့ လော့ဟုဆိုကြသော်၊ နေရာမှ ရှေ့ လိမ့်မည်။ ယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင် သင်တို့မတတ်နိုင်သောအမှုမရှိ။ ²¹ သို့သော်လည်း ဆုတောင်းခြင်း၊ အစာရှောင်ခြင်းမှတစ်ပါး အဘယ်သို့သောအားဖြင့်၊ ထိုအမျိုးသည် မ ထွက်တတ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²² ဂါလိလဲပြည်၌နေကြစဉ်တွင် ယေရှုက၊ လူသားကို လူတို့လက်သို့အပ်နှံရသောအချိန်နီးပြီ။ ²³ သူတို့သည် သတ်ကြလိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။ သူတို့သည်လည်း အလွန်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိကြ၏။ ²⁴ ကပေရနောငမြို့ သို့ရောက်သောအခါ၊ ဗိမာန်တော်အခွန်တည်းဟူသော ဒိဋ္ဌိမုကိုခံသောသူတို့သည် ပေတရုဆီသို့လာ၍ သင်၏ဆရာသည်ဒိဋ္ဌိမုကိုမပေးသလောဟု မေးမြန်းလျှင်၊ ပေးပါသည်ဟု ပေတရုဆို၏။ ²⁵ ပေတရုသည် အိမ်သို့ဝင်သောအခါ၊ ယေရှုသည် တင်ကူး၍၊ အချင်းရှိမှန်၊ သင်သည်အဘယ်သို့ထင်သ နည်း။ လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည် အဘယ်သူမှာအခွန်ကိုခံကြသနည်း။ မိမိသားမှာခံကြသလော။ သူတပါးမှာ ခံကြသလော၊ ဟုမေးတော်မူလျှင်၊ ²⁶ ပေတရုက၊ သူတပါးမှာခံကြပါသည်ဟုလျှောက်သော်၊ ယေရှုကလည်းသို့ဖြစ်လျှင် သားမူကား လွတ်ရ ၏။ သို့သော်လည်း ထိုသူတို့သည် ငါတို့ကြောင့်မမှားယွင်းမည်အကြောင်း၊ အိုင်သို့သွား၍ ငါးများကိုချလော့။ ²⁷ ရှေ့ဦးစွာရသောငါးကိုယူ၍ ပစပ်ကိုဖွင့်လျှင်၊ သဘာဝတပြားကိုတွေ့လိမ့်မည်။ ထိုငွေကိုယူ၍ ငါ့အဘို့ နှင့် သင့်အဘို့ ထိုသူတို့အားပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

Chapter 18

1 ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အဘယ်သူသည်သာ၍ ကြီးမြတ် ပါအံ့နည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊ 2 သူငယ်တယောက်ကိုခေါ်တော်မူ၍၊ တပည့်တော်တို့အလယ်၌ထားပြီးမှ၊ 3 ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည်ပြောင်းလဲ၍ သူငယ်ကဲ့သို့မဖြစ်လျှင် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ မရောက်ရကြ။ 4 ထို့ကြောင့် အကြင်သူသည် ဤသူငယ်ကဲ့သို့ မိမိကိုမိမိနှိမ့်ချအံ့၊ ထိုသူသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ သာ၍ကြီးမြတ်လိမ့်မည်။ 5 အကြင်သူသည် ငါ့မျက်နှာကိုထောက်၍ ဤကဲ့သို့သောသူငယ်တစုံတယောက်ကို လက်ခံ၏။ ထိုသူသည် ငါ့ကိုပင်လက်ခံ၏။ 6 ငါ့ကိုယုံကြည်သော ဤသူငယ်တစုံတယောက်ကို အကြင်သူသည်မှားယွင်းစေ၏။ ထိုသူသည် လည်ပင်း၌ ကြိတ်ဆုံကျောက်ကိုဆွဲ၍ နက်နဲသောပင်လယ်၌ နှစ်မြှုပ်ခြင်းကို ခံရလျှင်အနေသာ၍ကောင်း၏။ 7 မှားယွင်းစရာအကြောင်းများရှိသောကြောင့် လောကီသားတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ မှားယွင်းစရာ အကြောင်းရှိရမည်။ သို့သော်လည်း မှားယွင်းစရာအကြောင်းကို ဖြစ်စေသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ 8 သင်၏လက်ခြေသည် သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင် လက်ခြေကိုဖြတ်ပစ်လော့။ လက်ခြေအစုံနှင့် ထာဝရ မီးထဲသို့ချခြင်းကို ခံရသည်ထက် အင်္ဂါချို့တဲ့၍ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ဝင်စားသောသာ၍ကောင်း၏။ 9 သင်၏မျက်စိသည်လည်း သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင်၊ မျက်စိကိုထုတ်ပစ်လော့။ မျက်စိနှစ်ဘက်စုံနှင့် ငရဲမီးထဲသို့ချခြင်းကို ခံရသည်ထက် မျက်စိတဘက်နှင့် အသက်ရှင်ခြင်းသို့ဝင်စားသော သာ၍ကောင်း၏။ 10 သင်တို့သည် ဤသူငယ်ကို တစုံတယောက်ကို မထိမဲ့မြင်မပြုမည်အကြောင်း သတိရှိကြလော့။ ငါဆို သည်ကား၊ သူတို့၏ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော ငါ့အဘ၏မျက်နှာတော်ကိုအစဉ် မပြတ်ဖူးမြင်ကြ၏။ 11 ထိုမှတစ်ပါး လူသားသည်ပျောက်သောသူတို့ကို ကယ်တင်အံ့သောငှာ ကြွလာသတည်း။ 12 အဘယ်သို့ထင်ကြသနည်း။ သိုးတရာရှိသောသူ၌ သိုးတကောင်သည်လမ်းလွဲ၍ပျောက်လျှင်၊ ထိုသူ သည် ကိုးဆယ်ကိုးကောင်သောသိုးတို့ကို တောင်ပေါ်မှာထားခဲ့ပြီးမှ၊ လမ်းလွဲ၍ပျောက်သော သိုးတကောင်ကို သွား၍ရှာတတ်သည် မဟုတ်လော့။ 13 တွေ့ပြီးလျှင်၊ လမ်းမလွဲ၍ပျောက်သောသိုး ကိုးဆယ်ကိုးကောင်၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ထက်၊ ထိုသိုး တကောင်၌ သာ၍ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဟု ငါအမှန်ဆို၏။ 14 ထိုနည်းတူ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် ဤသူငယ်တယောက်ကိုမျှ ပျက်စီးစေ ခြင်းငှာ အလိုတော်မရှိ။ 15 ထို့ကြောင့် သင်၏ညီအစ်ကိုသည် သင့်ကိုပြစ်မှားလျှင်၊ သူ့ဆီသို့သွား၍ နှစ်ယောက်တည်းချင်း သူ၏ အပြစ်ကိုပြု၍ ဆုံးမလော့။ သူသည် သင်၏စကားကိုနားထောင်လျှင် ညီအစ်ကို ကိုရပြီ။ 16 သို့မဟုတ် သင်၏စကားကိုနားမထောင်လျှင်၊ လူနှစ်ဦးသုံးဦး သက်သေခံ၍စကားရှိသမျှတို့ကို တည် စေခြင်းငှာ ကိုယ်နှင့်အတူ လူတဦးနှစ်ဦးကိုခေါ်ဦးလော့။ 17 ထိုသူတို့၏စကားကို နားမထောင်လျှင် အသင်းတော်အားကြားပြောလော့။ အသင်းတော်၏စကားကို နားမထောင်လျှင်၊ သာသနာပလ္လင်သို့ဝင်၍ အခွန်ခံကဲ့သို့ဝင်၍ ထိုသူကိုမှတ်လော့။ 18 ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာသင်တို့ ချည်နှောင်သမျှသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ချည်နှောင်လျက် ရှိလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာဖြည့်လွှတ်သမျှသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဖြည့်လွှတ်လျက်ရှိလိမ့်မည်။ 19 တဖန်ငါဆိုသည်ကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာ သင်တို့တွင်နှစ်ယောက်တို့သည် သဘောချင်းတူ၍ ဆုတောင်း လျှင်၊ တောင်းသမျှသောဆုတို့ကို ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငါ၏ခမည်းတော်သည် ပေးတော်မူလတံ့။ 20 အကြောင်းမူကား၊ အကြင်အရပ်၌ လူနှစ်ဦးသုံးဦးတို့သည် ငါ၏နာမကိုထောက်၍စည်းဝေးကြ၏။ ထိုအရပ်၌ သူတို့အလယ်မှာ ငါရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 21 ထိုအခါ ပေတရုသည်ချဉ်းကပ်၍၊ သခင်၊ ညီအစ်ကိုသည် အကျွန်ုပ်ကိုပြစ်မှား၍ အကျွန်ုပ်သည် သူ၏ အပြစ်ကို ဘယ်နှစ်ကြိမ်လွှတ်ရပါအံ့နည်း။ ခုနှစ်ကြိမ်မြောက်အောင် လွှတ်ရပါအံ့လော့ဟု မေးလျှောက်သော၊ ယေရှုက၊ ခုနှစ်ကြိမ်မြောက်အောင်လွှတ်ရမည် ငါမဆို။ 22 အကြိမ်ခုနှစ်ဆယ် ခုနှစ်လီမြောက်အောင် လွှတ်ရမည် ငါဆို၏။ 23 ထို့ကြောင့် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်၊ မိမိကျွန်ုပ်တို့ကိုစာရင်းယူခြင်းငှာ အလိုရှိသောမင်းကြီး တ ဦးနှင့်တူ၏။ 24 စာရင်းယူစဉ်တွင်၊ ငွေအခွန်တသိန်းကြေးတင်သောသူတယောက်ကို ရှေ့တော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ 25 ထိုသူသည် ကြေးဆပ်ရန်မရှိသောကြောင့်၊ ကိုယ်မှစ၍ သားမယားဥစ္စာရှိသမျှတို့ကိုရောင်း၍ ကြေးကို ဆပ်စေဟု သူ၏သခင်စီရင်၏။ 26 ထိုကျွန်သည်ညွတ်ပြပ်ဝပ်တွားလျက်၊ သခင်၊ ကျွန်တော်ကိုသည်းခံတော်မူပါ။ ကြေးရှိသမျှကို ဆပ်ပါ မည်ဟုလျှောက်လျှင်၊ 27 သူ၏သခင်သည် သနားခြင်းရှိသဖြင့် ကြေးရှိသမျှကိုလွှတ်၍ချမ်းသာပေးလေ၏။ 28 ထိုကျွန်သည်ထွက်သွားရာတွင် မိမိငွေဒေနာရိတရာကြေးတင်သော ကျွန်ချင်းတယောက်ကိုတွေ့လျှင်၊ လည်ပင်းကိုကိုင်ညှစ်၍ ငါ့ငွေကိုဆပ်ပေးလော့ဟုဆို၏။ 29 ထိုကျွန်ချင်းသည် ကျွေးရှင်၏ခြေရင်း၌ပြပ်ဝပ်လျက် ကျွန်တော်ကိုသည်းခံတော်မူပါ။ ကြေးရှိသမျှကို ဆပ်ပါမည်ဟု တောင်းပန်သော်လည်း၊ 30 ငွေရှင်သည် နားမထောင်ဘဲသွား၍ ကြေးကိုမဆပ်မီတိုင်အောင် သူ့ကိုထောင်ထဲမှာလှောင်ထား၏။ 31 ထိုအမှုအရာကို အခြားသောကျွန်ချင်းတို့သည် မြင်လျှင် အလွန်နာကြည်းသောစိတ်နှင့်သွား၍၊ ပြုလေ သမျှတို့ကို မိမိတို့သခင်၌ ကြားလျှောက်ကြ၏။ 32 ထိုအခါ သခင်သည်ထိုကျွန်ကိုခေါ်၍၊ ဟယ် ဆိုးညစ်သောကျွန်၊ သင်သည်ငါ့ကိုတောင်းပန်သော ကြောင့် သင်၌တင်သမျှသောကြေးကို ငါရှင်းလင်းစေ၏။ 33 ငါသည်သင့်ကိုသနားသကဲ့သို့ သင်သည်လည်း ကျွန်ချင်းကို မသနားအပ်သလော့ဟု ဆိုလျက်၊ 34 အမျက်ထွက်၍ ကြေးရှိသမျှကို မဆပ်မီတိုင်အောင် အာဏာသားတို့လက်ကိုအပ်လေ၏။ 35 သင်တို့သည်လည်း ညီအစ်ကိုအချင်းချင်းတို့ကို စိတ်နှလုံးပါလျက်အပြစ်မလွှတ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငါ၏အဘသည် ထိုနည်းတူ သင်တို့ကိုစီရင်တော်မူလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

Chapter 19

1 ထိုဒေသနာတော်ကို ယေရှုသည် အကုန်အစင် ဟောတော်မူပြီးလျှင်၊ ဂါလိလဲပြည်မှပြောင်း၍ ယုဒပြည် စွန်း၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ ကြွတော်မူ၏။ 2 လူများအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအရပ်၌ အနာရောဂါများကို ငြိမ်းစေ တော်မူ၏။ 3 ဖာရိရှ်တို့သည် အထံတော်သို့လာ၍ လူသည် ခပ်သိမ်းသော အပြစ်ကြောင့် မိမိမယားနှင့် ကွာအပ်သ လောဟု စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှာ မေးလျှောက်ကြသော်၊ 4 ကိုယ်တော်က၊ အစအဦး၌ ဖန်ဆင်းတော်မူသောသူသည် ယောက်ျားနှင့်မိန်းမနှစ်ယောက်တည်းကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ 5 ထိုအကြောင်းကြောင့် ယောက်ျားသည် ကိုယ်မိဘကိုစွန့်၍ ကိုယ်ခင်ပွန်း၌မှီဝဲသဖြင့်၊ ထိုသူနှစ် ယောက်တို့သည် တသားတကိုယ်တည်းဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု ကျမ်းဆိုသည်ကို သင်တို့မတတ်ဘူးသလော။ 6 ထို့ကြောင့် လင်မယားတို့သည် နှစ်ဦးမဟုတ်တဦးတည်းဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ဘက်စပ်၍ ထမ်းဘိုးတင် တော်မူသောအရာကို လူမခွဲမခွာစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 7 ဖာရိရှ်တို့ကလည်း၊ ထိုသို့မုန်လျှင် ဖြတ်စာကိုပေး၍ မယားနှင့်ကွာစေခြင်းငှာ မောရှေသည် အဘယ် ကြောင့်စီရင်သနည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊ 8 ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့စိတ်နှလုံးခိုင်မာသောကြောင့် မယားနှင့်ကွာရသောအခွင့်ကို မောရှေသည် စီရင် ၏ အစအဦး၌ ထိုသို့မဟုတ်။ 9 ငါပညတ်သည်ကား၊ မှားယွင်းခြင်းအကြောင်းမှတစ်ပါး အခြားသောအကြောင်းဖြင့် မိမိမယားနှင့်ကွာ၍ အခြားသောမိန်းမနှင့်စုံဘက်သောသူသည် မိမိမယားကိုပြစ်မှား၏။ ကွာသောမိန်းမနှင့်စုံဘက်သောသူသည် လည်း သူမယားကိုပြစ်မှားသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 10 တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ လင်မယားအမှုသည် ဤသို့ဖြစ်လျှင်စုံဘက်ခြင်းကိုမပြုကောင်းပါဟု လျှောက် ကြ၏။ 11 ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ထိုစကားကို လူတိုင်းမခံမယူနိုင်။ အခွင့်ရသောသူတို့သာ ခံယူနိုင်ကြ၏။ 12 လူအချို့တို့သည် အမိဝမ်းတွင်းကပင် မိန်းမလျှာဖြစ်ကြ၏။ အချို့တို့သည် သူတစ်ပါးဆုံးမ၍ မိန်းမလျှာ ဖြစ်ကြ၏။ အချို့တို့သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်အဘို့အလို့ငှာ မိမိကိုယ်ကိုဆုံးမ၍ မိန်းမလျှာဖြစ်ကြ၏။ ထို စကားကို ခံယူနိုင်သောသူသည် ခံယူစေဟုမိန့်တော်မူ၏။ 13 ထိုအခါ သူငယ်တို့အပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်၍ မေတ္တာပို့တော်မူစေခြင်းငှာ အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ သည်ဖြစ်၍ တပည့်တော်တို့သည် အပြစ်တင်ကြ၏။ 14 ယေရှုကလည်း၊ ထိုသူငယ်တို့ကို ရှိစေတော့။ ငါ့ထံသို့လာသည်ကို မဆီးတားကြနှင့်။ ကောင်းကင်နိုင်ငံ တော်သည် ထိုသို့သောသူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၍၊ 15 သူငယ်တို့အပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်ပြီးလျှင်၊ ထိုအရပ်မှ ကြွသွားတော်မူ၏။ 16 ထိုနောက်လူတယောက်သည် ချဉ်းကပ်၍၊ ကောင်းမြတ်သောဆရာ၊ ထာဝရအသက်ကို ရအံ့သောငှာ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်ကောင်းမှုကို ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ 17 ငါ့ကိုကောင်းမြတ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင်တပါးတည်းသာ ကောင်းမြတ် တော်မူ၏။ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ဝင်စားလိုလျှင်ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 18 အဘယ်ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်ရမည်နည်းဟု လျှောက်ပြန်သော်၊ လူအသက်ကိုမသတ်နှင့်။ သူ့ မယားကို မပြစ်မှားနှင့်။ သူ့ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်။ မမှန်သောသက်သေကို မခံနှင့်။ 19 မိဘကိုရိုသေစွာပြုလော့။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 20 ထိုလုလင်ကလည်း၊ ထိုပညတ်ရှိသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်သည်ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ စောင့်ရှောက်ပါပြီ။ အဘယ်အကျင့်လိုသေးသနည်းဟု လျှောက်ပြန်လေ၏။ 21 ယေရှုကလည်း၊ သင်သည်စုံလင်ခြင်းသို့ ရောက်လိုလျှင်သွားလော့။ ကိုယ်ဥစ္စာများကိုရောင်း၍ ဆင်းရဲ သောသူတို့အား ပေးလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကိုရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှ ငါ့နောက်သို့ လိုက် လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 22 ထိုလုလင်သည် များစွာသောဥစ္စာကို ရတတ်သောသူဖြစ်၍၊ ထိုစကားကိုကြားလျှင် စိတ်မသာသည်နှင့် သွားလေ၏။ 23 ယေရှုကလည်း၊ ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ ငွေရတတ်သောသူသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ခဲလှ ၏။ 24 တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ ကုလားအုပ်သည် အပ်နှမ်းကိုလျှို့လွယ်၏။ ငွေရတတ်သောသူသည် ဘုရား သခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ခဲသည်ဟု တပည့်တော်တို့အားမိန့်တော်မူ၏။ 25 ထိုသူတို့သည်ကြားလျှင် အလွန်မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိ၍၊ သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူသည် ကယ်တင် တော်မူခြင်းသို့ ရောက်နိုင်မည်နည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။ 26 ယေရှုသည်လည်း သူတို့ကိုကြည့်ရှု၍ ဤအမှုကိုလူမတတ်နိုင်။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ခပ် သိမ်းသော အမှုတို့ကို တတ်နိုင်တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 27 ထိုအခါ ပေတရုက၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှိသမျှကိုစွန့်ပစ်၍ ကိုယ်တော်နောက်သို့လိုက်ကြပါပြီ။ အဘယ် အကျိုးကို ရကြပါမည်နည်းဟု လျှောက်လေသော်၊ 28 ယေရှုက၊ ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ အလုံးစုံသောအရာတို့ကို အသစ်ပြုပြင်သောကာလ၌ လူသားသည် ဘုန်းရှိသော ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသောအခါ၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်ကြသောသင်တို့သည် တဆယ်နှစ်ခွဲ သော ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်လျက်၊ ကုသရေလ လူတဆယ်နှစ်မျိုးကို စစ်ကြောစီရင်ရကြလိမ့်မည်။ 29 အကြင်သူသည် ငါ၏နာမကြောင့် အိမ်၊ လယ်၊ ညီအစ်ကို၊ နှမ၊ မိဘ၊ သားမယားတည်းဟူသော တပါး ပါးကိုစွန့်၏။ ထိုသူသည် အဆတရာသောအကျိုးကိုရ၍ ထာဝရအသက်ကို အမွေခံရလိမ့်မည်။ 30 နောက်ကျသောသူအများတို့သည် အရင်ကျကြလိမ့်မည်။ အရင်ကျသောသူအများတို့သည် နောက်ကျ ကြလိမ့်မည်။

Chapter 20

၁ ဥပမာကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကို ငါးခြင်းငါး နံနက် စောစောထွက်သွားသော အိမ်ရှင်နှင့်တူ၏။^၂ ထိုသူသည် တနေလျှင် ဒေနာရိတပြားစီပေးမည်ဟူ၍ လုပ်ဆောင်သောသူတို့နှင့် ဝန်ခံပြီးမှ စပျစ် ဥယျာဉ်သို့ စေလွှတ်လေ၏။^၃ နံနက်တချက်တီးအချိန်၌ ထွက်ပြန်လျှင်၊ အခြားသောသူတို့သည် အလုပ်ကိုမလုပ်၊ ဈေး၌ရပ်နေသည် ကို မြင်၍၊^၄ သင်တို့လည်း ငါစပျစ်ဥယျာဉ်သို့သွားကြ။ တော်လျော်စွာ ငါပေးမည်ဟုဆိုလျှင် ထိုသူတို့သည် သွားကြ ၏။^၅ တဖန် နှစ်ချက်တီးအချိန်၊ တဖန် သုံးချက်တီးအချိန်၌ ထွက်၍ရှေ့နည်းအတူပြုလေ၏။^၆ ဆယ်တနာရီအချိန်၌လည်း ထွက်ပြန်လျှင် အခြားသောသူတို့သည် အလုပ်ကိုမလုပ်၊ ရပ်နေသည်ကို တွေ့၍၊ သင်တို့သည် တနေလုံးအလုပ်ကိုမလုပ်ဘဲ ဤအရပ်၌ အဘယ်ကြောင့်နေကြသနည်းဟုမေးသော်၊^၇ ထိုသူတို့က၊ ကျွန်တော်တို့ကိုအဘယ်သူမျှ မငါးပါဟု ပြောဆိုကြလျှင်၊ သင်တို့လည်း ငါစပျစ်ဥယျာဉ်သို့ သွားကြသော် လျော်စွာရကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။^၈ ညအချိန် ရောက်သောအခါ စပျစ်ဥယျာဉ်ရှင်က လုပ်ဆောင်သော သူတို့ကိုခေါ်ခဲ့လော့။ နောက်ဝင် သောသူမှစ၍ အရင်အငြိုးဝင်သောသူတိုင်အောင် အခက်ပေးလော့ဟု မိမိစာရေးကိုမှာလိုက်လေ၏။^၉ ထို့ကြောင့် ဆယ်တနာရီအချိန်၌ ဝင်သောသူတို့သည်လာ၍ ဒေနာရိတပြားစီ ခံကြ၏။^{၁၀} အရင်ဝင်သောသူတို့သည် လာကြသောအခါ ငါတို့သည်သာ၍ရမည်ဟု စိတ်ထဲမှာထင်မှတ်သော် လည်း ဒေနာရိတပြားစီ ခံရကြ၏။^{၁၁} ထိုသို့ခံပြီးလျှင် အိမ်ရှင်ကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်၍၊^{၁၂} နောက်ဝင်သောသူတို့သည် တနာရီခန့်မျှသာ လုပ်ဆောင်သော်လည်း၊ တနေလုံးအမှုဝန်ကို ထမ်းရွက် ၍ နေပူဆင်းရဲခံရသော အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အညီအမျှ ကိုယ်တော်စီရင်ပါပြီတကားဟု ဆိုကြ၏။^{၁၃} အိမ်ရှင်ကလည်းအဆွေ၊ သင်၌ မတရားသောအမှုကိုငါမပြု။ ဒေနာရိတပြားကိုအမှတ်ပြု၍ သင်သည် ငါနှင့်ဝန်ခံသည်မဟုတ်လော။^{၁၄} သင်၏ဥစ္စာကို ယူ၍သွားလော့။ နောက်ဝင်သောသူတို့အား သင်နှင့်အညီအမျှပေးခြင်းငါ့ ငါအလိုရှိ၏။^{၁၅} ငါသည် ကိုယ်ဥစ္စာကို ပြုလိုသမျှမပြုရာသလော။ ငါသဘောကောင်းသောကြောင့် သင်သည် မျက်မှန်း ကြိုးရသလောဟု ဆိုလေ၏။^{၁၆} ထိုနည်းတူ နောက်ကျသောသူတို့သည် အရင်ကျကြလိမ့်မည်။ အရင်ကျသောသူတို့သည် နောက်ကျ ကြလိမ့်မည်။ ခေါ်တော်မူသောသူအများရှိသော်လည်း၊ ရွေးကောက်တော်မူသောသူနည်းသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။^{၁၇} ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ တက်ကြွတော်မူစဉ်၊ လမ်းခရီး၌ တကျိပ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်တို့ကို ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ခေါ်၍၊^{၁၈} ငါတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ယခုသွားကြ၏။ လူသားသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အ ကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့လက်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် သေပြစ်ကို စီရင်ကြလိမ့်မည်။^{၁၉} လူသားအား ပြက်ယယ်ပြုခြင်း၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်းကို ပြုစေခြင်းငါ့ တ ပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့ အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။^{၂၀} ထိုအခါ ဇေဗဒဲ၏သားတို့အမိသည် သားတို့နှင့်အတူ အထံတော်သို့ချဉ်း၍ ပြုပ်ဝပ်လျက်ဆုကျေးဇူး ကို တောင်းပန်လေ၏။ ကိုယ်တော်က သင်သည် အဘယ်ဆုကျေးဇူးကို အလိုရှိသနည်းဟု မေးတော်မူပါသော်၊^{၂၁} ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံတွင် ကျွန်မ၌ ဤသားနှစ်ယောက်တို့သည် လက်ျာတော်ဘက်၌တယောက်၊ လက်ဝဲ တော်ဘက်၌တယောက် ထိုင်ရသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။^{၂၂} ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့တောင်းပန်သည်ကို သင်တို့မသိကြ။ ငါသောက်ရအံ့သော ခွက်ကို သောက်ခြင်းငါ့ငင်း၊ ငါခံသောဗတ္တိဇ်ကိုခံခြင်းငါ့ငင်း၊ သင်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်သလောဟု မေးတော်မူ လျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်ပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊^{၂၃} ငါ၏ခွက်ကို သင်တို့သည်သောက်ရကြလိမ့်မည်။ ငါခံသော ဗတ္တိဇ်ကိုလည်း သင်တို့သည်ခံရကြ လိမ့် မည်။ သို့သော်လည်း ငါ၏လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်မှာထိုင်ရသောအခွင့်ကိုကား အကြင်သူတို့အဘို့ အလိုငါ ငါခံမည်တော်သည် ပြင်ဆင်၏။ ထိုသူတို့အားသာ ငါပေးပိုင်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။^{၂၄} အခြားသောတပည့်တော်တကျိပ်တို့သည် ကြားသိလျှင်၊ ထိုညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့ကို အမျက်ထွက် ကြ၏။^{၂၅} ယေရှုသည် ထိုသူတို့ကိုခေါ်တော်မူ၍၊ သင်တို့ သိသည်အတိုင်း လောကီမင်းတို့သည်အစိုးတရ ပြု တတ်ကြ၏။^{၂၆} အကဲအမှူးတို့သည် အာဏာထားတတ်ကြ၏။^{၂၇} သင်တို့မူကား ထိုသို့မပြုကြနှင့်။ လူသားသည် သူတပါးကိုစေစားခြင်းငါ့မလော၊^{၂၈} သူတပါးအစေကို ခံခြင်းငါ့ငင်း၊ မိမိအသက်ကိုစွန့်၍ လူများကိုရွေးခြင်းငါ့ငင်း၊ ကြွလာသည်ဖြစ်၍၊ ထိုနည်းတူ သင်တို့တွင်အကဲအမှူးပြုလိုသောသူကို သင်တို့အစေခံဖြစ်စေ။ သင်တို့တွင်အထွဋ်အမြတ် လုပ်ချင် သောသူကိုလည်း သင်တို့ကျွန်ဖြစ်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။^{၂၉} ယေရုခေါ်မြို့မှ ထွက်သွားကြစဉ်တွင် လူများအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။^{၃၀} ယေရှုသည် ကြွသွားတော်မူကြောင်းကို လမ်းနားမှာထိုင်နေသော လူကန်းနှစ်ယောက်တို့သည် ကြားရ လျှင်၊ ဒါဝိဒဲ၏သားတော်အရှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်မသနားတော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။^{၃၁} ထိုသူတို့ကို တိတ်ဆိတ်စွာနေစေခြင်းငါ့ လူအစုအဝေးတို့သည်ငေါက်၍ ဆိုကြသော်လည်း၊ ဒါဝိဒဲ၏ သားတော်အရှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်မသနားတော်မူပါဟု သာ၍ဟစ်ကြော်ကြ၏။^{၃၂} ယေရှုသည်လည်း ရပ်တော်မူလျက် ထိုသူတို့ကိုခေါ်၍ သင်တို့၌အဘယ်သို့ ပြုစေလိုသနည်းဟု မေး တော်မူလျှင်၊^{၃၃} သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ မျက်စိကို ပွင့်လင်းစေခြင်းငါ့ ပြုတော်မူပါဟု လျှောက်ကြသော်၊^{၃၄} ယေရှုသည် သနားခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍ သူတို့မျက်စိကို လက်နှင့်တို့တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် ထိုသူ တို့သည် မျက်စိမြင်၍ နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။

Chapter 21

1 ယေရုရှလင်မြို့အနီးသို့ချဉ်း၍ သံလွင်တောင်ခြေရင်း၌ ဗက်ဖာဂေရွာသို့ ရောက်ကြသောအခါ ယေရှု သည် တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့ကို စေလွှတ်၍၊ 2 သင်တို့ရှေ့၌ရှိသောရွာသို့သွားကြ။ ထိုရွာ၌ ချည်နှောင်လျက်ရှိသောမြည်းမနှင့် မြည်းကလေးကို သင် တို့သည် ချက်ခြင်းတွေ့လိုမည်။ မြည်းကြိုးကိုဖြည့်၍ ငါထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ။ 3 သူကတပါးသည် သင်တို့အား တစုံတခုကိုဆိုလျှင် သခင်အလိုရှိသည်ဟုပြန်ပြောကြလော့။ ထိုသို့ ပြော လျှင် ထိုသူသည် ချက်ခြင်းပေးလိုက်မည်ဟု မှာထားတော်မူ၏။ 4 ထိုအကြောင်းအရာမူကား၊ သင်၏ အရှင်မင်းကြီးသည် မြည်းမနှင့် မြည်းကလေးကိုစီး၍၊ 5 နူးညံ့သိမ်မွေ့သောစိတ်နှင့် သင်ရှိရာသို့ ကြွလာတော်မူသည်ကို ကြည့်ရှုလော့ဟု ဇနီးအသက်သမီးအား ပြောကြလော့ဟုသော ပရောဖက်၏ နှုတ်ထွက်ပြည့်စုံမည်အကြောင်း ဖြစ်သတည်း။ 6 တပည့်တော်တို့သည်သွား၍ အမိန့်တော်အတိုင်းပြုသဖြင့်၊ 7 မြည်းမနှင့် မြည်းကလေးကိုဆောင်ခဲ့၍ မြည်းကျောပေါ်မှာ မိမိတို့အဝတ်ကိုတင်ကြပြီးလျှင် ကိုယ်တော် သည် စီးတော်မူ၏။ 8 အတိုင်းမသိများစွာသောလူတို့သည် မိမိတို့အဝတ်ကို လမ်း၌ခင်းကြ၏။ အချို့တို့သည် သစ်ကိုင်း သစ်ခက်များကိုခုတ်၍ လမ်း၌ခင်းကြ၏။ 9 ရှေ့နောက်လိုက်သွားသော အခြံအရံများတို့က ဒါဝိဒ်၏သားတော်အား ဟောရှုထွက်ဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့် ကြွလာတော်မူသောသူသည်မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ကောင်းကင်ဘဝဂံဝယ် ဟောရှုထွက် ဖြစ်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။ 10 ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဝင်တော်မူသောအခါ တမြို့လုံးအုတ်အုတ်သံသံဖြစ်၍၊ ဤသူကား အဘယ်နည်းဟု မေးမြန်းကြလျှင်၊ 11 လူအစုအဝေးတို့က၊ ဤသူသည် ဂါလိလဲပြည် နာဇရက်မြို့၌ ပေါ်ထွန်းသောရောဖက်ယေရှုပေတည်း ဟု ပြောဆိုကြ၏။ 12 ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်၌ရောင်းဝယ်သောသူ အပေါင်းတို့ကို နှင်ထုတ်၍၊ ငွေလဲသောသူတို့၏ ခုံများကို၎င်း၊ ချိုးငှက်ရောင်းသောသူတို့၏ ထိုင်နေရာကို၎င်း တွန်းလှဲတော်မူလျက်၊ 13 ငါ့အိမ်ကို ဆုတောင်းရာအိမ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလေတို့ဟု ကျမ်းစာ၌လာသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ထို အိမ်ကို ထားပြတိုင်းဖြစ်စေကြပြီတကားဟု မိန့်တော်မူ၏။ 14 ထိုအခါ ဗိမာန်တော်၌ မျက်စိကန်းသောသူ၊ ခြေစွမ်းသောသူတို့သည် အထံတော်သို့လာ၍ သူတို့ အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။ 15 ကိုယ်တော်ပြုတော်မူသော အံ့ဩဘွယ်အမှုတို့ကို၎င်း၊ သူငယ်တို့ကလည်း၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်အား ဟောရှုထွက်ဖြစ်စေသတည်းဟု ဗိမာန်တော်၌ကြွေးကြော်ကြသည်ကို၎င်း၊ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့ သည် ကြားမြင်လျှင် အမျက်ထွက်ကြ၍၊ 16 ဤသူတို့သည် အဘယ်သို့ပြောဆိုသည်ကို ကြားသလောဟု ယေရှုအား မေးကြလေသော်၊ ငါကြား၏။ နို့စို့သူငယ်တို့ နှုတ်ထုတ်တော်မူသည် ချီးမွမ်းခြင်းကိုပြင်ဆင်တော်မူသည်ဟုသော စကားကို သင်တို့သည် တရံတခါမျှ မဘတ်ဘူးသလောဟု မိန့်တော်မူ၏။ 17 ထိုအခါ သူတို့ကိုထားခဲ့၍ မြို့ထဲမှထွက်ပြီးလျှင် ဗေသနိရွာသို့ကြွ၍ ထိုည၌ကို လွန်စေတော်မူ၏။ 18 နံနက်အချိန်၌ မြို့သို့ ပြန်စဉ်တွင် ဆာမုတ်တော်မူ၏။ 19 လမ်းနားမှာသော်သဖန်းပင်တပင်ကို မြင်လျှင်၊ ထိုအပင်သို့ကြွသွား၍ အရွက်ကိုသာတွေ့တော်မူ သည်ရှိသော၊ ယခုမှစ၍ အစဉ်မပြတ် သင်၌အသီးမသီးစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုအပင်သည် ချက်ခြင်း သွေ့ခြောက်လေ၏။ 20 တပည့်တော်တို့သည် မြင်လျှင်၊ သင်ဘော်သဖန်းပင်သည် ချက်ခြင်းသွေ့ခြောက်ပါပြီတကားဟု အံ့ဩ၍ ဆိုကြ၏။ 21 ယေရှုကလည်း၊ ငါ့အမုန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ယုံမှားခြင်းနှင့်ကင်းသော ယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင်၊ သင်ဘော်သဖန်းပင်၌ ပြုသကဲ့သို့ သင်တို့ပြုနိုင်သည်သာမက၊ ထိုတောင်ကိုပင် နေရာမှရှေ့ လော့၊ ပင်လယ်၌ ကျ လော့ဟုဆိုလျှင်ဆိုသည်အတိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ 22 ယုံကြည်ခြင်းပါလျက် ပဌနာပြု၍ ဆုတောင်းသမျှတို့ကို သင်တို့သည်ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 23 ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်ပြန်၍ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူစဉ်တွင်၊ ယဇ်ပရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သောသူတို့သည် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ပြုသနည်း။ ထိုအခွင့်ကို အဘယ်သူပေးသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊ 24 ယေရှုက၊ ငါသည် တစုံတခုကိုမေးခွဲမည်။ သင်တို့ဖြေလျှင် ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ငါပြု သည်ကို ငါပြောမည်။ 25 ယောဟန်၏ ဗထိုဇ်တရားသည် အဘယ်ကဖြစ်သနည်း။ ဘုရားကဖြစ်သလော။ လူကဖြစ်သလောဟု မေးတော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် အချင်းချင်းဆင်ခြင်၍ ဘုရားကဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေလျှင်၊ သင်တို့သည် ယောဟန်ကို အဘယ်ကြောင့် မယုံသနည်းဟု သူမေးလေဦးမည်။ 26 လူကဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေလျှင်လူများကိုကြောက်ရ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူအပေါင်းတို့သည် ယောဟန်ကို ပရောဖက်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်ကြ၏ဟု အချင်းချင်းဆင်ခြင်ပြီးမှ၊ 27 အကျွန်ုပ်တို့မသိပါဟု ယေရှုအား ပြန်ပြောကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ထိုအတူ ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ငါပြုသည်ကို ငါမပြော။ 28 သင်တို့သည် အဘယ်သို့ထင်ကြသနည်း။ တစုံတယောက်သောသူ၌ သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ သားအကြီး ဆီသို့သွား၍ ငါ့သား၊ ယနေ့ ငါ့စပျစ်ဥယျာဉ်သို့သွား၍ လုပ်ဆောင်လော့ဟုဆိုလျှင်၊ 29 သားက ငါမသွားဘူးဟု ပြန်ပြောသော်လည်း၊ နောက်မှ နောင်တရ၍သွားလေ၏။ 30 အဘသည် အခြားသောသားဆီသို့သွား၍ ရှေ့နည်းအတူဆိုလျှင်၊ သားကသွားပါမည်အဘသခင် ဟု ဆိုသော်လည်း မသွားဘဲနေ၏။ 31 ထိုသားနှစ်ယောက်တို့တွင် အဘယ်သူသည် အဘ၏အလိုကိုဆောင်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ သား အကြီးဆောင်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြသော်၊ ယေရှုကလည်း ငါ့အမုန်ဆိုသည်ကား၊ အခွန်ခံတို့နှင့် ပြည်တန်ဆာ တို့သည် သင်တို့အရင် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်တတ်ကြ၏။ 32 အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်သည် ဖြောင့်မတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်၍ သင်တို့ဆီသို့ လာသော်လည်း သင်တို့မယုံကြည်ကြ။ အခွန်ခံတို့နှင့် ပြည်တန်ဆာတို့မူကား ယုံကြည်ကြ၏။ ထိုအကြောင်းကို သင်တို့သည် မြင် သော်လည်း ယုံကြည်မည်အကြောင်း နောက်တဖန်နောင်တမရကြ။ 33 အခြားသော ဥပမာကိုနားထောင်ကြလော့။ အိမ်ရှင်တဦးသည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုစိုက်ပျိုး၍၊ စောင့်ရန်း ကို လုပ်ပြီးမှ စပျစ်သီးနယ်ရာ ကျင်းကိုတူးလေ၏။ မှီခိုရာလင့်စင်ကိုလည်းဆောက်လေ၏။ လုပ်ဆောင်သော သူတို့အား ဥယျာဉ်ကိုငါး၍ အခြားသောပြည်သို့သွားလေ၏။ 34 အသီးသီးချိန်ရောက်သောအခါ၊ အသီးကိုခံစေခြင်းငှါ ငယ်သားတို့ကို ဥယျာဉ်စောင့်တို့ရှိရာသို့ စေ လွှတ်လေ၏။ 35 ထိုသူတို့သည် ငယ်သားများကို ဘမ်းပြီးလျှင် တဦးကိုရိုက်၍၊ တဦးကိုသတ်၍၊ တဦးကို ခံနှင့်ပစ်ကြ၏။ 36 နောက်တဖန် အရှင်ထက်များသော အခြားငယ်သားတို့ကို စေလွှတ်ပြန်လျှင်၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် ရှေ့နည်းတူပြုကြ၏။ 37 နောက်ဆုံး၌ ဥယျာဉ်ရှင်က၊ ထိုသူတို့သည်ငါ့သားကို

အားနာကြလိမ့်မည်ဟုဆို၍ မိမိသားကို စေလွှတ် လေ၏။³⁸ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် သားကိုမြင်လျှင် ဤသူသည်အမွေခံဖြစ်၏။
 လာကြ၊ သူ့ကိုသတ်၍ သူ၏ အမွေဥစ္စာကို ယူကြကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်းတိုင်ပင်၍၊³⁹ ဥယျာဉ်ရှင်၏သားကို ဘမ်းယူပြီးမှ
 ဥယျာဉ်ပြင်သို့ထုတ်၍ သတ်ပစ်ကြ၏။⁴⁰ သို့ဖြစ်လျှင် ဥယျာဉ်ရှင်သည်လာသောအခါ၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့ကို အဘယ်သို့
 ပြုမည်နည်းဟုမေးတော် မူ၏။⁴¹ ပရိသတ်တို့ကလည်း ထိုလူဆိုးတို့အား ဆိုးသောဖျက်ဆီးခြင်းကို စီရင်ပါလိမ့်မည်။
 အသီးသီးချိန်တွင် အသီးကို ဆက်အံ့သောအခြားလူတို့အား ထိုဥယျာဉ်ကို ငှါးပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ကြ၏။⁴² ယေရှုကလည်း၊
 တိုက်ကိုတည်လုပ်သောသူများ ပယ်ထားသောကျောက်သည် နောက်တဖန် တိုက် ထောင်အထွဋ်ဖျားသို့ရောက်ပြန်၏။ ထိုအမှုသည်
 ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသောအမှုဖြစ်၏။ ငါတို့ မျက်မှောက်၌ လည်း အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်၏ဟူသောစကားကို ကျမ်းစာ၌ သင်တို့သည်
 တရံတခါမျှမဘတ်ဘူးသလော။⁴³ ထို့ကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို သင်တို့မှနှုတ်၍ နိုင်ငံတော်၏အသီးကို
 သီး အံ့သောလူမျိုးအား ပေးရလတံ့။⁴⁴ အကြင်သူသည် ထိုကျောက်အပေါ်သို့ကျ၏။ ထိုသူသည် ကျိုးလတံ့၊ အကြင်သူ၏အပေါ်သို့
 ထို ကျောက်သည်ကျ၏။ ထိုသူသည် ညက်ညက်ကြေလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁴⁵ ထိုဥပမာစကားကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးနှင့်
 ဖရိုရှ်တို့သည်ကြားရလျှင်၊ မိမိတို့ကို ရှည်ဆောင်၍ ဟောပြောတော်မူသည်ကို သိကြ၏။⁴⁶ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ
 ရှာကြသော်လည်း စုဝေးသောသူများကို ကြောက်ကြ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပရောဖက်ကဲ့သို့
 ထင်မှတ်ကြ၏။

Chapter 22

1 တဖန် ယေရှုသည် ဥပမာကိုဆောင်၍ ပရိသတ်တို့အား မိန့်မြွက်တော်မူသည်ကား၊ 2 ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် မိမိသားအဘို့ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာဆောင်ပွဲကို စီရင်သောမင်းကြီးနှင့် တူ၏။ 3 ထိုမင်းကြီးသည် ဘိတ်ပြီးသောသူတို့ကို ခေါ်စေခြင်းငှါ လုလင်တို့ကိုစေလွှတ်သောအခါ ထိုသူတို့သည် မလာဘဲနေကြ၏။ 4 တဖန် အခြားသောလုလင်တို့ကို စေလွှတ်၍ ငါ့ပုံကို ငါပြင်ဆင်ပြီး နွားမှစသော ဆူဖြိုးသော တိရစ္ဆာန် များကို သတ်၍ပြီးပြီ။ အလုံးစုံတို့သည် အသင့်ရှိပြီ။ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသို့ လာကြပါဟု ဘိတ်ပြီးသောသူတို့အား ပြောကြဟု မှာလိုက်ပြန်၏။ 5 သို့သော်လည်း ထိုသူတို့သည် နားမထောင်ဘဲ အချို့တို့သည် မိမိလယ်သို့သွားကြ၏။ အချို့တို့သည် ကုန်သွယ်ရာသို့ သွားကြ၏။ 6 ကြွင်းသောသူတို့သည်လည်း လုလင်တို့ကိုဘမ်းဆီး၍ ညဉ့်ဆဲခြင်း၊ အသေသတ်ခြင်းကို ပြုကြ၏။ 7 ထိုမင်းကြီးသည်ကြားလျှင် အမျက်ထွက်၍ စစ်ချီစေသဖြင့်၊ လူအသက်ကိုသတ်သော ထိုသူတို့ကို အပြီးလုပ်ကြံ၍ သူတို့၏မြို့ကို မီးရှို့လေ၏။ 8 ထိုနောက်မှ မင်းကြီးသည်လုလင်တို့ကိုခေါ်၍ ငါ၏မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသည် အသင့်ရှိ၏။ ခေါ်ဘိတ် သောသူတို့သည် မထိုက်မတန်သောကြောင့်၊ 9 လမ်းမလမ်းကြားသို့သွား၍ တွေ့သမျှသောသူတို့ကို ပွဲသို့ခေါ်ဘိတ်ကြဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ 10 လုလင်တို့သည် လမ်းများသို့ထွက်သွား၍ ကောင်းမကောင်းတွေ့သမျှသော လူအပေါင်းတို့ကို စုဝေး စေ၍ ပွဲတော်၌အပြည့်ရှိလေ၏။ 11 မင်းကြီးသည် ပွဲ၌ လျောင်းသောသူတို့ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ ဝင်တော်မူသောအခါ၊ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ၏ အဝတ်ကိုမဝတ်သောသူတစ်ယောက်ကိုမြင်လျှင်၊ 12 အဆွေ၊ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ၏ အဝတ်မရှိဘဲ အဘယ်ကြောင့်ဝင်သနည်းဟု မေးတော်မူသည်ကို ထိုသူ သည် မပြောနိုင်ဘဲနေ၏။ 13 ထိုအခါ မင်းကြီးသည် အခြံအရံတို့အား ထိုသူ၏လက်ခြေကိုတုပ်နှောင်လော့။ ငိုကြွေးခြင်း အသွားခဲ ကြိတ်ခြင်းရှိရာ၊ ပြင်အရပ် မှောင်မိုက်ထဲသို့ ယူသွားချလိုက်ကြဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ 14 ထိုသို့ ခေါ်တော်မူသောသူ အများရှိသော်လည်း၊ ရွေးကောက်တော်မူသော သူနည်းသည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။ 15 ထိုအခါ ဖာရိရှ်တို့သည် ထွက်သွားပြီးလျှင်၊ ငါတို့သည်သူ၏စကားကို ချောင်းမြောင်း၍ အပြစ်ပြုခွင့်ကို အဘယ်သို့ရနိုင်သနည်းဟု မေးမြန်းတိုင်ပင်ပြီးမှ၊ 16 မိမိတပည့်တို့နှင့် ဟေရုဒ်တပည့်တို့ကို အထံတော်သို့စေလွှတ်၍ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သစ္စာ ရှိပါ၏။ အဘယ်သူကမျှမကြောက်၊ လူမျက်နှာကိုမထောက်ဘဲ ဘုရားသခင်၏တရားလမ်းကို ဟုတ်မှန်စွာ ပြတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ သိကြပါ၏။ 17 သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ထင်တော်မူသနည်း။ ကံသာဘုရင်အားအခွန်ကို ဆက်အပ်သ လော။ မဆက်အပ်သလော အကျွန်ုပ်တို့အား မိန့်တော်မူပါဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ 18 ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏ဆုံးညစ်သောသဘောကို သိတော်မူလျှင်၊ လျှို့ဝှက်သောသူတို့၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ကြသနည်း။ 19 အခွန်ငွေတပြားကိုပြပါဟု မိန့်တော်မူ၍၊ ဒေနာရိတပြားကို ယူခဲ့ကြ၏။ 20 ဤပုံ ဤလိပ်စာကား၊ အဘယ်သူ၏ပုံ အဘယ်သူ၏လိပ်စာဖြစ်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ 21 ကံသာဘုရင်၏ပုံ၊ လိပ်စာဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြသော်၊ ယေရှုကလည်း၊ ကံသာဘုရင်၏ဥစ္စာကို ကံသာဘုရင်အား ဆက်ပေးကြလော့။ ဘုရားသခင်၏ ဥစ္စာကိုကား ဘုရားသခင်အားဆက်ပေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 22 ထိုသူတို့သည် ကြားရလျှင်အံ့သြ၍ အထံတော်မှ ထွက်သွားကြ၏။ 23 ထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်းမရှိဟူ၍ အယူရှိသော ဇဒ္ဒါကတို့သည် ထိုနေ့၌ အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ 24 အရှင်ဘုရား၊ လူမည်သည်ကား သားမရှိဘဲသေလျှင်၊ သူ၏မယားကို သူ့ညီသိမ်းယူ၍ အစ်ကိုအမျိုး မပြတ်ဆက်နွယ်စေဟု မောရေစီရင်ပါပြီ။ 25 အကျွန်ုပ်တို့တွင် ညီအစ်ကိုခုနစ်ယောက်ရှိပါ၏။ အစ်ကိုအကြီးသည် မိန်းမနှင့်စုံဘက်၍ သားမရှိဘဲ သေသဖြင့် မိမိမယားကို မိမိညီနှင့် ကျန်ရစ်စေ၏။ 26 ထိုအတူ တယောက်နောက်တယောက် ခုနစ်ယောက်သောညီအစ်ကိုတို့သည် ထိုမိန်းမနှင့် စုံဘက်ပြီးမှ သေကြ၏။ 27 နောက်ဆုံး၌ မိန်းမသည်လည်း သေလေ၏။ 28 သို့ဖြစ်၍ ထမြောက်ရာကာလ၌ ထိုမိန်းမသည် ခုနစ်ယောက်သောညီအစ်ကိုတို့တွင် အဘယ်သူ၏ မယားဖြစ်ရပါမည်နည်း။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ထိုမိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကို ပြုကြပြီဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ 29 ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ကျမ်းစာကိုနားမလည်၊ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ကို မသိသော ကြောင့် မှားသောအယူကိုယူကြ၏။ 30 ထမြောက်ရာကာလ၌ စုံဘက်ခြင်းကို မပြု၊ ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းကို မပြု။ 31 ကောင်းကင်သားဘုရားသခင်၏ တမန်တော်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ 32 ထိုမှတပါး သေလွန်သောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းအရာမှာ၊ ဘုရားသခင်က၊ ငါသည် အာဗြဟံ၏ ဘုရား၊ ကူဇာက၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရားဖြစ်သည်ဟု သင်တို့အား မိန့်မြွက်တော်မူကြောင်းကို သင်တို့သည် မဘတ်ဘူးသလော။ ဘုရားသခင်သည် သေနေသောသူတို့၏ ဘုရားမဟုတ်၊ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 33 ပရိသတ်များတို့သည် ကြားရလျှင် ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူသည်ကို အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။ 34 ဇဒ္ဒါကတို့၏ စကားကို ချေတော်မူကြောင်းကို ဖာရိရှ်တို့သည်ကြားလျှင် စုဝေးကြ၍၊ 35 သူတို့အဝင်အပါဖြစ်သော ကျမ်းတတ်တယောက်သည် ကိုယ်တော်ကို စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ၊ 36 အရှင်ဘုရား၊ ပညတ္တိကျမ်း၌ အဘယ်မည်သော ပညတ်သည်သာ၍ ကြီးသနည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ 37 ယေရှုက၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ညွှတ်၍သမျှနှင့် ချစ်လော့။ 38 ဟူသော ပညတ်သည် ပဌမပညတ်ဖြစ်၏။ ကြီးမြတ်သော ပညတ်လည်းဖြစ်၏။ 39 ထိုမှတပါး ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်လော့ဟူသော ဒုတိယပညတ်သည် ပဌမ ပညတ်နှင့် သဘောတူ၏။ 40 ဤပညတ်နှစ်ပါးတို့ကား ပညတ္တိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်း ရှိသမျှတို့၏ အချုပ်အခြာပင်ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။ 41 ဖာရိရှ်တို့သည် စုဝေး၍နေကြစဉ်တွင် ယေရှုက၊ သင်တို့သည် ခရစ်တော်ကို အဘယ်သို့ထင်မှတ်ကြ သနည်း။ 42 အဘယ်သူ၏ သားဖြစ်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ဒါဝိဒ်၏သားဖြစ်သည်ဟု လျှောက်ကြသော်၊ 43 သို့ဖြစ်လျှင် ဒါဝိဒ်သည် ခရစ်တော်ကို သခင်ဟူ၍ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် အဘယ်ကြောင့်ခေါ် သနည်း။ 44 ဒါဝိဒ်၏စကားမှာ ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြေတင်ရာ ငါမချမထားမှီတိုင်အောင် ငါ့လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေလော့ဟု ငါ၏သခင်အား မိန့်တော်မူသည်ဟု ဒါဝိဒ်ဆိုသတည်း။ 45 ထိုသို့ ဒါဝိဒ်သည် ခရစ်တော်ကိုသခင်ဟူ၍ ခေါ်လျှင်၊ အဘယ်သို့ သူ၏သားဖြစ်သနည်းဟု

မေးတော် မူသည်ရှိသော်၊ ⁴⁶ အဘယ်သူမျှ စကားတခွန်းကိုပြန်လျှောက်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကြ။ ထိုနေ့မှစ၍ နောက်တဖန် အဘယ် သူမျှ မမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။

Chapter 23

1 ထိုအခါ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့် လှူပေါင်းတို့အား ဟောပြောတော်မူသည်ကား၊ 2 ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့သည် မောရှေ၏ထိုင်ရာ ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်ကြ၏။ 3 ထို့ကြောင့် သူတို့စီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှတို့ကို စောင့်ရှောက်၍ပြုကြလော့။ သူတို့၏ အကျင့်အတိုင်း မကျင့် ကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် စီရင်ထုံးဖွဲ့သော်လည်း ကိုယ်တိုင်မကျင့်ကြ။ 4 အလွန်လေး၍ ထမ်းခဲသောဝန်တို့ကို ပြင်ဆင်၍သူတပါးပခုံးပေါ်မှာ တင်တတ်ကြ၏။ မိမိတို့မူကား လက်ဖျားနှင့်မျှ မရှေ့လိုကြ။ 5 သူတို့သည် ပြုသမျှသောအကျင့်အမှုတို့ကို လူများရှေ့မှာ ထင်ရှားစေခြင်းငှါပြုကြ၏။ ကျယ်သော လက်ဖွဲ့တို့ကို၎င်း၊ ကြီးသော ပန်းပွားတို့ကို၎င်း ဝတ်လေ့ရှိကြ၏။ 6 ပွဲသဘင်၊ တရားစရပ်တို့၌ မြင့်မြတ်သောနေရာ ထိုင်ရာကို၎င်း၊ 7 ဈေး၌ ရိုသေစွာနှုတ်ဆက်ခြင်းကို၎င်း၊ အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားဟု လူများခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို၎င်း နှစ် သက်ကြ၏။ 8 သင်တို့မူကား အရှင်ဘုရားဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုမခံကြနှင့်။ ခရစ်တော်တည်းဟူသော သင်တို့ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာတပါးတည်းရှိ၏။ သင်တို့အပေါင်းသည် ညီအစ်ကို ချင်းဖြစ်ကြ၏။ 9 မြေကြီးပေါ်မှာ အဘယ်သူကိုမျှအဘဟူ၍မခေါ်ဝေါ်ကြနှင့်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သင်တို့အဘတပါး တည်းရှိတော်မူ၏။ 10 ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို မခံကြနှင့်။ ခရစ်တော်တည်းဟူသော သင်တို့ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတပါး တည်းရှိ၏။ 11 သင်တို့တွင် အကြီးဖြစ်သောသူသည် သင်တို့အစေခံဖြစ်ရ၏။ 12 အကြင်သူသည် မိမိကိုချီးမြှောက်အံ့၊ ထိုသူသည် နှိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်လတံ့။ အကြင်သူသည် မိမိကို နှိမ့်ချအံ့၊ ထိုသူသည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်လတံ့။ 13 လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်း ကင်နိုင်ငံတော်၏ တံခါးကိုလူတို့ရှေ့မှာပိတ်ထား၍ မိမိတို့လည်းမဝင်၊ ဝင်လိုသောသူတို့ကိုလည်း ဆီးတား ကြ၏။ 14 လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မှတ်ဆိုးမ အိမ်ကို လှူယူသိမ်းစား၍၊ အပြစ်မပေါ်စေခြင်းငှါ ရှည်စွာသော ပဋ္ဌနာစကားကို ရွတ်တတ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သာ၍ ကြီးစွာသော ဒဏ်ကိုခံရကြလတံ့။ 15 လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူ တ ယောက်ကိုပင် ဘာသာသွင်းခြင်းငှါ ကုန်းကြောင်းရေကြောင်းပတ်ပတ်လှည့်လည်၍ ဘာသာသွင်းပြီးသောသူ ကိုလည်း၊ မိမိတို့ထက် နှစ်ဆသောငရဲသားဖြစ်စေကြ၏။ 16 လမ်းပြသောလူကန်းတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ဗိမာန်တော်ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလျှင်မတည်။ ဗိမာန်တော်၏ ရွှေကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင် တည်သည်ဟုသင်တို့ဆိုကြ၏။ 17 လူမိုက်လူကန်းတို့၊ အဘယ်အရာသည်သာ၍ မြတ်သနည်း။ ထိုရွှေကားမြတ်သလော။ ထိုရွှေကို သန့်ရှင်းစေသော ဗိမာန်တော်ကားမြတ်သလော။ 18 တနည်းကား၊ ယဇ်ပလ္လင်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင် မတည်။ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသော ပူဇော်သက္ကာကို တိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင် တည်သည်ဟု သင်တို့ဆိုကြ၏။ 19 လူမိုက်လူကန်းတို့၊ အဘယ်အရာသည်သာ၍ မြတ်သနည်း။ ထိုပူဇော်သက္ကာကား မြတ်သလော။ ထို ပူဇော်သက္ကာကို သန့်ရှင်းစေသော ယဇ်ပလ္လင်ကားမြတ်သလော။ 20 ထို့ကြောင့် ယဇ်ပလ္လင်ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ယဇ်ပလ္လင်မှစ၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ရှိသမျှကို တိုင် တည်၍ ကျိန်ဆိုသတည်း။ 21 ဗိမာန်တော်ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ဗိမာန်တော်မှစ၍ ဗိမာန်တော်၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူသောသူ ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသတည်း။ 22 ကောင်းကင်ဘုံကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ပလ္လင်တော်ကို၎င်း၊ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော သူကို၎င်း တိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုသတည်း။ 23 လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပင်စမ်း၊ စမုတ်၊ ဇယာ၊ အသီးအရွက်တို့ကို ဆယ်ဘို့တဘို့ လှူကြသည်တွင် တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ သူတပါးကို သနား ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းတည်းဟူသော ပညတ်တရားတွင် လေးသောအရာတို့ကိုကား လုပ်၍ထားကြ၏။ အရင် ဆိုသောအရာတို့ကို မလုပ်မထား၊ နောက်ဆိုသောအရာတို့ကို ကျင့်ရမည်။ 24 လမ်းပြသောလူကန်းတို့၊ သင်တို့သည် ခြင်တကောင်ကိုမျှ မပါစေခြင်းငှါ ရေကိုစစ်လျက်နှင့် ကုလား အုပ်ကို မျှိုကြ၏။ 25 လျှို့ဝှက်သော ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဖလား၊ လင်ပန်းကို အပြင်၌ဆေးကြောကြ၏။ အတွင်း၌ကား လှူယူခြင်း၊ မတရားသဖြင့် ကျင့်ခြင်းနှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။ 26 မျက်စိကန်းသော ဖာရိရှဲ၊ ဖလား၊ လင်ပန်းကို အတွင်း၌ရှေ့ဦးစွာ ဆေးကြောလော့။ သို့ပြုလျှင် အပြင် ကား သန့်ရှင်းလိမ့်မည်။ 27 လျှို့ဝှက်သော ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အဖြူ သုတ်သောသင်္ချိုင်းတွင်းနှင့်တူကြ၏။ ထိုတွင်းသည် အပြင်၌တင်တယ်စွာတကား။ အတွင်း၌ကား လူသေအရိုး၊ အညစ်အကြေးအမျိုးမျိုးနှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။ 28 ထိုအတူ သင်တို့သည်အပြင်၌ လူတို့ရှေ့မှာဖြောင့်မတ်ဟန်ရှိ၏။ အတွင်း၌ကား လျှို့ဝှက်ခြင်း၊ မတရား သဖြင့် ကျင့်ခြင်းနှင့် ပြည့်လျက်ရှိကြ၏။ 29 လျှို့ဝှက်သော ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပရောဖက်မှစ၍ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ သင်္ချိုင်းတွင်းနှင့် အရိုးအိုးတို့ကို တည်လုပ်၍ တန်ဆာဆင်သဖြင့်၊ 30 ငါတို့သည် ဘိုးဘေးတို့လက်ထက်၌ရှိလျှင်၊ ပရောဖက်တို့ကို သက်သည်အမှုကိုလက်မခံပြီဟု ဆိုကြ၏။ 31 ထိုသို့ဆိုသော်၊ သင်တို့သည် ပရောဖက်တို့ကိုသတ်သောသူတို့၏ အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သည်ကို ကိုယ်အဘို့ ကိုယ်သက်သေခံကြ၏။ 32 သို့ဖြစ်၍ ဘိုးဘေးတို့၏ အကျင့်ပမာဏကိုမိအောင် ကျင့်ကြလော့။ 33 မြေဆိုးအမျိုးတို့၊ သင်တို့သည် အပြစ်ငရဲမှ အဘယ်သို့လွတ်နိုင်ကြမည်နည်း။ 34 ထို့ကြောင့် ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား ပရောဖက်ပညာရှိကျမ်းပြုဆရာတို့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ ငါ စေလွှတ်၏။ ထိုသူအချို့တို့ကိုကွပ်မျက်၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ သတ်ကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့ကို တရားစရပ်၌ ရိုက်၍ တမြို့မှတမြို့သို့ ညှဉ်းဆဲနှင့်ထုတ်ကြလိမ့်မည်။ 35 ထို့ကြောင့် ဖြောင့်မတ်သော အာဗေလ၏အသွေးမှစ၍၊ အတွင်းဗိမာန်တော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင်၏ အကြား ၌ သင်တို့သတ်ကြသော ဗာရခံသားဇာခရ်၏အသွေးတိုင်အောင် မြေကြီးအပေါ်၌ သွန်းပြီးသမျှသော သူတော် ကောင်းတို့၏အသွေးသည် သင်တို့ ခေါင်းပေါ်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ 36 ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤအရာများတို့သည် ယခုဖြစ်သောလူများအပေါ်သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ 37 အိုယေရုရှလင်မြို့၊ ယေရုရှလင်မြို့၊ သင်သည်ပရောဖက်တို့ကိုသတ်မြဲရှိ၏။ သင်ရှိရာသို့ စေလွှတ်သော သူတို့ကိုလည်း ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်မြဲရှိ၏။ ကြက်မသည် မိမိသားငယ်တို့ကို အတောင်အောက်၌ စုရုံးသကဲ့သို့ သင်၏သားတို့ကို စုရုံးစေခြင်းငှါ ကြိမ်ဖန်များစွာ ငါအလိုရှိပြီ။ သင်မူကား အလိုမရှိ။ 38 သင်တို့နေသောအိမ်သည် သင်တို့၌ လူဆိတ်ညံလျက် ကျန်ရစ်ရ၏။ 39 ငါဆိုသည်ကား၊

ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့် ကြွလာသောသူသည်မင်္ဂလာရှိစေသောဟု သင်တို့မပြောမှီ တိုင်အောင် ယခုမှစ၍ သင်တို့သည်ငါ့မျက်နှာကို မမြင်ရကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

Chapter 24

¹ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်မှ ထွက်ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ တပည့်တော်တို့သည် ဗိမာန်တော်၏ တိုက် ဆောင်များကို ပြုခြင်းငှါ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ² ယေရှုကလည်း၊ ဤအရာအလုံးစုံကို သင်တို့သည်မြင်ကြသည်မဟုတ်လော။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ မဖြူမချဘဲ ကျောက်တခုပေါ်မှာ တခုမျှမတည်မနေရဟု မိန့်တော်မူ၏။ ³ ထိုနောက် သံလွင်တောင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူစဉ်၊ တပည့်တော်တို့သည် အခြားသူမပါဘဲချဉ်းကပ်၍၊ ထိုအမှုအရာတို့သည် အဘယ်ကာလမှ ဖြစ်မည်ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်သည်ကြွလာ၍ ဤကပ်ကမ္ဘာကုန်သော ပုပုနိမိတ်သည် အဘယ်နိမိတ်ဖြစ်မည်ကို၎င်း အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။ ⁴ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မလှည့်ဖြားစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။ ⁵ အများသောသူတို့က၊ ငါသည် ခရစ်တော်ဖြစ်၏ဟု ဆိုလျက်၊ ငါ၏အယောင်ကိုဆောင်၍ ပေါ်လာ သဖြင့် လူအများတို့ကို လှည့်ဖြားကြလိမ့်မည်။ ⁶ သင်တို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းအကြောင်းကို၎င်း၊ စစ်တိုက်အံ့သော သံတင်းစကားကို၎င်း ကြားရကြလိမ့် မည်။ သို့သော်လည်း စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။ ထိုအမှုအရာများသည်ဖြစ်ရမည်။ သို့သော်လည်း အဆုံးသည်မဖြစ်သေး။ ⁷ လူတမျိုးနှင့်တမျိုး တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ ရန်ဘက်ပြုကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်တို့၌ အစာခေါင်းပါးခြင်း၊ ကာလနာများပြားခြင်း၊ မြေကြီးလှုပ်ခြင်းတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ⁸ ထိုအမှုအရာတို့သည် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း၏ အစအဦးပင်ဖြစ်သတည်း။ ⁹ ထိုကာလ၌ လူများတို့သည် သင်တို့ကိုညှဉ်းဆဲခြင်း၊ အသေသတ်ခြင်းကိုခံစေခြင်းငှါ အပ်နှံကြလိမ့် မည်။ ငါ၏နာမကြောင့်လည်း ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့သည် သင်တို့ကို မုန်းကြလိမ့်မည်။ ¹⁰ ထိုကာလ၌ အများသောသူတို့သည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ အချင်းချင်းတယောက်ကိုတယောက် အပ်ကြလိမ့်မည်။ ¹¹ အချင်းချင်းမုန်းကြလိမ့်မည်။ မိစ္ဆာပရောဖက်အများတို့သည် ပေါ်လာ၍လူအများတို့ကို လှည့်ဖြားကြ လိမ့်မည်။ ¹² မတရားသောအမှုတို့သည်များပြားသဖြင့် အများသောသူတို့၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ခေါင်းပါးလိမ့် မည်။ ¹³ အကြင်သူသည် အဆိုးတိုင်အောင် တည်ကြည်၏။ ထိုသူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ ¹⁴ လူမျိုးအပေါင်းတို့အား သက်သေဖြစ်မည်အကြောင်း နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝဂေလိတရားကို လောကီနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိသမျှတို့၌ ဟောရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှ အဆုံးသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ ¹⁵ ထို့ကြောင့် ပရောဖက်ဒီယေလ ဟောသည်အတိုင်း ဖျက်ဆီးတတ်သောရှုံ့ရာဘွယ်အရာသည် သန့်ရှင်းသောအရပ်ဌာန၌ စိုက်နေသည်ကို သင်တို့မြင်ရလျှင်၊ ကျမ်းစာကိုကြည့်သောသူသည် နားလည်ပါစေ။ ¹⁶ ထိုသို့ မြင်ရလျှင်၊ ယုဒပြည်၌ ရှိသောသူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ပြေးကြစေ။ ¹⁷ အိမ်မိုးပေါ်မှာ ရှိသောသူသည် အိမ်ထဲက ဥစ္စာကိုယူခြင်းငှါ မဆင်းစေနှင့်။ ¹⁸ လယ်၌ရှိသောသူလည်း မိမိအဝတ်ကို ယူခြင်းငှါ နောက်သို့ မပြန်စေနှင့်။ ¹⁹ ထိုနေ့ရက်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမနှင့် နို့စို့သူငယ်ရှိသောမိန်းမတို့သည် အလွန်ခက်ကြလိမ့်မည်။ ²⁰ သင်တို့ ပြေးရသောအချိန်သည် ဆောင်းကာလ၌မကျ၊ ဥပုသ်နေ့၌လည်းမကျမည်အကြောင်း ဆု တောင်းကြလော့။ ²¹ အကြောင်းမူကား၊ ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ယခုတိုင်အောင်မဖြစ်စဖူး၊ နောက်၌လည်း မဖြစ်လတ္တံ့သော ကြီး စွာသော ဒုက္ခသည် ထိုကာလ၌ဖြစ်လိမ့်မည်။ ²² ထိုကာလတာရှည်လျှင် အဘယ်သူမျှမလွတ်နိုင်ရာ။ ရွေးချယ်သောသူတို့အဘို့အလိုငှါ ထိုကာလသည် တိုလိမ့်မည်။ ²³ ထိုအခါ သူတပါးက ဤအရပ်၌ ခရစ်တော်ရှိသည်၊ ထိုအရပ်၌ရှိသည်ဟု ဆိုသော်လည်းမယုံကြနှင့်။ ²⁴ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်၏အယောင်ကိုဆောင်သောသူနှင့် မိစ္ဆာပရောဖက်တို့သည် ပေါ်လာ၍ ရွေးချယ်သောသူတို့ကိုပင် လှည့်ဖြားနိုင်လျှင် လှည့်ဖြားလောက်အောင် ကြီးစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ် သောအမှုတို့ကို ပြုကြလိမ့်မည်။ ²⁵ ထိုအကြောင်းအရာတို့ကို ငါပြောနှင့်ပြီ။ ²⁶ ထို့ကြောင့် သူတို့ကခရစ်တော်သည် တော၌ရှိသည်ဟုဆိုသော်လည်း မထွက်မသွားကြနှင့်။ တိုက်ခန်း၌ ရှိသည်ဟု ဆိုသော်လည်း မယုံကြနှင့်။ ²⁷ လျှပ်စစ်သည် အရှေ့မှပြန်၍အနောက်တိုင်အောင် ထွန်းလင်းသကဲ့သို့၊ လူသားသည် ကြွလာတော် မူလတ္တံ့။ ²⁸ အသေကောင်ရှိရာ၌ ရွှေလင်းတတို့သည် စုဝေးကြလတ္တံ့။ ²⁹ ထိုကာလ၏ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းနောက် ရုတ်ခန့် နေသည်မိုက်လိမ့်မည်။ လသည် အရောင်ကိုမပေး။ ကြယ်တို့သည် ကောင်းကင်မှ ကျကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်တန်ခိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။ ³⁰ ထိုအခါ လူသား၏နိမိတ်လက္ခဏာသည် ကောင်းကင်၌ထင်ရှားလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ လူအပေါင်း တို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြ၍၊ လူသားသည်ကြီးစွာသော ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကိုဆောင်လျက်၊ မိုဟ်းတိမ် ကိစီး၍ ကြွလာတော်မူသည်ကိုမြင်ရကြလိမ့်မည်။ ³¹ လူသားသည် မိမိတမန်တို့ကိုစေလွှတ်၍ တံပိုးခရာကိုပြင်းစွာမှုတ်စေတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ရွေး ချယ်တော်မူသောသူတို့ကို အရပ်လေးမျက်နှာ၊ ကောင်းကင်အောက်ထက်ဝန်းကျင်တို့မှ ခေါ်၍စုရုံးကြလတ္တံ့။ ³² သင်္ဘောသဖန်းပင်ကို အစွဲပြု၍ ပုံသက်သေတခုကိုမှတ်ကြလော့။ သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် အခက် အလက်နု၍ အရွက်ပေါက်သောအခါ နွေကာလနီးသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ ³³ ထိုနည်းတူ၊ ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့ကိုမြင်ရလျှင် လူသားသည်တံခါးဝတိုင်အောင် အနီးသို့ ရောက်တော်မူသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။ ³⁴ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယခုဖြစ်သောလူများမကုန်မှီ ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့် မည်။ ³⁵ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးမတည်သော်လည်း ငါ့စကားတည်လိမ့်မည်။ ³⁶ ထိုအချိန်နာရီကိုကား အဘယ်သူမျှမသိ။ ကောင်းကင်တမန်မသိ။ ငါ့ခမည်းတော်တပါးတည်းသာ သိ တော်မူ၏။ ³⁷ လူသားသည် ကြွလာသောအခါ နှောလက်ထက်၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ³⁸ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းမဖြစ်မှီကာလ၌ နှောသည် သင်္ဘောထဲသို့ဝင်သောနေ့တိုင်အောင် လူများတို့သည် စားသောက်လျက်၊ ထိမ်းမြားစိုဘက်လျက်နေ၍၊ ³⁹ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းရောက်သဖြင့် လူခပ်သိမ်းတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသည်တိုင်အောင် သတိမဲ့နေကြသည် နည်းတူ၊ လူသားကြွလာသောအခါ၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ⁴⁰ ထိုအခါ လယ်၌ရှိသော သူနှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကိုသိမ်းယူ၍ တယောက်မူကား နေရစ်ရလတ္တံ့။ ⁴¹ ကြိတ်ဆိုကြိတ်သောသူနှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကိုသိမ်းယူ၍ တယောက်မူကား နေရစ်ရလတ္တံ့။ ⁴² သင်တို့အရှင်သည် အဘယ်အချိန်နာရီ၌ရောက်လာမည်ကို သင်တို့မသိသောကြောင့် စောင့်နေကြ လော့။ ⁴³ သူခိုးလာမည်အချိန်နာရီကို အိမ်ရှင်သိရလျှင်၊ မိမိအိမ်ကိုမထွင်းမဖောက်စေခြင်းငှါ၊ စောင့်နေလိမ့် မည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ ⁴⁴ ထိုကြောင့် သင်တို့သည်ပြင်ဆင်လျက်နေကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ မထင်မမှတ်သော အချိန်နာရီ၌ လူသားသည်ကြွလာလိမ့်မည်။ ⁴⁵ အရှင်သည် မိမိအိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့အား အချိန်တန်လျှင်

အစားအသောက်တို့ကို ဝေဖန်စေ ခြင်းငှါ အအုပ်အချုပ်ခန့်ထား၍၊ သစ္စာနှင့်၎င်း၊ သတိပညာနှင့်၎င်း ပြည့်စုံသောကျွန်ကား အဘယ်သူနည်း။⁴⁶ အကြင်ကျွန်သည် ဤသို့ပြုလျက်နေသည်ကို အရှင်သည်ပြန်လာ၍တွေ့၏။ ထိုကျွန်သည် မင်္ဂလာရှိ ၏။⁴⁷ ငါ့အမှန်ဆိုသည်ကား၊ အရှင်သည် မိမိဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို ထိုကျွန်၌ အပ်လိမ့်မည်။⁴⁸ သို့မဟုတ်မူကား၊ အကြင်ကျွန်ဆိုးက ငါ့အရှင်လာခဲ့လိမ့်မည်ဟု စိတ်ထဲ၌အောက်မေ့သည်။⁴⁹ ကျွန်ချင်းတို့ကို ရိုက်ပုတ်လျက် သေသောက်ကြူးသောသူတို့နှင့်တကွ စားသောက်လျက်နေ၏။⁵⁰ ထိုကျွန်မကြည့်မမေ့ဥသောနေ့ရက်၊ မကြားမသိသောအချိန်နာရီ၌ သခင်သည်ရောက်လာလျှင်၊⁵¹ ထိုကျွန်သည် ပြင်းပြစွာကွပ်မျက်ဆုံးမ၍၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာအရပ်၌ လျှို့ဝှက်သော သူတို့နှင့်တကွ နေရာချလတံ့။

Chapter 25

1 ထိုအခါ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်ကား၊ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ကို ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငါ မီးခွက်ကို ကိုင်ယူ၍ ထွက်သွားသောသတို့သမီးတကျပ်နှင့်တူ၏။ 2 ထိုသတို့သမီးတို့တွင် ငါးယောက်သည် ပညာသတိရှိကြ၏။ ငါးယောက်မူကား အမိုက်ဖြစ်ကြ၏။ 3 မိုက်သောသူတို့သည် မီးခွက်တို့ကိုသာယူ၍ ဆီကို မယူကြ။ 4 ပညာသတိရှိသောသူတို့မူကား၊ မီးခွက်နှင့်တကွ ဘူး၌ပါသောဆီကိုလည်း ယူကြ၏။ 5 မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် မလာဘဲနေစဉ်၊ ထိုသတို့သမီးအပေါင်းတို့သည် ငိုက်၍အိပ်ပျော်ကြ၏။ 6 သန်းခေါင်ယံ၌ကြည့်ပါ။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် လာပြီ။ ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ထွက်သွားကြကုန်ဟု ကြွေးကြော်လျှင်၊ 7 ထိုသတို့သမီးအပေါင်းတို့သည် ထ၍မီးခွက်များကို ပြင်ဆင်ကြ၏။ 8 မိုက်သောသူတို့က ငါတို့ဆီမီးသေပါပြီ။ သင်တို့ ဆီကိုအနည်းငယ်ပေးပါဟု ပညာရှိသောသူတို့အား တောင်းကြ၏။ 9 ပညာရှိသောသူတို့ကလည်း သင်တို့အဘို့နှင့် ငါတို့အဘို့ ဆီမလောက်။ ထို့ကြောင့် ဆီရောင်းသောသူ ရှိရာသို့သွား၍ ကိုယ်သုံးဘိဝယ်လျှင် သာ၍ကောင်းသည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။ 10 ထိုသူတို့သည် ဆီဝယ်သွားသည်အခိုက်တွင် မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည်လာ၍၊ အသင့်ရှိသော သတို့သမီးတို့သည် လုလင်နှင့်အတူ ပွဲသိုဝင်ကြပြီးလျှင် တံခါးကိုပိတ်ထား၏။ 11 ထိုနောက် ကြွင်းသောသတို့သမီးတို့သည်လာ၍ အရှင်၊ အရှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့အား တံခါးကိုဖွင့်ပါဟု တောင်းလျှောက်ကြသော်၊ 12 အရှင်ကလည်း၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့ကို ငါမသိဟု ပြန်ပြောလေ၏။ 13 သို့ဖြစ်၍ လူသားသည် ကြွလာအံ့သောနေ့ရက်၊ အချိန်နာရီကို သင်တို့သည်မသိသောကြောင့် စောင့် နေကြလော့။ 14 ဥပမာကား၊ လူတိုင်းသည် အခြားသောပြည်သို့သွားမည်ဟု အကြံရှိလျက်၊ မိမိငယ်သားတို့ကိုခေါ်၍ မိမိဥစ္စာများကို အပ်ပေး၏။ သူတို့သည် အသီးအသီးအစွမ်းသတ္တိရှိသည်အတိုင်း၊ တဦး၌ ငွေအခွက်ငါးဆယ်၊ 15 တဦး၌ အခွက်နှစ်ဆယ်၊ တဦး၌ အခွက်တဆယ်ကို အပ်ပေးပြီးမှ ချက်ခြင်းသွားလေ၏။ 16 အခွက်ငါးဆယ်ကိုခံသောသူသည် သွား၍ကုန်သွယ်ခြင်းကိုပြုသဖြင့် အခြားသောအခွက်ငါးဆယ်ကို အမြတ်ရလေ၏။ 17 ထိုနည်းတူ အခွက်နှစ်ဆယ်ကိုခံသောသူသည်လည်း၊ အခြားသောအခွက်နှစ်ဆယ်ကို အမြတ်ရလေ၏။ 18 အခွက်တဆယ်ကို ခံသောသူမူကား၊ သွား၍ မြေ၌တွင်းတူးပြီးလျှင် အရှင်၏ငွေကိုဝှက်ထားလေ၏။ 19 ကာလကြာမြင့်ပြီးမှ ထိုငယ်သားတို့၏ အရှင်သည်လာ၍ သူတို့ကိုစာရင်းယူလေ၏။ 20 အခွက်ငါးဆယ်ကို ခံသောသူသည်ချဉ်းကပ်၍ အခြားသောအခွက်ငါးဆယ်ကိုဆက်လျက်၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ အခွက်ငါးဆယ်ကို အပ်ပေးတော်မူ၏။ အခြားသောအခွက်ငါးဆယ်ကို အကျွန်ုပ် အမြတ်ရပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။ 21 အရှင်ကလည်း၊ သာဓု၊ သစ္စာရှိသော ငယ်သားကောင်း၊ သင်သည် အမှုငယ်၌သစ္စာစောင့်လေပြီ။ များစွာသော အမှုအခွင့်ကို သင်၌ငါအပ်ပေးမည်။ သင်၏သခင်နှင့်အတူ စည်းစိမ်ကိုဝင်စားလော့ဟု မိန့်တော် မူ၏။ 22 အခွက်နှစ်ဆယ်ကို ခံသောသူသည်လည်းချဉ်းကပ်၍ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ အခွက်နှစ် ဆယ်ကို အပ်ပေးတော်မူ၏။ အခြားသောအခွက်နှစ်ဆယ်ကို အကျွန်ုပ်အမြတ်ရပါပြီဟု လျှောက်လေသော်၊ 23 အရှင်က၊ သာဓု သစ္စာရှိသောငယ်သားကောင်း၊ သင်သည် အမှုငယ်၌သစ္စာစောင့်လေပြီ။ များစွာသော အမှုအခွင့်ကို သင်၌ ငါအပ်ပေးမည်။ သင်၏ သခင်နှင့်အတူ စည်းစိမ်ကိုဝင်စားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 24 အခွက်တဆယ်ကို ခံသောသူသည်လည်း ချဉ်းကပ်၍ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ခဲယဉ်းသောသူဖြစ် သည်နှင့် ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသောအရပ်၌ရှိတံ့၍၊ ကိုယ်မဖြန့်မကြသောအရပ်၌ စုသိမ်းတတ်သည်ကို အကျွန်ုပ် သိ၍၊ 25 ကြောက်သောကြောင့်၊ အခြားသို့သွား၍ ကိုယ်တော်၏ ငွေအခွက်တဆယ်ကို မြေ၌ဝှက်ထားပါပြီ။ ယခုကိုယ်တော်၏ ဥစ္စာရှိပါသည်ဟု လျှောက်၏။ 26 အရှင်ကလည်း၊ ဆိုးညစ်ပျင်းရိသောငယ်သား၊ ငါသည် ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသောအရပ်၌ ရိတ်၍၊ ကိုယ် မဖြန့်မကြသောအရပ်၌ စုသိမ်းသည်ကို သင်သိသည်မှန်လျှင်၊ 27 ငါ့ငွေကို ပွဲစားလက်သို့အပ်ရမည်။ ထိုသို့အပ်လျှင် ငါပြန်လာသောအခါ ငွေရင်းနှင့်အတိုးကိုရနိုင်၏။ 28 ထို့ကြောင့် အခွက်တဆယ်ကို ထိုသူ၏ လက်မှနှုတ်ကြ။ အခွက်တရာရှိသောသူကို ပေးကြ။ 29 အကြောင်းမူကား၊ အကြင်သူသည်ရတတ်၏။ ထိုသူ၌ ကြွယ်ဝပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ပေးဦးမည်။ အကြင်သူ သည် ဆင်းရဲ၏။ ထိုသူ၌ရှိသမျှကိုပင် နှုတ်လိမ့်မည်။ 30 အသုံးမရသော ထိုငယ်သားကိုငိုကြွေးခြင်း၊ အံ့သွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ၊ ပြင်အရပ်မှောင်မိုက်ထဲသို့ နှင် ထုတ်ချလိုက်ကြဟု စီရင်တော်မူ၏။ 31 လူသားသည် မိမိဘုန်းအာနဘော်ကို ဆောင်လျက်၊ သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင်တမန်များ အခြံအရံ တို့နှင့်တကွ ကြွလာတော်မူသောအခါ ဘုန်းရှိသော ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်၍၊ 32 ရှေ့တော်၌ လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေသဖြင့်၊ သိုးထိန်းသည် သိုးနှင့်ဆိတ်တို့ကို အသီးအခြားခွဲ၍၊ 33 သိုးတို့ကို လက်ျာတော်ဘက်၊ ဆိတ်တို့ကို လက်ဝဲတော်ဘက်၌ ထားတော်မူလေတံ့။ 34 ထိုအခါ လက်ျာတော်ဘက်၌ရှိသော သူတို့အား မင်းကြီးက၊ ငါ့မည်းတော်ထံ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံသောသူတို့၊ ကမ္ဘာဦးကပင် သင်တို့အဘို့ ပြင်ဆင်သောနိုင်ငံကို လာ၍ အမွေခံကြလော့။ 35 အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် မွတ်သိပ်သောအခါ သင်တို့သည် ကျွေးကြ၏။ ငါသည် ရေငတ်သောအခါ သင်တို့သည် သောက်ဘို့ပေးကြ၏။ ငါသည် ဧည့်သည်ဖြစ်သောအခါ သင်တို့သည် ဧည့်သည်ဖြစ်သောအခါ သင်တို့သည် ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုကြ၏။ 36 ငါသည် အဝတ်အချည်းစည်းရှိသောအခါ သင်တို့သည် အဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းကြ၏။ ငါသည် အနာ ရောဂါ စွဲသောအခါ သင်တို့သည်ကြည့်ရှုပြုစုကြ၏။ ငါသည် ထောင်ထဲမှာနေရသောအခါ သင်တို့သည် ငါထံသို့လာကြ၏ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ 37 ဖြောင့်မတ်သောသူတို့က၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် မွတ်သိပ်တော်မူသည်ကို အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ် တို့သည်မြင်၍ ကိုယ်တော်ကို လုပ်ကျွေးပါသနည်း။ ရေငတ်တော်မူသည်ကို အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်၍ ကိုယ်တော်ကို သောက်ဘို့ပေးပါသနည်း။ 38 ဧည့်သည်ဖြစ်တော်မူသည်ကို အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင်၍ ဧည့်သည်ဝတ်ကို ကိုယ်တော် အား ပြုပါသနည်း။ အဝတ်အချည်းစည်းရှိတော်မူသည်ကို အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင်၍ ကိုယ်တော် ကို အဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းပါသနည်း။ 39 အနာစွဲတော်မူသည်ကိုငင်း၊ ထောင်ထဲမှာ နေတော်မူသည်ကိုငင်း၊ အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်၍ အထံတော်သို့ ရောက်ပါသနည်းဟု ပြန်၍လျှောက်ကြသော်၊ 40 မင်းကြီးက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ဤသူတည်းဟူသော ငါ့ညီတို့တွင် အငယ်ဆုံးသော သူတယောက်အား ပြုကြသမျှတို့ကို ငါအား ပြုကြပြီဟု ပြန်၍မိန့်တော်မူလေတံ့။ 41 ထိုအခါ

လက်ဝဲတော်ဘက်၌ရှိသောသူတို့အား မင်းကြီးက၊ ကျိန်ခြင်းကို ခံရသောသူတို့၊ မာရ်နတ်နှင့် သူ၏တမန်တို့အဘို့ ပြင်ဆင်သောထာဝရမီးထဲသို့ ငါ့ထံမှ ခွာသွားကြလော့။⁴² အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် မွတ်သိပ်သောအခါ သင်တို့သည်မကျွေး၊ ငါသည် ရေငတ်သောအခါ သင် တို့သည် သောက်ဘို့မပေး။⁴³ ငါသည် ဧည့်သည်ဖြစ်သောအခါ သင်တို့သည် ဧည့်သည်ဝတ်ကိုမပြု။ ငါသည် အဝတ်အချည်းစည်းရှိ သောအခါ သင်တို့သည် အဝတ်နှင့်မဖုံးမလွှမ်း။ ငါသည် အနာရောဂါစွဲသောအခါ၌၎င်း၊ ထောင်ထဲမှာ နေရ သောအခါ၌၎င်း၊ သင်တို့သည် မကြည့်ရှုမပြုစုကြဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊⁴⁴ ထိုသူတို့က၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် မွတ်သိပ်တော်မူခြင်း၊ ရေငတ်တော်မူခြင်း၊ ဧည့်သည်ဖြစ်တော်မူ ခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိတော်မူခြင်း၊ အနာစွဲတော်မူခြင်း၊ ထောင်ထဲမှာနေတော်မူခြင်းတို့ကို အကူအညီပံ့ပိုးသည် အဘယ်အခါ၌မြင်၍ ကိုယ်တော်ကို မပြုစုမလုပ်ကျွေးဘဲ နေပါသနည်းဟု ပြန်၍လျှောက်ကြသော်၊⁴⁵ မင်းကြီးက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ဤသူတို့တွင် အငယ်ဆုံးသောသူတယောက်အား မပြုသမျှတို့ကို ငါ့အား မပြုကြပြီဟု ပြန်၍မိန့်တော်မူလတံ့။⁴⁶ ထိုသူတို့သည် ထာဝရအပြစ်ဒဏ်ခံရာသို့၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့မူကား၊ ထာဝရအသက်ရှင်ရာ သို့၎င်း သွားရကြလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

Chapter 26

1 ထိုဒေသနာတော်ရှိသမျှတို့ကို ယေရှုသည် အကုန်အစင်ဟောတော်မူပြီးလျှင်၊ တပည့်တော်တို့အား၊ 2 နှစ်ရက်လွန်မှပသခါပွဲနေ့ရောက်မည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ ထိုအခါ လူသားကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက် သတ်စေခြင်းငှါ အပ်နှံကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 3 ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့် လူတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သောသူတို့သည်၊ ကယာဖအမည်ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ အိမ်ဦး၌ စည်းဝေးကြပြီးလျှင်၊ 4 ယေရှုကို ပရိယာယ်အားဖြင့် ဘမ်းဆီး၍ သတ်အံ့သောငှါ တိုင်ပင်ကြ၏။ 5 သို့သော်လည်း လူများတို့သည် ရုန်းရင်းခတ်ဖြစ်မည်ကိုစိုးရိမ်၍ ပွဲနေ့တွင်မပြုနှင့်ဦးဟု ပြောဆိုကြ၏။ 6 ဗေသနိရာတွင် ရှိမုန်အမည်ရှိသောလူနှစ်ဦး အိမ်၌ ယေရှုတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ 7 မိန်းမတယောက်သည် အဘိုးများစွာထိုက်သော ဆိမ္မေးကျောက်ဖြူခွက်တလုံးကို အထံတော်သို့ ယူခဲ့၍၊ စားပွဲနားမှာ လျောင်းတော်မူသော ကိုယ်တော်၏ခေါင်းပေါ်၌ သွန်းလောင်းလေ၏။ 8 တပည့်တော်တို့သည် မြင်လျှင် ဒေါသစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အဘယ်ကြောင့် အကျိုးမဲ့ဆိုးစေသနည်း။ 9 ထိုဆိမ္မေးကို အဘိုးများစွာနှင့်ရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးစရာကောင်းသည်ဟုဆိုကြ၏။ 10 ယေရှုသည် သိတော်မူလျှင် ထိုမိန်းမကို အဘယ်ကြောင့်နှောင့်ရှက်ကြသနည်း။ သူသည် ငါ့၌ ကောင်း သောအမှုကိုပြုပြီ။ 11 ဆင်းရဲသောသူတို့သည် သင်တို့၌ အစဉ်ရှိကြ၏။ ငါမူကား သင်တို့၌အစဉ်ရှိသည်မဟုတ်။ 12 ဤဆိမ္မေးကို ငါကိုယ်အပေါ်၌ သွန်းလောင်းသည်မှာ ငါ့အလောင်းကို သဂြိုဟ်မည်ဟု ပြင်ဆင်ခြင်းငှါ ပြုသတည်း။ 13 ငါ့အမုန်ဆိုသည်ကား၊ ဧဝံဂေလိတရားကို မြေတပြင်လုံးတွင် ဟောသောအရပ်ရပ်တို့၌ ဤမိန်းမကို အောက်မေ့စရာဘို့ သူပြုသောဤအမှုကို ကြားပြောရကြလတ့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 14 ထိုအခါ တပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒရှုကာရုတ်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့ထံ သို့သွား၍၊ 15 အကျွန်ုပ်သည် ယေရှုကို ကိုယ်တော်တို့လက်သို့အပ်လျှင် အဘယ်မျှလောက်ပေးပါမည်နည်းဟု လျှောက်သော်၊ ထိုသူတို့က ငွေအကျပ်သုံးဆယ်ပေးမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။ 16 ထိုအခါမစ၍ ကိုယ်တော်ကိုအပ်ခြင်းငှါ အဆင်သင့်သောအချိန်ကာလကို ရှာကြိုလျက်နေ၏။ 17 အဇမပွဲ ပဌမနေ့၌ တပည့်တော်တို့သည် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ပသခါပွဲကို စား တော်မူဘုရား အဘယ်အရပ်၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသနည်းဟု မေးကြသော်၊ 18 ကိုယ်တော်က၊ မြို့တွင် ဤမည်သောသူ၏အိမ်သို့သွားကြ၊ ဆရာမှာလိုက်သည်ကား၊ ငါ့အချိန်နီးပြီ။ သင့်အိမ်၌ ငါတပည့်တို့နှင့်တကွ ပသခါပွဲကို ငါခံမည်ဟု ထိုသူကို ပြောကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 19 တပည့်တော်တို့သည် စီရင်တော်မူသည်အတိုင်းပြု၍ ပသခါပွဲကို ပြင်ဆင်ကြ၏။ 20 ညဦးယံအချိန်ရောက်မှ တပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးတို့နှင့်အတူ စားပွဲ၌ လျောင်းတော်မူ၏။ 21 စား၍နေကြစဉ် ကိုယ်တော်က၊ ငါ့အမုန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သောသူသည် ငါ့ကို အပ်နှံလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ 22 တပည့်တော်တို့သည် အလွန်ဝမ်းနည်း၍ သခင်၊ အကျွန်ုပ်လော့ဟု အသီးအသီးမေးလျှောက်ကြ၏။ 23 ကိုယ်တော်ကလည်း ငါနှင့်အတူ ပုကန်တွင် လက်နှိုက်သောသူသည် ငါ့ကို အပ်နှံလိမ့်မည်။ 24 ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း လူသားသည်သွားရမည်။ သို့သော်လည်း လူသားကိုအပ်နှံသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထိုသူသည် ဘွားမြင်ခြင်းကိုမခံရလျှင် အနေသာ၍ကောင်းသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 25 ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံမည့်သူယုဒရှုကာရုတ် ကလည်း၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်လော့ဟု မေးလျှောက် လျှင်၊ သင်ဆိုသည်အတိုင်းမုန်သည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။ 26 ထိုအခါ စားလျက်နေကြစဉ်တွင်၊ ယေရှုသည် မုန့်ကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖွဲ၍၊ ဤမုန့်ကား ငါ၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ယူ၍စားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူလျက်၊ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ 27 ခွက်ကိုလည်းယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ သူတို့အားပေးတော်မူ၍ သင်တို့ရှိသမျှသည် သောက် ကြလော့။ 28 ဤခွက်ကား ပဋိညာဉ်တရားသစ်နှင့်ဆိုင်၍ လူများတို့၏အပြစ်ကိုလွတ်စေခြင်းငှါ သွန်းသော ငါ၏ အသွေးဖြစ်၏။ 29 ငါဆိုသည်ကား၊ ဤစပျစ်ရည်မျိုးအသစ်ကို ငါခမည်းတော်၏နိုင်ငံ၌ သင်တို့နှင့်အတူ ငါမသောက်မီ နေ့တိုင်အောင် ယခုမှစ၍တဖန် ငါမသောက်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။ 30 ထို့နောက် သီချင်းဆိုကြပြီးမှ သံလွင်တောင်သို့ ထွက်သွားကြ၏။ 31 ထိုအခါ ယေရှုကလည်း၊ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သိုးထိန်းကိုငါရိုက်သတ်၍ သိုးတို့သည် ကွဲလွင့်ကြ လိမ့်မည်ဟု ရေးထားသည်နှင့်အညီ၊ ယနေ့ည၌တွင် သင်တို့ရှိသမျှသည် ငါ့ကြောင့်စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။ 32 သို့သော်လည်း ငါသည်ထမြောက်ပြီးမှ သင်တို့ရှေ့ ဂါလိလဲပြည်သို့သွားမည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊ 33 ပေတရုက၊ ဤသူရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်ကြောင့်စိတ်ပျက်ကြသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် စိတ် အလျှင်းမပျက်ပါဟု လျှောက်လေ၏။ 34 ယေရှုကလည်း၊ ငါ့အမုန်ဆိုသည်ကား၊ ယနေ့ည၌တွင်ကြက်မတူန်မှီ သင်သည်သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ကို ငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ 35 ပေတရုက၊ ကိုယ်တော်နှင့်တကွသေရသော်လည်း အကျွန်ုပ်သည်ကိုယ်တော်ကို မငြင်းမပယ်ပါဟု လျှောက်ပြန်၏။ တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည်လည်း ထိုနည်းတူလျှောက်ကြ၏။ 36 ထိုအခါ ယေရှုသည် သူတို့နှင့်အတူ ဂေသရှေ့မုန်အရပ်သို့ ရောက်တော်မူလျှင်၊ ငါသည် ဟိုအရပ်သို့ သွား၍ ဆုတောင်းစဉ်တွင် ဤအရပ်၌ ထိုင်နေကြလော့ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ 37 ပေတရုနှင့် ဇေဗဒဲ၏သားနှစ်ယောက်တို့ကို ခေါ်သွား၍၊ နှလုံးသောစိတ်ပုန်ခြင်းသို့ ရောက်တော် မူ၏။ 38 ထိုအခါ ယေရှုက၊ ငါသည် သေလောက်အောင် စိတ်နှလုံးအလွန်ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ ဤအရပ်၌ ငါနှင့် အတူစောင့်၍ နေကြလော့ဟု တပည့်တော်သုံးယောက်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။ 39 ထိုမှ အနည်းငယ်လွန်ပြန်လျှင် ပြုပ်ဝပ်၍အကျွန်ုပ်အဘ၊ ဤခွက်သည် အကျွန်ုပ်ကိုလွန်သွားနိုင်လျှင် လွန်သွားပါစေသော။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အလိုရှိသည်အတိုင်း မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော်အလိုရှိသည် အတိုင်း ဖြစ်ပါစေသောဟု ဆုတောင်းတော်မူ၏။ 40 တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ ပြန်၍ သူတို့သည် အိပ်ပျော်လျက်နေကြသည်ကို တွေ့တော်မူလျှင်၊ သင်တို့ သည် တနင်္ဂနွေနေ့မျှ ငါနှင့်အတူစောင့်၍နေခြင်းငှါ ဤသို့မစွမ်းနိုင်သလော။ 41 စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း ဆုတောင်းလျက်စောင့်နေကြလော့။ စိတ်ဝိညာဉ် ကား စေတနာရှိပြီးသော်လည်း၊ ကိုယ်မူကား အားနည်းသည်ဟု ပေတရုအား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ 42 တဖန်သွား၍ အကျွန်ုပ်အဘ၊ ဤခွက်ကိုအကျွန်ုပ်မသောက်ဘဲ လွန်၍မသွားရလျှင် ကိုယ်တော် အလို ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေသောဟု ဆုတောင်းပြန်၏။ 43 ထိုနောက်တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့လာ၍

သူတို့သည် မျက်စိလေးလံသဖြင့် တဖန်အိပ်ပျော်လျက် နေကြသည်ကိုတွေ့တော်မူလျှင်၊ ⁴⁴ သူတို့ကိုထားခဲ့၍ တဖန်သွားပြီးလျှင် ရှေ့မြှောက်ဆိုသည်နည်းတူ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ဆုတောင်း တော်မူ၏။ ⁴⁵ ထို့နောက် တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ပြန်လာလျှင် ယခုအိပ်ပျော်၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြလော့။ လူသားကို ဆိုးသောသူတို့လက်သို့ အပ်နှံရသောအချိန်ရောက်လာပြီ။ ⁴⁶ ထကြ၊ ငါတို့သည် သွားကြကုန်အံ့။ ငါကို အပ်နှံသောသူသည် ရောက်လာပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ⁴⁷ ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ်တွင်ပင် တပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒရှုကာရုတ်လာ၏။ ယဇပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူတို့တွင်အကြီးအကဲဖြစ်သောသူများ စေလွှတ်သောလူအစုအဝေးအပေါင်း တို့သည် ထားနှင့် ဒုတ်များကို ကိုင်လျက်ပါကြ၏။ ⁴⁸ ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသောသူက၊ ငါနမ်းသောသူသည် ယေရှုပင်ဖြစ်၏။ သူ့ကိုဘမ်းကြဟု ထိုသူတို့အား အမှတ်ပေးခဲ့သည်အတိုင်း၊ ⁴⁹ ကိုယ်တော်ရင်းသို့ ချက်ခြင်းချဉ်းကပ်၍ အရှင်ဘုရား၊ မင်္ဂလာရုံပါစေသောဟု ဆိုလျက်နမ်းလေ၏။ ⁵⁰ ယေရှုကလည်း၊ အဆွေ၊ အဘယ်အခင်းရှိ၍ လာသနည်းဟုမေးတော်မူပြီးမှ၊ ထိုသူများတို့သည် လာ၍ ကိုယ်တော်ကို ဆွဲကိုင်ဘမ်းဆီးကြ၏။ ⁵¹ ထိုအခါ ယေရှုနှင့်ပါသောသူတယောက်သည် လက်ကိုင်ဆန့်၍ ထားကိုဆွဲထုတ်ပြီးလျှင် ယဇပုရောဟိတ် မင်း၏ ကျွန်တယောက်ကိုခုတ်သဖြင့် နားရွက်ပြတ်လေ၏။ ⁵² ယေရှုကလည်း သင့်ထားကို သူ့နေရာ၌ပြန်ထားလော့။ ထားကိုကိုင်သောသူရှိသမျှတို့သည် ထားဖြင့် ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ⁵³ ယခုပင် ငါ့အဘကို ငါတောင်းနိုင်သည်ကို၎င်း၊ တောင်းလျှင် ကောင်းကင်တမန်နှစ်တပ်မက ငါ့ထံသို့ စေလွှတ်တော်မူမည်ကို၎င်း၊ သင်သည်မထင်သလော။ ⁵⁴ သို့ဖြစ်လျှင် ဤသို့သော အမှုအရာတို့သည်ဖြစ်ရမည်ဟူသော ကျမ်းစာချက်သည် အဘယ်သို့ပြည့်စုံ အံ့နည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။ ⁵⁵ ထိုအခါ ယေရှုက၊ သင်တို့သည် ထားပြုကိုဘမ်းသကဲ့သို့ ငါ့ကိုဘမ်းအံ့သောငါ ထားနှင့်ဒုတ်များကို လက်စွဲလျက် လာကြသည်တကား။ ငါသည် မိမိတော်၌ နေ့တိုင်းဆုံးမဩဝါဒပေးလျက် သင်တို့အလယ်၌ ထိုင်နေစဉ်အခါ၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို မဘမ်းဆီးကြ။ ⁵⁶ ထိုအကြောင်းအရာမူကား၊ အနာဂတ္တိုကျမ်းစာ ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်းဟု လူအစုအဝေးတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို စွန့်ပစ်၍ပြေးကြ၏။ ⁵⁷ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးသောသူတို့သည် ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲများစည်းဝေးရာ ယဇပုရောဟိတ်မင်း ကယာဖထံသို့ ဆောင်သွားကြ၏။ ⁵⁸ ပေတရုသည်လည်း၊ ယဇပုရောဟိတ်မင်း၏ အိမ်ဦးတိုင်အောင်ကိုယ်တော်နှင့် ဝေးစွာလိုက်၍ အတွင်း သို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ ထိုအမှု၏ အဆုံးကိုသိမြင်ခြင်းငှါ မင်းလုလင်တို့နှင့်အတူ ထိုင်နေ၏။ ⁵⁹ ယဇပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲ၊ လွတ်အရာရှိအပေါင်းတို့သည် ယေရှုကိုသတ်ရမည် အကြောင်းမမှန်သောသက်သေကို ရှာသော်လည်းမတွေ့ကြ။ ⁶⁰ မမှန်သောသက်သေခံအများ လာသော်လည်း သက်သေကိုမတွေ့ကြ။ နောက်ဆုံး၌ မမှန်သော သက် သေခံနှစ်ယောက်တို့သည် လာ၍၊ ⁶¹ ဤသူက ငါသည် ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်ကို ဖြိုဖျက်၍ သုံးရက်အတွင်းတွင် တည်ဆောက်နိုင် သည်ဟု ပြောပါသည်ဟု သက်သေခံကြ၏။ ⁶² ယဇပုရောဟိတ်မင်းသည် ထ၍၊ သင်သည် တခွန်းမျှပြန်၍မပြောသလော။ ဤသူတို့သည် အဘယ်သို့ သက်သေခံသနည်းဟုဆိုလျှင်၊ ⁶³ ယေရှုသည် တိတ်ဆိတ်စွာနေတော်မူ၏။ ယဇပုရောဟိတ်မင်းကလည်း သင်သည် ခရစ်တော်တည်း ဟူသော ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်သည် မမှန်သည်ကို ငါတို့အား ပြောစေခြင်းငှါ၊ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ငါတိုင်တည်၍ သင့်ကို ကျိန်ဆိုစေ၏ဟု ဆိုလျှင်၊ ⁶⁴ ယေရှုက၊ သင်ဆိုသည့်အတိုင်းမှန်၏။ ထိုမျှမက ငါဆိုသည်ကား၊ နောင်ကာလ၌ လူသားသည် တန်ခိုး တော်၏လက်ျာဘက်၌ ထိုင်လျက် မိုဃ်းတိမ်ကိုစီး၍ ကြွလာသည်ကို သင်တို့ မြင်ရကြလိမ့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ⁶⁵ ထိုအခါ ယဇပုရောဟိတ်မင်းသည် မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်လျက် ဤသူသည်ဘုရားကို လွန်ကျူး၍ ပြော သောစကားကို ယခုပင် သင်တို့ ကြားရပြီ။ ⁶⁶ အဘယ်သို့ ထင်မှတ်ကြသနည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊ ထိုသူတို့က ဤသူသည် အသေခံထိုက်ပေ၏ဟု ပြန် ၍ စီရင်ကြ၏။ ⁶⁷ ထိုအခါ မျက်နှာတော်ကို တံထွေးနှင့် ထွေးကြ၏။ လက်သီးနှင့် ထိုးကြ၏။ ⁶⁸ အချို့တို့သည်လည်း ပါးတော်ကို လက်နှင့်ပုတ်၍၊ အချင်းခရစ်တော်၊ ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သူပုတ် သည်ကို ပရောဖက်ပြု၍ ဟောတော်မူပါဟုဆိုကြ၏။ ⁶⁹ ပေတရုသည် ပြင်မှာအိမ်ဦး၌ထိုင်နေစဉ်၊ အစေအပါး မိန်းမတယောက်သည် သူ့ရှိရာသို့လာ၍ သင် သည်လည်း ဂါလိလဲလူ ယေရှုနှင့် ပေါင်းတော်သောသူဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ⁷⁰ ပေတရုက သင်ပြောသောအရာကို ငါမသိဟု လူအပေါင်းတို့ရှေ့၌ ငြင်းခုံလေ၏။ ⁷¹ ထို့နောက် ပေတရုသည် အိမ်ဦးရှေ့သို့ ထွက်ပြီးမှ အခြားသောမိန်းမသည် သူ့ကိုမြင်၍ ထိုအရပ်၌ ရှိသော သူတို့အား၊ ဤသူလည်း နာဇရက်မြို့သားယေရှု နှင့်ပေါင်းတော်သောသူဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ⁷² ပေတရုက၊ ထိုသူကို ငါမသိဟု ကျိန်ဆိုလျက် တဖန်ငြင်းခုံပြန်၏။ ⁷³ ထို့နောက် များမကြာ ထိုအရပ်၌ရပ်နေသော သူတို့သည် ပေတရုအနားသို့လာ၍၊ အကယ်စင်စစ် သင်သည်လည်း ထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်၏။ သင့်စကားသည် သင့်အကြောင်းကို ထင်ရှားစေ၏ဟု ဆိုကြလျှင်၊ ⁷⁴ ပေတရုက၊ ထိုသူကို ငါမသိဟု မိတ္တန်ပြု၍ ကျိန်ဆို၏။ ထိုခဏချင်းတွင် ကြက်တွန်လေ၏။ ⁷⁵ ယေရှုက၊ ကြက်မတွန်မှီ သင်သည် သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ကို ငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ သော စကားကို ပေတရုသည် သတိရသဖြင့် ပြင်သို့ထွက်၍ ပြင်းစွာငုံကြွေးလေ၏။

Chapter 27

1 နံနက်အချိန်ရောက်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သောသူအပေါင်း တို့သည် ယေရှုကို သတ်အံ့သောငါ တိုင်ပင်၍၊ 2 ကိုယ်တော်ကို ချည်နှောင်ပြီးလျှင် မြို့ဝန်မင်း ပုဒ်ပိလတ်ထံသို့ ဆောင်သွား၍ အပ်လိုက်ကြ၏။ 3 ထိုအခါ ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသော ယုဒရှုကာရုတ်သည် ကိုယ်တော်၌ သေပြစ်ကို စီရင်ကြသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ နောင်တရ၍ ငွေသုံးဆယ်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ လူအကြီးအကဲတို့၌ ပြန်ပေး၍၊ 4 အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားပါပြီ။ အပြစ်မရှိသောသူ၏ အသွေးကိုအပ်မိပါပြီဟု ဆို၏။ ထိုသူတို့ကလည်း ငါတို့နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ကိုယ်အမှုကို ကိုယ်ကြည့်လော့ဟု ဆိုကြသော်၊ 5 သူသည် ထိုငွေကို ဗိမာန်တော်၌ ပစ်ချခဲ့၍ အခြားသို့သွားပြီးလျှင် လည်ကြိုးတပ်၍ သေလေ၏။ 6 ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် ထိုငွေကို ယူ၍ အသွေး၏အဘိုးဖြစ်၏။ ဘဏ္ဍာတော်၌ မသွင်းအပ်ဟု ပြောဆို၊ 7 တိုင်ပင်ပြီးမှ၊ အိုးထိန်းသမား၏ မြေအကွက်ကို တပါးအမျိုးသားတို့၏သင်္ချိုင်းဖြစ်စေဘို့ရာ ထိုငွေနှင့် ဝယ်ကြ၏။ 8 ထိုအကြောင်းကို အစွဲပြု၍ ယခုတိုင်အောင် ထိုမြေအကွက်ကို သွေးမြေဟု ခေါ်တွင်ကြ၏။ 9 ပရောဖက်ယေရမိဟောသည်ကား၊ ဣသရေလလူတို့သည် အဘိုးပြက်သောသူ၏ ကိုယ်ဘိုးငွေသုံး ဆယ်ကို သူတို့သည် ယူ၍ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ 10 အိုးထိန်းသမား၏မြေအကွက်ကို ဝယ်ကြ၏ဟူသော စကားသည်ထိုအခါပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ 11 ယေရှုသည် မြို့ဝန်မင်းရှေ့သို့ရောက်တော်မူသည်ရှိသော် မြို့ဝန်မင်းက၊ သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင် မှန်သလောဟု မေးလျှင်၊ ယေရှုက၊ မင်းကြီးမေးသည်အတိုင်း မှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 12 ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲတို့သည် အပြစ်တင်ကြသော် တခွန်းကိုမျှ ပြန်တော်မမူ၊ 13 ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သင့်တဘက်၌ အဘယ်မျှလောက် သက်သေခံကြသည်ကို သင်မကြားသလောဟု ပြောဆိုသော်လည်း၊ 14 စကားတခွန်းကိုမျှ ပြန်တော်မမူသည်ကို မြို့ဝန်မင်းသည် အလွန်အံ့ဩလေ၏။ 15 ထိုပွဲ၌ မြို့ဝန်မင်းသည် အကျဉ်းထားသောသူတို့တွင်၊ လူများတို့ အလိုရှိသောသူတယောက်ယောက် ကို လွှတ်မြဲထုံးစံရှိ၏။ 16 ထိုအခါ အကျဉ်းထားသောသူတို့တွင် ဗာရဗ္ဗအမည်ရှိသော ကျော့စောသောသူတယောက်ရှိ၏။ 17 လူများ စည်းဝေးကြသည်ရှိသော်၊ ပိလတ်မင်းက၊ သင်တို့သည် အဘယ်သူကို လွှတ်စေချင်သနည်း။ ဗာရဗ္ဗကိုလွှတ်စေချင်သလော။ ခရစ်ဟုခေါ်ဝေါ်သော ယေရှုကို လွှတ်စေချင်သလောဟု လူများတို့အား မေးလေ၏။ 18 အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ မေးသနည်းဟုမူကား၊ ထိုသူတို့သည် မနာလိုသောစိတ်နှင့် ယေရှုကို အပ်နှံ ကြောင်းကို ပိလတ်မင်းသိ၏။ 19 ထိုမှတပါး တရားပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်စဉ်တွင်၊ မိမိခင်ပွန်းသည် လုလင်တယောက်ကို စေလွှတ်၍၊ ထို ဖြောင့်မတ်သောသူကို အဘယ်သို့မျှ မပြုပါနှင့်။ ယနေ့ပင် ကျွန်ုပ်မသည် ထိုသူကြောင့် အိပ်မက်၌ ပြင်းစွာခံရ ပါပြီဟု မှာလိုက်၏။ 20 လူအစုအဝေးတို့သည် ဗာရဗ္ဗကိုတောင်း၍ ယေရှုကိုသတ်စေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူ အကြီးအကဲတို့သည် လူများကို တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ကြ၏။ 21 ထို့ကြောင့် မြို့ဝန်မင်းသည်၊ ဤသူနှစ်ယောက်တို့တွင် သင်တို့သည်အဘယ်သူကို လွှတ်စေချင်သနည်း ဟု လူများကို တဖန်မေးသောအခါ၊ ဗာရဗ္ဗကို လွှတ်စေချင်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။ 22 ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် ခရစ်ဟု ခေါ်ဝေါ်သော ယေရှုကို အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်းဟု မေးပြန်သော်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့က၊ သူသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်းကို ခံပါလေစေဟု ဆိုကြ၏။ 23 မြို့ဝန်မင်းကလည်း အဘယ်ကြောင့်နည်း။ အဘယ်အပြစ်ကို ပြုဘိသနည်းဟုမေးလျှင်၊ ထိုသူသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်းကို ခံပါလေစေဟု လူများတို့သည် သာ၍ဟစ်ကြ၏။ 24 ပိလတ်မင်းသည် မိမိမနှိုင်း၊ လူများသာ၍ရှုန်းရင်းခတ်မျှ ပြုကြသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ရေကိုယူ၍ လူများ ရှေ့တွင် မိမိလက်ကိုဆေးလျက်၊ ဤဖြောင့်မတ်သော သူ၏အသွေးနှင့်ငါသည် ကင်းရှင်း၏။ ဤအမှုကို သင်တို့ ကြည့်ကြလော့ဟု ဆို၏။ 25 ထိုလူအပေါင်းတို့က သူ၏အသွေးသည် ငါတို့၏ ခေါင်းပေါ်၌ငင်း တည်ရှိပါစေဟု ပြန်ပြောကြ၏။ 26 ပိလတ်မင်းသည်လည်း ဗာရဗ္ဗကို လူများတို့အား လွှတ်လေ၏။ ယေရှုကိုကား ရိုက်ပြီးလျှင် လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာ သတ်စေခြင်းငှါ အပ်လိုက်လေ၏။ 27 ထိုအခါ မြို့ဝန်မင်း၏ စစ်သူရဲတို့သည် ယေရှုကို အိမ်တော်ဦးသို့ဆောင်သွား၍ စစ်သူရဲတပ်လုံးကို အထံတော်၌ စုရုံးစေပြီးမှ၊ 28 အဝတ်တော်ကို ချွတ်၍ နီသောဝတ်လိုက် ခြုံစေကြ၏။ 29 ဆူးပင်နှင့်ရက်သောဦးရစ်ကို ခေါင်းတော်၌တင်ကြ၏။ ကျူတလုံးကိုလည်း လက်ျာလက်တော်နှင့် ကိုင် စေပြီးလျှင် ရှေ့တော်မှာဒူးထောက်လျက် ယုဒရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟူ၍ ကိုယ်တော်ကို ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။ 30 ကိုယ်တော်ကို တံတွေးနှင့်ထွေးကြ၏။ ကျူလုံးကိုယူ၍ ခေါင်းတော်ကို ရိုက်ကြ၏။ 31 ထိုသို့ ကိုယ်တော်ကို ပြက်ယယ်ပြုသည်နောက်၊ မင်းဝတ်လိုက် ချွတ်၍ အဝတ်တော်ကို ဝတ်ပြန်စေပြီး လျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်းငှါ ထုတ်သွားကြ၏။ 32 သွားကြစဉ်တွင် ရှိမှန်အမည်ရှိသော ကုရေနေ ပြည်သားတယောက်ကိုတွေ့လျှင်၊ အနိုင်ပြု၍ လက်ဝါး ကပ်တိုင်တော်ကို ထမ်းစေကြ၏။ 33 ဦးခေါင်းခွဲအရပ်ဟု ဆိုလိုသော ဂေါလဂေါသ အမည်တွင်သောအရပ်သို့ ရောက်ကြသော်၊ 34 ဆေးခါးနှင့် ရောသောပုံးရည်ကို ကိုယ်တော်အား သောက်စိမ့်သောငါပေးလျှင်၊ မြည်းစမ်းတော်မူ၍ မသောက်ချင်ဘဲ နေလေ၏။ 35 ကိုယ်တော်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပြီးလျှင် အဝတ်တော်တို့ကို စာရေးတံချ၍ ဝေဖန်ကြ၏။ 36 ထိုအရပ်၌လည်း ထိုင်လျက် စောင့်နေကြ၏။ 37 အပြစ်ဘော်ပြသော ကမ္မည်းလိပ်စာချက်ဟူမူကား၊ ဤသူသည် ယုဒရှင်ဘုရင် ယေရှုပေတည်းဟု ရေး ၍ ခေါင်းတော်ပေါ်မှာ တပ်သတည်း။ 38 ထိုအခါ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ ထားပြန်စံယောက်တို့ကို လက်ျာတော်ဘက်၌ တယောက်၊ လက်ဝဲတော် ဘက်၌ တယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားကြ၏။ 39 လမ်းမှာ သွားလာသောသူတို့ကလည်း၊ ဗိမာန်တော်ကို ဖြိုဖျက်၍ သုံးရက်အတွင်းတွင် တည်ဆောက် ပြန်သောသူ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ကယ်တင်လော့။ 40 ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်လျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှဆင်းလော့ဟု မိမိတို့ခေါင်းကိုညှိတ်၍ ကဲ့ရဲ့သော စကားနှင့် ပြောဆိုကြ၏။ 41 ထိုနည်းတူ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲတို့က၊ ဤသူသည် သူတပါးတို့ကို ကယ်တင်တတ်၏။ 42 ကိုယ်ကို မကယ်တင်နိုင်ပါတကား။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်မှန်လျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှ ယခုဆင်းပါလေ စေ။ ဆင်းလျှင် ငါတို့ယုံကြည်မည်။ 43 သူသည် ဘုရားသခင်ကိုကိုးစားပြီ။ ငါသည် ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်၏ဟုဆိုပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရား သခင်သည် သူ၌ အလိုတော်ရှိလျှင် ယခုပင် ကယ်တင်တော်မူပါလေစေဟု ပြက်ယယ်ပြု၍ ပြောဆိုကြ၏။ 44 ထိုနည်းတူ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ

ရိုက်ထားသောထားပြတို့သည်လည်း ကဲ့ရဲ့အပြစ် တင်ကြ၏။⁴⁵ မွန်းတည့်အချိန်မှစ၍ သုံးချက်တီးအချိန်တိုင်အောင် မြေတပြင်လုံး၌ မှောင်မိုက်အတိဖြစ်လေ၏။⁴⁶ သုံးချက်တီးအချိန်၌ ယေရှုက၊ ဧလိ၊ ဧလိ၊ လာမာရာဗခသာန်ဟု ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော် တော်မူ၏။ အနက်ကား၊ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့်အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပစ်တော်မူသနည်း ဟု ဆိုလိုသတည်း။⁴⁷ ထိုအရပ်၌ ရပ်နေသောသူအချို့တို့သည် ကြားလျှင်၊ သူသည် ဧလိယကိုခေါ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။⁴⁸ လူတယောက်သည် ချက်ခြင်းပြေး၍ ရေမှိုတထွေးကို ပုံးရည်နှင့် ပြည့်စေပြီးလျှင်၊ ကျူလုံးဖျား၌ တပ်၍ ကိုယ်တော်အား သောက်စိမ့်သောငှါ ပေးလေ၏။⁴⁹ ကြွင်းသောသူတို့က၊ ရှိစေတော့။ ဧလိယသည် သူ့ကိုကယ်တင်ခြင်းငှါလာမည်မလာမည်ကို ကြည့်ကြ ကုန်အံ့ဟု ဆိုကြ၏။⁵⁰ ယေရှုသည် ကြီးသောအသံနှင့်တဖန် ကြွေးကြော်ပြီးလျှင် အသက်တော်ကို လွှတ်တော်မူ၏။⁵¹ ထိုအခါ ဗိမာန်တော်၏ ကုလားကာသည် အထက်စွန်းမှအောက်စွန်းတိုင်အောင် စုတ်ကွဲလေ၏။ မြေကြီးလှုပ်လေ၏။ ကျောက်များတို့သည် ကွဲပြားကြ၏။⁵² သင်္ချိုင်းတွင်းတို့သည် ပွင့်လစ်သဖြင့် ကျိန်းစက်လျက်ရှိသော သန်ရှင်းသူတို့၏ အလောင်းများစွာတို့ သည် ထကြွ၍၊⁵³ ကိုယ်တော်ထမြောက်တော်မူသည်နောက်၊ ထိုသူတို့သည် သင်္ချိုင်းတွင်းမှထွက်၍ သန်ရှင်းသောမြို့ ထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ လူများစွာတို့အား ထင်ရှားကြ၏။⁵⁴ ယေရှုကိုစောင့်သော တပ်မှူးမှစ၍ စစ်သူရဲများတို့သည် မြေကြီးလှုပ်ခြင်းစသည်တို့ကိုမြင်လျှင် အလွန် ထိတ်လန့်၍၊ စင်စစ် ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်ပေ၏ဟု ဆိုကြ၏။⁵⁵ ဂါလိလဲပြည်က ယေရှုနောက်တော်၌ အလုပ်အကျွေးလိုက်လာသော မိန်းမအများတို့သည်လည်း ထိုအရပ်၌ အဝေးကကြည့်ရှု၍ နေကြ၏။⁵⁶ ထိုမိန်းမတို့တွင် မာဂဒလမာရီ၊ ယာကုပ်နှင့် ယောသေတို့၏ အမိဖြစ်သောမာရီနှင့် ဇေဗေဒဲ၏ သား တို့၏ အမိပါကြသတည်း။⁵⁷ ညအချိန်ရောက်မှ အရိမသဲမြို့သား ယောသပ်အမည်ရှိသောသူဌေးသည် ယေရှု၏တပည့်တော် ဖြစ် သည်နှင့်၊⁵⁸ ပိလတ်မင်းထံသို့ဝင်၍ ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို တောင်းလေ၏။ ပိလတ်မင်းသည် အလောင်း တော်ကို ပေးစေခြင်းငှါ အမိန့်တော်ရှိသော်၊⁵⁹ ယောသပ်သည် အလောင်းတော်ကိုယူ၍ ဖြူစင်သောပိတ်ချောနှင့် ပတ်ရစ်ပြီးလျှင်၊⁶⁰ ကျောက်၌ ထွင်းသောမိမိသင်္ချိုင်းတွင်းသစ်ထဲမှာ ထားလေ၏။ ကြီးစွာသော ကျောက်ကိုလည်း တွင်းဝ ဌ် လိုမ့်ထားပြီးမှ သွား၏။⁶¹ မာဂဒလမာရီနှင့် အခြားသောမာရီသည် ထိုအရပ်၌ သင်္ချိုင်းတော်ရှေ့မှာ ထိုင်လျက်နေရစ်ကြ၏။⁶² အဘိတ်နေ့လွန်၍ နက်ဖြန်နေ့ရောက်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးနှင့် ဖာရိရှ်တို့သည် ပိလတ်မင်းထံ ၌ စုဝေး၍၊⁶³ ထိုလှည့်ဖြားသောသူက၊ ငါသည် သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်မည်ဟု မသေမီပြောသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ မှတ်မိပါပြီ။⁶⁴ ထို့ကြောင့် သူ၏တပည့်တို့သည် ညအခါလာ၍ အလောင်းကိုခိုးယူပြီးလျှင်၊ သူသည် သေခြင်းမှ ထ မြောက်တော်မူပြီဟု လူအပေါင်းတို့အား ပြောဆိုကြသော်၊ ရှေ့အမှားထက် နောက်အမှားသာ၍ ကြီးမည်ဟု စိုး ရိမ်စရာ အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်္ချိုင်းတွင်းကို သုံးရက်မြောက်အောင် လုံခြုံစွာစောင့်စိမ့်သောငှါ အမိန့် ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊⁶⁵ ပိလတ်မင်းက၊ သင်တို့၌ လူစောင့်တတပ်ရှိ၏။ သွားကြ၊ တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း လုံခြုံစွာစောင့်စေကြ ဟု ဆိုလေ၏။⁶⁶ ထိုသူတို့သည် သွား၍ ကျောက်ကို တံဆိပ်ခတ်ပြီးလျှင် အစောင့်ထားလျက် သင်္ချိုင်းတွင်းတော်ကို လုံခြုံစွာ ပြုကြ၏။

Chapter 28

¹ ဥပုသ်နေ့လွန် ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ရက်မိုဗ်းလင်းအံ့ဆဲဆဲအချိန်၌၊ မာဂဒလမာရီနှင့် အခြားသော မာရီသည် သင်္ချိုင်းတော်ကို အကြည့်အရှုသွားကြ၏။ ² ထိုအခါ မြေကြီးသည် ပြင်းစွာလှုပ်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန် သည် ကောင်းကင်ဘုံမှ ဆင်းလာ၍၊ တွင်းဝဋ္ဋိပိတ်သောကျောက်ကို လိုမ့်လုန်ပြီးလျှင်၊ ထိုကျောက်ပေါ်မှာ ထိုင်နေ၏။ ³ သူ၏မျက်နှာသည် လျှပ်စစ်ကဲ့သို့ထင်၏။ အဝတ်သည်လည်း မိုဗ်းပွင့်ကဲ့သို့ ဖြူ၏။ ⁴ လူစောင့်တို့သည် ကောင်းကင်တမန်ကို ကြောက်ရွံ့သဖြင့် တုန်လှုပ်၍ သေမတတ်ဖြစ်ကြ၏။ ⁵ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိကြနှင့်။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာသတ်သော ယေရှုကို သင် တို့ရှာကြသည်ကို ငါသိ၏။ ⁶ ဤအရပ်၌မရှိ။ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ထမြောက်တော်မူပြီ။ လာကြ၊ သခင်လျောင်းတော်မူရာ အရပ်ကို ကြည့်ကြလော့။ ⁷ အလျင်အမြန်ပြန်သွား၍ သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူကြောင်းကို တပည့်တော်တို့အားပြောကြလော့။ သင်တို့ ရှေ့ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွတော်မူမည်။ ထိုပြည်၌ သင်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို တွေ့မြင်ရကြလိမ့်မည်။ ငါပြောပြီဟု ထိုမိန့်မတို့အား ကောင်းကင်တမန်ဆို၏။ ⁸ ထိုမိန့်မတို့သည်လည်း ကြောက်ရွံ့သဖြင့်၎င်း၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်သဖြင့်၎င်း၊ သင်္ချိုင်းတော်မှ အလျင် အမြန်သွား၍ တပည့်တော်တို့အား ထိုသံတင်းစကားကို ကြားပြောခြင်းငှါ ပြေးကြ၏။ ⁹ လမ်းမှာသွားကြစဉ် ယေရှုသည် ကြိုဆိုတော်မူ၍၊ သင်တို့အား မဂ်လာဖြစ်စေသတည်းဟု မိန့်တော် မူ၏။ ထိုမိန့်မတို့သည် ချဉ်းကပ်၍ ခြေတော်ကိုဘက်ယမ်းလျက် ပြုပဝံ့ကိုးကွယ်ကြ၏။ ¹⁰ ယေရှုကလည်း ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိကြနှင့်။ သွားကြလော့။ ငါ့ညီတို့သည် ဂါလိလဲပြည်သို့ သွားစေခြင်း ငှါ ဤသံတင်းစကားကို ကြားပြောကြလော့။ ထိုပြည်၌ သူတို့သည် ငါ့ကိုတွေ့မြင်ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ ၏။ ¹¹ ထိုမိန့်မတို့သည် သွားကြစဉ်အခါ လူစောင့်အချို့တို့သည် မြို့ထဲသို့ဝင်၍ ဖြစ်လေသမျှသောအခြင်း အရာတို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့အား ပြန်ကြားကြ၏။ ¹² ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲတို့သည် စုဝေး၍ တိုင်ပင်ပြီးမှ စစ်သူရဲတို့အား ငွေအများ ကို ပေး၍၊ ¹³ ညဉ့်အခါ ငါတို့အိပ်ပျော်စဉ်တွင် ထိုသူ၏ တပည့်တို့သည်လာ၍ အလောင်းကို ခိုးသွားကြသည်ဟု သင်တို့ပြောကြလော့။ ¹⁴ ထိုအကြောင်းကို မြို့ဝန်မင်းကြားပြန်လျှင်၊ ငါတို့သည် သူ့ကိုဖျောင်းဖျါ၍သင်တို့၌ အမှုမရှိစေခြင်းငှါ ပြုမည်ဟု၊ ¹⁵ သွန်သင်သည်နှင့်အညီ စစ်သူရဲတို့သည် ငွေကိုယူ၍ပြုကြ၏။ ထိုစကားကို ယခုတိုင်အောင် ယုဒလူတို့ သည် အနှံ့အပြားပြောဆိုကြ၏။ ¹⁶ တကျပ်တပါးသော တပည့်တော်တို့သည် ဂါလိလဲပြည်သို့ သွား၍ ယေရှုမှာထားတော်မူသော တောင် ပေါ်သို့ တက်ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကိုတွေ့မြင်၍ ပြုပဝံ့ကိုးကွယ်ကြ၏။ ¹⁷ အချို့တို့သည် ယုံမှားခြင်းရှိကြ၏။ ¹⁸ ယေရှုသည် အနီးအပါးသို့ ချဉ်းတော်မူပြီးလျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌၎င်း၊ မြေကြီးပေါ်၌၎င်း၊ စီရင်ပိုင် သော အခွင့်တန်ခိုးရှိသမျှတို့ကို ငါခံရပြီ။ ¹⁹ သင်တို့သွား၍ လူမျိုးတကာတို့ကို ငါတပည့် ဖြစ်စေလျက်၊ ခမည်းတော်၊ သားတော်၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏နာမ၌ ဗတိုဇ်ကို ပေးကြလော့။ ²⁰ ငါသည် သင်တို့အား ပေးသမျှသော ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ ဆုံးမဩဝါဒပေးကြ လော့။ ငါသည်လည်း ကပ်ကမ္ဘာကုန်သည်တိုင်အောင် သင်တို့နှင့်အတူ အစဉ်မပြတ် ရှိသည်ဟု တပည့်တော်တို့ အား မိန့်တော်မူ၏။

Mark

Chapter 1

1 ဘုရားသခင်သားတော် ယေရှုခရစ်၏ ဧဝံဂေလိတရား၏ အစကို ဆိုပေအံ့။² အနာဂတ္တိကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ သင်သွားရာလမ်းကို ပြင်ရသောငါ၏တမန်ကို သင့်ရှေ့၌ ငါစေလွှတ်၏။³ တော၌ ဟစ်ကြော်သောသူ၏အသံမှာ၊ ထာဝရဘုရားကြွတော်မူရာလမ်းကို ပြင်ကြလော့။ လမ်းခရီး တော်ကို ပြောစေကြလော့ဟု လာသည်နှင့်အညီ၊⁴ ယောဟန်သည် တော၌ ဗတ္တိဇံကိုပေးလျက်၊ အပြစ်လွတ်ခြင်းအဘို့အလိုငှါ နောင်တနှင့် စပ်ဆိုင်သော ဗတ္တိဇံတရားကို ဟောလျက်ပေါ်ထွန်း၏။⁵ ယေရှုလင်မြို့သားများမှစ၍ ယုဒပြည်သူပြည်သားပေါင်းတို့သည် ယောဟန်ထံသို့ ထွက်သွား၍ မိမိ တို့ အပြစ်များကိုဘော်ပြုလျက် ယော်ဒန်မြစ်၌ ဗတ္တိဇံကိုခံကြ၏။⁶ ယောဟန်သည် ကုလားအုပ်အမွေးနှင့် ရက်သောအဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ ခါး၌ သားရေခါးပန်းကို စည်း လျက်၊ ကျိုင်းကောင်နှင့် တော၌ဖြစ်သောပျားရည်ကို စားလျက်နေ၏။⁷ ဟောချက်စကားဟူမူကား၊ ငါထက် တတ်စွမ်းနိုင်သောသူသည် ငါ့နောက်ကြွလာ၏။ ထိုသူ၏ ခြေနှင်း တော်ကြီးကိုမျှ ငုံ့၍ဖြတ်ခြင်းငှါ ငါမထိုက်။⁸ ငါသည် သင်တို့အား ရေ၌ဗတ္တိဇံကိုပေး၏။ ထိုသူသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌ သင်တို့ကိုဗတ္တိဇံ ပေးမည်ဟု ဟောသတည်း။⁹ ထိုခါ ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်နာဇရက်မြို့မှကြွလာ၍ ယောဟန်လက်ဖြင့် ယော်ဒန်မြစ်၌ ဗတ္တိဇံကို ခံတော်မူ၏။¹⁰ ရေမှပေါ်ထစဉ်တွင် ကောင်းကင်ကဲ့၍ ဝိညာဉ်တော်သည်ချိုးငှက်ကဲ့သို့ ကိုယ်တော်အပေါ်၌ ဆင်း သက်တော်မူသည်ကို မြင်ရ၍၊¹¹ သင်ကား ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သားပေတည်းဟု ကောင်းကင်ကအသံတော်ဖြစ်လေ၏။¹² ထိုခဏခြင်းတွင် ဝိညာဉ်တော်သည် ယေရှုကိုတောသို့သွားစေတော်မူ၏။¹³ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံးထိုတော၌ နေ၍ စာတန်၏စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ သားရဲ တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။ ကောင်းကင်တမန်တို့သည်လည်း လုပ်ကျွေးကြ၏။¹⁴ ယောဟန်သည် ထောင်ထံသို့ရောက်သည်နောက်၊ ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွတော်မူလျှင်၊¹⁵ အချိန်ပြည့်စုံပြီ၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် တည်လှန်းပြီ၊ နောင်တရကြလော့။ ဧဝံဂေလိတရား ကို ယုံကြည်ကြလော့ဟူသော ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောတော်မူ၏။¹⁶ ဂါလိလဲအိုင်နားမှာ ကြွတော်မူစဉ်၊ ရှိမှန်နှင့် အခြေ၌အစ်ကိုနှစ်ယောက်သည် တံငါဖြစ်၍ အိုင်တွင် ပိုက်ကွန်ဖြန့်ချသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊¹⁷ ထိုသူတို့အား ငါ့နောက်သို့လိုက်ကြလော့။ သင်တို့သည် လူကို များသောတံငါဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါပြုမည် ဟု အမိန့်တော်ရှိသော်၊¹⁸ ထိုသူတို့သည် ချက်ခြင်းပိုက်ကွန်ကိုစွန့်ပစ်၍ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။¹⁹ ထိုမှအနည်းငယ်လွန်ပြန်လျှင် ဇေဗေဒဲ၏သား ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့သည် လှေပေါ်မှာ ပိုက်ကွန်ပြင်နေသည်ကိုမြင်၍ ချက်ခြင်းခေါ်တော်မူ၏။²⁰ ထိုသူတို့သည်လည်း လှေပေါ်မှာရှိသော သူငါးတို့နှင့်တကွ အဘဇေဗေဒဲကိုစွန့်ပစ်၍ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။²¹ ကပေရေနောငြိမ်သို့ သွားကြလျှင်၊ ဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည်ချက်ခြင်းတရားစရပ်သို့ဝင်၍ ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူ၏။²² ပရိသတ်တို့သည်လည်း ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူခြင်းကို အလွန်အံ့ဩကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကျမ်း ပြုဆရာနည်းတူမဟုတ်၊ အစိုးရသောသူနည်းတူ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူ၏။²³ ထိုသူတို့၏ တရားစရပ်၌ ညစ်ညူးသောနတ်စွဲသောသူရှိ၍၊²⁴ ဪ နာဇရက်မြို့သားယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ် တို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါလာသလော။ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းတော်မူသောသူဖြစ်ပါသည်ဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။²⁵ ယေရှုကလည်း တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့။ ထိုသူ၏အထဲက ထွက်သွားလော့ဟု ဆုံးမတော်မူလျှင်၊²⁶ ညစ်ညူးသောနတ်သည် ထိုသူကို တောင့်မာစေပြီးမှ၊ ကြီးသောအသံနှင့် အော်ဟစ်၍ထွက်သွား၏။²⁷ လူအပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍၊ ဤအမှုသည် အဘယ်သို့နည်း။ ဤဆုံးမခြင်းအသစ်သည် အဘယ်သို့နည်း။ ညစ်ညူးသောနတ်တို့ကိုပင် အာဏာနှင့်မှားထား၍၊ သူတို့သည် နားထောင်ကြသည်တကားဟု အချင်းချင်းမေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။²⁸ သိတင်းတော်သည်လည်း ဂါလိလဲပြည်အရပ်ရပ်တို့၌ ချက်ချင်းနံ့ပြားကျော်စောလေ၏။²⁹ တရားစရပ်မှ ထွက်ကြလျှင်၊ ရှိမှန်၊ အခြေတို့အိမ်သို့ ယာကုပ်၊ ယောဟန်နှင့်တကွ ချက်ခြင်းသွားကြ ၏။³⁰ ရှိမှန်၏ယောက္ခမသည် ဖျားနာစွဲ၍ တုံးလုံးနေသည်အကြောင်းကို အလျင်အမြန်လျှောက်ကြ၏။³¹ ကိုယ်တော်သည်လာ၍ ထိုမိန်းမ၏လက်ကိုကိုင်လျက် ချီကြွတော်မူသည် ခဏခြင်းတွင် သူသည် အဖျားပျောက်၍ ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုလေ၏။³² နေဝင်၍ ညအချိန်ရောက်လျှင်၊ မကျန်းမမာသောသူနှင့်နတ်ဆိုးစွဲသောသူရှိသမျှတို့ကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊³³ တမြို့လုံးသည် တံခါးနားမှာ စုဝေးလျက်ရှိကြ၏။³⁴ အထူးထူးအပြားပြားသော အနာစွဲသောသူများတို့ကို သက်သာစေတော်မူ၏။ နတ်ဆိုးများတို့ကိုလည်း နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုသိကြသောကြောင့်၊ စကားတခွန်းကိုမျှ ပြောစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မူ၏။³⁵ နံနက်အချိန်၊ မိုးမလင်းမီကိုယ်တော်သည် ထပြီးလျှင် တောအရပ်သို့ထွက်ကြ၍ ဆုတောင်းတော် မူ၏။³⁶ ရှိမှန်နှင့် သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့သည် လိုက်၍ရှာကြသော်၊³⁷ ကိုယ်တော်ကိုတွေ့လျှင် လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ရှာကြပါသည်ဟုလျှောက်ဆို၏။³⁸ ကိုယ်တော်ကလည်း ငါသည် နီးစပ်သောမြို့ရွာတို့၌ တရားဟောခြင်းငှါ သွားကြကုန်အံ့။ ထိုသို့ အလို ငှါ ငါကြွလာပြီဟု မိန့်တော်မူ၍၊³⁹ ဂါလိလဲပြည်အရပ်ရပ် တရားစရပ်တို့၌ တရားဟောလျက်နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်လျက်နေတော်မူ၏။⁴⁰ နူနာစွဲသောသူတယောက်သည် အထံတော်သို့လာ၍ ဒူးထောက်လျက်၊ ကိုယ်တော်အလိုရှိလျှင် ကျွန် တော်ကို သန့်ရှင်းစေနိုင်တော်မူသည်ဟု တောင်းပန်လေ၏။⁴¹ ယေရှုသည် သနားသောစိတ်ရှိသဖြင့် လက်တော်ကိုဆန့်၍ ထိုသူကိုတို့လျက်၊ ငါအလိုရှိ၏။ သန့်ရှင်း ခြင်းသို့ ရောက်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။⁴² ထိုသို့ မိန့်တော်မူသည် ခဏခြင်းတွင် နူနာပျောက်၍ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်လေ၏။⁴³ ယေရှုကလည်း၊ သင်သတိပြု။⁴⁴ အဘယ်သူအား စကားတခွန်းကိုမျှမပြောနှင့်။ ယဇပုရောဟိတ်ထံသို့သွား၍ ကိုယ်ကိုပြလော့။ သူတပါး ၌ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်အတွက်၊

မောရှေစီရင်မှာထားသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်လော့ဟု မြစ်တား၍ ချွန်ခြင်းလွတ်လိုက်တော်မူ၏။⁴⁵ ထိုသူသည်ထွက်သွား၍ စကားများသောအားဖြင့် ထိုအကြောင်းကို အနှံ့အပြားကျော်စေ၏။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော်သည် နောက်တဖန်မြို့ထဲသို့ ထင်ရှားစွာမဝင်ရဘဲ။ မြို့ပြင်တောအရပ်၌သာ နေတော်မူ၍ အရပ်ရပ်တို့မှ အထံတော်သို့ ရောက်လာကြ၏။

Chapter 2

¹ နောက်တနေ့သ၌ ကိုယ်တော်သည်က ပေရနောင်မြို့သို့ဝင်ပြန်၍ အိမ်၌ရှိတော်မူသည်ကို ကြားကြ လျှင်၊ ² တံခါးပြင်နားမှာ နေစရာမရှိနိုင်အောင် လူများတို့သည် အလျင်အမြန်စုဝေးကြသည်ဖြစ်၍ သူတို့အား တရားဟောတော်မူ၏။ ³ ထိုအခါ လက်ခြေသေသောသူတယောက်ကို လူလေးယောက်တို့သည်ထမ်း၍ အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့ ကြ၏။ ⁴ လူစုဝေးလျက်ရှိသောကြောင့် ကိုယ်တော်ရင်းသို့မချဉ်းကပ်နိုင်သဖြင့်၊ ကိုယ်တော်ရှိရာအပေါ်မှာ အမိုး ကို ဖောက်ထွင်းပြီးမှ လူနာနှင့်တကွ အိမ်ရာခုတ်ကို လျှော့ချကြ၏။ ⁵ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကိုမြင်လျှင်၊ လက်ခြေသေသောသူအား၊ ငါ့သား၊ သင်၏ အပြစ်ကို လွတ်စေပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။ ⁶ ထိုအရပ်၌ထိုင်သော ကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့က၊ ⁷ ဤသူသည် ဘုရားကိုလွန်ကျူး၍ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြောရသနည်း။ ဘုရားသခင်မှတစ်ပါး အဘယ် သူသည် အပြစ်ကိုလွတ်နိုင်သနည်းဟု စိတ်ထဲမှာ ထင်မှတ်ကြ၏။ ⁸ သူတို့စိတ်ထဲမှာ ထိုသို့ ထင်မှတ်ခြင်းရှိသည်ကို ယေရှုသည် မိမိဉာဏ်အားဖြင့် ချက်ခြင်းသိတော်မူလျှင်၊ သင်တို့ စိတ်ထဲမှာ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ထင်မှတ်ကြသနည်း။ ⁹ လက်ခြေသေသောသူအား အဘယ်စကားကိုသာ၍ပြောလွယ်သနည်း။ သင်၏အပြစ်ကိုလွတ်စေပြီဟု ပြောလွယ်သလော။ သင်ထလော့။ ကိုယ်အိပ်ရာကိုဆောင်၍ လှမ်းသွားလော့ဟု ပြောလွယ်သလော။ ¹⁰ လူသားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အပြစ်လွတ်ပိုင်သည်ကို သင်တို့သိစေခြင်းငှါ ထလော့။ ¹¹ ကိုယ်အိပ်ရာကို ဆောင်၍ ကိုယ်အိမ်သို့သွားလော့ဟု သင့်အား၊ ငါဆိုသည်ဟု လက်ခြေသေသောသူ အား မိန့်တော်မူ၏။ ¹² ထိုသူသည်လည်း ချက်ခြင်းထ၍ အိပ်ရာကိုဆောင်လျက် လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာထွက်သွား၏။ ထိုလူ အပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိ၍၊ ဤကဲ့သို့ တခါမျှမမြင်စဖူးဟု ပြောဆို၍ ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော် ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ ¹³ နောက်တဖန် အိုင်နားသို့ ကြွတော်မူ၍၊ လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် အထံတော်သို့လာကြလျှင်၊ သူတို့အား ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူ၏။ ¹⁴ လမ်း၌ကြွတော်မူစဉ်၊ အာလဖဲ၏သား လေဝိသည် အခွန်ခံရာတံ၌ထိုင်နေသည်ကိုမြင်သော်၊ ငါ့နောက် သို့ လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁵ ထိုသူသည်လည်း ထ၍ နောက်တော်သို့လိုက်လေ၏။ ထိုနောက်မှ သူ၏အိမ်တွင် စားပွဲ၌ လျောင်း တော်မူစဉ်၊ အခွန်ခံသောသူများနှင့် ဆုံးသောသူများတို့သည် ကိုယ်တော်မှစသော တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ စားပွဲ၌ လျောင်းကြ၏။ ထိုသူအများတို့သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။ ¹⁶ ထိုသို့ အခွန်ခံသောသူ၊ ဆုံးသောသူတို့နှင့်အတူ စားတော်မူသည်ကို ကျမ်းပြုဆရာဖရိုရှိုတို့သည် မြင် လျှင်၊ ဤသူသည် အခွန်ခံသောသူ၊ ဆုံးသောသူတို့နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် စားသောက်သနည်းဟု တပည့် တော်တို့အား ဆိုကြ၏။ ¹⁷ ယေရှုသည် ကြားတော်မူလျှင်၊ ကျန်းမာသောသူတို့သည် ဆေးသမားကိုအလိုမရှိကြ။ နှာသောသူတို့ သာလျှင် အလိုရှိကြ၏။ ပြောမတ်သောသူတို့ကို နောင်တသို့ခေါ်ခြင်းငှါ ငါလာသည်မဟုတ်၊ ဆုံးသောသူတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှါ ငါလာသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁸ အစာရှောင်တတ်သော ယောဟန်၏တပည့်တို့နှင့် ဖရိုရှိုတို့သည်လာ၍၊ ယောဟန်၏တပည့်တို့နှင့် ဖရိုရှိုတို့သည် အစာရှောင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် အစာမရှောင်ဘဲ နေ ကြပါသနည်းဟု လျှောက်ကြ၏။ ¹⁹ ယေရှုကလည်း၊ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် မိမိအပေါင်းအဘော်တို့နှင့် အတူရှိစဉ်အခါ သူတို့သည် အစာရှောင်တတ်ကြသလော။ ရှိစဉ်ကာလပတ်လုံး အစာမရှောင်တတ်ကြ။ ²⁰ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ကို သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့နှင့်အတူ ယူသွားသောအချိန်ကာလ ရောက်လိမ့် မည်။ ထိုကာလအခါ သူတို့သည်အစာရှောင်ကြလိမ့်မည်။ ²¹ အဝတ်ဟောင်းကို အထည်သစ်နှင့် ဖာလေ့မရှိ။ ထိုသို့ဖာလျှင် ဖာသောအထည်သစ်သည် အဝတ် ဟောင်းကို စား၍အပေါက်ကျယ်တတ်၏။ ²² ၎င်းနည်းဟောင်းသော သားရေဘူး၌ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကို ထည့်လေ့မရှိ။ ထိုသို့ထည့်လျှင် အသစ်သောစပျစ်ရည်သည် သားရေဘူးကို ဆုတ်ခွဲသဖြင့် စပျစ်ရည်သည်ယို၍ သားရေဘူးလည်း ပျက်စီး တတ်၏။ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကို အသစ်သောသားရေဘူး၌ ထည့်ရသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²³ ဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည် ဂျုံစပါးလယ်ကွက်တို့ကို ရှောက်ကြွတော်မူလျှင်၊ တပည့်တော်တို့သည် စပါးအသီးအနှံကို ဆွတ်လျက် ခရီးသွားကြ၏။ ²⁴ ဖရိုရှိုတို့ကလည်း၊ ဥပုသ်နေ့၌ မပြုအပ်သောအမှုကို သူတို့သည် ပြုကြပါသည်တကားဟု လျှောက်ကြ သော်၊ ²⁵ ကိုယ်တော်က၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း အဗျာသာ လက်ထက်၌ ဒါဝိဒ်သည် မိမိအဘော်တို့နှင့်တကွ ဆာ မွတ်၍ မတတ်နိုင်သောအခါ၊ ²⁶ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ဝင်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့မှတစ်ပါး အဘယ်သူမျှ မစားအပ်သော ရှေ့တော် မှုန်ကိုစား၍ မိမိအဘော်တို့အား ပေးသည်အကြောင်းကို သင်တို့သည် တရံတခါမျှ မတတ်ဘူးသလော။ ²⁷ ထိုမှတစ်ပါး ဥပုသ်နေ့သည် လူအဘို့ဖြစ်၏။ လူသည် ဥပုသ်နေ့အဘို့ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ ²⁸ သို့ဖြစ်၍ လူသားသည်ဥပုသ်နေ့ကိုပင် အစိုးရသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

Chapter 3

1 တရားစရပ်သို့ တဖန်ဝင်တော်မူ၍၊ ထိုစရပ်၌ လက်တဘက်သေသောသူတယောက်ရှိ၏။ 2 ဥပုသ်နေ့၌ သူ၏ရောဂါကိုငြိမ်းစေမည် မငြိမ်းစေမည်ကို ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရှာ၍ ချောင်းကြည့်ကြ၏။ 3 ကိုယ်တော်ကလည်း၊ အလယ်၌ မတ်တတ်နေလော့ဟု လက်တဘက်သေသောသူအား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ 4 ဥပုသ်နေ့၌ ကျေးဇူးပြုအပ်သလော၊ သူ့အကျိုးကိုဖျက်ဆီးအပ်သလော၊ အသက်ကို ကယ်အပ်သလော၊ သတ်အပ်သလောဟု ပရိသတ်တို့အား မေးတော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ 5 ထိုအခါ အမျက်တော်နှင့် သူတို့ကို ပတ်လည်ကြည့်ရှု၍ သူတို့စိတ်နှလုံးမိုက်သောကြောင့် ဝမ်းနည်း တော်မူခြင်းရှိလျက်၊ သင်၏လက်ကိုဆန့်လော့ဟု ထိုသူအား မိန့်တော်မူ၍ သူသည် မိမိလက်ကိုဆန့်လျှင်၊ ထို လက်သည် လက်တဘက်ကဲ့သို့ ပကတိဖြစ်လေ၏။ 6 ထိုအခါ ဖာရိရှ်တို့သည်ထွက်၍ ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့ဖျက်ဆီးရအံ့နည်းဟု ဟေရုဒတပည့်တို့နှင့် ချက်ခြင်းတိုင်ပင်ကြ၏။ 7 ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ အိုင်နားသို့ ပြောင်းကြွတော်မူ၍၊ ဂါလိလဲပြည်၊ 8 ယေရုရှလင်မြို့မှစသော ယဒုပြည်၊ ကုဒုမပြည်၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်မှ လာကြသော လူများအပေါင်း တို့နှင့် တူရုမြို့၊ ဇိဒန်မြို့၊ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့မှလာကြသော လူများအပေါင်းတို့သည် ပြုတော်မူသမျှကို ကြား လျှင် အထံတော်သို့ လာကြ၏။ 9 လူများတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံ၍ မထိခိုက်စေမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်၏အနီးအပါးတွင် လေ့ တစ်င်းကို အမြဲရှိစေခြင်းငှါ တပည့်တော်တို့အား အမိန့်တော်ရှိ၏။ 10 အကြောင်းမူကား၊ လူများတို့အား ချမ်းသာပေးတော်မူသောကြောင့်၊ ရောဂါဝေဒနာ နှိပ်စက်သောသူ ရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်ကို တို့ခြင်းငှါ တွန်းကြ၏။ 11 ညစ်ညူးသောနတ်တို့သည်လည်း ကိုယ်တော်ကိုမြင်သောအခါ ပြိပ်ဝပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရား သခင်၏သားတော်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ဟစ်ကြော်ကြ၏။ 12 သံတင်းတော်ကို မပွင့်စေမည်အကြောင်း သူတို့အား ကြပ်တည်းစွာ ပညတ်တော်မူ၏။ 13 ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် တောင်ပေါ်သို့တက်၍ အလိုတော်ရှိသောသူတို့ကို ခေါ်တော်မူလျှင်၊ အထံ တော်သို့ လာကြ၏။ 14 ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ရှိနေစေခြင်းငှါ၎င်း၊ တရားဟောသောအခွင့်၊ အနာရောဂါတို့ကို ငြိမ်းစေ၍၊ 15 နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်နိုင်သောအခွင့်နှင့် စေလွှတ်ခြင်းငှါ၎င်း၊ တကျပ်နှစ်ပါးသောသူတည်းဟူသော၊ 16 ပေတရုအမည်သစ်ကို ပေးတော်မူသောရှိမှန်၊ 17 မိုမ်းကြိုးသားဟု ဆိုလိုသော ဗောနေရဂက် အမည်သစ်ကို ပေးတော်မူသော ဇေဗဒဲ၏သားနှစ် ယောက်ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်၊ 18 အန္တော၊ ဖိလိပ္ပ၊ ဗာသောလမဲ၊ မသာ၊ သောမ၊ အာလဖဲ၏သားယာကုပ်၊ သဒ္ဒါ၊ ကာနန်တိုလူရှိမှန်၊ 19 ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသော ယုဒရှုကာရုတ်တို့ကို ခန့်ထားတော်မူ၏။ 20 ထိုသူတို့သည် အိမ်သို့ဝင်ကြလျှင်၊ အစာကို မစားနိုင်သည့်တိုင်အောင် လူများတို့သည် တဖန်စုဝေး ကြပြန်၏။ 21 ကိုယ်တော်၏ အဆွေအမျိုးတို့သည်ကြားလျှင်၊ သူသည် အရှုံးဖြစ်၏ဟုဆို၍ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီး ခြင်းငှါ ထွက်သွားကြ၏။ 22 ယေရုရှလင်မြို့မှလာသော ကျမ်းပြုဆရာတို့ကလည်း၊ သူသည် မေလဇေဗုလ စွဲသောသူဖြစ်၏။ နတ်ဆိုးမင်းကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ 23 ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကိုခေါ်၍ ဥပမာကို ဆောင်တော်မူလျက်၊ စာတန်သည် စာတန်ကို အဘယ်သို့ နှင်ထုတ်နိုင်သနည်း။ 24 တိုင်းနိုင်ငံသည် မိမိနှင့်မသင့်မတင့် ကွဲပြားလျှင် မတည်နိုင်ရာ။ 25 အိမ်သည်လည်း မိမိနှင့်မသင့်မတင့် ကွဲပြားလျှင် မတည်နိုင်ရာ။ 26 စာတန်သည် မိမိတဘက်၌ ထ၍ မိမိနှင့် မသင့်မတင့်ကွဲပြားလျှင် မတည်နိုင်ဘဲ ဆုံးခြင်းသို့ ရောက် လိမ့်မည်။ 27 သူရဲကို ရှေ့ဦးစွာ မချည်မနှောင်လျှင်၊ သူ၏ အိမ်သို့ဝင်၍ သူ၏ဥစ္စာကို အဘယ်သူများ မလုမယူနိုင်။ သူရဲကို ချည်နှောင်ပြီးမှ သူ၏အိမ်ကို လုယူနိုင်၏။ 28 ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ပြစ်မှားသောအပြစ် အမျိုးမျိုး၊ ဘုရားကို ကဲ့ရဲ့သောအပြစ်အမျိုးမျိုးရှိသမျှ တို့နှင့် လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကို လူသားတို့သည် ရနိုင်ကြ၏။ 29 သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သောသူသည် အပြစ်လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကို အဘယ်ကာလ၌မျှ မရ နိုင်ကြ။ ထာဝရအပြစ်ဒဏ်ကို ခံရသောသူဖြစ်ပေ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 30 အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ မိန့်တော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် ညစ်ညူးသော နတ်စွဲသောသူ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသတည်း။ 31 ထိုအခါ မယ်တော်နှင့်ညီတော်တို့သည်လာ၍ ပြင်မှာရပ်နေလျက်၊ တစုံတယောက်သောသူကို ကိုယ် တော်ထံသို့ စေလွှတ်၍ ခေါ်ကြ၏။ 32 ခြံရံလျက်ထိုင်သောသူများတို့က၊ မယ်တော်နှင့် ညီတော်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုရှာလျက် ပြင်မှာရှိကြပါ ၏ ဟုလျှောက်လျှင်၊ 33 ကိုယ်တော်က၊ ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီကား အဘယ်သူနည်းဟု မေးတော်မူ၍၊ 34 ခြံရံလျက်ထိုင်သောသူတို့ကို ပတ်လည်ကြည့်ရှု၍၊ ဤသူတို့သည် ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီပေတည်း။ 35 ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကို ဆောင်သောသူသည် ငါ့ညီ၊ ငါ့နှမ၊ ငါ့အမိဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

Chapter 4

1 နောက်တဖန် အိုင်နားမှာ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူစဉ်တွင်၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် အထံ တော်၌ စုဝေးကြသောကြောင့်၊ အိုင်တွင်လှေထဲသို့ဝင်၍ ထိုင်တော်မူ၏။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် အိုင်နား ကုန်းပေါ်မှာနေကြ၏။ 2 ထိုအခါ ဥပမာစကားအားဖြင့် များစွာသောဆုံးမဩဝါဒကို ပေး၍မြှောက်ဆိုတော်မူသည်မှာ၊ 3 နားထောင်ကြလော့။ မျိုးစေ့ကြသောသူသည် မျိုးစေ့ကိုကြခြင်းငှါ ထွက်သွား၏။ 4 အစေ့ကို ကြသည်တွင် အချို့သောအစေ့တို့သည် လမ်း၌ကျသဖြင့်၊ မိုဖ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည် လာ၍ ကောက်စားကြ၏။ 5 အချို့သောအစေ့တို့သည် မြေနည်း၍ ကျောက်ပေါများသောအရပ်၌ ကျသဖြင့်၊ မြေတိမ်သောကြောင့် ချက်ခြင်းအပင်ပေါက်သော်လည်း၊ 6 နေထွက်သောအခါ ပူလောင်သည်ဖြစ်၍ အမြစ်မစွဲသောကြောင့် ညှိုးနွမ်းပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ 7 အချို့သောအစေ့တို့သည် ဆူးပင်တို့တွင် ကျသဖြင့်၊ ဆူးပင်တို့သည် ကြီးပွား၍ ညှိုးဆဲသောကြောင့် အသီးမသီးကြ။ 8 အချို့သောအစေ့တို့သည် ကောင်းသောမြေ၌ ကျသဖြင့်၊ အပင်ပေါက်၍ ကြီးပွားလျက် အဆသုံးဆယ်၊ အဆခြောက်ဆယ်၊ အဆတရာပွားများ၍ အသီးသီးကြ၏။ 9 ကြားစရာ နားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေဟု မိန့်တော်မူ၏။ 10 ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ ရှိတော်မူသောအခါ တကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတို့နှင့် အခြံအရံတော်တို့သည် ထို ဥပမာကို မေးမြန်းကြလျှင်၊ 11 ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်နိုင်ငံတော်၏နက်နဲသောအရာကို သိရသောအခွင့်ရှိကြ၏။ 12 ပြင်၌ရှိသော ထိုသူတို့ကား၊ မြင်လျက်ပင် အာရုံမပြုဘဲမြင်၍၊ ကြားလျက်ပင် အနက်ကို နားမလည် ဘဲ ကြားသဖြင့်၊ သူတို့အကျင့်မပြောင်းလဲ၊ အပြစ်မလွတ်ရသည်တိုင်အောင် သူတို့အား ဟောသမျှကို ဥပမာ အားဖြင့် ဟောရ၏။ 13 သင်တို့သည် ဤဥပမာကိုမျှ နားမလည်လျှင်၊ ဥပမာရှိသမျှတို့ကို အဘယ်သို့ နားလည်ကြမည်နည်း။ 14 မျိုးစေ့ကြသောသူသည် တရားစကားကိုကြ၏။ 15 တရားစကားကို လမ်း၌ကြခြင်း၊ အကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကို ကြားသည်ရှိသော်၊ စာတန် သည် ချက်ခြင်းလာ၍ နှလုံး၌ကြသော တရားစကားကို နှုတ်ယူတတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ 16 ကျောက်ပေါသောအရပ်၌ ကြခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကိုကြား၍ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့်ချက်ခြင်းခံယူသော်လည်း၊ 17 စိတ်နှလုံး၌ အမြစ်မစွဲသော တည်သဖြင့် တရားစကားကြောင့် အမှုအခင်းနှင့် ညှိုးဆဲခြင်းကို ခံရ သောအခါ ချက်ခြင်းဖောက်ပြန်တတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ 18 ဆူးပင်တို့တွင် ကြခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကိုကြား၍၊ 19 လောကီအမှု၌စိုးရိမ်ခြင်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ လှည့်စားခြင်း၊ ကြွင်းသောအရာကို တပ်မက်ခြင်းစိတ် တို့ သည် တရားစကားကို လွှမ်းမိုးညှိုးဆဲတတ်သောကြောင့် အသီးမသီးနိုင်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ 20 ကောင်းသောမြေ၌ ကြခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကို ကြား၍ခံယူသဖြင့်၊ အဆသုံးဆယ်၊ အဆခြောက်ဆယ်၊ အဆတရာပွားများ၍ အသီးသီးတတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ 21 ထိုမှတပါး ဆီမီးကို ဆီမီးခုံပေါ်မှာမတင်၊ တောင်းလေးအောက်၊ ခုတင်အောက်၌ ဖုံးထားခြင်းငှါ ယူခဲ့ သလော။ 22 ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ရှိသမျှတို့သည် ထင်ရှားလိမ့်မည်။ 23 ပုဂံထားလျက်ရှိသမျှတို့သည်လည်း ပွင့်လင်းလိမ့် မည်။ 23 ကြားစရာနားရှိသောသူ မည်သည်ကား ကြားပါစေ။ 24 ထိုမှတပါး သင်တို့သည် အဘယ်သို့ကြားနာရသည်ကို သတိပြုကြလော့။ အကြင်ချိန်၊ တင်းပမာဏနှင့် သင်တို့သည် သူတပါးအား ပေး၏။ ထိုပမာဏအတိုင်း ကိုယ်တိုင်ခံရကြမည်။ 25 အကြင်သူသည် ရတတ်၏၊ ထိုသူအား ပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည် ဆင်းရဲ၏၊ ထိုသူ၌ ရှိသမျှကိုပင် နှုတ်လိမ့်မည်။ 26 ထိုမှတပါး လူသည် လယ်၌ မျိုးစေ့ကြပြီးမှ နောက်တဖန် မိမိမကြည့်မမှတ်၊ 27 ညှိုး နေ၊ အိပ်လျက်၊ နှိုးလျက်နေသော်လည်း အပင်ပေါက်၍ ကြီးပွားသည်နှင့် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံ တော်တူ၏။ 28 မြေကြီးသည် မိမိအလိုအလျောက်အသီးကိုသီးစေ၍ ရှေ့ဦးစွာ အညောက်၊ ထိုနောက်အနှံ၊ ထိုနောက် အနှံထဲမှာ အောင်မာသောအဆန်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ 29 အသီးမှည့်၍ ရိတ်ချိန်ရောက်သောအခါ၊ လယ်ရှင်သည် မဆိုင်မလင့်၊ တံစဉ်နှင့် ရိတ်စေတတ် သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 30 ထိုမှတပါး ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို အဘယ်သို့ပုံပြရအံ့နည်း။ အဘယ်ဥပမာနှင့် ခိုင်းနှိုင်းရအံ့ နည်းဟူမူကား၊ 31 မုန်ညင်းစေ့နှင့်တူ၏။ မုန်ညင်းစေ့သည် မြေ၌စိုက်သောအခါ မြေ၌ရှိသော အစေ့တကာတို့ထက် ငယ် သော်လည်း၊ စိုက်ပြီးမှ အပင်ပေါက်၍၊ 32 မြက်ပင်တကာတို့ထက် ကြီးပွားသဖြင့်၊ မိုဖ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည် အရိပ်ခို၍ နားနေလောက် သော အကိုင်းအခက်ကြီးတို့ကိုဖြစ်စေတတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 33 ထိုသို့သော ဥပမာစကားများအားဖြင့် ကိုယ်တော်သည် ပရိသတ်များနားထောင်နိုင်သည်အတိုင်း တရားဟောတော်မူ၏။ 34 ဥပမာကင်း၍ ဟောပြောတော်မမူ၊ ရှိသမျှသောအရာတို့ကို ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ တပည့်တော်တို့ အား ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ 35 ထိုနေ့ညအချိန်၌ ကိုယ်တော်က၊ ကမ်းတဘက်သို့ ကူးကြကုန်အံ့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ 36 တပည့်တော်တို့သည် လူစုဝေးရာမှထွက်၍ လှေပေါ်၌ရှိနှင့်သော ကိုယ်တော်ပါလျက် သွားကြ၏။ အခြားလှေတို့လည်း ပါသေး၏။ 37 ထိုအခါ ပြင်းစွာသောမိုဖ်းသက်မုန်တိုင်းဖြစ်၍ လှိုင်းတံပိုးခတ်သောကြောင့် လှေသည် ရေနှင့် ပြည့် လေ၏။ 38 ကိုယ်တော်သည် ပွဲ၌ ခေါင်းအိုးပေါ်မှာ ကျိန်းစက်၍နေတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် ကိုယ်တော် ကို နှိုးပြီးမှ၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သည်ကို လျစ်လျူသောစိတ်ရှိတော်မူ သ လောဟု လျှောက်ကြသော်၊ 39 ကိုယ်တော်သည် ထ၍ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်ဝပ်စွာ နေဟုလေနှင့် ပင်လယ်ကို ဆုံးမတော်မူသဖြင့် လေသည် ငြိမ်၍ အလွန်သာယာလေ၏။ 40 ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဤမျှလောက်ကြောက်တတ်သနည်း။ အဘယ် ကြောင့် ယုံကြည်ခြင်းစိတ်နှင့် ကင်းသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ 41 သူတို့သည် အလွန်ကြောက်ရွံ့၍ ဤသူကား အဘယ်သို့သောသူနည်း။ လေနှင့် ပင်လယ်သည် သူ၏ စကားကို နားထောင်ပါသည်တကားဟု အချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။

Chapter 5

1 အိုင်တဘက်၊ ဂါဒရပြည်သို့ ရောက်ကြ၍၊ 2 ယေရှုသည် လှေထဲကထွက်ကြွတော်မူသည် ခဏခြင်းတွင်၊ ညစ်ညူးသောနတ်စွဲသောသူသည် သင်္ချိုင်း တစ်ပြင်မှ ထွက်လာ၍ ကိုယ်တော်ကိုခရီးဦးကြိုပြုလေ၏။ 3 ထိုသူသည် သင်္ချိုင်းတစ်ပြင်၌ နေတတ်၏။ သူ့ကို သံကြိုးနှင့်ပင် အဘယ်သူမျှ ချည်၍မနိုင်။ 4 ခြေချင်း၊ သံကြိုးနှင့် အဖန်များစွာ ချည်စမ်းသော်လည်း၊ သံကြိုးကိုဆွဲဖြတ်၍ ခြေချင်းကိုဖြတ်တတ်၏။ သူ့ကို ယဉ်စေခြင်းငှါ အဘယ်သူမျှမတတ်နိုင်။ 5 နေ့ညဉ့်မပြတ် သင်္ချိုင်းတစ်ပြင်၌၎င်း၊ တောင်ပေါ်၌၎င်း၊ ဟစ်ကြော်လျက်၊ ကျောက်စောင်းနှင့် ကိုယ်ကို ရှုစေလျက် နေတတ်၏။ 6 ယေရှုကိုအဝေးကမြင်လျှင်၊ အထံတော်သို့ ပြေးလာ၍ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ 7 အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏သားတော်ယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့်အဘယ်သို့ ဆိုင် သနည်း။ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲတော်မမူမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်ကိုအမှီပြု၍ အကျွန်ုပ်တောင်းပန် ပါသည်ဟု ကြီးသောအသံနှင့် အော်ဟစ်၍ လျှောက်လေ၏။ 8 လျှောက်သည်အကြောင်းကား၊ ညစ်ညူးသောနတ်၊ ထိုလူမှ ထွက်သွားလော့ဟု မိန့်တော်မူခဲ့ပြီ။ 9 ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်အမည် ရှိသနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်အမည်ကား၊ လေဂေါင်ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အများဖြစ်ကြပါ၏ဟု လျှောက်ပြီးမှ၊ 10 ထိုပြည်ထဲက အခြားသို့မနှင့်ပါမည်အကြောင်း များစွာတောင်းပန်လေ၏။ 11 ထိုအရပ်၌ တောင်ပေါ်မှာ များစွာသော ဝက်အစုသည် ကျက်စားလျက်ရှိ၏။ 12 နတ်ဆိုးအပေါင်းတို့လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုဝက်ထံသို့ ဝင်ရပါမည်အကြောင်း စေလွှတ်တော်မူပါ ဟု တောင်းပန်ပြန်လျှင်၊ 13 ယေရှုသည် ချက်ခြင်းအခွင့်ပေးတော်မူ၏။ ညစ်ညူးသောနတ်တို့သည် ထွက်၍ ဝက်ထံသို့ ဝင်သဖြင့် ဝက်အစုသည် အိုင်ကမ်းစောက်ကို တဟုန်တည်းပြေးဆင်း၍ အိုင်၌အသက်ဆုံးကြ၏။ အရေအတွက်အားဖြင့် နှစ်ထောင်လောက်ရှိ၏။ 14 ဝက်ကျောင်းသောသူတို့သည် ပြေး၍မြို့ရွာတို့၌ သိတင်းကြားပြောလျှင်၊ လူများတို့သည် ထိုအမူအရာ တို့ကို ကြည့်ရှုအံ့သောငှါ ထွက်လာကြ၏။ 15 အထံတော်သို့ ရောက်သောအခါ၊ နတ်ဆိုး လေဂေါင်စွဲသောသူသည် အဝတ်ကိုဝတ်၍ ပကတိစိတ် နှင့် ထိုင်နေသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ 16 နတ်ဆိုးစွဲသောသူ၌၎င်း၊ ဝက်တို့၌၎င်း၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို သိမြင်သောသူတို့သည် နောက်လာ သောသူတို့အား ပြန်ကြားပြီးမှ၊ 17 မိမိတို့ပြည်က ထွက်သွားတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။ 18 လှေထဲသို့ ဝင်တော်မူသောအခါ နတ်ဆိုးစွဲဘူးသောသူသည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ရှိပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်လျှင်၊ 19 ကိုယ်တော်သည် အခွင့်မပေး။ သင်သည် ကိုယ်အိမ်သို့သွားလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သနားခြင်းစိတ် တော်နှင့် သင်၌ အဘယ်မျှလောက် ကျေးဇူးပြုတော်မူသည်ကို သင်၏အဆွေအမျိုးတို့အား ပြန်ကြားလော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ 20 ထိုသူသည် သွား၍၊ ယေရှုသည် အဘယ်မျှလောက် ကျေးဇူးပြုတော်မူသည်ကို၊ ဒေကာပေါလီပြည် တွင် သိတင်းကြားပြောသည်ဖြစ်၍၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။ 21 ယေရှုသည် ကမ်းတဘက်သို့ကူးပြန်၍ အိုင်နားမှာ ရှိတော်မူစဉ်၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် အထံတော်၌ စုဝေးကြ၏။ 22 ထိုအခါ ယာကုရအမည်ရှိသော တရားစရပ်မှူးသည်လာ၍ ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင်၊ ခြေတော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ အကျွန်ုပ်၏ သမီးငယ်သေလှပါပြီ။ 23 သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည်ကြွ၍ သူ့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ သူ၏အပေါ်၌ လက်ကိုတင်တော်မူလျှင် အသက်ရှင်ပါလိမ့်မည်ဟု များစွာတောင်းပန်၏။ 24 ကိုယ်တော်သည် သူနှင့်အတူသွား၍ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ခြံရံလျက် ထိခိုက်တိုက်မိကြ၏။ 25 ထိုအခါ တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သွေးသွန်အနာ စွဲသောကြောင့်၊ 26 များစွာသော ဆေးသမားတို့လက်၌ အလွန်ခံရ၍၊ ဥစ္စာရှိသမျှ ကုန်သော်လည်း သက်သာမရသည် သာမက၊ အနာတိုးသော မိန်းမတယောက်သည်၊ 27 ယေရှု၏သိတင်းတော်ကို ကြားသည်ရှိသော်၊ 28 ငါသည် အဝတ်တော်ကိုသာတို့လျှင် ချမ်းသာရမည်ဟု ဆိုသည်နှင့်၊ လူအစုအဝေးထဲ၌ နောက်တော်သို့ လာ၍အဝတ်တော်ကို တို့လေ၏။ 29 ထိုခဏခြင်းတွင် အသွေးစုဝေးရာ ခန်းချောက်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုရောဂါနှိပ်စက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ပြီဟု မိမိကိုယ်၌သိလေ၏။ 30 ယေရှုသည် မိမိကိုယ်မှ တန်ခိုးထွက်သည်ကို ချက်ခြင်းသိတော်မူလျှင် လူအစုအဝေး၌ နောက်သို့လှည့် ၍၊ ငါ့အဝတ်ကို အဘယ်သူတို့သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ 31 တပည့်တော်တို့က၊ လူအစုအဝေးသည် ကိုယ်တော်အား ထိခိုက်ကြသည်ကိုမြင်လျက်ပင်၊ ငါ့ကို အဘယ်သူ တို့သနည်းဟုမေးတော်မူပါသည်တကားဟု လျှောက်ကြသော်လည်း၊ 32 ကိုယ်တော်သည် ထိုသို့ပြုသောသူကို မြင်ခြင်းငှါ၊ ပတ်လည်သို့ ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ 33 ထိုမိန်းမသည် ကိုယ်၌အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကိုသိသောကြောင့် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်လျက် အထံတော်သို့ လာပြီးလျှင်၊ ပြပ်ဝပ်၍ ထိုအကြောင်းရှိသမျှကို အဟုတ်အမှန်ကြားလျှောက်လေ၏။ 34 ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ငါ့သမီး၊ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်အနာကိုငြိမ်းစေပြီ။ ငြိမ်ဝပ်စွာ သွား လော့။ ရောဂါနှိပ်စက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။ 35 ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ်တွင် တရားစရပ်မှူးအိမ်မှလှူလာ၍၊ ကိုယ်တော်၏သမီးသေပါပြီ။ အဘယ်ကြောင့် ဆရာကို နှောင့်ရှက်သေးသနည်းဟု ဆိုကြ၏။ 36 ထိုစကားကို ယေရှုသည်ကြားလျှင်၊ မကြောက်ကြနှင့်။ ယုံကြည်ခြင်းစိတ်တခုသာရှိစေလော့ဟု တရား စရပ်မှူးအား ချက်ခြင်းမိန့်တော်မူ၏။ 37 ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယာကုပ်၏ညီယောဟန်မှတပါး အဘယ်သူမျှ မလိုက်စေဘဲ၊ 38 တရားစရပ်မှူးအိမ်သို့ရောက်၍ အုန်းအုန်း သဲသဲပြုကြသည်ကို၎င်း မြင်တော်မူလျှင်၊ 39 အတွင်းသို့ဝင်၍ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အုန်းအုန်းသဲသဲပြု၍ ငိုကြွေးကြသနည်း။ သူငယ်သေ သည်မဟုတ် အိပ်ပျော်သည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊ 40 ထိုသူတို့သည် ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။ ထိုသူရှိသမျှတို့ကို ပြင်သို့ ထွက်စေပြီးမှ သူငယ်၏ မိဘတို့ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်နှင့်ပါသောသူတို့ကို၎င်း ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သူငယ် လျောင်းရာအရပ်သို့ ဝင်၍၊ 41 သူငယ်၏လက်ကို ကိုင်တော်မူလျက်၊ တလိသကုမိဟု မိန့်တော်မူ၏။ အနက်ကား၊ မိန်းမငယ်ထလော့ ငါဆို၏ဟု ဆိုလိုသတည်း။ 42 ထိုခဏခြင်းတွင် မိန်းမငယ်သည် ထ၍လှမ်းသွား၏။ သူသည် တဆယ်နှစ်နှစ်အရွယ်ရှိ၏။ ထိုသူတို့ သည် အလွန်မိန်းမောတွေဝေခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ 43 ထိုအမူအရာကို အဘယ်သူမျှ မသိစေမည်အကြောင်း၊ ထိုသူတို့ကို ကျပ်တည်းစွာ ပညတ်တော်မူ၍၊ သူ့အား စားစရာပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

Chapter 6

¹ ထိုအရပ်မှကြွ၍ တပည့်တော်တို့သည် လိုက်ကြသဖြင့် မိမိမြို့သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ² ဥပုသ်နေ့ရောက်လျှင် တရားစရပ်၌ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူ၏။ လူများတို့သည် ကြားနာရလျှင် မိန်းမောတွေဝေခြင်းသို့ ရောက်၍၊ ဤသူသည် ဤအရာတို့ကို အဘယ်မှာရသနည်း။ သူရသော ပညာကား အဘယ်ပညာနည်း။ ဤမျှလောက်သော တန်ခိုးများကို အဘယ်သို့ပြနိုင်သနည်း။ ³ သူသည် လက်သမားမဟုတ်လော။ မာရ်၏သား မဟုတ်လော။ ယာကုပ်၊ ယောသေ၊ ယုဒ၊ ရှိမုန်တို့၏ အစ်ကိုမဟုတ်လော။ သူ့နှမများသည်လည်း ငါတို့နှင့် အနီးအပါးနေကြသည်မဟုတ်လောဟု ပြောဆိုလျက် စေတနာစိတ်ပျက်ကြ၏။ ⁴ ယေရှုကလည်း၊ ပရောဖက်သည် မိမိမြို့၊ မိမိအဆွေနေရာ၊ မိမိအိမ်မှတစ်ပါး အခြားသောအရပ်၌ အသ ရေရှိသည်ဟု ထိုသူတို့အားမိန့်တော်မူ၏။ ⁵ မကျန်းမာသောသူအချို့ကိုအပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်၍ အနာကိုငြိမ်းစေခြင်းမှတစ်ပါး အဘယ် တန်ခိုးတော်ကိုမျှ ထိုအရပ်၌ ပြတော်မမူနိုင်။ ⁶ ထိုသူတို့သည် မယုံကြည်ကြသည်ကို အံ့ဩခြင်းရှိတော်မူ၏။ ပတ်လည်၌ရှိသော မြို့ရွာများသို့ ဒေသစာရီ လှည့်လည်၍ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူ၏။ ⁷ တကျိပ်နှစ်ပါးသောတပည့်တော်တို့ကို ခေါ်တော်မူပြီးမှ၊ ညစ်ညူးသောနတ်တို့ကို နိုင်စေခြင်းငှါ အခွင့် ပေးလျက်၊ နှစ်ယောက်စီနှစ်ယောက်စီစေလွှတ်တော်မူ၍၊ ⁸ သင်တို့သည် တောင်ဝေးတစ်ခုမှတစ်ပါး လမ်းခရီးတို့ အဘယ်အရာကိုမျှ မယူကြနှင့်။ လွယ်အိတ်နှင့်မုန့် မှစ၍ ခါးပန်း၌ ကြေးငွေကို မယူကြနှင့်။ ⁹ ခြေခြင်းကို စီးကြလော့။ အကျိပ်နှစ်ထပ်မဝတံကြနှင့်ဟု မှာထားတော်မူ၏။ ¹⁰ ထိုမှတစ်ပါး သင်တို့သည် မည်သည့်အိမ်သို့ဝင်လျှင်၊ ထိုအိမ်တွင် ထိုအရပ်မှ မထွက်မသွားမှီတိုင်အောင် နေကြလော့။ ¹¹ အကြင်သူတို့သည် သင်တို့ကို လက်မခံ၊ သင်တို့ ၏ စကားကိုနားမထောင်ဘဲနေ၏။ ထိုသူတို့နေရာ အရပ်မှ ထွက်သွားစဉ်၊ သူတို့တဘက်၌သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ သင်တို့၏ခြေဘဝါးမှ မြေမှုန့်ကို ခါလိုက်ကြ လော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ ထိုမြို့သည် သောခုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ထက်သာ ခံရ လတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹² တပည့်တော်တို့သည် ထွက်သွား၍ နောင်တတရားကိုဟောကြ၏။ ¹³ နတ်ဆိုးများကို နှင်ထုတ်ကြ၏။ မကျန်းမာသော သူများတို့ကို ဆီနှင့်လူး၍ အနာကို ငြိမ်းစေကြ၏။ ¹⁴ ထိုအခါ သိတင်းတော်ကျော်စောသည်ဖြစ်၍၊ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် ကြားလျှင်၊ ဗတ္တိဇဆရာယောဟန် သည် သေခြင်းမှ ထမြောက်လေပြီ။ ထိုကြောင့် တန်ခိုးများကို ပြနိုင်သည်ဟု ဆို၏။ ¹⁵ လူအချို့က၊ ဤသူသည် လေယံဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့က၊ ရှေးပရောဖက်ကဲ့သို့ ပရောဖက်ဖြစ် သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ¹⁶ ဟေရုဒ်သည် ကြားလျှင်၊ ဤသူကား ငါ၏အမိနှင့် လည်ပင်းကိုဖြတ်သော ယောဟန်ဖြစ်၏။ သေခြင်းမှ ထမြောက်လေပြီဟု ဆိုလေ၏။ ¹⁷ အထက်က ဟေရုဒ်သည် မိမိညီ ဖလံပျု၏ ခင်ပွန်းဟေရောဒ်ကို သိမ်းယူသဖြင့်၊ ထိုမိန်းမအကြောင်း ကြောင့် စေလွှတ်၍ ယောဟန်ကို ဘမ်းဆီးပြီးလျှင် ထောင်ထဲမှာချုပ်နှောင်လေ၏။ ¹⁸ အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်က အရှင်မင်းကြီးသည် ညီတော်၏ခင်ပွန်းကို မသိမ်းအပ်ဟု ဟေရုဒ်အား ဆိုလေပြီ။ ¹⁹ ထိုကြောင့်၊ ဟေရောဒ်သည် ယောဟန်ကို ရန်ငြိုးဖွဲ့သဖြင့် သတ်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ ²⁰ သို့သော်လည်း ယောဟန်သည် ဖြောင့်မတ်သန့်ရှင်းသောသူဖြစ်ကြောင်းကို ဟေရုဒ်သည် သိ၍ သူ့ကို ကြောက်ရွံ့ရုံသေ၏။ သူ့ကိုလည်း စောင့်မ၏။ အမှုအရာများတို့၌ သူ၏စကားကို နားထောင်၍ ဝမ်းမြောက် သောစိတ်နှင့်လည်း နားထောင်တတ်သည် ဖြစ်သောကြောင့် ထိုမိန်းမသည် အခွင့်မရနိုင်။ ²¹ ထိုနောက်မှ အဆင်သင့်သောအခါ ဟေရုဒ်ကို ဘွားသောနေရက်၌ နှစ်စဉ်ပွဲကိုခံ၍ မှူးမတ်၊ စစ်သူ ကြီး၊ ဂါလိလဲပြည်၌ အကြီးအကဲဖြစ်သောသူတို့ကို ကျွေးတော်မူစဉ်တွင်၊ ²² ဟေရောဒ်၏သမီးသည် ဝင်၍ ကသဖြင့်၊ ဟေရုဒ်မှစ၍ အပေါင်းအဘော်တို့အား နူးညွတ်သော စိတ် ကိုဖြစ်စေ၏။ ထိုအခါ မင်းကြီးက၊ သင်သည် အလိုရှိသမျှကို တောင်းလော့၊ ငါပေးမည်ဟု ထိုမိန်းမငယ်အား ဆိုလေ၏။ ²³ တဖန်လည်း၊ သင်တောင်းသမျှကို ငါနိုင် တဝက်တိုင်အောင် ငါပေးမည်ဟု ကျန်ဆိုလေ၏။ ²⁴ ထိုမိန်းမငယ်သည် ထွက်၍ အဘယ်အရာကို တောင်းရမည်နည်းဟု သူ၏အမိကိုမေးလျှင် အမိက၊ ဗတ္တိဇဆရာယောဟန်၏ ဦးခေါင်းကို တောင်းလော့ဟု ပြန်ဆိုသော်၊ ²⁵ ချက်ခြင်းမိန်းမငယ်သည် မင်းကြီးထံသို့ အလျင်တဆောင်ဝင်၍၊ ဗတ္တိဇဆရာယောဟန်၏ ဦးခေါင်းကို ဤလင်ပန်း၌ အလျင်အမြန်ပေးတော်မူစေခြင်းငှါ ကျွန်မ အလိုရှိပါသည်ဟု တောင်းလျှောက်၏။ ²⁶ မင်းကြီးသည် အလွန်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိသော်လည်း၊ ကျန်ဆိုခြင်းကို၎င်း၊ အပေါင်းအဘော်တို့၏ မျက်နှာ ကို၎င်း၊ ထောက်သောကြောင့်၊ ထိုမိန်းမငယ်ကို မငြင်းမပယ်လို၍၊ ²⁷ ဦးခေါင်းကို ယူခဲ့ဟု အမိန့်တော်ရှိလျက် လူ့စောင့်တယောက်ကို ချက်ခြင်းစေလွှတ်လျှင်၊ လူ့စောင့် သည် သွား၍ ယောဟန်၏လည်ပင်းကို ထောင်ထဲမှာ ဖြတ်လေ၏။ ²⁸ ဦးခေါင်းကို လင်ပန်း၌ဆောင်ခဲ့၍ ထိုမိန်းမငယ်အားပေးပြီးမှ မိန်းမငယ်သည်လည်း သူ့အမိကို ပေး လေ၏။ ²⁹ ယောဟန်၏တပည့်တို့သည်လည်း ကြားသောအခါလာ၍အလောင်းကို ဆောင်သွားပြီးလျှင် သင်္ချိုင်း တွင်း၌ ထားကြ၏။ ³⁰ တမန်တော်တို့သည် ယေရှုထံတော်၌ စုဝေး၍၊ မိမိတို့ပြုသမျှ သွန်သင်သမျှတို့ကို ကြားလျှောက်ကြ၏။ ³¹ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ တော၌ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ လာကြ။ ခဏအားဖြည့်၍ ငြိမ်သက်စွာ နေကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူများ သွားလာကြသည်ဖြစ်၍ တမန်တော်တို့သည် အစားခြင်းငှါမျှ မအားနိုင်ကြ။ ³² ထိုကြောင့်၊ လေ့စီး၍ တော၌ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ သွားကြ၏။ ³³ သွားကြသည်ကို လူများတို့သည်မြင်၍ ကိုယ်တော်ဖြစ်သည်ကို သိလျှင်၊ အမြို့မြို့အရွာရွာတို့မှ ထွက်၍ ထိုအရပ်သို့ ကုန်းကြောင်းပြေးသွားသဖြင့်၊ တမန်တော်တို့ အရင်ရောက်၍ အထံတော်၌စုဝေးကြ၏။ ³⁴ ယေရှုသည် ထွက်ကြ၍ လူများအပေါင်းတို့ကို တွေ့မြင်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် ထိန်းသူမရှိ၊ ပစ်ထားသော သိုးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြသည်ကို သနားခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍ များစွာသော ဆုံးမဩဝါဒကို ပေးတော်မူ၏။ ³⁵ မိန်းမချုပ်သောအခါ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ ဤအရပ်သည် တောအရပ်ဖြစ်ပါ၏။ မိန်းမ လည်း ချုပ်ပါပြီ။ ³⁶ လူများတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင်ရွာနေပုဒ်သို့သွား၍ စားစရာကိုဝယ်စေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မူပါ။ သူ တို့၌ စားစရာမရှိပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ ³⁷ ကိုယ်တော်က၊ သူတို့စားစရာဘို့ သင်တို့ပေးကြလော့ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သွား၍ ဒေနာရီအပြားနှစ်ရာနှင့်မှုန့်ကိုဝယ်ပြီးလျှင် သူတို့အား စားစရာဘို့ ပေးရပါအံ့လော့ဟု လျှောက်ကြ၏။ ³⁸ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့၌ မုန့်ဘယ်နှစ်လုံးရှိသနည်း။ သွား၍ ကြည့်ရှုကြဟု မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း သူတို့သည် သိပြီးမှ၊ မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင် ရှိပါသည်ဟု လျှောက်ပြန်၏။ ³⁹ ထိုအခါ လူအပေါင်းတို့ကို

မြက်စိမ်းပေါ်မှာ အစုစုလျောင်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။⁴⁰ သူတို့သည် တရာတစု၊ ငါးဆယ်တစု၊ အစုစုလျောင်းကြလျှင်၊⁴¹ ကိုယ်တော်သည် မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်ကိုယူ၍၊ ကောင်းကင်သို့ ကြည့်မျှော်လျက် ကျေးဇူးတော် ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍ လူများတို့ရှေ့၌ထည့်စေခြင်းငှါ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ ငါးနှစ်ကောင်ကို လည်း လူအပေါင်းတို့အား ဝေငှတော်မူ၏။⁴² လူအပေါင်းတို့သည် စား၍ဝကြပြီးမှ၊⁴³ မုန့်နှင့်ငါးအကျိုးအပဲ့ကို ကောက်သိမ်း၍ တဆယ်နှစ်တောင်း၊ အပြည့်ရကြ၏။⁴⁴ မုန့်ကိုစားသောသူ ယောက်ျားအရေအတွက်ကား၊ လူငါးထောင်မျှလောက်ရှိသတည်း။⁴⁵ စည်းဝေးသောသူတို့ကို လွှတ်တော်မူစဉ်တွင် တပည့်တော်တို့ လှေစီးစေ၍ ကမ်းတဘက်ဗက်ဖဲဒမြို့သို့ အရင်ကူးစေတော်မူ၏။⁴⁶ စည်းဝေးသောသူတို့ကို လွှတ်ပြီးမှ ဆုတောင်းပဌနာပြုအံ့သောငှါ တောင်ပေါ်သို့ ကြွတော်မူ၏။⁴⁷ ညအချိန်ရောက်သောအခါ လှေသည် အိုင်အလယ်၌ရှိ၏။ ကိုယ်တော်သည် ကုန်းပေါ်မှ တယောက် တည်း ရှိနေတော်မူ၏။⁴⁸ လေမသင့်သောကြောင့် တပည့်တော်တို့သည် တက်ခတ်၍ပင်ပန်းကြသည်ကို မြင်တော်မူ၏။ ညသုံး ချက်တီးကျော်အချိန်၌ အိုင်ပေါ်မှ စက်တော်ဖြန့်လျက်၊ သူတို့ရှိရာသို့ကြွ၍ အနားမှာ ရောက်သွားမည် ပြု တော်မူ၏။⁴⁹ ထိုသို့ အိုင်ပေါ်မှာ စက်တော်ဖြန့်၍ ကြွတော်မူသည်ကို သူတို့သည်မြင်လျှင်၊ ဖုတ်တစ္ဆေဖြစ်သည်ဟု စိတ်ထင်နှင့် အော်ဟစ်ကြ၏။⁵⁰ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမြင်၍ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် ချက် ခြင်းနှုတ်ဆက်၍ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိကြလော့။ ငါပင်ဖြစ်သည်၊ မကြောက်လန့်ကြနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁵¹ လှေပေါ်၌ သူတို့ရှိရာသို့ တက်တော်မူလျှင် လေသည်ငြိမ်လေ၏။ ထိုသူတို့သည် အတိုင်းထက်အလွန် မိန်းမောတွေဝေအံ့သြခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။⁵² အကြောင်းမူကား၊ သူတို့စိတ်နှလုံး မိုက်သည်ဖြစ်၍ မုန့်၌ပြုသောတန်ခိုးတော်ကို ပမာဏမပြုကြ။⁵³ ကမ်းတဘက်သို့ကူးလျှင် ဂနဲသရက်နယ်သို့ရောက်၍ လှေကို ဆိုက်ကြ၏။⁵⁴ လှေမှဆင်းသောအခါ လူများတို့သည် မျက်နှာတော်ကို ချက်ခြင်းမှတ်မိလျှင်၊⁵⁵ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်၌ ရှိသမျှသို့ ပြေးသွား၍ မည်သည့်အရပ်၌ ရှိတော်မူသည်ဟု ကြားလျှင်၊ ထိုအရပ် သို့ လူနာများကို အိပ်ရာနှင့် ဆောင်ခဲ့ကြ၏။⁵⁶ မြို့ရွာဇနပုဒ်သို့ ရောက်တော်မူရာ၌ မကျန်းမမာသောသူတို့ကို လမ်းနားမှာထား၍ အဝတ်တော်၏ ပန်းပွားကိုမျှတို့ရပါမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်းကြ၏။ တို့သမျှသော သူတို့သည်လည်းချမ်းသာရကြ၏။

Chapter 7

¹ ထိုအခါ ဖာရိရှ်တို့နှင့် ယေရှုလင်မြို့မှရောက်လာသော ကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့သည် အထံတော်၌ စုဝေး၍၊ ² တပည့်တော်အချို့တို့သည် ညစ်ညူးသောလက်တည်းဟူသော ရေမဆေးသောလက်နှင့် အစာစားသည်ကိုမြင်လျှင် အပြစ်တင်ကြ၏။

³ အကြောင်းမူကား၊ ရှေးလူဟောင်းတို့မှ ဆက်ဆံသော နည်းဥပဒေသကိုခံယူသော ဖာရိရှ်မှစ၍ ယုဒလူ အပေါင်းတို့သည် လက်ဆုပ်မဆေးဘဲ အစာကို စားလေ့မရှိ။ ⁴ ဈေးမှ ပြန်လာသောအခါ၌လည်း ဆေးခြင်းမပြုဘဲစားလေ့မရှိ။ ထိုမှတစ်ပါး၊ ခွက်၊ ဖလား၊ ကြေးဝါ ပုကန်၊ ခွတ်တို့ ဆေးခြင်းမှစ၍ အခြားသောထုံးတမ်းများကို ခံယူ၍ ကျင့်လေ့ရှိ၏။ ⁵ ထိုအခါ ဖာရိရှ်တို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့က၊ ရှေးလူဟောင်းတို့မှ ဆက်ဆံသောနည်းဥပဒေသကို ကိုယ်တော်၏ တပည့်တို့သည် မကျင့်ဘဲလျက် အဘယ်ကြောင့် ညစ်ညူးသောလက်နှင့် အစာစားကြပါသနည်း ဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်က၊ ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း၊ ⁶ ဟေရှုယသည် လျှို့ဝှက်သော သင်တို့ကိုရည်မှတ်လျက်၊ ဤလူမျိုးသည် နှုတ်ခမ်းနှင့်ငါ့ကို ရိုသေ ကြ၏။ စိတ်နှလုံးမူကား ငါနှင့်ဝေးလှ၏။ ⁷ လူတို့စီရင်သော ပညတ်တို့ကို သွန်သင်၍ နည်းဥပဒေပေးလျက်ပင်၊ ငါ့ကို အချည်းနှီးကိုးကွယ် ကြ၏ဟု၊ နောက်ဖြစ်လတံ့သောအရာကို လျှောက်ပတ်စွာ ဟောခဲ့ပြီ။ ⁸ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ကို ပယ်၍ ခွက်ဖလားဆေးခြင်းတည်းဟူသော လူတို့မှ ဆက်ဆံသောနည်းဥပဒေသကို ခံယူလျက်၊ ထိုသို့သော အခြားအကျင့်အလေ့များတို့ကို ကျင့်လေ့ ရှိကြ၏။ ⁹ သင်တို့သည် အဆက်ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေသကိုကျင့်ရသော အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ကို လျှောက်ပတ်စွာ ပယ်ကြသည်တကား။ ¹⁰ မောရှေ၏ ပညတ်ကား၊ မိဘကို ရိုသေစွာပြုလော့။ အကြင်သူသည် မိဘကို နှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှား၏။ ထိုသူ သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံစေဟု လာသတည်း။ ¹¹ သင်တို့မူကား၊ အကြင်သူသည် ကိုယ်မိဘကို သင်တို့အသုံးရနိုင်သမျှသော ငါ၏ဥစ္စာသည် အလှူဝတ္ထု တည်းဟူသော ကော်ဘန်ဖြစ်စေဟုဆို၏။ ¹² ထိုသူသည် မိဘဝတ်ကို အလျှင်းမပြုရဟု မြစ်တား၍၊ ¹³ မိမိတို့အဆက်ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကိုပယ်ကြ၏။ ထိုသို့သောအကျင့်အလေ့များတို့ကို သင်တို့သည် ကျင့်လေ့ရှိကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁴ ထိုအခါ လူအစုအဝေးအပေါင်းကို အထံတော်သို့ခေါ်၍၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် နားထောင်နားလည်ကြ လော့။ ¹⁵ လူပြင်မှလာ၍ လူအတွင်းသို့ဝင်လျက်၊ လူကိုညစ်ညူးစေနိုင်သော အရာတစ်ခုခုမရှိ။ လူအတွင်းမှ ထွက်သောအရာသည် လူကို ညစ်ညူးစေသောအရာဖြစ်၏။ ¹⁶ ကြားစရာနားရှိသော သူမည်သည်ကား ကြားပါစေဟု မိန့်တော်မူ၏။ ¹⁷ လူအစုအဝေးရှိရာမှ ကြွ၍ အိမ်သို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ တပည့်တော်တို့သည် ထိုဥပမာကို မေးမြန်းကြ ၏။ ¹⁸ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့သည် ဤမျှလောက် ပညာမဲ့လျက်နေသလော။ လူပြင်မှလာ၍ လူအတွင်း သို့ ဝင်သမျှသည် နှလုံးထဲသို့မဝင်။ ¹⁹ ဝမ်းထဲသို့ဝင်၍ အစာရှိသမျှကို သန့်ရှင်းစေသဖြင့် ရေအိမ်တွင် ဆင်းသွားသောကြောင့်၊ လူကို မညစ် ညူးစေနိုင်သည်ကို နားမလည်ကြသလော။ ²⁰ လူအတွင်းမှထွက်သော အရာမူကား၊ လူကို ညစ်ညူးစေသောအရာဖြစ်၏။ ²¹ လူအတွင်းနှလုံးထဲက မကောင်းသော ကြံစည်ခြင်း၊ သူမယားကို ပြစ်မှားခြင်း၊ မိန်းမလွတ်နှင့် မှားယွင်း ခြင်း၊ လူအသက်ကို သတ်ခြင်း၊ ²² သူ့ဥစ္စာကို ခိုးခြင်း၊ လောဘလွန်ကျူးခြင်း၊ မနာလိုခြင်း၊ လှည့်စားခြင်း၊ ညစ်ညူးခြင်း၊ ငြူစုခြင်း၊ သူ့အသရေကို ဖျက်ခြင်း၊ ထောင်လွှားစော်ကားခြင်း၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်း၊ ²³ ဤဆိုးညစ်သောအရာများတို့သည် အတွင်းမှထွက်လာ၍ လူကို ညစ်ညူးစေကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²⁴ ကိုယ်တော်သည် ထိုအရပ်မှထ၍ တုရုမြို့နှင့် ဖိဒန်မြို့၏ ကျေးလက်သို့ ကြွတော်မူပြီးလျှင် အိမ်သို့ ဝင်၍ အဘယ်သူမျှ မသိစေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသော်လည်း ပုန်းရှောင်၍ နေတော်မမူနိုင်။ ²⁵ အကြောင်းမူကား၊ ညစ်ညူးသောနတ်စွဲသော မိန်းမငယ်၏ အိမ်သည် သီတင်းတော်ကို ကြားသဖြင့်၊ ²⁶ မိမိသမီးထံက နတ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်တော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်လေ၏။ ထိုမိန်းမကား၊ ဟေလသအမျိုး၊ ရှုရိဖိန်တီပြည်သူ ဖြစ်သတည်း။ ²⁷ ယေရှုကလည်း၊ ရှေးဦးစွာ သားများကို ဝစ္စာကျွေးပါရစေ။ သား၏ အစာကို ယူ၍ ခွေးအားမပေး မချ အပ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²⁸ မိန်းမကလည်း မှန်ပါ၏သခင်။ ခွေးမည်သည်ကား၊ သားတို့၏ စားနပ်စားပေါက်ကို စားပွဲအောက်၌ စားမြဲထိုးစံရုံပါသည်ဟု ပြန်၍ လျှောက်လျှင်၊ ²⁹ ကိုယ်တော်က၊ ထိုစကားကြောင့် သင်သွားလော့။ နတ်ဆိုးသည် သင်၏သမီးထံမှ ထွက်သွားပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ³⁰ ထိုမိန်းမသည် မိမိအိမ်သို့ပြန်၍ နတ်ဆိုးထွက်သွားသည်ကိုငင်း၊ သမီးသည် အိပ်ရာ၌ အိပ်လျက် ရှိသည်ကိုငင်း တွေ့၏။ ³¹ တဖန် ကိုယ်တော်သည် တုရုမြို့နှင့် ဇိဒန်မြို့၏ ကျေးလက်မှထွက်၍ ဒေကာပေါလီပြည်နယ်ကို ရှောက်သွားသဖြင့်၊ ဂါလိလဲအိုင်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ³² ထိုအခါ နားပင်း၍ စကားအသောသူတယောက်ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ သူ့အပေါ်မှာ လက်တော်ကို တင်ပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။ ³³ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူကို လူအစုအဝေးထဲကခေါ်၍၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ သွားပြီးလျှင်၊ လက်ညှိုး တော်ကို သူ၏နားပေါက်၌ သွင်းတော်မူ၏။ တံထွေးနှင့် ထွေး၍ သူ၏လျှောက်လည်း တို့တော်မူ၏။ ³⁴ ထိုနောက် ကောင်းကင်သို့ ကြည့်မျှော်၍ ညီးတွားသံကိုပြုလျက်၊ ဖေသဟု မိန့်တော်မူ၏။ အနက် ကား၊ ပွင့်စေဟု ဆိုလိုသတည်း။ ³⁵ ထိုခဏခြင်းတွင် သူသည် နားပွင့်ခြင်း၊ လျှောက်လွတ်ခြင်းရှိသဖြင့် စကားပြုပြောနိုင်၏။ ³⁶ ထိုအကြောင်းကို အဘယ်သူအားမျှမပြောစေခြင်းငှါ သူတို့ကို ပညတ်တော်မူ၏။ ပညတ်တော်မူသော် လည်း သူတို့သည် သာ၍ အလွန်သီတင်းကြားပြောကြ၏။ ³⁷ အတိုင်းထက် အလွန်မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၍၊ သူသည် အလုံးစုံတို့ကို လျှောက်ပတ်စွာ ပြုတော်မူပြီ။ နားပင်းသောသူတို့ကို စကားပြောစေတော်မူပြီဟု ဆိုကြ၏။

Chapter 8

1 ထိုအခါ စုဝေးသောသူအလွန်များ၍ စားစရာမရှိလျှင်၊ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ကို ခေါ်၍၊ 2 ဤလူများကို ငါသနား၏။ သုံးရက်ပတ်လုံး ငါနှင့်အတူ ရှိကြပြီ။ စားစရာအလျှင်းမရှိ။ 3 အချို့တို့သည် အဝေးကလာသည်ဖြစ်၍ အစာမစားမီ သူတို့အိမ်သို့ ငါလွှတ်လျှင် လမ်းခရီး၌ မောကြ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 4 တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ ဤတောအရပ်၌ ဤသူတို့ကို အဘယ်သို့ ဝစွာကျွေးနိုင်မည်နည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊ 5 ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့တွင် မုန့်ဘယ်နှစ်လုံး ရှိပါသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ မုန့်ခုနစ်လုံးရှိပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။ 6 ထိုအခါ လူအစုအဝေးကို မြေပေါ်မှာလျောင်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ မုန့်ခုနစ်လုံးကိုလည်း ယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖွဲ၍ လူများတို့ရှေ့၌ ထည့်စေခြင်းငှါ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူသည် အတိုင်း သူတို့သည် ထည့်ကြ၏။ 7 အနည်းငယ်မျှသော ငါးကောင်ကလေးလည်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ လူများရှေ့၌ ထည့်စေခြင်းငှါ မိန့်တော်မူ၏။ 8 ထိုသူတို့သည် စား၍ ဝကြပြီးမှ ကြွင်းရစ်သောအကျိုးအပဲ့ကို ကောက်သိမ်း၍ ခုနစ်တောင်းအပြည့် ရကြ၏။ 9 စားသောသူအရေအတွက်ကား၊ လူလေးထောင် မျှလောက် ရှိသတည်း။ ထိုသူတို့ကို လွှတ်တော်မူပြီးမှ၊ 10 တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ လေထဲသို့ ချက်ခြင်းဝင်၍၊ ဒါလမနသကျေးလက်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ 11 ထိုအခါ ဖာရိရှုံတို့သည် ထွက်လာ၍ ကိုယ်တော်နှင့် ဆွေးနွေးငြင်းခုံသည်တွင် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ၊ မိုဗ်းကောင်းကင်ကဖြစ်သော နိမိတ်လက္ခဏာကို တောင်းကြ၏။ 12 ကိုယ်တော်သည် စိတ်နှလုံးညည်းတွားသံကို ပြုတော်မူလျက်၊ ဤလူမျိုးသည် နိမိတ်လက္ခဏာကို မပြုရ ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ 13 ထိုသူတို့ ရှိရာမှထွက်၍ တဖန် လေထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင် ကမ်းတဘက်သို့ ပြန်တော်မူ၏။ 14 တပည့်တော်တို့သည် မုန့်ကိုယူခြင်းငှါ မေ့လျော့ကြသဖြင့်၊ လေပေါ်မှာ သူတို့၌ မုန့်တလုံးတည်းသာ ရှိ ၏။ 15 ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဖာရိရှုံတို့၏တဆေးကို၎င်း၊ ဟေရုဒ်၏တဆေးကို၎င်း၊ သတိနှင့် ကြဉ်ရှောင်ကြဟု ပညတ်တော်မူ၏။ 16 တပည့်တော်တို့ကိုလည်း၊ ငါတို့၌ မုန့်မပါသောကြောင့် ဤစကားကို မိန့်တော်မူသည်ဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။ 17 ယေရှုသည် သိတော်မူလျှင်၊ သင်တို့၌ မုန့်မပါသည်ကိုထောက်၍ အဘယ်ကြောင့်အချင်းချင်း ဆွေးနွေး ပြောဆိုကြသနည်း။ ယခုတိုင်အောင် နှလုံးမသွင်း၊ နားမလည်ကြသလော။ သင်တို့ စိတ်နှလုံးမိုက်သေး သလော။ 18 မျက်စိရှိလျက်ပင် မမြင်၊ နားရှိလျက်ပင် မကြား၊ စိတ်မအောက်မေ့ဘဲနေကြသလော။ 19 မုန့်ငါးလုံးကို လူငါးထောင်အား ငါဖွဲ့သောအခါ အကျိုးအပဲ့ဘယ်နှစ်တောင်း ကောက်သိမ်း သနည်း ဟု မေးတော်မူလျှင်၊ တဆယ်နှစ်တောင်းကောက်သိမ်းပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။ 20 မုန့်ခုနစ်လုံးကို လူလေးထောင်အား ငါဖွဲ့သောအခါ အကျိုးအပဲ့ဘယ်နှစ်တောင်း ကောက်သိမ်းသနည်း ဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ခုနစ်တောင်းကောက်သိမ်းပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။ 21 သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်တို့သည် နားမလည်ဘဲ အဘယ်သို့ နေကြသနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။ 22 ဗက်ဇဲဒမြို့သို့ ရောက်တော်မူလျှင်၊ လူကန်းတယောက်ကို အထိတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ထိုသူကို တို့တော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။ 23 ကိုယ်တော်သည် လူကန်းကိုလက်ဆွဲ၍ မြို့ပြင်သို့ ထွက်ပြီးမှ၊ သူ၏မျက်စိကို တံထွေးနှင့်ထွေး၍ သူ့အပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်လျက်၊ သင်သည် တစုံတခုကို မြင်သလောဟု မေးတော်မူ၏။ 24 ထိုသူသည် ကြည့်မျှော်လျှင်၊ လူတို့သည် သစ်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ လှမ်းသွားသည်ကို အကျွန်ုပ် မြင်ပါသည် ဟု လျှောက်၏။ 25 နောက်တဖန်သူ၏မျက်စိပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်၍ ကြည့်မျှော်စေတော်မူလျှင်၊ သူသည် ပကတိ အဖြစ်သို့ ရောက်၍ အလုံးစုံတို့ကို ရှင်းလင်းစွာမြင်လေ၏။ 26 ကိုယ်တော်ကလည်း၊ မြို့ထဲသို့မဝင်နှင့်။ မြို့၌ အဘယ်သူကိုမျှမပြောနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၍ သူ့ကို မိမိ နေရာသို့ လွှတ်လိုက်လေ၏။ 27 ယေရှုသည် ဖိလိပုဂံသရ်မြို့၏ ကျေးလက်သို့ တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ ကြွတော်မူစဉ်၊ လမ်းခရီး၌ လူများတို့သည် ငါ့ကို အဘယ်သူဖြစ်သည်ဆိုကြသနည်းဟု တပည့်တော်တို့ကို မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊ 28 လူအချို့က၊ ကိုယ်တော်သည် ဗတိုဇဆရာယောဟန်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ အချို့က ဇေလိယဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ အချို့က ပရောဖက်တပါးပါးဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း ဆိုကြပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊ 29 သင်တို့လည်း ငါ့ကို အဘယ်သူဖြစ်သည် ဆိုကြသနည်းဟု မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊ ပေတရုက၊ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ 30 ကိုယ်တော်၏အကြောင်းကို အဘယ်သူအားမျှမပြောစိမ့်သောငှါ တပည့်တော်တို့ကို ပညတ်တော်မူ၏။ 31 ထိုမှတပါး၊ လူသားသည်များစွာ ခံရမည်။ လူအကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့၏ ငြင်းပယ်ခြင်းကို၎င်း၊ အသေသတ်ခြင်းကို၎င်းခံရမည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟူသော အကြောင်းများကို တပည့်တော်တို့အား ပြစပြုတော်မူ၏။ 32 ထိုသို့အတည့်အလင်းပြတော်မူသောကြောင့် ပေတရုသည် ကိုယ်တော်ကို မိမိနှင့်အတူခေါ်၍ အပြစ် တင်သောစကားကို လျှောက်သော်၊ 33 ကိုယ်တော်သည် မျက်နှာတော်ကိုလှည့်၍ တပည့်တော်တို့ကိုကြည့်ရှုလျက်၊ အချင်းရန်သူ၊ ငါ့နောက်သို့ ဆုတ်လော့။ သင်သည် ဘုရားသခင်၏အရာကို စိတ်မစွဲလမ်း၊ လူတို့၏အရာကိုသာ စွဲလမ်းသည်ဟူ၍ ပေတရု ကို ဆုံးမတော်မူ၏။ 34 ထိုအခါ တပည့်တော်တို့နှင့် ပရိတ်သတ်များကို ခေါ်တော်မူပြီးလျှင်၊ အကြင်သူသည် ငါ့၌ဆည်းကပ် ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ ထိုသူသည် ကိုယ်ကိုကိုယ် ငြင်းပယ်ရမည်။ ကိုယ်လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်း၍ ငါ့နောက်သို့ လိုက်ရမည်။ 35 အကြင်သူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ ထိုသူသည် အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ အကြင် သူသည် ငါ့ကြောင့်၎င်း၊ ဧဝဂေလိတရားကြောင့်၎င်း အသက်ရှုံး၏။ ထိုသူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်လိမ့် မည်။ 36 လူသည် ဤစကြာဝဠာကို အကြွင်းမဲ့အစိုးရ၍ မိမိအသက်ဝိညာဉ်ရှုံးလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။ 37 မိမိအသက်ဝိညာဉ်ကို အဘယ်ဥစ္စာနှင့် ရွေးနိုင်သနည်း။ 38 မျောက်မထားသော ဤလူမျိုးဆိုးတွင် အကြင်သူသည် ငါ့ကို၎င်း၊ ငါ့စကားကို၎င်းရှက်၏။ လူသား သည် မိမိအဘခမည်းတော်၏ ဘုန်းအာနုဘော်ကို ဆောင်လျက်၊ သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင်တမန် အခြံအရံ တို့နှင့် ကြွလာသောအခါ ထိုသူကို ရှက်တော်မူလတ္တံ့။

Chapter 9

1 ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် တန်ခိုးနှင့်တကွ တည်ကြောင်းကို ဤအရပ်၌ ရှိသောသူ အချို့တို့သည် မမြင်မီသေခြင်းသို့ မရောက်ရကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ 2 ခြောက်ရက်လွန်သောအခါ ယေရှုသည် ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်တို့ကိုခေါ်၍ အခြားသူ မပါဘဲ မြင့်လှစွာသော တောင်ပေါ်တွင် ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ ဆောင်ကြွတော်မူ၏။ သူတို့ရှေ့၌ ထူးခြားသော အဆင်းအရောင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ 3 အဝတ်တော်လည်း ပြောင်လက်လျက်၊ ဤမြေပေါ်၌ အဘယ်ခါသည်မျှ မတတ်နိုင်အောင် မိုမ်းပွင့် ကဲ့သို့ အလွန်ဖြူလျက်ရှိ၏။ 4 မောရှေနှင့် ဇလီယသည် ထင်ရှား၍ ယေရှုနှင့်အတူ စကားပြောလျက်ရှိ၏။ 5 ထိုအခါ ပေတရုက အရှင်ဘုရား၊ ဤအရပ်၌ နေဘွယ်ကောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်ဘို့ တဲတဲဆောင်၊ မောရှေဘို့တဲဆောင်၊ ဇလီယဘို့တဲဆောင်၊ တဲသုံးဆောင်ကို အကျွန်ုပ်တို့ ဆောက်လုပ်ပါရစေဟု လျှောက်လေ၏။ 6 တပည့်တော်တို့သည် အလွန်ကြောက်သောကြောင့် ပေတရုသည် ယောင်ယမ်း၍ ထိုသို့လျှောက် သတည်း။ 7 ထိုအခါ မိုမ်းတိမ်သည် သူတို့ကိုလွှမ်းမိုး၍၊ ဤသူသည် ငါ၏ချစ်သားပေတည်း။ သူ၏စကားကို နား ထောင်ကြလော့ဟု မိုမ်းတိမ်က အသံတော်ဖြစ်လေ၏။ 8 ထိုခဏခြင်းတွင် တပည့်တော်တို့သည် ပတ်လည်သို့ ကြည့်ရှုလျှင်၊ မိမိတို့နှင့်အတူ ယေရှုတယောက် တည်းမတပါး အဘယ်သူကိုမျှ မမြင်ကြ။ 9 တောင်ပေါ်မှာ ဆင်းကြသောအခါ ကိုယ်တော်က၊ လူသားသည် သေခြင်းမှ မထမြောက်မီတိုင်အောင် သင်တို့ ယခုမြင်သောအရာကို အဘယ်သူအားမျှ မကြားမပြောကြနှင့်ဟု တပည့်တော်တို့ကို ပညတ်တော်မူ၏။ 10 တပည့်တော်တို့သည် ထိုစကားကို မှတ်မိ၍ သေခြင်းမှ ထမြောက်ခြင်းသည် အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်း ဟု အချင်းချင်း ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြ၏။ 11 ထိုအခါ တပည့်တော်တို့က၊ ဇလီယသည် အရင်လာမည်ဟု ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုပါသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ 12 ကိုယ်တော်က၊ ဇလီယသည် အရင်လာ၍ အလုံးစုံတို့ကို ပြုပြင်ရသည် မှန်ပေ၏။ လူသားသည်လည်း အလွန်ဆင်းရဲ၍ ကဲ့ရဲ့ပယ်ထားခြင်းကို ခံရမည်ဟု ကျမ်းစာလာ၏။ 13 ငါဆိုသည်ကား၊ ဇလီယသည် ရောက်လေပြီ။ သူ၏အကြောင်းကို ကျမ်းစာရေးထားသည်အတိုင်း လူ များသည် သူ့အားပြုချင်သမျှကို ပြုကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ 14 တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ ရောက်တော်မူသောအခါ များစွာသောလူအစုအဝေးသည် သူတို့ကို ဝိုင်းလျက်၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် သူတို့နှင့် ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြသည်ကို မြင်တော်မူ၏။ 15 စုဝေးလျက်ရှိသော လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင် ချက်ခြင်း အံ့ဩမိန်းမောခြင်းရှိလျက် အထံတော်သို့ ပြေး၍ နှုတ်ဆက်ကြ၏။ 16 ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့သည် သူတို့နှင့် အဘယ်သို့ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြသနည်းဟု ကျမ်းပြုဆရာ တို့ကို မေးတော်မူလျှင်၊ 17 လူအစုအဝေး၌ပါသော သူတယောက်က၊ အရှင်ဘုရား၊ အသောနတ်အစွဲခံရသော အကျွန်ုပ်၏သားကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ပါပြီ။ 18 နတ်သည် ဘမ်းစားလေရာရာ၌ သူ့ကိုမြေပေါ်မှာ လှဲ၍၊ သူသည်လည်း ခံတွင်းမှ အမြှုတ်ထွက်လျက်၊ အံ့သွားခံကြိတ်လျက်၊ ပိန်ခြောက်လျက်နေရပါ၏။ ထိုနတ်ကို နှင်ထုတ်ပါမည်အကြောင်း တပည့်တော်တို့အား အကျွန်ုပ်လျှောက်၍ သူတို့သည် မတတ်နိုင်ကြပါဟု လျှောက်သော်၊ 19 ကိုယ်တော်က၊ ယုံကြည်ခြင်းမရှိသောအမျိုး၊ ငါသည် သင်တို့နှင့်တကွ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးနေရ မည်နည်း။ သင်တို့ကို အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး သည်းခံရမည်နည်း။ သူငယ်ကို ငါထံသို့ယူခဲ့ကြဟု မိန့်တော်မူ သည်အတိုင်း၊ 20 ယူခဲ့ကြ၏။ ထိုနတ်သည် ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင် ချက်ခြင်းသူငယ်ကို တောင့်မာစေသဖြင့် သူငယ်သည် မြေပေါ်မှာလဲ၍ အမြှုတ်ထွက်လျက် ကိုယ်ကို လိုမ့်လျက်နေ၏။ 21 ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ကား၊ အဘယ်မျှလောက် ကြာပြီနည်းဟု သူငယ်၏အဘအား မေးတော်မူလျှင်၊ အဘက၊ ငယ်သော အရွယ်ကပင် ဖြစ်ပါ၏။ 22 သူငယ်ကို သေစေခြင်းငှါ မီး၌ငှင်း၊ ရေ၌ငှင်း အကြိမ်ကြိမ်လဲစေတတ်၏။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော် သည် တတ်နိုင်တော်မူလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ကို သနား၍ကယ်တော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။ 23 ယေရှုကလည်း၊ သင်သည် ယုံကြည်နိုင်သလော။ ယုံကြည်သောသူဖြစ်လျှင် ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို တတ်နိုင်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 24 သူငယ်၏အဘသည် ချက်ခြင်းဟစ်ကြော်၍ အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါ၏သခင်။ မယုံကြည်သည်ကို မစ တော်မူပါဟု မျက်ရည်နှင့် လျှောက်ပြန်လေ၏။ 25 ထိုအခါ လူများတို့သည် စုဝေးလျက် ပြေးလာကြသည်ကို ယေရှုသည်မြင်လျှင်၊ နားပင်း၍ စကား အ သောနတ်၊ သူငယ်မှထွက်လော့၊ နောက်တဖန်မဝင်နှင့် ငါအမိန့်ရှိ၏ဟု ထိုညစ်ညူးသောနတ်ကို ဆုံးမ၍ မိန့် တော်မူသဖြင့်၊ 26 နတ်သည် အော်ဟစ်၍ အလွန်တောင့်မာစေပြီးမှ ထွက်သွား၏။ သူငယ်သည် သေသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သေပြီဟု လူများဆိုကြ၏။ 27 ယေရှုသည် သူ၏လက်ကိုကိုင်၍ ချီကြွတော်မူသဖြင့် သူသည်ထလေ၏။ 28 အိမ်သို့ ဝင်တော်မူပြီးမှ တပည့်တော်တို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုနတ်ကို အဘယ်ကြောင့် မနှင်ထုတ် နိုင်ပါသနည်းဟု တိတ်ဆိတ်စွာမေးလျှောက်ကြသော်၊ 29 ကိုယ်တော်က၊ ဆုတောင်းခြင်း၊ အစာရှောင်ခြင်းမှတစ်ပါး အဘယ်သို့သောအားဖြင့် ထိုနတ်မျိုးသည် မ ထွက်နိုင်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 30 ထိုအရပ်မှထွက်၍ ဂါလိလဲပြည်အလယ်၌ ရှောက်သွားကြစဉ်တွင် အဘယ်သူမျှ သိစေခြင်းငှါ အလို တော်မရှိ။ 31 အကြောင်းမူကား၊ လူသားသည် လူတို့လက်သို့ အပ်နှံခြင်းကိုငှင်း၊ အသေသတ်ခြင်းကိုငှင်း ခံရမည်။ 32 ခံပြီးမှသုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟူသော အကြောင်းများကို တပည့်တော်တို့အား ပြတော်မူ၏။ ထိုအကြောင်းများကို သူတို့သည် နားမလည်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်ကို မမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။ 33 ကပေရနောင်မြို့သို့ ရောက်၍ အိမ်၌ရှိတော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် လမ်း၌အဘယ်အမှုကို အချင်းချင်း ငြင်းခုံကြသနည်းဟု မေးတော်မူသည်ကို၊ 34 သူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အဘယ်သူသည်သာ၍ ကြီးမြတ်အံ့နည်းဟု လမ်း၌ အချင်းချင်းငြင်းခုံကြ၏။ 35 ထိုအခါကိုယ်တော်သည် ထိုင်လျက် တကျိပ်နှစ်ပါးတို့ခေါ်တော်မူ၍၊ အရင်အဦးဖြစ်လိုသောသူ မည် သည်ကား နောက်ဆုံးဖြစ်ရမည်။ အလိုစုံတို့၏ အစေခံလည်းဖြစ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 36 သူငယ်တယောက်ကိုလည်းယူ၍ သူတို့ အလယ်၌ထားပြီးမှ လက်တော်နှင့်ချိပ်ကပ်လျက်၊ 37 အကြင်သူသည် ငါမျက်နှာကိုထောက်၍ ဤကဲ့သို့သော သူငယ်တစုံတယောက်ကိုလက်ခံ၏။ ထိုသူ သည် ငါ့ကိုပင်လက်ခံ၏။ ငါ့ကိုလက်ခံသောသူသည်လည်း ငါ့ကိုသာလက်ခံသည်မဟုတ်။ ငါ့ကိုစေလွှတ် တော် မူသောသူကိုပင် လက်ခံသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 38 ယောဟန်ကလည်း၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ မလိုက်ဘဲလျက် ကိုယ်တော်၏နာမကို အမှီပြု ၍ နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သောသူတယောက်ကို

အကျွန်ုပ်တို့တွေ့ပါ၏။ သူသည်အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အတူမလိုက် သောကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် မြစ်တားကြပါသည်ဟု
 လျှောက်လေသော်။ ³⁹ ယေရှုက၊ ထိုသူကိုမမြစ်တားကြနှင့်။ ငါ့နာမကို အမှီပြုလျက် တန်ခိုးကိုပြု၍ ငါ့ကိုအလွယ်တကူ
 ကွဲရုံနှင့်သောသူတယောက်မျှမရှိ။ ⁴⁰ သင်တို့၏ရန်သူဘက်၌မရှိသောသူသည် သင်တို့ ဘက်၌ရှိ၏။ ⁴¹ သင်တို့သည်ခရစ်တော်နှင့်
 ဆိုင်သည်ဟု ငါ့မျက်နှာကိုထောက်၍ အကြင်သူသည် သင်တို့အား ရေ တခွက်ကိုမျှပေး၏။ ထိုသူသည် အကျိုးကို မရဘဲနေရာ၊
 ငါ့အမှန်ဆို၏။ ⁴² ငါ့ကိုယုံကြည်သော ဤသူငယ်တစုံတယောက်ကို အကြင်သူသည် မှားယွင်းစေ၏။ ထိုသူသည် လည် ပင်း၌
 ကြိတ်ဆုံကျောက်ကိုဆွဲ၍ ပင်လယ်၌ချခြင်းကိုခံရလျှင် အနေသာ၍ကောင်း၏။ ⁴³ သင်၏လက်သည်သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင်
 လက်ကိုဖြတ်လော့။ ⁴⁴ ပိုးမသေ၊ မီးမငြိမ်းရာ၊ ငရဲအတွင်းမငြိမ်းနိုင်သော မီးထဲသို့လက်နှစ်ဘက်စုံနှင့် ဝင်ရသည်ထက်၊ လက် ချို့တဲ့၍
 အသက်ရှင်ခြင်းသို့ဝင်စားသော် သာ၍ကောင်း၏။ ⁴⁵ သင်၏ခြေသည် သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင် ခြေကိုဖြတ်လော့။ ⁴⁶ ပိုးမသေ၊
 မီးမငြိမ်းရာ၊ ငရဲအတွင်း မငြိမ်းနိုင်သောမီးထဲသို့ ခြေနှစ်ဘက်စုံနှင့်ချခြင်းကို ခံရသည်ထက်၊ ခြေချို့တဲ့၍ အသက်ရှင်ခြင်းသို့
 ဝင်စားသော် သာ၍ကောင်း၏။ ⁴⁷ သင်၏မျက်စိသည်လည်း သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင် မျက်စိကိုထုတ်လော့။ ⁴⁸ ပိုးမသေ၊
 မီးမငြိမ်းရာ၊ ငရဲမီးထဲသို့ မျက်စိနှစ်ဘက်စုံနှင့်ချခြင်းကို ခံရသည်ထက်၊ မျက်စိတဘက်နှင့် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်စားသော်
 သာ၍ကောင်း၏။ ⁴⁹ ယဇ်ယောင်ရှိသမျှတို့၌ ဆားခတ်ရသကဲ့သို့ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် မီးဆားခတ်ခြင်းကို ခံရကြမည်။ ⁵⁰
 ဆားသည်ကောင်း၏သို့သော်လည်း အငန်ကင်းပျောက်လျှင်၊ ငန်သောအရသာကို အဘယ်သို့ ရပြန် မည်နည်း။
 သင်တို့၌ဆားရှိစေကြလော့။ အချင်းချင်း အသင့်အတင့်နေကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

Chapter 10

1 ထိုအရပ်မှ ကိုယ်တော်သည်ထ၍ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်ကို ရှောက်သွားသဖြင့် ယုဒပြည်စွန်းသို့ ရောက် တော်မူ၏။ လူများတို့သည် အထံတော်၌စုဝေးပြန်၍၊ ထုံးစံရှိတော်မူသည်အတိုင်းတဖန် ဆုံးမသြဝါဒ ပေးတော် မူ၏။ 2 ဖာရိရှဲတို့သည် အထံတော်သို့လာ၍၊ လူသည် မိမိမယားနှင့်ကွာအပ်သလောဟု စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်း ငါ မေးလျှောက်ကြသော်၊ 3 ယေရှုက၊ မောရှေသည်သင်တို့အား အဘယ်သို့ စီရင်သနည်းဟုလှန်၍ မေးတော်မူလျှင်၊ 4 သူတို့က၊ ဖြတ်စာကို ပေး၍မယားနှင့် ကွာစေခြင်းငှါ မောရှေစီရင်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။ 5 ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့စိတ်နှလုံး ခိုင်မာသောကြောင့် မောရှေသည် ထိုပညတ်ကို ရေးထားသတည်း။ 6 ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူစက ယောက်ျားနှင့်မိန်းမနှစ်ယောက်တည်းကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ 7 ထိုအကြောင်းကြောင့် ယောက်ျားသည် ကိုယ်မိဘကိုစွန့်၍ ကိုယ်ခင်ပွန်း၌မိဝံသဖြင့်၊ 8 ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် တသားတကိုယ်တည်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့် လင်မယားတို့သည် နှစ်ဦး မဟုတ် တဦးတည်းဖြစ်၏။ 9 ဘုရားသခင် တွဲဘက်၍ ထမ်းဘိုးတင်တော်မူသောအရာကို လူမခွဲမခွါစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 10 နောက်တဖန်တပည့်တော်တို့သည် အိမ်၌ရှိစဉ်၊ ထိုအကြောင်းကို မေးလျှောက်ပြန်ကြ၏။ 11 ကိုယ်တော်ကလည်း၊ အကြင်သူသည် မယားနှင့်ကွာ၍ အခြားသောမိန်းမနှင့်စုံထက်ခြင်းကိုပြု၏။ ထိုသူသည် မိမိမယားကို ပြစ်မှား၏။ 12 မိန်းမသည်လည်း မိမိလင်နှင့်ကွာ၍ အခြားသောယောက်ျားနှင့်စုံဘက်ခြင်းကိုပြုလျှင် မှားယွင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 13 ထိုအခါသူငယ်တို့ကို လက်တော်နှင့် တို့စေခြင်းငှါ အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ တပည့်တော် တို့သည် ဆောင်ခဲ့သောသူတို့ကို အပြစ်တင်ကြ၏။ 14 ယေရှုသည်မြင်တော်မူလျှင် အမျက်တော်ထွက်၍၊ ထိုသူငယ်တို့ကို ငါ့ထံသို့လာပါစေလေ။ မဆိုးတား ကြနှင့်။ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် ထိုသို့သောသူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။ 15 ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို သူငယ်ကဲ့သို့မခံယူ၊ ထိုသူသည် နိုင်ငံတော်သို့မဝင်ရဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ 16 သူငယ်တို့ကို ချီပိုက်၍ သူတို့အပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်လျက် ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ 17 လမ်းမှာကြွတော်မူစဉ်တွင် လူတယောက်သည် အထံတော်သို့ပြေး၍ ဒူးထောက်လျက်၊ ကောင်းမြတ် သောဆရာ၊ ထာဝရအသက်ကို အမွေခံရအံ့သောငှါ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အမှုကိုပြုရပါမည်နည်းဟု မေး လျှောက်သော်၊ 18 ယေရှုက၊ ငါ့ကိုကောင်းမြတ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင်တပါးတည်းသာ ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ 19 သင်သည် ပညတ်တော်တို့ကို သိသည်မဟုတ်လော။ သူမယားကိုမပြစ်မှားနှင့်။ လူအသက်ကို မသတ် နှင့်။ သူဥစ္စာကိုမခိုးနှင့်။ မမှန်သောသက်သေကိုမခံနှင့်။ သူဥစ္စာကို မတရားသဖြင့်မသိမ်းနှင့်။ မိဘကို ရိုသေစွာ ပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ 20 အရင်ဘုရား၊ ထိုပညတ်ရှိသူတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ စောင့်ရှောက်ပါပြီဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊ 21 ယေရှုသည်၊ ထိုသူကိုကြည့်ရှုလျက် ချစ်သောစိတ်ရှိ၍၊ သင်သည်အခုလိုသေး၏။ သွားလော့။ ကိုယ် ဥစ္စာရှိသူမျှကိုရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကို ရလိမ့် မည်။ သို့ပြီးမှလာ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုထမ်းလျက် ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 22 ထိုသူသည် များစွာသောဥစ္စာကို ရတတ်သောသူဖြစ်၍၊ ထိုစကားကိုကြားလျှင် မျက်နှာပျက်၍ စိတ် မသာသည်နှင့်သွားလေ၏။ 23 ယေရှုကလည်း၊ ဥစ္စာရတတ်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ အလွန်ဝင်ခဲလှ၏ဟု ပတ် လည်သို့ ကြည့်ရှု၍ တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။ 24 တပည့်တော်တို့သည် ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ မိန့်မောတွေဝေခြင်းရှိကြ၏။ တဖန်ယေရှုက၊ ငါသားတို့၊ မိမိဥစ္စာကိုမိမိခိုသောသူသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့အလွန်ဝင်ခဲလှ၏။ 25 ကုလားအုပ်သည် အပ်နုဖားကိုလျှိုလွယ်၏။ ငွေရတတ်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ခဲသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 26 ထိုသူတို့သည် သာ၍မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိ၍၊ သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူသည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်နိုင်မည်နည်းဟု အချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။ 27 ယေရှုကလည်း၊ သူတို့ကိုကြည့်ရှု၍၊ ဤအမှုကို လူမတတ်နိုင်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင် မတတ်နိုင် သည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို တတ်နိုင်တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 28 ထိုအခါ၊ ပေတရုက၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှိသမျှကိုစွန့်ပစ်၍ ကိုယ်တော်နှောက်သို့ လိုက်ကြပါပြီဟု လျှောက်လေသော်၊ 29 ယေရှုက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ငါ့ကြောင့်ငှင်း၊ ဝေဂေလိတရားကြောင့်ငှင်း၊ အိမ်၊ လယ်၊ ညီအစ်ကို၊ နှမ၊ မိဘ၊ သားမယားတည်းဟူသော တပါးပါးကိုစွန့်၏။ 30 ထိုသူသည် အဆတရာသော အကျိုးတည်းဟူသော ယခုကာလ၌ ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့်တကွ အိမ်၊ လယ်၊ ညီအစ်ကို၊ နှမ၊ အိမ်၊ သားသမီးတို့ကိုငှင်း၊ နောင်ဘဝ၌ ထာဝရအသက်ကိုငှင်း ခံရလတံ့။ 31 နောက်ကျသောသူအများတို့သည် အရင်ကျကြလိမ့်မည်။ အရင်ကျကြသောသူအများတို့သည် နောက် ကျကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 32 ယေရှုရှုလင်မြို့သို့ တက်သွားကြရာ၊ လမ်းမှာ ယေရှုသည်တပည့်တော်တို့ရှေ့၌ ကြွတော်မူစဉ်၊ သူတို့ သည် မိန်းမောတွေဝေ၍ ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့် လိုက်ကြ၏။ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် တကျပ်နှစ်ပါးတို့ကို တဖန်ခေါ်၍၊ ငါတို့သည်ယေရှုရှုလင်မြို့သို့ ယခုသွားကြ၏။ 33 လူသားသည် ယဇိုပရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့လက်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည် သေ ပြစ်ကို စီရင်၍ တပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့ အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ 34 သူတို့သည်လည်း လူသားအားပြက်ယယ်ပြုခြင်း၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ တံတွေးနှင့်ထွေးခြင်း၊ အသေသတ်ခြင်း ကို ပြုကြလိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ထမြောက်လိမ့်မည်ဟူ၍ မိမိကိုယ်၌ရောက်လတံ့သော အမှုအရာ တို့ကို တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။ 35 ထိုအခါ ဇေဗဒေါသား ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်သည် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့တောင်းသော ဆုကျေးဇူးကို ပြုတော်မူစေချင်ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ 36 ကိုယ်တော်က၊ ငါသည်သင်တို့ကို အဘယ်သို့ပြုစေချင်သနည်းဟု မေးတော်မူသော်၊ 37 ကိုယ်တော်သည် ဘုန်းပွင့်တော်မူသောအခါ အကျွန်ုပ်တို့သည် လက်ျားဘက်၌တယောက်၊ လက်ဝဲ တော်ဘက်၌ တယောက်တိုင်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။ 38 ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့တောင်းပန်သည်ကို သင်တို့မသိကြ။ ငါသောက်သောခွက်ကို သောက်ခြင်းငှါငှင်း၊ ငါခံသောဗတ္တိဇကိုခံခြင်းငှါငှင်း၊ သင်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်သလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ 39 အကျွန်ုပ်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်ပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊ ယေရှုက၊ ငါသောက်သောခွက်ကို သင်တို့ သည် သောက်ရကြလိမ့်မည်။

ငါခံသောဗတ္တိဇံကိုလည်း သင်တို့သည်ခံရကြလိမ့်မည်။⁴⁰ သို့သော်လည်း ငါလက်ျာဘက်လက်ဝဲဘက်မှာ ထိုင်ရသောအခွင့်ကိုကား အကြင်သူတို့အဘို့အလိုငှါ ပြင်ဆင်၏။ ထိုသူတို့အားသာ ငါပေးပိုင်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁴¹ အခြားသော တပည့်တော်တကျိပ်တို့သည်ကြားသိလျှင်၊ ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်တို့ကို အမျက်ထွက် ကြ၏။⁴² ယေရှုသည် ထိုသူတို့ကိုခေါ်တော်မူ၍၊ သင်တို့သိသည်အတိုင်း လောကီမင်းတို့သည် အစိုးတရပြုတတ် ကြ၏။ အကဲအမှူးတို့သည် အာဏာထားတတ်ကြ၏။⁴³ သင်တို့မူကား၊ ထိုသို့မပြုကြနှင့်။ သင်တို့တွင် အကဲအမှူးပြုလိုသောသူသည် သင်တို့အစေခံဖြစ်ရမည်။⁴⁴ သင်တို့တွင် အထွဋ်အမြတ်လုပ်ချင်သောသူသည်လည်း အလုံးစုံတို့၏စေခိုင်းရာ ကျွန်ုပ်ဖြစ်ရမည်။⁴⁵ အကြောင်းမူကား၊ လူသားသည် သူတပါးကို စေစားခြင်းငှါမလာ၊ သူတပါးအစေကို ခံခြင်းငှါငှင်း၊ မိမိအသက်ကိုစွန့်၍ လူများကို ရွေးခြင်းငှါငှင်း၊ ကြွလာသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။⁴⁶ ယေရုံခေါ်မြို့သို့ရောက်ကြလျှင်၊ တပည့်တော်တို့မှစ၍ များစွာသောလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ထိုမြို့မှ ထွက်ကြွတော်မူစဉ်တွင်၊ တိမဲ၏သား ဗာတိမဲအမည်ရှိသော လူကန်းသည် လမ်းနားမှာထိုင်၍ တောင်းစားလေ ၏။⁴⁷ နာဇရက်မြို့သား ယေရှုရှိကြောင်းကို ကြားရလျှင်၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်ယေရှု၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မ သနားတော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။⁴⁸ ထိုသူကို တိတ်ဆိတ်စွာနေစေခြင်းငှါ လူအများတို့သည် ငေါက်၍ဆိုကြသော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်၏ သား တော်၊ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်မသနားတော်မူပါဟု သာ၍ ဟစ်ကြော်လေသော်၊⁴⁹ ယေရှုသည် ရပ်တော်မူလျက်၊ ထိုသူကိုခေါ်ခဲ့ဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ သူတပါးတို့သည် လူကန်းကိုခေါ်၍ မစိုးရိမ်နှင့်၊ ထလော့။ သင့်ကို ခေါ်တော်မူသည်ဟုဆိုကြ၏။⁵⁰ ထိုသူသည် မိမိအဝတ်ကို ခြုံပြီးလျှင်၊ ထ၍ ယေရှုထံတော်သို့သွား၏။⁵¹ ယေရှုကလည်း၊ သင်၌ အဘယ်သို့ ပြုစေလိုသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊⁵² အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်မျက်စိကိုမြင်စေခြင်းငှါ ပြုတော်မူပါဟု လူကန်းလျှောက်လေသော်၊ ယေရှုက၊ သွားလော့။ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်ကိုကယ်မပြုဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် ထိုသူသည် မျက်စိ မြင်၍ လမ်း၌နောက်တော်သို့လိုက်လေ၏။

Chapter 11

¹ ယေရုရှလင်မြို့နှင့် အနီးသံလွင်တောင်ခြေရင်း၌ ဗက်သန်ရွာသို့ရောက်ကြသောအခါ တပည့်တော်နှစ် ယောက်တို့ကို စေလွှတ်တောမမှု၍၊ ² သင်တို့ရှေ့၌ ရှိသောရွာသို့သွားကြ။ ထိုရွာသို့ရောက်လျှင် အဘယ်သူမျှမစီးဘူသော မြည်းကလေး ချည်နှောင်လျက်ရှိသည်ကို သင်တို့သည် ချက်ခြင်းတွေ့လိုမိမည်။ မြည်းကြိုးကို ဖြည့်၍ဆောင်ခံကြ။ ³ သူတပါးက၊ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်းဟု သင်တို့အားဆိုလျှင်၊ သင်အလိုရှိသည်ဟု ပြန်ပြော ကြလော့။ ထိုသို့ပြောလျှင် သူတို့သည် ချက်ခြင်းပေးလိုက်မည်ဟု မှာထားတော်မူ၏။ ⁴ တပည့်တော်တို့သည်သွား၍ လမ်း၌တံခါးပြင်မှာ ချည်ထားသောမြည်းကလေးကို တွေ့ပြီးလျှင် မြည်း ကြိုးကို ဖြည့်ကြ၏။ ⁵ ထိုအရပ်၌ ရပ်နေသောလူအချို့တို့က၊ အဘယ်ကြောင့် မြည်းကြိုးကိုဖြည့်သနည်းဟုဆိုလျှင်၊ ⁶ ယေရုရှမာထားတော်မူသည်အတိုင်း တပည့်တော်တို့သည် ပြန်ပြောပြီးမှ ထိုသူတို့သည် အခွင့်ပေးကြ၏။ ⁷ ယေရုထံတော်သို့ မြည်းကလေးကိုဆောင်ခဲ့၍ မိမိတို့အဝတ်ကို မြည်းကျောပေါ်မှာ တင်ကြပြီးလျှင် ကိုယ်တော်သည် စီးတော်မူ၏။ ⁸ လူအများတို့သည် မိမိတို့အဝတ်ကိုလမ်း၌ ခင်းကြ၏။ အချို့တို့သည် သစ်ကိုင်းသစ်ခတ်များကို ခုတ်၍ လမ်း၌ ခင်းကြ၏။ ⁹ ရှေ့နောက်လိုက်သွားသောသူတို့က၊ ဟောရှုဏ္ဏဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့် ကြွတော်မူ သောသူသည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ¹⁰ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့် ယခုတည်လှသော ငါတို့အဘဒါဝိဒ်၏နိုင်ငံတော်သည် မင်္ဂလာရှိစေ သတည်း။ ကောင်းကင်ဘဝဂ်ဝယ် ဟောရှုဏ္ဏဖြစ်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။ ¹¹ ယေရုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့၎င်း၊ ဗိမာန်တော်သို့၎င်း ဝင်၍အရာရာတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူပြီးလျှင် မိုဃ်းချုပ်သောကြောင့် တကျပ်နှစ်ပါးသောသူတို့နှင့်တကွ ဗေသန်ရွာသို့ ထွက်ကြွတော်မူ၏။ ¹² နက်ဖြန်နှင့် ဗေသန်ရွာမှပြန်ကြစဉ်တွင် ဆာမုတ်တော်မူ၏။ ¹³ အရွက်နှင့်ပြည့်စုံသော သင်္ဘောသဖန်းပင်ကိုအဝေးကမြင်လျှင်၊ သင်္ဘောသဖန်းသီးဆွတ်ချိန်ကာလ မ ရောက်သေးသောကြောင့်၊ ထိုအပင်၌ အသီးကိုတွေ့ကောင်းတွေ့လိုမိမည်ဟု ကြွသွား၍ရောက်သောအခါ၊ အရွက်ကိုသာ တွေ့တော်မူသည်ရှိသော်၊ ¹⁴ ယခုမှစ၍အစဉ်မပြတ် သင်၏အသီးကို အဘယ်သူမျှမစားစေနှင့်မိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော် တို့သည် လည်း ကြားကြ၏။ ¹⁵ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ ယေရုသည် ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်၌ ရောင်းဝယ်သောသူတို့ကို နှင်ထုတ်၍ ပွစားခုံတို့ကို၎င်း၊ ချိုးငှက်ရောင်းသောသူတို့၏ ထိုင်ရာကို၎င်း တွန်းလှဲ တော်မူ၍၊ ¹⁶ ဗိမာန်တော်ထဲ၌ အဆောက်အဦးကို အဘယ်သူမျှ မဆောင်မရွက်ရမည်အကြောင်း မြစ်တားတော် မူလျက်၊ ¹⁷ ငါအိမ်ကို လူအမျိုးမျိုး ဆုတောင်းရာအိမ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ် ကြလတံ့ဟု ကျမ်းစာ၌လာသည်မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ထိုအိမ်ကို ထားပြတိုင်းဖြစ်စေကြပြီးတကားဟူ၍ ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူ၏။ ¹⁸ ကျမ်းပြုဆရာနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည်ကြားလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကို သတ်ရသောအခွင့်ကို ရှာကြကြ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူခြင်းကို အံ့သြမိန့်မောသောကြောင့်၊ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ကြ၏။ ¹⁹ ညအချိန်ရောက်သောအခါ မြို့ပြင်သို့ထွက်တော်မူ၏။ ²⁰ နံနက်အချိန်တွင် လမ်း၌သွားကြစဉ်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် အမြစ်မှစ၍သွေ့ခြောက်လျက်ရှိသည်ကို မြင်ကြ၏။ ²¹ ပေတရုသည် သတိရလျှင်၊ အရှင်ဘုရားကြည့်တော်မူပါ။ ကျိန်းတော်မူသော သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် သွေ့ခြောက်ပါပြီတကားဟု လျှောက်လေ၏။ ²² ယေရုကလည်း၊ သင်တို့သည်ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ခြင်းရှိကြလော့။ ²³ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ယုံမှားသောစိတ်နှင့်ကင်း၍ မိမိဆိုသည်အတိုင်းဖြစ်မည်ဟု ယုံ ကြည်လျက်၊ ထိုတောင်ကို နေရာမှရှေ့ လော့၊ ပင်လယ်၌ ကျလော့ဟုဆိုလျှင်၊ ထိုသူဆိုသည်အတိုင်း၊ ဖြစ်လိမ့် မည်။ ²⁴ ထိုကြောင့်ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ကျေးဇူးကိုရမည်ဟု ယုံကြည်သောစိတ်နှင့် ဆုတောင်းသမျှ တို့ကို ရကြလိမ့်မည်။ ²⁵ သင်တို့သည် ဆုတောင်းသောအခါ သူတပါး၌အပြစ်တင်ခွင့်ရှိလျှင်၊ သူ့အပြစ်ကိုလွှတ်ကြလော့။ လွှတ်လျှင် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် သင်တို့၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူမည်။ ²⁶ သင်တို့သည် သူ့အပြစ်ကို မလွှတ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသောသင်တို့အဘသည် သင်တို့၏ အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူဟု မိန့်တော်မူ၏။ ²⁷ ယေရုရှလင်မြို့သို့ တဖန်ရောက်ကြပြီးမှ ဗိမာန်တော်တွင် စကြိုသွားတော်မူစဉ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲတို့သည် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ ²⁸ ကိုယ်တော်သည် ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့်ပြုသနည်း။ ဤသို့ပြုသောအခွင့်ကို အဘယ်သူပေး သနည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊ ²⁹ ယေရုက၊ ငါသည်တစ်စုံတစ်ခုကိုမေးဦးမည်။ သင်တို့ဖြေကြလော့။ ဖြေလျှင်ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့် နှင့် ငါပြုသည်ကို ငါပြောမည်။ ³⁰ ယောဟန်၏ ဗတိုဇိတရားသည် ဘုရားကဖြစ်သလော။ လူကဖြစ်သလော။ ဤအမေးကို ဖြေကြလော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ³¹ ထိုသူတို့သည် အချင်းချင်းဆင်ခြင်ကြ၍၊ ဘုရားကဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေလျှင်၊ သင်တို့သည်ယောဟန် ကို အဘယ်ကြောင့်မယုံသနည်းဟု သူမေးလေဦးမည်။ ³² လူကဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေလျှင်၊ လူများကိုကြောက်ရ၏။ ယောဟန်သည် ပရောဖက် အမှန်ဖြစ်သည် ကို လူအပေါင်းတို့သည် အယူရှိကြ၏ဟု အချင်းချင်းဆင်ခြင်ပြီးမှ၊ ³³ အကျွန်ုပ်တို့မသိပါဟု ယေရုအားပြန်ပြောကြ၏။ ယေရုကလည်း၊ ထိုအတူ ဤအမှုများကို အဘယ် အခွင့်နှင့် ငါပြုသည်ကို ငါပြောဟု မိန့်တော်မူ၏။

Chapter 12

1 ထိုအခါ ဥပမာအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူတို့သည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုစိုက်ပျိုး၍၊ စောင်ရန်းကို လုပ်ပြီးမှ စပျစ်သီးနှံယံရာကျင်းကိုတူးလေ၏။ မှီခိုရာ လင့်စင်ကိုလည်းဆောက်လေ၏။ လုပ်ဆောင်သောသူတို့ အား ဥယျာဉ်ကိုငါး၍၊ အခြားသောပြည်သို့သွားလေ၏။ 2 ကာလအချိန်တန်လျှင်၊ လုပ်ဆောင်သောသူတို့ လက်မှ စပျစ်သီးကိုခံစေခြင်းငှါ သူတို့ရှိရာသို့ ငယ်သားကို စေလွှတ်လေ၏။ 3 ထိုသူသည် ငယ်သားကိုဘမ်းဆီး၍ ရှိက်ပြီးမှ လက်ချည်းလွှတ်လိုက်ကြ၏။ 4 နောက်တဖန်အခြားသော ငယ်သားကိုသူတို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်ပြန်လျှင်၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် ခဲနှင့်ပစ် သဖြင့်၊ သူ၏ခေါင်းကိုမှန်၍ အယှက်ခွဲပြီးမှ လွှတ်ချလိုက်ကြ၏။ 5 အခြားသောငယ်သားကို စေလွှတ်ပြန်လျှင်၊ သူ့ကိုသတ်ကြ၏။ အခြားသောငယ်သားများတို့တွင် အချို့ကိုရိုက်ကြ၏။ အချို့တို့ကိုသတ်ကြ၏။ 6 ထို့ကြောင့်ဥယျာဉ်ရှင်သည် မိမိခွဲချစ်သားတယောက်တည်းရှိသေးသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့သည် ငါးသားကို အားနာကြလိမ့်မည်ဟုဆို၍ မိမိသားကို နောက်ဆုံး၌ စေလွှတ်လေ၏။ 7 ဥယျာဉ်စောင့်တို့ကလည်း၊ ဤသူသည် အမွေခံဖြစ်၏။ လာကြ၊ သူ့ကို သတ်ကြကုန်အံ့။ ထိုသို့ သူ၏ အမွေဥစ္စာကို ငါတို့ရကြလိမ့်မည်ဟု အချင်းချင်းတိုင်ပင်၍၊ 8 ဥယျာဉ်ရှင်၏သားကို ဘမ်းယူပြီးမှသတ်၍ ဥယျာဉ်ပြင်သို့ ထုတ်ပစ်ကြ၏။ 9 သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဥယျာဉ်ရှင်သည် အဘယ်သို့ပြုမည်နည်း၊ သူသည်လာ၍ ဥယျာဉ်စောင့်တို့ကို သုတ်သင် ပယ်ရှင်းပြီးမှ ထိုဥယျာဉ်ကို အခြားသောသူတို့အား ပေးလိမ့်မည်။ 10 တိုက်ကိုတည်လုပ်သောသူများ ပယ်ထားသောကျောက်သည် နောက်တဖန်တိုက်ထောင့် အထွဋ်အဖျား သို့ ရောက်ပြန်၏။ ထိုအမှုသည် ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသောအမှုဖြစ်၏။ 11 ငါတို့မျက်မှောက်၌လည်း၊ အံ့ဩဘွယ်ဖြစ်၏ဟူသောစကားကိုကျမ်းစာ၌ သင်တို့သည် မဘတ်ဘူး သလောဟု မိန့်တော်မူ၏။ 12 ထိုသူတို့သည် မိမိတို့ကိုရည်ဆောင်၍ ထိုဥပမာစကားကို ဟောပြောတော်မူသည်ကို သိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ ရှာကြကြ၏။ သို့သော်လည်း စုဝေးသောသူတို့ကို ကြောက်သောကြောင့် အထံတော်မှ ထွက်သွားကြ၏။ 13 တဖန်စကားကို ချောင်းမြောင်း၍ အပြစ်ပြုခွင့်ကိုရခြင်းငှါ ဖာရိရှုတို့နှင့် ဟေရုဒ်တပည့်အချို့တို့ကို အထံတော်သို့စေလွှတ်ကြ၏။ 14 ထိုသူတို့သည် ချည်းကပ်၍၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်သစ္စာရှိပါ၏။ အဘယ်သူ့ကိုမျှမကြောက်၊ လူမျက်နှာကိုထောက်ဘဲ ဘုရားသခင်၏တရားလမ်းကို ဟုတ်မှန်စွာပြုတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သိကြပါ၏။ ကံသာဘုရင်အား အခွန်ဆက်အပ်သလော၊ မဆက်အပ်သလော။ 15 အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆက်ရမည်လော၊ မဆက်ရမည်လောဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် ထို သူတို့၏လျှို့ဝှက်ခြင်းကို သိတော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုအဘယ်ကြောင့် စုံစမ်းနှောင့်ယှက်ကြသနည်း။ ဒေနာရိတပြားကို ငါကြည့်ဘို့ ယူခဲ့ကြဟု မိန့်တော်မူ၍၊ 16 သူတို့သည်ယူခဲ့ကြ၏။ ဤပုံ၊ ဤလိပ်စာကားအဘယ်သူ၏ပုံ၊ အဘယ်သူ၏လိပ်စာဖြစ်သနည်းဟု မေး တော်မူလျှင်၊ ကံသာဘုရင်၏ပုံ၊ လိပ်စာဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြသော်၊ 17 ယေရှုကလည်း၊ ကံသာဘုရင်၏ဥစ္စာကို ကံသာဘုရင်အား ဆက်ပေးကြလော့။ ဘုရားသခင်၏ဥစ္စာကို ကား၊ ဘုရားသခင်အားဆက်ပေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်ကို သူတို့သည် အံ့ဩခြင်းရှိကြ၏။ 18 ထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်းမရှိဟူ၍ အယူရှိသော ဇဒ္ဒါကံတို့သည်လည်း အထံတော်သို့ချည်းကပ်၍၊ 19 အရှင်ဘုရား၊ လူမည်သည်ကား သားမရှိဘဲ သေသွား၍ မယားကျန်ရစ်လျှင်၊ သူသည် ထိုမိန်းမကို သိမ်းယူ၍ အစ်ကိုအမျိုးမပြတ်ဆက်နွယ်စေဟု အကျွန်ုပ်တို့အား မောရှေစီရင်ရေးထားပါပြီ။ 20 ညီအစ်ကိုခုနှစ်ယောက်ရှိပါ၏။ အစ်ကိုအကြီးသည် မိန်းမနှင့်စုံဘက်၍ သားမရှိဘဲသေလျှင်၊ 21 သူ၏မယားကိုသူ ညီအကြီးသိမ်းယူ၍ သားမရှိဘဲသေပြန်လေ၏။ 22 ထိုအတူ တတိယသူမှစ၍ တယောက်နောက်တယောက် ခုနှစ်ယောက်သောညီအစ်ကိုတို့သည် ထို မိန်းမကိုသိမ်းယူ၍ သားကိုမကျန်ရစ်စေကြ။ နောက်ဆုံး၌ မိန်းမသည်လည်းသေလေ၏။ 23 သို့ဖြစ်၍ ထမြောက်ရာကာလ၌ သူတို့သည်ထမြောက်ကြသောအခါ ထိုမိန်းမသည် အဘယ်သူ၏ မယားဖြစ်ပါမည်နည်း။ ထိုခုနှစ်ယောက်တို့သည် ထိုမိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကို ပြုကြပြီဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ 24 ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည်ကျမ်းစာကို နားမလည်၊ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ကို မသိသောကြောင့် မှားသောအယူကို ယူကြ၏။ 25 သေခြင်းမှ ထမြောက်သောအခါ စုံဘက်ခြင်းကိုမပြု၊ ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းကိုမပြု၊ ကောင်းကင်တမန် ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ 26 ထိုမှတစ်ပါး သေလွန်သောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းအရာမှာ၊ ဘုရားသခင်က ငါသည် အာဗြဟံ၏ ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရားဖြစ်သည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူကြောင်းကို မောရှေ၏ကျမ်း၊ ချဲ့ခဏ်၌ သင်တို့သည် မဘတ်ဘူးသလော။ 27 ဘုရားသခင်သည် သေနေသောသူတို့၏ဘုရားမဟုတ်၊ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် အလွန်မှားကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 28 ထိုသို့ ဆွေးနွေးငြင်းခုံကြသည်ကို ကျမ်းပြုဆရာတယောက်သည်ကြား၍၊ ကိုယ်တော်သည် လျောက် ပတ်စွာ ပြန်ပြောတော်မူသည်ကိုသိမြင်လျှင် အထံတော်သို့ချည်းကပ်၍၊ ပညတ်တကာတို့တွင် အဘယ်မည်သော ပညတ်သည်သာ၍မြတ်သနည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ 29 ယေရှုက၊ ပညတ်တကာတို့တွင် အမြတ်ဆုံးသောပညတ်ဟူမူကား၊ အိုကူသရေလအမျိုး၊ နားထောင် လော့။ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် တဆူတည်းသော ထာဝရဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား သည် တပါးတည်းဖြစ်တော်မူ၏။ 30 သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ ဉာဏ်ရှိသမျှ၊ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှနှင့် ချစ်လော့။ ဤပညတ်သည် ပဌမပညတ်ဖြစ်၏။ 31 ထိုမှတစ်ပါး ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့ဟူသော ဒုတိယပညတ်သည် ပဌမ ပညတ် နှင့်သဘောတူ၏။ ဤပညတ်တို့ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သော ပညတ်မရှိဟုပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။ 32 ကျမ်းပြုဆရာကလည်း၊ အရှင်ဘုရား၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်သည် လျောက်ပတ်စွာမိန့်တော်မူပြီ။ ဘုရားသခင်တဆူတည်းရှိတော်မူ၏။ 33 ထိုဘုရားသခင်မှတစ်ပါး အခြားသောဘုရားသခင်မရှိ။ ထိုဘုရားသခင်ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ ဉာဏ် ရှိသမျှ၊ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှနှင့် ချစ်ခြင်း၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကိုလည်း၊ ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်ခြင်းအကျင့်သည် မီးရှို့သောယဇ်ကောင်မှ၍ ယဇ်အမျိုးမျိုးတို့ကို ပူဇော်ခြင်းအကျင့်ထက်သာ၍ မြတ်ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။ 34 ထိုသို့ ပညာသတိနှင့်ပြန်လျှောက်သည်ကို ယေရှုသည်သိမြင်လျှင်၊ သင်သည်ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံ တော်နှင့်မဝေးဟု မိန့်တော်မူ၏။ နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှ မမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။ 35 ထိုအခါယေရှုသည် ဗိမာန်တော်၌

ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူစဉ်တွင်၊ ခရစ်တော်သည် ဒါဝိဒ်၏သား ဖြစ်သည်ဟု ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုကြသနည်း။
36 ဒါဝိဒ်၏စကားမှာ၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြေတင်ရာ ငါမချမထားမှီတိုင်အောင် ငါ့လက်ျာဘက်၌
 ထိုင်နေလော့ဟု ငါ၏သခင်အား မိန့်တော်မူသည်ဟု သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဒါဝိဒ်ဆိုသတည်း။ **37** ထိုသို့ ဒါဝိဒ်သည်
 ခရစ်တော်ကိုသခင်ဟူ၍ ခေါ်လျှင် အဘယ်သို့သူ၏သားဖြစ်သနည်းဟု မေးတော် မူ၏။ လူများအပေါင်းတို့သည်
 အားရဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် စကားတော်ကို နားထောင်ကြ၏။ **38** ထိုသို့ဆုံးမသြဝါဒပေးစဉ်တွင် တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊
 ကျမ်းပြုဆရာတို့ကို ရှောင်ကြလော့။ သူတို့ သည် ရှည်သောအကျိကိုဝတ်လျက် လည်ခြင်းငါ့အလိုရှိကြ၏။ ဈေး၌ရှိသော
 နှုတ်ဆက်ခြင်းကို၎င်း၊ **39** ပွဲသဘင်။ တရားစရပ်တို့၌ မြင့်မြတ်သောနေရာထိုင်ရာကို၎င်း နှစ်သက်ကြ၏။ **40** သူတို့သည်
 မုတ်ဆိုးမအိမ်ကို လူယူသိမ်းစား၍ အပြစ်မပေါ်စေခြင်းငါ့ ရည်စွာသော ပဌနာစကားကို ရွတ်တတ်ကြ၏။ သူတို့သည်
 သာ၍ကြီးစွာသောဒဏ်ကို ခံရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ **41** ထိုနောက်ယေရှုသည် ဘဏ္ဍာတိုက်ရှေ့မှာ ထိုင်တော်မူစဉ်တွင်၊
 လူများတို့သည် ကြေးငွေကို ဘဏ္ဍာ တိုက်ထဲသို့ သွင်းချသည်ကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ ငွေရတတ်သော သူအများတို့သည်
 များစွာသွင်းချကြ၏။ **42** ဆင်းရဲသော မုတ်ဆိုးမတယောက်သည်လာ၍ တပဲလောက်တန်သောကြေးနီဒင်္ဂါးနှစ်ပြားကို သွင်းချ၏။ **43**
 ကိုယ်တော်သည် တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်၍ ငါ့မိန့်ဆိုသည်ကား၊ ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့ သွင်းချသော သူ အပေါင်းတို့ထက်
 ထိုဆင်းရဲသားမုတ်ဆိုးမသည်သာ၍ သွင်းချခဲ့ပြီ။ **44** အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ကြွယ်ဝသော
 စည်းစိမ်ထဲကနှုတ်၍သွင်းချကြ၏။ ထို မိန့်မမူကားအလွန်ဆင်းရဲလျက်ပင်၊ မိမိအသက် မွေးစရာဥစ္စာရှိသမျှကို
 သွင်းချလေပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။

Chapter 13

1 ကိုယ်တော်သည် ဗိမာန်တော်မှ ထွက်ကြွတော်မူသော်၊ တပည့်တော်တယောက်က၊ အရှင်ဘုရားကြည့် ရှုတော်မူပါ။
 ရောကျောက်ကြီးတကာ၊ ရောတိုက်ကြီးတကာဟု လျှောက်လျှင်၊ 2 ယေရှုက၊ ဤကြီးစွာသောတိုက်ဆောင်တို့ကို
 သင်သည်ယခုမြင်ရ၏။ မဖြူမချဘဲ ကျောက်တခုပေါ်မှာ တခုမျှမတည် မနေရဟုမိန့်တော်မူ၏။ 3 ထိုနောက်သံလွင်တောင်ပေါ်မှာ
 ဗိမာန်တော်ရှေ့ ရှုထိုင်တော်မူစဉ်၊ ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်၊ အဒြေတို့က၊ 4 ထိုအမှုအရာတို့သည် အဘယ်ကာလမှ ဖြစ်မည်ကို၎င်း၊
 ထိုအမှုအရာရှိသူတို့သည် ပြည့်စုံချိန်နီးသော အခါ အဘယ်ပုပ္ဖန်မိတ်ပေါ်ထွန်းမည်ကို၎င်း အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု အခြားသူမပါဘဲ
 လျှောက်ကြ၏။ 5 ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့ကိုအဘယ်သူမျှ မလှည့်ဖြားစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။ 6 အများသောသူတို့က၊ ငါသည်
 ဤမည်သောသူဖြစ်၏ဟုဆိုလျက်၊ ငါ၏အယောင်ကိုဆောင်၍ ပေါ်လာ သဖြင့်၊ လူများတို့ကို လှည့်ဖြားကြလိမ့်မည်။ 7 သင်တို့သည်
 စစ်တိုက်ကြောင်းကို၎င်း၊ စစ်တိုက်ခံသောသံတင်းစကားကို၎င်း ကြားရသောအခါ စိုးရိမ် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိကြနှင့်၊ ထိုသို့ဖြစ်ရမည်။
 သို့သော်လည်း အဆိုးသည်မဖြစ်သေး။ 8 လူတမျိုးနှင့်တမျိုး၊ တနိုင်ငံနှင့် တနိုင်ငံရန်ဘက်ပြုကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်တို့၌
 မြေကြီးလှုပ်ခြင်း ဖြစ် လိမ့်မည်။ အစာခေါင်းပါးခြင်းနှင့် မငြိမ်းမသက်ခြင်းတို့သည်လည်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအမှုအရာတို့သည် ဒုက္ခ
 ဆင်းရဲခြင်း၏ အစအဦးဖြစ်သတည်း။ 9 သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်သတိပြုကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ကို
 လွှတ်ရုံးသို့အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ တရားစရပ်တို့၌ ရိုက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့အား သက်သေဖြစ်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည်ဝန်မင်း၊
 ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ငါကြောင့် ရောက်ကြလိမ့်မည်။ 10 ဧဝံဂေလိတရားကို ရှေ့ဦးစွာ လူမျိုးအပေါင်းတို့အားဟောရလိမ့်မည်။ သင်တို့ကို
 အပ်နှံခြင်းငှါ ပို့ ဆောင် ကြသောအခါ အဘယ်သို့ပြောဆိုရမည်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ 11 ရှေ့မဆွက မဆင်ခြင်ကြနှင့်၊ ထိုခဏခြင်းတွင်
 သင်တို့ရသောစကားကို သင်တို့အလိုအလျောက် ပြော ကြသည်မဟုတ်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ပြောတော်မူ၏။ 12
 ထိုကာလ၌ ညီအစ်ကိုချင်း တယောက်ကိုတယောက် သေစေခြင်းငှါ အပ်လိမ့်မည်။ အဘယ်လည်း မိဘကိုရန်ဘက်ပြု၍
 သေစေကြလိမ့်မည်။ 13 လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ငါ၏နာမကြောင့် သင်တို့ကိုမုန်းကြလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် အဆိုးတိုင်
 အောင်တည်ကြည်၏။ ထိုသူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ 14 ပရောဖက်ဒီယေလဟောသည်အတိုင်း၊ ဖျက်ဆီး တတ်သော
 ရွံ့ရှာဘွယ်အရာသည် မနေသင့်သောအရပ်၌ စိုက်နေသည်ကို သင်တို့မြင်ရလျှင်၊ ကျမ်းစာကိုကြည့် သောသူသည် နားလည်ပါစေ။
 ထိုသို့မြင်ရလျှင် ယုဒပြည် ၌ရှိသော သူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ပြေးကြစေ။ 15 အိမ်မိုးပေါ်မှာရှိသောသူသည် အိမ်ထဲသို့ မဆင်း စေနှင့်။
 အိမ်ထဲက တစ်တခုကို ယူခြင်းငှါ မဝင်စေနှင့်။ 16 လယ်၌ရှိသောသူလည်း မိမိအဝတ်ကိုယူခြင်းငှါ နောက်သို့မပြန်စေနှင့်။ 17
 ထိုနေ့ရက်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမနှင့် နို့စို့သူငယ်ရှိသော မိန်းမတို့သည် အလွန်ခက်ကြလိမ့်မည်။ 18 သင်တို့
 ပြေးရသောအချိန်သည် ဆောင်းကာလ၌ မကျရမည်အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့။ 19 အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်
 ဖန်ဆင်းတော်မူသော ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ယခုတိုင်အောင်မဖြစ်စဖူး၊ နောက်၌လည်း မဖြစ်လတံ့သောဒုက္ခသည် ထိုနေ့ရက်ကာလ၌
 ဖြစ်လိမ့်မည်။ 20 ထိုကာလကို ဘုရားသခင်သည် တာရှည်စေလျှင်၊ အဘယ်သူမျှမလွတ်နိုင်ရာ။ ရွေးချယ်တော်မူသော
 သူတို့အဘို့အလိုငှါ ထိုကာလကို တိုစေတော်မူမည်။ 21 ထိုအခါ သူတပါးက၊ ဤအရပ်၌ ခရစ်တော်ရှိသည်၊
 ထိုအရပ်၌ရှိသည်ဟုဆိုသော်လည်းမယုံကြနှင့်။ 22 အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်၏ အယောင်ကိုဆောင်သောသူနှင့်
 မိစ္ဆာပရောဖက်တို့သည် ပေါ်လာ၍၊ ရွေးချယ်သောသူတို့ကို ပြုကြလိမ့်မည်။ 23 သင်တို့သည် သတိပြုကြလော့။
 ထိုအကြောင်းအရာရှိသူမျှကို ငါပြောနှင့်ပြီ။ 24 ထိုကာလ၏ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း နောက်မှနေသည် မိုက်လိမ့်မည်။ လသည်အရောင်မပေး။
 25 ကောင်းကင်ကြယ်တို့သည် ကျုံ့ကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်တန်ခိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။ 26 ထိုအခါ
 လူသားသည်ကြီးစွာသောဘုန်းတန်ခိုး အာနဘော်ကိုဆောင်လျက်၊ မိုယံးတိမ်ကိုစိုး၍ ကြွလာ တော်မူသည်ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။ 27
 ထိုအခါ လူသားသည် မိမိတမန်တို့ကို စေလွှတ်သဖြင့် မိမိရွေးချယ်သောသူတို့ကို အရပ်လေးမျက်နှာ ကောင်းကင်အောက်
 ထက်ဝန်းကျင်တို့မှခေါ်၍ စုရုံးစေတော်မူလတံ့။ 28 သင်တို့သဖွယ်ပင်ကို အစွဲပြု၍ ပုံသက်သေတခုကိုမှတ်ကြလော့။
 သင်တို့သဖွယ်ပင်သည် အခက် အလက်နု၍ အရွက်ပေါက်သောအခါ၊ နေ့လာကနီးသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ 29 ထိုနည်းတူ
 ထိုအကြောင်းအရာများဖြစ်သည်ကို မြင်ရလျှင်၊ လူသားသည်တံခါးဝတိုင်အောင် အနီးသို့ ရောက်တော်မူသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။ 30
 ငါအမှတ်ဆိုသည်ကား၊ ယခုဖြစ်သော လူများမကုန်မှီ ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့သည် ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။ 31
 ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးမတည်သော်လည်း ငါ့စကားတည်လိမ့်မည်။ 32 ထိုအချိန်နာရီကိုကား၊ ခမည်းတော်မှတပါးအဘယ်သူမျှမသိ။
 ကောင်းကင်တမန်များမသိ။ သားတော် လည်းမသိ။ 33 ထိုအချိန်ကာလသည် အဘယ်အခါ၌ ရောက်မည်ကို သင်တို့မသိသောကြောင့်
 သတိပြု၍ဆုတောင်း လျက် စောင့်နေကြလော့။ 34 ဥပမာကား၊ လူတိုင်းသည် အခြားသောပြည်သို့ သွားမည်အကြံရှိသည်နှင့်
 မိမိအိမ်ကို ငယ်သားတို့ လက်သို့အပ်၍၊ သူတို့ဆောင်ရွက်စရာအမှုကို အသီးအသီးခွဲခန့်စီမံ၍၊ တံခါးမှူးကိုစောင့်နေစေဟု မှာထားပြီးမှ
 သွားသည်ဖြစ်၍၊ 35 အိမ်ရှင်သည် ညဦးအချိန်၊ သန်းခေါင်အချိန်၊ ကြက်ဦးတွန်ချိန်၊ နံနက်အချိန်တို့တွင် အဘယ်အချိန်၌ လာမည်ကို
 သင်တို့မသိသောကြောင့် စောင့်နေကြလော့။ 36 သို့မဟုတ်အမှတ်တမဲ့လာ၍ သင်တို့အိပ်ပျော်သည်ကိုတွေ့လိမ့်မည်။ 37
 စောင့်နေကြလော့ဟု သင်တို့အား ငါဆိုသည်အတိုင်း၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား ငါဆိုသည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။

Chapter 14

1 ထိုနောက်နှစ်ရက်လွန်လျှင် ပသခါအဖေမပွဲရှိ၏။ ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့ ပရိယာယ်အားဖြင့် ဘမ်းဆီး၍ သတ်ရအံ့နည်းဟု ရှာကြံကြ၏။ 2 သို့သော်လည်း လူများတို့သည် ရုန်းရင်းခတ်ဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်၍ ပွဲနေ့တွင် မပြုနှင့်ဦးဟုပြောဆိုကြ၏။ 3 ဗေသာန်ရွာတွင် ရှိမုန်အမည်ရှိသော လူနု၏အိမ်၌ ကိုယ်တော်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ မိန်းမတယောက် သည် အဘိုးများစွာထိုက်သော နာဒုဆီမွေးစစ်နှင့်ပြည့်သော ကျောက်ဖြူခွက်တလုံးကို ယူခဲ့၍ ကိုယ်တော်သည် စားပွဲနားမှာ လျောင်းတော်မစဉ်၊ ကျောက်ဖြူခွက်ကိုခွဲပြီးမှ ခေါင်းတော်ပေါ်၌ သွန်းလောင်းလေ၏။ 4 အချို့တို့သည် ဒေါသစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုဆီမွေးကို အဘယ်ကြောင့်အကျိုးမဲ့ဆုံးစေသနည်း။ 5 ဒေနာရီအပြားသုံးရာမကသော အဘိုးနှင့်ရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးစရာကောင်းသည်ဟု ဆို၍ ထိုမိန်းမကိုအပြစ်ထင်ကြ၏။ 6 ယေရှုကလည်းထိုမိန်းမကိုရှိစေတော့။ အဘယ်ကြောင့်နှောင့်ရှက်ကြသနည်း။ သူသည် ငါ၌ ကောင်းသောအမှုကို ပြုပြီ။ 7 ဆင်းရဲသောသူတို့သည် သင်တို့၌အစဉ်ရှိကြ၏ သင်တို့အလိုရှိသည်အတိုင်း သူတို့အားကျေးဇူးပြုနိုင် ၏။ ငါမူကား သင်တို့၌အစဉ်ရှိသည်မဟုတ်။ 8 ဤမိန်းမသည် တတ်နိုင်သမျှပြုပြီ။ ငါအလောင်းကို သဂြိုဟ်မည်ဟု ပြင်ဆင်ခြင်းငှါ၊ ငါ့ကိုယ်ကို ဆီမွေး နှင့် လူးနှင့်သတည်း။ 9 ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဧဝံဂေလိတရားကို မြေတပြင်လုံးတွင်ဟောသောအရပ်ရပ်တို့၌ ဤမိန်းမကို အောက်မေ့စရာဘို့ သူပြုသောဤအမှုကို ကြားပြောရကြလတ်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ 10 ထိုအခါ တပည့်တော်တကျပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒရှုကာရုတသည် ကိုယ်တော်ကိုအပ်ခြင်းငှါ ယင်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့ထံသို့ သွားလေ၏။ 11 ထိုသူတို့သည် ကြားလျှင်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိ၍ ငွေပေးမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။ ထိုနောက် အဆင်သင့် သောအချိန်ကာလ၌ ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့အပ်ရမည်နည်းဟု ရှာကြံလျက်နေ၏။ 12 ပသခါသိုးငယ်ကို သတ်သောနေ့တည်းဟူသော အဖေမပွဲပဌမနေ့၌ တပည့်တော်တို့သည် အထံတော် သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ပသခါပွဲကို စားတော်မူဘို့ရာ အဘယ်အရပ်၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် သွား၍ ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊ 13 ကိုယ်တော်သည် တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့ကိုစေလွှတ်၍၊ သင်တို့သည် မြို့ထဲသို့သွားကြ။ ရေအိုး ဆောင်သောသူကို တွေ့လိမ့်မည်။ ထိုသူနောက်သို့ လိုက်၍၊ 14 သူဝင်သော အိမ်သို့ဝင်ပြီးမှ၊ ငါသည် ငါ့တပည့် တို့နှင့်တကွ ပသခါပွဲကို စားရသောဧည့်သည် အခန်း ကား၊ အဘယ်မှရှိသနည်း။ ဆရာက မေးသည်ဟု အိမ်ရှင်ကို ပြောကြလော့။ 15 ထိုသူသည် အသင့်ပြင်ဆင်လျက်ရှိသော အထက်အခန်းကြီးကိုပြလိုမိမည်။ ထိုအခန်း၌ ငါတို့ဘို့ ပြင်ဆင်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 16 တပည့်တော်တို့သည်သွား၍ မြို့ထဲသို့ဝင်လျှင်၊ စကားတော်အတိုင်းတွေ့၍ ပသခါပွဲကို ပြင်ဆင်ကြ၏။ 17 ညဦးယံအချိန်ရောက်မှ တပည့်တော်တကျပ် နှစ်ပါးတို့နှင့်အတူ ကြွလာတော်မူ၏။ 18 စားပွဲ၌လျောင်း၍ စားနေကြစဉ်တွင်၊ ယေရှုက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့အဝင်ဖြစ်၍ ငါနှင့်အတူ စားသောသူ တစ်ယောက်သည် ငါ့ကို အပ်နှံလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ 19 တပည့်တော်တို့သည် ဝမ်းနည်း၍၊ အကျွန်ုပ်လော၊ အကျွန်ုပ်လောဟု တယောက်နောက်တယောက် အသီးအသီးမေးလျှောက်ကြ၏။ 20 ကိုယ်တော်ကလည်း၊ တကျပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်၍ ငါနှင့်အတူ ပုန်ကန်တွင် နှိုက်သောသူသည် ငါ့ကို အပ်နှံလိမ့်မည်။ 21 ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း လူသားသည် သွားရမည်။ သို့သော်လည်း လူသားကို အပ်နှံသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထိုသူသည် ဘွားမြင်ခြင်းကို မခံရလျှင်အနေသာ၍ ကောင်းသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 22 ထိုအခါစားလျက်နေကြစဉ်တွင် ယေရှုသည်မုန်ကိုယူ၍၊ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ မုန်ကိုဖဲ့၍၊ ဤမုန် ကားငါ၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ယူ၍စားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူလျက် တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ 23 ခွက်ကိုလည်းယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ သူတို့အား ပေးတော်မူလျှင်၊ ထိုသူရှိသမျှတို့သည် သောက်ကြ၏။ 24 ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဤခွက်ကား၊ ပဌညာဉ်တရားသစ်နှင့်ဆိုင်၍၊ လူများအဘို့အလိုငှါ သွန်းသော ငါ၏ အသွေးဖြစ်၏။ 25 ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤစပုစရည်မျိုးအသစ်ကို ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်၌ ငါမသောက်မီ နေ့တွင် အောင် ယခုမှစ၍ တဖန်ငါမသောက်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။ 26 ထိုနောက်သီချင်းဆိုပြီးမှ သံလွင်တောင်သို့ ထွက်သွားကြ၏။ 27 ထိုအခါ ယေရှုကလည်း၊ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သိုးထိန်းကို ငါရိုက်သတ်၍ သိုးတို့သည် ကွဲလွင့်ရကြ လိမ့်မည်ဟု ရေးထားသည်နှင့်အညီ၊ ယနေ့ည၌တွင် သင်တို့ ရှိသမျှသည် ငါ့ကြောင့် စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။ 28 သို့သော်လည်း ငါသည်ထမြောက်ပြီးမှ သင်တို့ရေ၊ ဂါလိလဲပြည်သို့သွားမည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊ 29 ပေတရုက၊ ဤသူရှိသမျှတို့သည် စိတ်ပျက်ကြသော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် စိတ်မပျက်ပါဟု လျှောက် လေ၏။ 30 ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယနေ့ည၌တွင်ပင် ကြက်သည်နှစ်ကြိမ်မတွန်မီ သင်သည် သိုး ကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ကိုငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ 31 ပေတရုက၊ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ သေရသော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကိုမငြင်းမပယ်ပါဟု သာ၍ ခိုင်ခံ့သောစကားနှင့် လျှောက်ပြန်၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်လည်း ထိုနည်းတူလျှောက်ကြ၏။ 32 ထိုအခါ ဂေသရှေမန်အရပ်သို့ရောက်ကြလျှင် ကိုယ်တော်က၊ ငါဆုတောင်းစဉ်တွင် သင်တို့သည် ဤ အရပ်၌ ထိုင်နေကြလော့ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ 33 ပေတရု၊ ယာကုပ၊ ယောဟန်တို့ကိုခေါ်သွား၍ မိန်းမောတွေဝေခြင်း၊ စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်တော် မူ၏။ 34 ထိုအခါ ငါသည်သေလောက်အောင်စိတ်နှလုံး အလွန်ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ ဤအရပ်၌ စောင့်နေကြလော့ ဟု တပည့်တော်သုံးယောက်တို့အား မိန့်တော်မူ၍၊ 35 ထိုမှ အနည်းငယ်လွန်ပြန်လျှင်၊ မြေပေါ်မှာ ပြုပ်ဝပ်၍ အိုအာခမည်းတော်၊ 36 ကိုယ်တော်သည် အလုံးစုံတို့ကိုတတ်နိုင်တော်မူ၏။ ဤခွက်ကို အကျွန်ုပ်မှလွှဲတော်မူပါ။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အလိုရှိသည်အတိုင်း မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော်အလိုရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေသောဟူ၍ ထိုအချိန် နာရီ သည် မိမိနှင့်လွန်သွားနိုင်လျှင် လွန်သွားပါမည်အကြောင်း ဆုတောင်းတော်မူပြီးမှ၊ 37 ပြန်လာ၍ တပည့်တော်တို့သည် အိပ်ပျော်လျက် နေကြသည်ကိုတွေ့တော်မူလျှင်၊ ရှိမုန်၊ သင်သည် အိပ်ပျော်သလော။ တနာရီခန့်မျှစောင့်နေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သလော။ 38 စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်းဆုတောင်းလျက် စောင့်နေကြလော့။ စိတ် ဝိညာဉ် ကား စေတနာရှိငြားသော်လည်း၊ ကိုယ်မူကား အားနည်းသည်ဟု ပေတရုအားမိန့်တော်မူပြီးမှ၊ 39 တဖန်သွား၍ ရှေ့မြှောက်ဆိုသည်နည်းတူ ဆုတောင်းတော်မူ၏။ 40 ထိုနောက် တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ပြန်၍၊ သူတို့သည် မျက်စိလေးလံသဖြင့် တဖန်အိပ်ပျော်လျက်နေကြ သည်ကို တွေ့တော်မူ၏။

သူတို့သည် အဘယ်သို့ လျှောက်ရမည်ကို မသိကြ။⁴¹ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် သူတို့ရှိရာသို့ ပြန်လာလျှင်၊
ယခုအိပ်ပျော်၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြလော့။ အမှုလွန်ပြီ။ လူသားကို ဆိုးသောသူတို့လက်သို့ အပ်နှံရသောအချိန် ရောက်လာပြီ။⁴² ထကြ။
ငါတို့သည် သွားကြကုန်အံ့။ ငါ့ကို အပ်နှံသောသူသည် ရောက်လာပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။⁴³ ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ်တွင်ပင် တပည့်တော်
တကျပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒရုကာရုတ်နှင့်အတူ ယဇ် ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအပေါင်းတို့သည်
ထားနှင့်ဒုတ်များကိုကိုင်လျက် ချက်ခြင်းလာကြ၏။⁴⁴ ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသောသူက၊ ငါနမ်းသောသူသည် ယေရှုပင်ဖြစ်၏။
သူ့ကိုဘမ်း၍ လုံခြုံစွာ ဆောင် သွားကြဟု ထိုသူတို့အား အမှတ်ပေးခဲ့သည်အတိုင်း၊⁴⁵ သူသည် ရောက်လျှင်
ကိုယ်တော်ရင်းသို့ချက်ခြင်း ချဉ်းကပ်၍ အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားဟုဆိုလျက် နမ်းလေ၏။⁴⁶ ထိုသူတို့သည် လာ၍
ကိုယ်တော်ကိုဆွဲကိုင် ဘမ်းဆီးကြ၏။⁴⁷ အနား၌ ရပ်နေသော သူတယောက်သည် ထားကို ဆွဲထုတ်ပြီးလျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏
ကျွန်တ ယောက်ကို ခုတ်သဖြင့် နားရှက်ပြတ်လေ၏။⁴⁸ ယေရှုကလည်း သင်တို့သည် ထားပြန် ဘမ်းသကဲ့သို့ ငါ့ကိုဘမ်းအံ့သောငါ
ထားနှင့်ဒုတ်များကို လက် စွဲလျက်လာကြသည်တကား၊⁴⁹ ငါသည် ဗိမာန်တော်၌ နေ့တိုင်းဆုံးမဩဝါဒပေးလျက်၊ သင်တို့အလယ်၌
ရှိနေစဉ်အခါ သင်တို့သည် ငါ့ကို မဘမ်းမဆီးကြ။ ဤအကြောင်းအရာကား၊⁵⁰ ကျမ်းစာပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်းဟု ထိုလူများကို
မိန့်တော်မူ၏။⁵¹ ထိုအခါ တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုစွန့်ပစ်၍ ပြေးကြ၏။ လုလင်တယောက်သည်
စောင်တထည်ကိုသာ ဝတ်လျက် နောက်တော်သို့လိုက်သည်ဖြစ်၍၊ မင်းလုလင်တို့သည် ထိုလုလင်ကို ဘမ်းဆီး ကြ၏။⁵²
သူသည်လည်း စောင်ကိုစွန့်ပစ်၍ အဝတ်မရှိဘဲ လုလင်တို့လက်မှ ထွက်ပြေးလေ၏။⁵³ ထိုသူတို့သည် ယေရှုကို
ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းထံသို့ ဆောင်သွားကြ၏။ ထိုမင်းထံ၌ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီး၊ လူအကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြုဆရာအပေါင်းတို့သည်
စည်းဝေးကြ၏။⁵⁴ ပေတရုသည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ အိမ်ဦးအတွင်းသို့တိုင်အောင် ကိုယ်တော်နှင့်ဝေးစွာ လိုက် ပြီးလျှင်၊
မင်းလုလင်တို့နှင့်တအူထိုင်၍မီးလှုံလေ၏။⁵⁵ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လွတ်အရာရှိအပေါင်းတို့သည် ယေရှုကို
သတ်ရမည်အကြောင်း သက် သေကို ရှာသော်လည်းမတွေ့ကြ။⁵⁶ လူများတို့သည် မမှန်သောသက်သေကို ခံကြသော်လည်း သူတို့၏
သက်သေခံချက်သည်မညီ။⁵⁷ အချို့တို့သည်ထ၍၊ ဤသူက၊ လူတို့လက်ဖြင့် လုပ်သော၊⁵⁸ ဤဗိမာန်တော်ကို ငါဖြူဖျက်၍
လူတို့လက်ဖြင့် မလုပ်သောဗိမာန်တော်တဆူကို တည်ဆောက်မည်ဟု ပြောဆိုသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ကြားရပါပြီဟု သက်သေခံကြ၏။
⁵⁹ သို့သော်လည်း သူတို့၏ သက်သေခံချက်သည် မညီ။⁶⁰ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် အလယ်၌ မတ်တပ်ထ၍၊ သင်သည်
တခွန်းမျှပြန်၍မပြောသလော။ ဤသူတို့သည် အဘယ်သို့သက်သေခံသနည်းဟု ယေရှုကိုမေးလျှင်၊⁶¹ ကိုယ်တော်သည်
တခွန်းမျှပြန်ပြောတော်မမူဘဲ တိတဆိတ်စွာနေ၏။ တဖန်ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းက၊ သင်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော မင်္ဂလာရှိသော
ဘုရားသခင်၏သားတော် မှန်သလောဟု မြေးပြန်လျှင်၊⁶² ယေရှုက၊ မှန်၏။ နောင်ကာလ၌ လူသားသည်
တန်ခိုးတော်၏လက်ျာဘက်၌ထိုင်လျက်၊ မိုမ်းတိမ်ကို စီး၍ ကြွလာသည်ကို သင်တို့မြင်ရကြလိမ့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။⁶³ ထိုအခါ
ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် မိမိအဝတ်ကို ဆုတ်လျက်အဘယ်သက်သေကို လိုသေးသနည်း။⁶⁴ ဘုရားကို
လွန်ကျူး၍ပြောသောစကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။ အဘယ်သို့ထင်မှတ်ကြသနည်းဟု မေးမြန်း လျှင်၊ ကိုယ်တော်သည်
အသေခံထိုက်ကြောင်းကို ထိုသူအပေါင်းတို့သည် စီရင်ကြ၏။⁶⁵ ထိုအခါ အချို့တို့သည် ကိုယ်တော်ကို တံတွေးနှင့်ထွေးကြ၏။
မျက်နှာတော်ကိုဖုံးပြီးလျှင် လက်သီးနှင့် ထိုးလျက်၊ ပရောဖက်ပြု၍ ဟောတော်မူပါဟုဆိုကြ၏။ မင်းလုလင်တို့သည်လည်း
ပါးတော်ကို လက်နှင့်ပုတ်ကြ ၏။⁶⁶ ပေတရုသည်အောက်မှာ အိမ်ဦး၌ရှိစဉ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏
အစေအပါးမိန်းမတယောက်သည် လာ၍၊⁶⁷ ပေတရုသည် မီးလှုံလျက်နေသည်ကို မြင်သောအခါ သူ့ကိုစေ့စေ့ကြည့်၍၊
သင်သည်လည်း နာဇရက် မြို့သားယေရှုနှင့် ပေါင်းဘော်သောသူဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျှင်၊⁶⁸ ပေတရုက၊ သင်ပြောသောအရာကိုငါမသိ၊
နားမလည်ဟု ငြင်းခုံပြီးမှ အိမ်ဦးရှေ့သို့ထွက်သော် ကြက်တွန်လေ၏။⁶⁹ နောက်တဖန် အစေအပါးမိန်းမသည် ပေတရုကိုမြင်လျှင်၊
အနား၌ ရပ်နေသောသူတို့အား၊ ဤသူသည် ထိုသူတို့ အဝင်ဖြစ်သည်ဟုဆိုသော်။⁷⁰ ပေတရုသည် တဖန်ငြင်းခုံပြန်၏။ ထိုနောက်
များမကြာအနား၌ ရပ်နေသောသူတို့က၊ အကယ်စင်စစ် သင်သည် ထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်၏။ သင်သည် ဂါလိလဲလူဖြစ်၏။
သင်စကားလည်းတူ၏ဟု ပေတရုကိုဆိုကြလျှင်၊⁷¹ ပေတရုက၊ သင်တို့ပြောသောသူကို ငါမသိဟု ခံဉာဏ်ပြု၍ကျိန်ဆိုသည်နောက်၊⁷²
တဖန်ကြက်တွန်လေ၏။ ယေရှုက၊ ကြွလာသည် နှစ်ကြိမ်မတွန်မှီ သင်သည်သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ကို ငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူသောစကားကို၊ ပေတရုသည် သတ်ရသဖြင့် ခေါင်းကိုခြုံ၍ငိုကြွေးလေ၏။

Chapter 15

1 နံနက်အချိန်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် မဆိုင်းမလင့်ဘဲ လူအကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လွတ်အရာရှိအပေါင်းတို့နှင့် တိုင်ပင်ခြင်းကိုပြု၍၊ ယေရှုကိုချည်နှောင်ပြီးလျှင်၊ ပိလတ်မင်းထံသို့ ဆောင်သွား၍ အပ်လိုက်ကြ၏။ 2 ပိလတ်မင်းက၊ သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင် မှန်သလောဟု ကိုယ်တော်ကိုမေးလျှင်၊ မင်းကြီးမေးသည် အတိုင်းမှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ 3 ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းကြီးတို့သည် များစွာသောအပြစ်ကိုတင်ကြ၏။ 4 တဖန်ပိလတ်မင်းက၊ သင်သည် တခွန်းကိုမျှပြန်၍ မပြောသလောက။ သင့်တဘက်၌ အဘယ်မျှ လောက် သက်သေခံကြသည်ကို ကြည့်ပါဟု မေးမြန်းပြောဆိုသော်လည်း၊ 5 စကားတခွန်းကိုမျှပြန်တော်မမူသည်ကို ပိလတ်မင်းသည် အံ့သြလေ၏။ 6 ထိုပွဲ၌ မြို့ဝန်မင်းသည် အကျဉ်းထားသောသူတို့တွင်၊ လူများတောင်းသော သူတယောက်ယောက်ကို လွှတ်တတ်၏။ 7 ထိုအခါ ပုန်ကန်၍ လူအသက်ကိုသတ်သော အပြစ်သင့်သော ဗာရမ္မအမည်ရှိသော သူတယောက် သည်၊ ပုန်ကန်သောအပေါင်းဘော်တို့နှင့်တကွ အကျဉ်းခံလျက်ရှိ၏။ 8 လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့အား ပြုမြဲပြုပါမည်အကြောင်း အော်ဟစ်၍ တောင်းပန်သောအခါ၊ 9 ပိလတ်မင်းက၊ သင်တို့သည် ယုဒရှင်ဘုရင်ကို လွှတ်စေချင်သလောဟု ပြန်၍မေး၏။ 10 အဘယ်ကြောင့် ဤသို့မေးသနည်းဟူမူကား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် မနာလိုသောစိတ်နှင့် ယေရှုကိုအပ်နှံကြောင်းကိုသိ၏။ 11 ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကိုမလွှတ်၊ ဗာရမ္မကို လွှတ်စေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် လူအစု အဝေးကို နှိုးဆော်ကြ၏။ 12 တဖန်ပိလတ်မင်းက၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟု သင်တို့ခေါ်ဝေါ်သောသူကိုအဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်းဟု မေးမြန်း သော်၊ 13 ထိုသူအပေါင်းတို့က၊ သူ့ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပါဟု ဟစ်ကြ၏။ 14 ပိလတ်မင်းကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ အဘယ်အပြစ်ကို ပြုဘိသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ထိုသူကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပါဟု လူများတို့သည် သာ၍ ဟစ်ကြ၏။ 15 ပိလတ်မင်းသည်လည်း လူများတို့၏စိတ်ကို ပြေစေခြင်းငှါ အလိုရှိ၍၊ ဗာရမ္မကို သူတို့အား လွှတ်လေ ၏။ ယေရှုကိုကား၊ ရိုက်ပြီးလျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သတ်စေခြင်းငှါ အပ်လိုက်လေ၏။ 16 ထိုအခါစစ်သူရဲတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြတောရိရုံးတည်းဟူသော အိမ်တော်ဦးအတွင်းသို့ ဆောင် သွား၍၊ စစ်သူရဲတပ်တပ်လုံးကို စုရုံးစေပြီးမှ၊ ကိုယ်တော်အား နီမောင်းသောအဝတ်ကိုဝတ်စေ၍၊ 17 ဆူးပင်နှင့်ရက်သော ဦးရစ်ကိုတင်ပြီးလျှင်၊ 18 ယုဒရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကောင်းကြီးစကားကို ပြောကြ၏။ 19 ခေါင်းတော်ကို ကျူးလုံးနှင့် ရိုက်ခြင်း၊ တံထွေးနှင့်ထွေးခြင်း၊ ရှေ့တော်မှာ ဒူးထောက်၍ ပြင်ပခြင်း ကိုလည်း ပြုကြ၏။ 20 ထိုသို့ ကိုယ်တော်ကို ပြက်ယယ်ပြုသည်နောက်၊ နီမောင်းသောအဝတ်ကိုချွတ်၍ အဝတ်တော်ကို ဝတ် ပြန်စေပြီးလျှင်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်းငှါ ထုတ်သွားကြ၏။ 21 အာလေဇန္ဒြနှင့် ရုဗ၏ အာရုံမှန်အမည်ရှိသော ကုရေနေပြည်သားတယောက်သည်၊ တောရွာမှ လာ၍ လမ်း၌သွားသည်ကို သူတို့သည်တွေ့လျှင်၊ အနိုင်ပြု၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်ကို ထမ်းစေကြ၏။ 22 ဦးခေါင်းခွံအရပ်ဟု ဆိုလိုသော ဂေါသဂေါသ အရပ်သို့ ကိုယ်တော်ကို ဆောင်သွားပြီးမှ၊ 23 မုရန်နှင့်ရောသော စပျစ်ရည်ကို၊ ကိုယ်တော်အား သောက်စိမ့်သောငှါ ပေးလျှင် မခံဘဲ နေတော်မူ၏။ 24 လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပြီးလျှင်၊ အဝတ်တော်ကို စားရေးတံချ၍ အသီးအသီးတို့အား ဝေဖန် ကြ၏။ 25 ကိုယ်တော်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ကြသောအချိန်ကား၊ နံနက်တချက်တည်းအချိန်ဖြစ်သတည်း။ 26 အပြစ်ဘော်ပြသော ကမ္မည်းလိပ်စာချက်ဟူမူကား၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟု ရေးထားသတည်း။ 27 ကိုယ်တော်နှင့်တကွ ထားပြန်စံယောက်တို့ကို လက်ျားတော်ဘက်၌တယောက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်၌ တယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားကြ၏။ 28 ထိုသို့ မတရားသောသူတို့နှင့် ရေတွက်ဝင်ခြင်း သို့ရောက်သည်ဟုဆိုသော ကျမ်းစာချက်သည် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။ 29 လမ်းမှာသွားသောသူတို့ကလည်း၊ ဟဲ့၊ ဗိမာန်တော်ကို ဖြိုဖျက်၍ သုံးရက်အတွင်းတွင် တည်ဆောက် ပြန်သောသူ၊ 30 ကိုယ်ကိုကိုယ်ကယ်တင်လော့။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှ ဆင်းလော့ဟု မိမိတို့ခေါင်းကိုညှိတ်၍ ကဲ့ရဲ့သော စကားနှင့် ပြောဆိုကြ၏။ 31 ထိုနည်းတူ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့က၊ ဤသူသည် သူတပါးတို့ကို ကယ်တင်တတ် ၏။ ကိုယ်ကိုမကယ်တင်နိုင်ပါတကား။ 32 ငါတို့မြင်၍ ယုံကြည်စေခြင်းငှါ၊ ကုသရေလရင်ဘုရင် တည်းဟူသော ခရစ်တော်သည် လက်ဝါးကပ် တိုင်မှ ယခုဆင်းပါလော့ဟု အချင်းချင်းပြက်ယယ်ပြု၍ ပြောဆိုကြ၏။ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားသောသူတို့သည်လည်း ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ၏။ 33 မွန်းတည့်အချိန်မှစ၍ သုံးချက်တီးအချိန်တိုင်အောင် မြေထဲပြင်လုံး၌ မှောင်မိုက်အတိဖြစ်လေ၏။ 34 သုံးချက်တီးအချိန်၌ ယေရှုက၊ ဧလိ၊ ဧလိ၊ လာမရှာဗခသာနိဟု ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်တော် မူ၏။ အနက်ကား၊ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကိုစွန့်ပစ်တော်မူသနည်းဟု ဆို လိုသတည်း။ 35 အနား၌ရပ်နေသော သူအချို့တို့သည်ကြားလျှင်၊ သူသည်ဧလိယကို ခေါ်သည်ဟုဆိုကြ၏။ 36 လူတယောက်သည် ပြေး၍ရေမှိုတထွေးကို ပုံရည်နှင့် ပြည့်စေပြီးလျှင်၊ ကျူးလုံးဖျား၌တပ်၍ ကိုယ် တော်အား သောက်စိမ့်သောငှါ ပေးလျက်၊ ရှိစေတော့။ ဧလိယသည် သူ့ကိုချယူခြင်းငှါ လာမည်မလာမည်ကို ကြည့်ကြကုန်အံ့ဟုဆို၏။ 37 ယေရှုသည်ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်၍ အသက်ချုပ်တော်မူ၏။ 38 ထိုအခါ ဗိမာန်တော်၏ ကုလားကာသည် အထက်စွန်းမှအောက်စွန်းတိုင်အောင် စုတ်ကွဲလေ၏။ 39 ထိုသို့ကြွေးကြော်၍ အသက်ချုပ်တော်မူကြောင်းကို ရှေ့တော်၌ရပ်နေသော တပ်မှူးသည်မြင်လျှင်၊ စင်စစ် ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်ပေ၏ဟုဆို၏။ 40 မိန်းမအချို့တို့သည်လည်း ထိုအရပ်၌ အဝေးကကြည့်ရှု၍ နေကြ၏။ 41 ထိုမိန်းမတို့တွင် ကိုယ်တော်သည် ဂါလိလဲပြည်မှာ ရှိတော်မူစဉ်၊ နောက်တော်သို့ အလုပ်အကျွေးလိုက် သော မာဂဒလမာရီ၊ ယာကုပ်ပင်ယံနှင့်ယောသ၏ အမိဖြစ်သော မာရိနှင့်ရှာလုံတို့မှစ၍ နောက်တော်၌ ယေရှုရှု လင်မြို့သို့ လိုက်လာသောအခြားမိန်းမများလည်း ပါကြသတည်း။ 42 ထိုနေ့ကား အဘိတ်နေ့တည်းဟူသော ပရက်ကန်ဖြစ်သောကြောင့် ညအချိန်ရောက်မှ၊ 43 အသရေရှိသော လွတ်အရာရှိ၊ အရိမသံမြို့သား ယောသပ်သည်၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို မြော် လင့်သောသူဖြစ်သည်နှင့်၊ ပိလတ်မင်းထံသို့ ရဲရင့်စွာဝင်၍ ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို တောင်းလေ၏။ 44 ယေရှုသည်ယခုပင်သေသည်ကို ပိလတ်မင်းသည် အံ့သြခြင်းရှိသဖြင့် တပ်မှူးကိုခေါ်၍၊ သေသည် ကား ကြာပြီလောဟုမေး၏။ 45

သေကြောင်းကို တပ်မှူးစကားဖြင့်သိလျှင်၊ အလောင်းတော်ကို ယောသပ်အားအပ်ပေး၏။⁴⁶ ယောသပ်သည် ကိုယ်တော်ကိုချ၍၊ မိမိဝယ်ခဲ့သော ပိတ်ချောနှင့်ပတ်ရစ်ပြီးလျှင်၊ ကျောက်၌ထွင်းသော သင်္ချိုင်းထွင်းထဲမှာထား၍ ထွင်း၌ ကျောက်ကိုလှိမ့်ထားလေ၏။⁴⁷ မာဂဒလမာရီ၊ ယောသေ၏ အမိဖြစ်သောမာရီတို့သည် အလောင်းတော်ထားရာအရပ်သို့ ကြည့်ရှု ကြ၏။

Chapter 16

¹ ဥပုသ်နေ့လွန်မှ မာဂဒလမာရီ၊ ယာကုပ်၏အမိဖြစ်သော မာရီနှင့် ရှာလုံတို့သည်သွား၍၊ အလောင်း တော်ကို လိမ်းခြင်းငှါ နံ့သာမျိုးကိုဝယ်ပြီးလျှင်၊ ² ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ရက်နံနက်စောစော၊ နေထွက်သောအချိန်၌ သင်္ချိုင်းတော်သို့သွားကြ၏။ ³ ထိုမိန်းမတို့က၊ တွင်းဝ၌ ပိတ်သောကျောက်ကို အဘယ်သူလိုမ့်လှန်၍ ပေးမည်နည်းဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုပြီးမှ ကြည့်ရှုလျှင်၊ ထိုကျောက်သည် လိုမ့်လှန်လျက်ရှိသည်ကို မြင်ကြ၏။ ⁴ ထိုကျောက်ကားအလွန်ကြီးသောကျောက် ဖြစ်သတည်း။ ⁵ မိန်းမတို့သည် တွင်းထဲသို့ဝင်ကြပြီးလျှင်၊ လုလင်တယောက်သည် ဖြူစင်ရှည်လျားသောအကျိုကို ဝတ် လျက်လက်ျာဘက်၌ ထိုင်သည်ကိုမြင်၍ ထိတ်လန့် မိန်းမောခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ⁶ ထိုသူကလည်း၊ ထိတ်လန့်မိန်းမောခြင်းမရှိကြနှင့်။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သတ်သောနာဇရက်မြို့သား ယေရှုကို သင်တို့ရှာကြ၏။ ထိုသူသည် ထမြောက်တော်မူပြီ။ ဤအရပ်၌မရှိ။ အလောင်းတော် ထားရာအရပ် ကိုကြည့်ကြလော့။ ⁷ သင်တို့ရှေ့ ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွတော်မူကြောင်းကို၊ ပေတရုမုစ၍ တပည့်တော်တို့အား သွား၍ပြောကြ လော့။ အထက်ကမိန်းတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုပြည်၌ သင်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုတွေ့မြင်ရကြလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။ ⁸ ထိုမိန်းမတို့သည်လည်း၊ သင်္ချိုင်းတော်မူထွက်၍ တွန်လှုပ်လျက်၊ မိန်းမောတွေဝေလျက် ပြေးကြ၏။ ကြောက်လန့်သောကြောင့် အဘယ်သူကိုမျှ မပြောမဆိုကြ။ ⁹ ကိုယ်တော်သည် ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ရက် စောစောအချိန်၌ထမြောက်ပြီးမှ၊ အထက်က နတ်ဆိုး ခုနစ်ယောက်ကို နှင်ထုတ်တော်မူသော မာဂဒလမာရီအား ရှေ့ဦးစွာကိုယ်ပြုတော်မူ၏။ ¹⁰ မာရီလည်းသွား၍ ကိုယ်တော်နှင့် ပေါင်းဘော်သောသူတို့သည် ညည်းတွားငိုကြွေးလျက် နေကြစဉ် တွင်၊ သူတို့အားထိုသံတင်းကို ကြားပြောလေ၏။ ¹¹ ကိုယ်တော်သည် အသက်ရှင်တော်မူသည်ကိုငိုငင်း၊ မာရီသည် ကိုယ်တော်ကိုမြင်ရသည်ကိုငိုငင်း၊ သူတို့ သည်ကြားလျှင် မယုံကြ။ ¹² ထိုနောက် တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့သည် တောရွာသို့သွားစဉ်တွင် ကိုယ်တော်သည်ခြားနားသော အရောင်ကိုဆောင်လျက် ကိုယ်ကိုပြုတော်မူ၏။ ¹³ သူတို့သည်ပြန်လာ၍ အခြားသောတပည့်တော်တို့အား ထိုသံတင်းကို ကြားပြောသော်လည်း မယုံဘဲ နေကြ၏။ ¹⁴ ထိုနောက် တကျိပ်တပါးသောသူတို့သည် စားပွဲ၌ လျောင်းကြစဉ်တွင် ကိုယ်တော်ကိုပြုတော်မူ၍၊ ထ မြောက်လျက်ရှိသော ကိုယ်တော်ကိုမြင်သောသူတို့၏ စကားကိုမယုံသောကြောင့် သူတို့မယုံတတ်သောစိတ်၊ ခိုင်မာသောစိတ်ကို ဆုံးမ၍ အပြစ်တင်တော်မူပြီးမှ၊ ¹⁵ သင်တို့သည် လောကီနိုင်ငံအရပ်ရပ် ရှိသမျှသို့သွား၍၊ ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းတို့အား ဗဝဂေလိတ ရာကို ဟောကြလော့။ ¹⁶ ယုံကြည်၍ ဗတ္တိဇံကိုခံသောသူသည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်လတံ့။ မယုံကြည်သောသူမူကား အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရလတံ့။ ¹⁷ ယုံကြည်သောသူတို့၌ ဖြစ်အံ့သော နိမိတ်လက္ခဏာဟူမူကား၊ ငါ၏နာမကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်ကြလတံ့။ ထူးခြားသောဘာသာစကားမျိုးတို့ကို ပြောကြလတံ့။ ¹⁸ မြေတို့ကို ဘမ်းကိုင်ကြလတံ့။ သေစေတတ်သော အဆိပ်အတောက်ကို သောက်စားလျှင် ဘေးဥပဒ် နှင့် ကင်းလွတ်ကြလတံ့။ မကျန်းမာသောသူတို့အပေါ်မှာ လက်ကိုတင်၍ ချမ်းသာပေးကြလတံ့ဟု မိန်းတော်မူ ၏။ ¹⁹ ထိုသို့သခင်ဘုရားသည် တပည့်တော်တို့အား မိန်းတော်မူပြီးမှ၊ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်၏ လက်ျာတော်ဘက်၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။ ²⁰ တပည့်တော်တို့သည်လည်း ထွက်သွား၍၊ သခင်ဘုရားသည် မစတော်မူသည်နှင့်ငိုငင်း၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့၌ တရားဟောကြ၏။

Matthew

Chapter 1

¹ The book of the genealogy of Jesus Christ, son of David, son of Abraham.

² Abraham was the father of Isaac, and Isaac the father of Jacob, and Jacob the father of Judah and his brothers.

³ Judah was the father of Perez and Zerah by Tamar, Perez the father of Hezron, and Hezron the father of Ram.

⁴ Ram was the father of Amminadab, Amminadab the father of Nahshon, and Nahshon the father of Salmon.

⁵ Salmon was the father of Boaz by Rahab, Boaz the father of Obed by Ruth, Obed the father of Jesse.

⁶ Jesse was the father of David the king.

David was the father of Solomon by the wife of Uriah.

⁷ Solomon was the father of Rehoboam, Rehoboam the father of Abijah, Abijah the father of Asa.

⁸ Asa was the father of Jehoshaphat, Jehoshaphat the father of Joram, and Joram an ancestor of Uzziah.

⁹ Uzziah was the father of Jotham, Jotham the father of Ahaz, Ahaz the father of Hezekiah.

¹⁰ Hezekiah was the father of Manasseh, Manasseh the father of Amon, and Amon the father of Josiah.

¹¹ Josiah was an ancestor of Jechoniah and his brothers at the time of the deportation to Babylon.

¹² After the deportation to Babylon, Jechoniah was the father of Shealtiel, Shealtiel was an ancestor of Zerubbabel.

¹³ Zerubbabel was the father of Abiud, Abiud the father of Eliakim, and Eliakim the father of Azor.

¹⁴ Azor was the father of Zadok, Zadok the father of Achim, and Achim the father of Eliud.

¹⁵ Eliud was the father of Eleazar, Eleazar the father of Matthan, and Matthan the father of Jacob.

¹⁶ Jacob was the father of Joseph the husband of Mary, by whom Jesus was born, who is called Christ.

¹⁷ All the generations from Abraham to David were fourteen generations, from David to the deportation to Babylon fourteen generations, and from the deportation to Babylon to the Christ fourteen generations.

¹⁸ The birth of Jesus Christ happened in the following way. His mother, Mary, was engaged to marry Joseph, but before they came together, she was found to be pregnant by the Holy Spirit. ¹⁹ But Joseph, her husband, was a righteous man and did not want to publicly disgrace her, so he intended to divorce her quietly. ²⁰ As he thought about these things, an angel of the Lord appeared to him in a dream, saying, "Joseph son of David, do not fear to take Mary as your wife, because the one who is conceived in her is conceived by the Holy Spirit. ²¹ She will bear a son, and you will call his name Jesus, for he will save his people from their sins." ²² Now all this happened to fulfill what was spoken by the Lord through the prophet, saying, ²³ "Behold, the virgin will become pregnant and will bear a son, and they will call his name Immanuel"—which being translated is, "God with us." ²⁴ Joseph got up from his sleep and did as the angel of the Lord commanded him, and he took her as his wife. ²⁵ But he did not know her until she gave birth to a son. Then he called his name Jesus.

Chapter 2

¹ After Jesus was born in Bethlehem of Judea in the days of Herod the king, learned men from the east arrived in Jerusalem saying, ² "Where is he who was born King of the Jews? We saw his star in the east and have come to worship him." ³ When Herod the king heard this, he was troubled, and all Jerusalem with him. ⁴ Herod brought together all the chief priests and scribes of the people, and he asked them, "Where is the Christ to be born?" ⁵ They said to him, "In Bethlehem of Judea, for this is what was written by the prophet,

⁶ 'But you, Bethlehem, in the land of Judah,
are not the least among the rulers of Judah,
for from you will come one who rules,
who will shepherd my people Israel.'"

⁷ Then Herod secretly called the learned men to ask them exactly what time the star had appeared. ⁸ He sent them to Bethlehem, saying, "Go and search carefully for the young child. When you have found him, bring me a report so that I also may come and worship him." ⁹ After they had heard the king, they went on their way, and the star that they had seen in the east went before them until it came and stood still over where the young child was. ¹⁰ When they saw the star, they rejoiced with very great joy. ¹¹ They went into the house and saw the young child with Mary his mother. They fell down and worshiped him. They opened their treasures and offered him gifts of gold, frankincense, and myrrh. ¹² God warned them in a dream not to return to Herod, so they departed to their own country by another way.

¹³ After they had departed, an angel of the Lord appeared to Joseph in a dream and said, "Get up, take the young child and his mother, and flee to Egypt. Remain there until I tell you, for Herod will seek the young child to destroy him." ¹⁴ That night Joseph rose and took the young child and his mother and departed into Egypt. ¹⁵ He remained there until the death of Herod. This fulfilled what had been spoken by the Lord through the prophet, saying, "Out of Egypt I have called my Son."

¹⁶ Then Herod, when he saw that he had been mocked by the learned men, was very angry. He sent and killed all the male children that were in Bethlehem and in all that region who were two years old and under, according to the time that he had determined exactly from the learned men. ¹⁷ Then was fulfilled what had been spoken through Jeremiah the prophet, saying,

¹⁸ "A voice was heard in Ramah,
weeping and great mourning,
Rachel weeping for her children,
and she refused to be comforted,
because they were no more."

¹⁹ When Herod died, behold, an angel of the Lord appeared in a dream to Joseph in Egypt and said, ²⁰ "Get up and take the child and his mother and go to the land of Israel, for those who sought the child's life are dead." ²¹ Joseph rose, took the child and his mother, and came into the land of Israel. ²² But when he heard that Archelaus was reigning over Judea in the place of his father Herod, he was afraid to go there. After God warned him in a dream, he left for the region of Galilee ²³ and went and lived in a city called Nazareth. This fulfilled what had been spoken through the prophets, that he would be called a Nazarene.

Chapter 3

¹ In those days John the Baptist came preaching in the wilderness of Judea saying, ² "Repent, for the kingdom of heaven is near." ³ For this is he who was spoken of by Isaiah the prophet, saying,

"The voice of one calling out in the wilderness,
'Make ready the way of the Lord,
make his paths straight.'"

⁴ Now John wore clothing of camel's hair and a leather belt around his waist. His food was locusts and wild honey. ⁵ Then Jerusalem, all Judea, and all the region around the Jordan River went out to him. ⁶ They were baptized by him in the Jordan River, confessing their sins. ⁷ But when he saw many of the Pharisees and Sadducees coming to him for baptism, he said to them, "You offspring of vipers, who warned you to flee from the wrath that is coming? ⁸ Bear fruit worthy of repentance. ⁹ Do not think of saying among yourselves, 'We have Abraham for our father.' For I say to you that God is able to raise up children for Abraham even out of these stones. ¹⁰ Already the ax has been placed against the root of the trees. So every tree that does not produce good fruit is chopped down and thrown into the fire. ¹¹ I baptize you with water for repentance. But he who comes after me is mightier than I, and I am not worthy even to carry his sandals. He will baptize you with the Holy Spirit and with fire. ¹² His winnowing fork is in his hand to thoroughly clear off his threshing floor and to gather his wheat into the storehouse. But he will burn up the chaff with fire that can never be put out."

¹³ Then Jesus came from Galilee to the Jordan River to be baptized by John. ¹⁴ But John kept trying to stop him, saying, "I need to be baptized by you, and do you come to me?" ¹⁵ Jesus responded and said to him, "Permit it now, for it is right for us to fulfill all righteousness." Then John permitted him. ¹⁶ After he was baptized, Jesus came up immediately from the water, and behold, the heavens were opened to him. He saw the Spirit of God coming down like a dove and resting upon him. ¹⁷ Behold, a voice came out of the heavens saying, "This is my beloved Son. I am very pleased with him."

Chapter 4

¹ Then Jesus was led up by the Spirit into the wilderness to be tempted by the devil. ² When he had fasted forty days and forty nights, he was hungry. ³ The tempter came and said to him, "If you are the Son of God, command these stones to become bread."

⁴ But Jesus answered and said to him, "It is written, 'Man does not live on bread alone, but by every word that comes out of the mouth of God.'"

⁵ Then the devil took him into the holy city and set him on the highest point of the temple building, ⁶ and said to him, "If you are the Son of God, throw yourself down, for it is written,

'He will command his angels to take care of you,'

and

'They will carry you in their hands,
so that you will not hit your foot against a stone.'"

⁷ Jesus said to him, "Again it is written, 'You must not test the Lord your God.'"

⁸ Again, the devil took him up to a very high hill and showed him all the kingdoms of the world along with all their glory. ⁹ He said to him, "All these things I will give you, if you fall down and worship me."

¹⁰ Then Jesus said to him, "Go away from here, Satan! For it is written, 'You will worship the Lord your God, and you will serve only him.'"

¹¹ Then the devil left him, and behold, angels came and served him.

¹² Now when Jesus heard that John had been handed over, he withdrew into Galilee. ¹³ He left Nazareth and went and lived in Capernaum, which is by the Sea of Galilee in the territories of Zebulun and Naphtali. ¹⁴ This happened to fulfill what was said by Isaiah the prophet,

¹⁵ "The land of Zebulun and the land of Naphtali,
toward the sea, beyond the Jordan,
Galilee of the Gentiles!

¹⁶ The people who sat in darkness
have seen a great light,
and to those who sat in the region and shadow of death,
upon them has a light arisen."

¹⁷ From that time Jesus began to preach and say, "Repent, for the kingdom of heaven is near." ¹⁸ As he was walking by the Sea of Galilee, he saw two brothers, Simon who is called Peter, and Andrew his brother, casting a net into the sea, for they were fishermen. ¹⁹ Jesus said to them, "Come, follow me, and I will make you fishers of men." ²⁰ Immediately they left the nets and followed him. ²¹ As Jesus was going on from there he saw two other brothers, James son of Zebedee and John his brother. They were in the boat with Zebedee their father mending their nets. He called them, ²² and they immediately left the boat and their father and followed him.

²³ Jesus went about in all of Galilee, teaching in their synagogues, preaching the gospel of the kingdom and healing every kind of disease and sickness among the people. ²⁴ The news about him went out into all of Syria, and the people brought to him all those who suffered from various diseases and pains, those who were possessed by demons, the epileptics, and the paralytics. Jesus healed them. ²⁵ Large crowds followed him from Galilee, the Decapolis, Jerusalem, and Judea, and from beyond the Jordan.

Chapter 5

¹ When Jesus saw the crowds, he went up on the mountain. When he had sat down, his disciples came to him. ² He opened his mouth and taught them, saying,

³ "Blessed are the poor in spirit,
for theirs is the kingdom of heaven.

⁴ Blessed are those who mourn,
for they will be comforted.

⁵ Blessed are the meek,
for they will inherit the earth.

⁶ Blessed are those who hunger and thirst for righteousness,
for they will be filled.

⁷ Blessed are the merciful,
for they will obtain mercy.

⁸ Blessed are the pure in heart,
for they will see God.

⁹ Blessed are the peacemakers,
for they will be called sons of God.

¹⁰ Blessed are those who have been persecuted for righteousness' sake,
for theirs is the kingdom of heaven.

¹¹ "Blessed are you when people insult you and persecute you and say all kinds of evil things against you falsely for my sake. ¹² Rejoice and be glad, for great is your reward in heaven. For in this way people persecuted the prophets who lived before you.

¹³ "You are the salt of the earth. But if the salt has lost its taste, how can it be made salty again? It is never again good for anything except to be thrown out and trampled under people's feet. ¹⁴ You are the light of the world. A city set on a hill cannot be hidden. ¹⁵ Neither do people light a lamp and put it under a basket, but rather on the lampstand, and it shines for everyone in the house. ¹⁶ Let your light shine before people in such a way that they see your good deeds and glorify your Father who is in heaven.

¹⁷ "Do not think that I have come to destroy the law or the prophets. I have come not to destroy them, but to fulfill them. ¹⁸ For truly I say to you that until heaven and earth pass away, not the smallest letter or the smallest part of a letter will in any way pass away from the law, until all things have been accomplished. ¹⁹ Therefore whoever breaks the least one of these commandments and teaches others to do so will be called least in the kingdom of heaven. But whoever keeps them and teaches them will be called great in the kingdom of heaven. ²⁰ For I say to you that unless your righteousness exceeds the righteousness of the scribes and Pharisees, you will in no way enter the kingdom of heaven.

²¹ "You have heard that it was said to them in ancient times, 'Do not murder,' and, 'Whoever murders will be subject to judgment.' ²² But I say to you that everyone who is angry with his brother will be subject to judgment; and whoever says to his brother, 'You worthless person!' will be subject to the council; and whoever says, 'You fool!' will be subject to the fire of hell. ²³ Therefore if you are offering your gift at the altar and there remember that your brother has anything against you, ²⁴ leave your gift there in front of the altar, and go on your way. First be reconciled with your brother, and then come and offer your gift. ²⁵ Agree with your adversary quickly while you are with him on the way to court, or your adversary may hand you over to the judge, and the judge may hand you over to the officer, and you may be thrown into prison. ²⁶ Truly I say to you, you will never come out from there until you have paid the last penny you owe.

²⁷ "You have heard that it was said, 'Do not commit adultery.' ²⁸ But I say to you that everyone who looks on a woman to lust after her has already committed adultery with her in his heart. ²⁹ If your right eye causes you to stumble, pluck it out and throw it away from you. For it is better for you that one of your members should perish than that your whole body should be thrown into hell. ³⁰ If your right hand causes you to stumble, cut it off and throw it away from you. For it is better for you that one of your members should perish than that your whole body should go into hell. ³¹ It was also said, 'Whoever sends his wife

away, let him give her a certificate of divorce.' ³² But I say to you that everyone who divorces his wife, except on account of sexual immorality, makes her an adulteress. Whoever marries her after she has been divorced commits adultery.

³³ "Again, you have heard that it was said to those in ancient times, 'Do not swear a false oath, but carry out your oaths to the Lord.' ³⁴ But I say to you, swear not at all, neither by heaven, for it is the throne of God; ³⁵ nor by the earth, for it is the footstool for his feet; nor by Jerusalem, for it is the city of the great King. ³⁶ Neither swear by your head, for you cannot make one hair white or black. ³⁷ But let your speech be 'Yes, yes,' or 'No, no.' Anything that is more than this is from the evil one.

³⁸ "You have heard that it was said, 'An eye for an eye, and a tooth for a tooth.' ³⁹ But I say to you, do not resist one who is evil. Instead, whoever strikes you on your right cheek, turn to him the other also. ⁴⁰ If anyone wishes to bring a lawsuit against you and takes away your tunic, let that person also have your cloak. ⁴¹ Whoever compels you to go one mile, go with him two. ⁴² Give to anyone who asks you, and do not turn away from anyone who wishes to borrow from you.

⁴³ "You have heard that it was said, 'You must love your neighbor and hate your enemy.' ⁴⁴ But I say to you, love your enemies and pray for those who persecute you, ^[1]⁴⁵ so that you may be sons of your Father who is in heaven. For he makes his sun to rise on the evil and the good, and sends rain on the just and the unjust. ⁴⁶ For if you love those who love you, what reward do you get? Do not even the tax collectors do the same thing? ⁴⁷ If you greet only your brothers, what do you do more than others? Do not even the Gentiles do the same thing? ⁴⁸ Therefore you must be perfect, as your heavenly Father is perfect.

Footnotes

5:44 ^[1]The best ancient copies do not have

Chapter 6

¹ "Watch out that you do not do your acts of righteousness before people to be seen by them, or else you will have no reward from your Father who is in heaven. ² So when you give alms, do not sound a trumpet before yourself as the hypocrites do in the synagogues and in the streets, so that they may be glorified by people. Truly I say to you, they have received their reward in full. ³ But when you give alms, do not let your left hand know what your right hand is doing ⁴ so that your alms may be given in secret. Then your Father who sees in secret will reward you.

⁵ "When you pray, do not be like the hypocrites, for they love to stand and pray in the synagogues and on the street corners so that they may be seen by people. Truly I say to you, they have received their reward.

⁶ But you, when you pray, enter your inner chamber. Shut the door and pray to your Father, who is in secret. Then your Father who sees in secret will reward you. ⁷ When you pray, do not make useless repetitions as the pagans do, for they think that they will be heard because of their many words. ⁸ Therefore, do not be like them, for your Father knows what things you need before you ask him.

⁹ Therefore pray like this:

'Our Father in heaven,
may your name be honored as holy.

¹⁰ May your kingdom come.

May your will be done
on earth as it is in heaven.

¹¹ Give us today our daily bread.

¹² Forgive us our debts,
as we also have forgiven our debtors.

¹³ Do not bring us into temptation,
but deliver us from the evil one.' [1]

¹⁴ For if you forgive people their trespasses, your heavenly Father will also forgive you. ¹⁵ But if you do not forgive their trespasses, neither will your Father forgive your trespasses.

¹⁶ "When you fast, do not have a sad face as the hypocrites do, for they disfigure their faces so that they may appear to people to be fasting. Truly I say to you, they have received their reward in full. ¹⁷ But you, when you fast, anoint your head and wash your face ¹⁸ so that you may not appear to people to be fasting, but only to your Father who is in secret; and your Father who sees in secret will reward you.

¹⁹ "Do not store up for yourselves treasures on the earth, where moth and rust destroy, and where thieves break in and steal. ²⁰ Instead, store up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust destroys, and where thieves do not break in and steal. ²¹ For where your treasure is, there will your heart be also. ²² The eye is the lamp of the body. Therefore, if your eye is good, the whole body is filled with light. ²³ But if your eye is bad, your whole body is full of darkness. Therefore, if the light that is in you is actually darkness, how great is that darkness! ²⁴ No one can serve two masters, for either he will hate the one and love the other, or else he will be devoted to one and despise the other. You cannot serve God and wealth. ²⁵ Therefore I say to you, do not worry about your life, what you will eat or what you will drink; or about your body, what you will wear. For is not life more than food, and the body more than clothes? ²⁶ Look at the birds in the sky. They do not sow or reap or gather into barns, but your heavenly Father feeds them. Are you not more valuable than they are? ²⁷ Which one of you by being anxious can add one cubit to his lifespan? ²⁸ Why are you anxious about clothing? Think about the lilies in the fields, how they grow. They do not labor, and they do not spin cloth. ²⁹ Yet I say to you, even Solomon in all his glory was not clothed like one of these. ³⁰ If God so clothes the grass in the fields, which exists today and tomorrow is thrown into the oven, how much more will he clothe you, you of little faith? ³¹ Therefore do not be anxious and say, 'What will we eat?' or 'What will we drink?' or 'What clothes will we wear?' ³² For the Gentiles search for these things, and your heavenly Father knows that you need them. ³³ But seek first his kingdom and his righteousness, and all these things will be given to you. ³⁴ Therefore, do not be anxious for tomorrow, for tomorrow will be anxious for itself. Each day has enough evil of its own.

Footnotes

6:13 ^[1]The best ancient copies do not have

Chapter 7

1 "Do not judge, and you will not be judged. **2** For with the judgment you judge, you will be judged, and with the measure that you measure, it will be measured out to you. **3** Why do you look at the tiny piece of straw that is in your brother's eye, but you do not take notice of the log that is in your own eye? **4** How can you say to your brother, 'Let me take out the piece of straw that is in your eye,' while the log is in your own eye? **5** You hypocrite! First take the log out of your own eye, and then you will see clearly to take out the piece of straw that is in your brother's eye. **6** Do not give what is holy to the dogs, and do not throw your pearls in front of the pigs. Otherwise they may trample them underfoot, and then turn and tear you to pieces.

7 "Ask, and it will be given to you. Seek, and you will find. Knock, and it will be opened to you. **8** For everyone who asks, receives; everyone who seeks, finds; and to the person who knocks, it will be opened. **9** Or which one of you, if his son asks for a loaf of bread, will give him a stone? **10** Or if he asks for a fish, will give him a snake? **11** Therefore, if you who are evil know how to give good gifts to your children, how much more will your Father in heaven give good things to those who ask him? **12** Therefore, whatever things you want people to do to you, you should also do to them, for this is the law and the prophets.

13 "Enter through the narrow gate. For wide is the gate and broad is the way that leads to destruction, and there are many people who go through it. **14** But the gate is narrow and the way is difficult that leads to life, and there are few who find it.

15 "Beware of false prophets, who come to you in sheep's clothing but are truly ravenous wolves. **16** By their fruits you will know them. Do people gather grapes from a thornbush or figs from thistles? **17** In the same way, every good tree produces good fruit, but the bad tree produces bad fruit. **18** A good tree cannot produce bad fruit, nor can a bad tree produce good fruit. **19** Every tree that does not produce good fruit is chopped down and thrown into the fire. **20** So then, you will recognize them by their fruits. **21** Not everyone who says to me, 'Lord, Lord,' will enter into the kingdom of heaven, but only those who do the will of my Father who is in heaven. **22** Many people will say to me in that day, 'Lord, Lord, did we not prophesy in your name, in your name drive out demons, and in your name do many miracles?' **23** Then will I openly declare to them, 'I never knew you! Get away from me, you who practice lawlessness!'

24 "Therefore, everyone who hears my words and obeys them will be like a wise man who built his house upon a rock. **25** The rain came down, the floods came, and the winds blew and beat upon that house, but it did not fall down, for it was founded on the rock. **26** But everyone who hears my words and does not obey them will be like a foolish man who built his house upon the sand. **27** The rain came down, the floods came, and the winds blew and struck that house, and it fell, and its destruction was complete."

28 It came about that when Jesus finished speaking these words, the crowds were astonished by his teaching, **29** for he taught them as one who had authority, and not as their scribes.

Chapter 8

¹ When Jesus had come down from the hill, large crowds followed him. ² Behold, a leper came to him and bowed before him, saying, "Lord, if you are willing, you can make me clean."

³ Jesus reached out his hand and touched him, saying, "I am willing. Be clean." Immediately he was cleansed of his leprosy. ⁴ Jesus said to him, "See that you say nothing to any man. Go on your way, show yourself to the priest, and offer the gift that Moses commanded, for a testimony to them."

⁵ When he was coming into Capernaum, a centurion came to him, begging him ⁶ and saying, "Lord, my servant lies at home paralyzed and in terrible agony."

⁷ Then Jesus said to him, "I will come and heal him."

⁸ The centurion answered and said, "Lord, I am not worthy that you should enter under my roof. Only say the word and my servant will be healed. ⁹ For I also am a man under authority, and I have soldiers under me. I say to this one, 'Go,' and he goes, and to another one, 'Come,' and he comes, and to my servant, 'Do this,' and he does it."

¹⁰ When Jesus heard this, he was amazed and said to those who were following him, "Truly I say to you, I have not found anyone with such faith in Israel. ¹¹ I tell you, many will come from the east and the west, and they will recline at the table with Abraham, Isaac, and Jacob, in the kingdom of heaven. ¹² But the sons of the kingdom will be cast out into the outer darkness, where there will be weeping and grinding of teeth." ¹³ Jesus said to the centurion, "Go! As you have believed, so may it be done for you." And the servant was healed at that very hour.

¹⁴ When Jesus had come into Peter's house, he saw Peter's mother-in-law lying sick with a fever. ¹⁵ Jesus touched her hand, and the fever left her. Then she got up and started serving him. ¹⁶ When evening had come, the people brought to Jesus many who were possessed by demons. He drove out the spirits with a word and healed all who were sick. ¹⁷ This was to fulfill what was spoken through Isaiah the prophet, saying,

"He took our illnesses
and bore our diseases."

¹⁸ Now when Jesus saw the crowd around him, he gave instructions to leave for the other side of the Sea of Galilee. ¹⁹ Then a scribe came to him and said, "Teacher, I will follow you wherever you go."

²⁰ Jesus said to him, "Foxes have holes, and the birds of the sky have nests, but the Son of Man has nowhere to lay his head."

²¹ Another of the disciples said to him, "Lord, allow me first to go and bury my father."

²² But Jesus said to him, "Follow me, and leave the dead to bury their own dead."

²³ When Jesus had entered a boat, his disciples followed him into it. ²⁴ Behold, there arose a great storm on the sea, so that the boat was covered with the waves. But Jesus was asleep. ²⁵ The disciples came to him and woke him up, saying, "Save us, Lord; we are perishing!"

²⁶ Jesus said to them, "Why are you afraid, you of little faith?" Then he got up and rebuked the winds and the sea. Then there was a great calm.

²⁷ The men marveled and said, "What sort of man is this, that even the winds and the sea obey him?"

²⁸ When Jesus had come to the other side and to the country of the Gadarenes, two men who were possessed by demons met him. They were coming out of the tombs and were very violent, so that no traveler could pass that way. ²⁹ Behold, they cried out and said, "What do we have to do with you, Son of God? Have you come here to torment us before the set time?"

30 Now a herd of many pigs was there feeding, not too far away from them. **31** The demons kept pleading with Jesus and saying, "If you cast us out, send us away into that herd of pigs."

32 Jesus said to them, "Go!" The demons came out and went into the pigs; and behold, the whole herd rushed down the steep hill into the sea and they died in the water. **33** Those who had been tending the pigs ran away and they went into the city and reported everything, especially what had happened to the men who had been possessed by demons. **34** Behold, all the city came out to meet Jesus. When they saw him, they begged him to leave their region.

Chapter 9

¹ Jesus entered a boat, crossed over, and came into his own city. ² Behold, they brought to him a paralyzed man lying on a mat. Seeing their faith, Jesus said to the paralyzed man, "Son, be encouraged. Your sins have been forgiven."

³ Behold, some of the scribes said among themselves, "This man is blaspheming." ⁴ Jesus knew their thoughts and said, "Why are you thinking evil in your hearts? ⁵ For which is easier, to say, 'Your sins are forgiven,' or to say, 'Get up and walk'? ⁶ But that you may know that the Son of Man has authority on earth to forgive sins, ... " he said to the paralytic, "Get up, pick up your mat, and go to your house." ⁷ Then the man got up and went away to his house. ⁸ When the crowds saw this, they were afraid and glorified God, who had given such authority to people. ⁹ As Jesus passed by from there, he saw a man named Matthew sitting at the tax collector's tent. He said to him, "Follow me." He got up and followed him.

¹⁰ As Jesus sat down to eat in the house, behold, many tax collectors and sinners came and dined with Jesus and his disciples. ¹¹ When the Pharisees saw it, they said to his disciples, "Why does your teacher eat with tax collectors and sinners?"

¹² When Jesus heard this, he said, "People who are strong in body do not need a physician, only those who are sick. ¹³ You should go and learn what this means: 'I desire mercy and not sacrifice.' For I came not to call the righteous to repent, but sinners."

¹⁴ Then the disciples of John came to him and said, "Why do we and the Pharisees often fast, but your disciples do not fast?"

¹⁵ Jesus said to them, "Can the sons of the wedding hall mourn while the bridegroom is still with them? But the days will come when the bridegroom will be taken away from them, and then they will fast. ¹⁶ No man puts a piece of new cloth on an old garment, for the patch will tear away from the garment, and a worse tear will be made. ¹⁷ Neither do people put new wine into old wineskins. If they do, the skins will burst, the wine will be spilled, and the wineskins will be destroyed. Instead, they put new wine into fresh wineskins, and both will be preserved."

¹⁸ While Jesus was saying these things to them, behold, an official came and bowed down to him. He said, "My daughter has just now died, but come and lay your hand on her, and she will live." ¹⁹ Then Jesus got up and followed him, and so did his disciples.

²⁰ Behold, a woman who suffered from a discharge of blood for twelve years came up behind Jesus and touched the edge of his garment. ²¹ For she had said to herself, "If only I touch his clothes, I will be made well."

²² But Jesus turned and saw her, and said, "Daughter, take courage; your faith has made you well." And the woman was healed from that hour. ²³ When Jesus came into the official's house, he saw the flute players and the crowd making a commotion. ²⁴ He said, "Go away, for the girl is not dead, but she is asleep." But they laughed at him in mockery. ²⁵ When the crowd had been put outside, he entered the room and took her by the hand, and the girl got up. ²⁶ The news about this spread into all that region.

²⁷ As Jesus passed by from there, two blind men followed him. They kept shouting and saying, "Have mercy on us, Son of David!"

²⁸ When Jesus had come into the house, the blind men came to him. Jesus said to them, "Do you believe that I can do this?"

They said to him, "Yes, Lord."

²⁹ Then Jesus touched their eyes and said, "Let it be done to you according to your faith," ³⁰ and their eyes were opened. Then Jesus strictly commanded them and said, "See that no one knows about this." ³¹ But the two men went out and spread the news about this throughout that region.

32 As those two men were going away, behold, a mute man possessed by a demon was brought to Jesus.

33 When the demon had been driven out, the mute man spoke. The crowds were astonished and said, "This has never been seen before in Israel!"

34 But the Pharisees were saying, "By the ruler of the demons, he drives out demons."

35 Jesus went about all the cities and the villages. He continued teaching in their synagogues, preaching the gospel of the kingdom and healing all kinds of disease and all kinds of sickness. **36** When he saw the crowds, he had compassion for them, because they were troubled and discouraged. They were like sheep without a shepherd. **37** He said to his disciples, "The harvest is plentiful, but the laborers are few. **38** Therefore urgently pray to the Lord of the harvest, so that he may send out laborers into his harvest."

Chapter 10

¹ Jesus called his twelve disciples together and gave them authority over unclean spirits, to drive them out, and to heal all kinds of disease and all kinds of sickness. ² Now the names of the twelve apostles were these. The first, Simon (whom he also called Peter), and Andrew his brother; James son of Zebedee, and John his brother; ³ Philip, and Bartholomew; Thomas, and Matthew the tax collector; James son of Alphaeus, and Thaddaeus; ⁴ Simon the Zealot, and Judas Iscariot, who would betray him.

⁵ These twelve Jesus sent out. He instructed them and said, "Do not go to any place where Gentiles live, and do not enter any town of the Samaritans. ⁶ Go instead to the lost sheep of the house of Israel; ⁷ and as you go, preach and say, 'The kingdom of heaven is near.' ⁸ Heal the sick, raise the dead, cleanse the lepers, and cast out demons. Freely you have received, freely give. ⁹ Do not carry any gold, silver, or copper in your belts. ¹⁰ Do not take a traveling bag for your journey, or an extra tunic, or sandals, or a staff, for a laborer deserves his food. ¹¹ Whatever city or village you enter, find who is worthy in it, and stay there until you leave. ¹² As you enter into the house, greet it. ¹³ If the house is worthy, let your peace come upon it. But if it is not worthy, let your peace return to you. ¹⁴ As for those who do not receive you or listen to your words, when you depart from that house or city, shake off the dust from your feet. ¹⁵ Truly I say to you, it will be more bearable for the land of Sodom and Gomorrah in the day of judgment than for that city.

¹⁶ "See, I send you out as sheep in the midst of wolves, so be as wise as serpents and innocent as doves. ¹⁷ Watch out for people! They will deliver you up to councils, and they will whip you in their synagogues. ¹⁸ Then you will be brought before governors and kings for my sake, as a testimony to them and to the Gentiles. ¹⁹ When they deliver you up, do not be anxious about how or what you will speak, for what to say will be given to you at that time. ²⁰ For it is not you who will speak, but the Spirit of your Father who will speak in you. ²¹ Brother will deliver up brother to death, and a father his child. Children will rise up against their parents and cause them to be put to death. ²² You will be hated by everyone because of my name. But whoever endures to the end, that person will be saved. ²³ When they persecute you in this city, flee to the next, for truly I say to you, you will not have gone through the cities of Israel before the Son of Man has come.

²⁴ "A disciple is not greater than his teacher, nor a servant above his master. ²⁵ It is enough for the disciple that he should be like his teacher, and the servant like his master. If they have called the master of the house Beelzebul, how much worse would be the names they call the members of his household! ²⁶ Therefore do not fear them, for there is nothing concealed that will not be revealed, and nothing hidden that will not be known. ²⁷ What I tell you in the darkness, say in the daylight, and what you hear softly in your ear, proclaim upon the housetops. ²⁸ Do not be afraid of those who kill the body but are unable to kill the soul. Instead, fear him who is able to destroy both soul and body in hell. ²⁹ Are not two sparrows sold for a small coin? Yet not one of them falls to the ground without your Father's knowledge. ³⁰ But even the hairs of your head are all numbered. ³¹ Do not fear. You are more valuable than many sparrows. ³² Therefore everyone who confesses me before men, I will also confess before my Father who is in heaven. ³³ But he who denies me before men, I will also deny before my Father who is in heaven.

³⁴ "Do not think that I came to bring peace upon the earth. I did not come to bring peace, but a sword. ³⁵ For I came to set

a man against his father,
and a daughter against her mother,
and a daughter-in-law against her mother-in-law.

³⁶ A man's enemies will be those of his own household. ³⁷ He who loves father or mother more than me is not worthy of me; he who loves son or daughter more than me is not worthy of me. ³⁸ He who does not pick up his cross and follow after me is not worthy of me. ³⁹ He who finds his life will lose it. But he who loses his life for my sake will find it.

40 "He who welcomes you welcomes me, and he who welcomes me also welcomes him who sent me. **41**
He who welcomes a prophet in the name of a prophet will receive a prophet's reward, and he who
welcomes a righteous man in the name of a righteous man will receive a righteous man's reward. **42**
Whoever gives to one of these little ones even a cup of cold water to drink in the name of a disciple, truly
I say to you, he will in no way lose his reward."

Chapter 11

¹ It came about that when Jesus had finished instructing his twelve disciples, he departed from there to teach and preach in their cities. ² Now when John heard in the prison about the deeds of the Christ, he sent a message by his disciples ³ and said to him, "Are you the one who is coming, or should we look for another?"

⁴ Jesus answered and said to them, "Go and report to John what you see and hear. ⁵ The blind are receiving sight, the lame are walking, lepers are being cleansed, the deaf are hearing again, the dead are being raised back to life, and the gospel is being preached to the poor. ⁶ Blessed is anyone who does not stumble because of me."

⁷ As these men went on their way, Jesus began to say to the crowds about John, "What did you go out in the desert to see—a reed being shaken by the wind? ⁸ But what did you go out to see—a man dressed in soft clothing? Really, those who wear soft clothing live in kings' houses. ⁹ But what did you go out to see—a prophet? Yes, I say to you, and much more than a prophet. ¹⁰ This is he of whom it was written,

'See, I am sending my messenger before your face,
who will prepare your way before you.'

¹¹ Truly I say to you that among those born of women, there has not arisen anyone greater than John the Baptist. Yet the least important person in the kingdom of heaven is greater than he is. ¹² From the days of John the Baptist until now, the kingdom of heaven suffers violence, and men of violence take it by force.

¹³ For all the prophets and the law have been prophesying until John; ¹⁴ and if you are willing to accept it, he is Elijah who was to come. ¹⁵ He who has ears to hear, let him hear. ¹⁶ To what should I compare this generation? It is like children sitting in the marketplaces calling out to the others, ¹⁷ saying:

'We played a flute for you,
and you did not dance.
We mourned,
and you did not weep.'

¹⁸ For John came not eating bread or drinking wine, and they say, 'He has a demon.' ¹⁹ The Son of Man came eating and drinking and they say, 'Look, he is a gluttonous man and a drunkard, a friend of tax collectors and sinners!' But wisdom is justified by her deeds."

²⁰ Then Jesus began to denounce the cities in which most of his miracles were done, because they had not repented. ²¹ "Woe to you, Chorazin! Woe to you, Bethsaida! If the miracles had been done in Tyre and Sidon which were done in you, they would have repented long ago in sackcloth and ashes. ²² But, I tell you it will be more tolerable for Tyre and Sidon at the day of judgment than for you. ²³ You, Capernaum, do you think you will be exalted to heaven? No, you will be brought down to Hades. For if in Sodom there had been done the miracles that were done in you, it would still have remained until today. ²⁴ But I say to you that it will be easier for the land of Sodom in the day of judgment than for you."

²⁵ At that time Jesus said, "I praise you, Father, Lord of heaven and earth, because you concealed these things from the wise and understanding, and revealed them to little children. ²⁶ Yes, Father, for this was pleasing in your sight. ²⁷ All things have been entrusted to me from my Father; and no one knows the Son except the Father, and no one knows the Father except the Son and anyone to whom the Son chooses to reveal him. ²⁸ Come to me, all you who labor and are heavy burdened, and I will give you rest. ²⁹ Take my yoke on you and learn from me, for I am meek and lowly in heart, and you will find rest for your souls. ³⁰ For my yoke is easy and my burden is light."

Chapter 12

¹ At that time Jesus went on the Sabbath day through the grainfields. His disciples were hungry and began to pluck heads of grain and eat them. ² But when the Pharisees saw that, they said to Jesus, "See, your disciples do what is unlawful to do on the Sabbath."

³ But Jesus said to them, "Have you never read what David did when he was hungry, and the men who were with him? ⁴ He went into the house of God and ate the bread of the presence, which was unlawful for him to eat and unlawful for those who were with him, but lawful only for the priests. ⁵ Have you not read in the law that on the Sabbath the priests in the temple profane the Sabbath but are guiltless? ⁶ But I say to you that one greater than the temple is here. ⁷ If you had known what this meant, 'I desire mercy and not sacrifice,' you would not have condemned the guiltless. ⁸ For the Son of Man is Lord of the Sabbath."

⁹ Then Jesus left from there and went into their synagogue. ¹⁰ Behold, there was a man who had a withered hand. The Pharisees asked Jesus, saying, "Is it lawful to heal on the Sabbath?" so that they might accuse him of sinning.

¹¹ Jesus said to them, "What man would there be among you, who, if he had just one sheep, and if this sheep fell into a pit on the Sabbath, would not take hold of it and raise it out? ¹² How much more valuable, then, is a man than a sheep! Therefore it is lawful to do good on the Sabbath." ¹³ Then Jesus said to the man, "Stretch out your hand." He stretched it out, and it was restored to health, just like the other hand. ¹⁴ But the Pharisees went out and plotted against him. They were seeking how they might destroy him.

¹⁵ Jesus, knowing this, withdrew from there. Many people followed him, and he healed them all. ¹⁶ He commanded them not to make him known to others, ¹⁷ that it might be fulfilled, what had been said through Isaiah the prophet, saying,

¹⁸ "See, my servant whom I have chosen;
my beloved one, in whom my soul is well pleased.
I will put my Spirit upon him,
and he will proclaim justice to the Gentiles.

¹⁹ He will not strive nor cry aloud;
neither will anyone hear his voice in the streets.

²⁰ He will not break any bruised reed;
he will not quench any smoking flax,
until he leads justice to victory,

²¹ and in his name the Gentiles will have hope."

²² Then someone blind and mute, possessed by a demon, was brought to Jesus. He healed him, with the result that the mute man spoke and saw. ²³ All the crowds were amazed and said, "Can this man be the Son of David?"

²⁴ But when the Pharisees heard of this miracle, they said, "This man does not cast out demons except by Beelzebul, the prince of the demons."

²⁵ But Jesus knew their thoughts and said to them, "Every kingdom divided against itself is made desolate, and every city or house divided against itself will not stand. ²⁶ If Satan drives out Satan, he is divided against himself. How then will his kingdom stand? ²⁷ And if I drive out demons by Beelzebul, by whom do your sons drive them out? For this reason they will be your judges. ²⁸ But if I drive out demons by the Spirit of God, then the kingdom of God has come upon you. ²⁹ How can anyone enter the house of the strong man and take away his belongings without tying up the strong man first? Then he will steal his belongings from his house. ³⁰ The one who is not with me is against me, and the one who does not gather with me scatters. ³¹ Therefore I say to you, every sin and blasphemy will be forgiven men, but the blasphemy against the Spirit will not be forgiven. ³² Whoever speaks any word against the Son of Man, that will be forgiven him. But whoever speaks against the Holy Spirit, that will not be forgiven him,

neither in this world, nor in that which is to come. ³³ Make a tree good and its fruit good, or make the tree bad and its fruit bad, for a tree is recognized by its fruit. ³⁴ You offspring of vipers, since you are evil, how can you say good things? For out of the abundance of the heart his mouth speaks. ³⁵ The good man from the good treasure of his heart produces what is good, and the evil man from the evil treasure of his heart produces what is evil. ³⁶ I say to you that in the day of judgment people will give an account for every idle word they will have said. ³⁷ For by your words you will be justified, and by your words you will be condemned."

³⁸ Then certain scribes and Pharisees answered Jesus and said, "Teacher, we wish to see a sign from you."

³⁹ But Jesus answered and said to them, "An evil and adulterous generation seeks for a sign. But no sign will be given to it except the sign of Jonah the prophet. ⁴⁰ For as Jonah was three days and three nights in the stomach of the big fish, so will the Son of Man be three days and three nights in the heart of the earth. ⁴¹ The men of Nineveh will stand up at the judgment with this generation of people and will condemn it. For they repented at the preaching of Jonah, and see, someone greater than Jonah is here. ⁴² The Queen of the South will rise up at the judgment with the men of this generation and condemn them. She came from the ends of the earth to hear the wisdom of Solomon, and see, someone greater than Solomon is here. ⁴³ When an unclean spirit has gone away from a man, it passes through waterless places and looks for rest, but does not find it. ⁴⁴ Then it says, 'I will return to my house from which I came.' Having returned, it finds the house empty—it had been swept clean and put in order. ⁴⁵ Then it goes and takes along with it seven other spirits more evil than itself, and they all come in to live there. Then the final condition of that man becomes worse than the first. It will be just like that with this evil generation."

⁴⁶ While Jesus was still speaking to the crowds, behold, his mother and his brothers stood outside, seeking to speak to him. ⁴⁷ Someone said to him, "Look, your mother and your brothers stand outside, seeking to speak to you."

⁴⁸ But Jesus answered and said to him who told him, "Who is my mother and who are my brothers?" ⁴⁹ Then he stretched out his hand toward his disciples and said, "See, here are my mother and my brothers!" ⁵⁰ For whoever does the will of my Father who is in heaven, that person is my brother, and sister, and mother."

Chapter 13

¹ On that day Jesus went out of the house and sat beside the sea. ² A very large crowd gathered around him, so he got into a boat and sat in it while the whole crowd stood on the beach. ³ Then Jesus said many things to them in parables. He said, "Behold, a farmer went out to sow seed. ⁴ As he sowed, some seeds fell beside the road, and the birds came and devoured them. ⁵ Other seeds fell on rocky ground, where they did not have much soil. Immediately they sprang up because the soil had no depth. ⁶ But when the sun had risen, they were scorched because they had no root, and they withered away. ⁷ Other seeds fell among the thorn plants. The thorn plants grew up and choked them. ⁸ Other seeds fell on good soil and produced a crop, some one hundred times as much, some sixty, and some thirty. ⁹ He who has ears, let him hear."

¹⁰ The disciples came and said to Jesus, "Why do you talk to the crowd in parables?"

¹¹ Jesus answered and said to them, "You have been given the privilege of understanding mysteries of the kingdom of heaven, but to them it is not given. ¹² For whoever has will be given more, and he will have an abundance. But whoever does not have, even what he has will be taken away from him. ¹³ This is why I talk to them in parables:

Though they are seeing,
they do not see;
and though they are hearing,
they do not hear, or understand.

¹⁴ To them the prophecy of Isaiah is fulfilled, that which says,

'Listening, you will hear, but you will never understand;
seeing, you will see, but you will never know.

¹⁵ For the heart of this people has become dull,
and with their ears they hardly hear,
and they have shut their eyes.

Otherwise they might see with their eyes,
and hear with their ears,
and understand with their heart and turn again,

and I would heal them.'" ¹⁶ But blessed are your eyes, for they see; and your ears, for they hear. ¹⁷ Truly I say to you that many prophets and righteous men desired to see the things that you see and did not see them. They desired to hear the things that you hear and did not hear them. ¹⁸ Listen then to the parable of the farmer who sowed his seed. ¹⁹ When anyone hears the word of the kingdom but does not understand it, the evil one comes and snatches away what has been sown in his heart. This is the seed that was sown beside the road. ²⁰ What was sown on rocky ground is the person who hears the word and immediately receives it with joy, ²¹ yet he has no root in himself and he endures for a while. When tribulation or persecution arises because of the word, he quickly falls away. ²² What was sown among the thorn plants, this is the person who hears the word, but the cares of the world and the deceitfulness of riches choke the word, and he becomes unfruitful. ²³ The seed that was sown on the good soil, this is the person who hears the word and understands it. He bears fruit and produces a crop, yielding in one case a hundred, in another sixty, and in another thirty times as much as was planted."

²⁴ Jesus presented another parable to them. He said, "The kingdom of heaven is like a man who sowed good seed in his field. ²⁵ But while people slept, his enemy came and also sowed weeds among the wheat and then went away. ²⁶ When the blades sprouted and then produced their crop, then the weeds appeared also. ²⁷ The servants of the landowner came and said to him, 'Sir, did you not sow good seed in your field? How does it now have weeds?'

²⁸ "He said to them, 'An enemy has done this.'

"The servants said to him, 'So do you want us to go and pull them out?'

29 "The landowner said, 'No. Because while you are pulling out the weeds, you might uproot the wheat with them. **30** Let both grow together until the harvest. At the time of the harvest I will say to the reapers, "First pull out the weeds and tie them in bundles to burn them, but gather the wheat into my barn.'"

31 Then Jesus presented another parable to them. He said, "The kingdom of heaven is like a mustard seed which a man took and sowed in his field. **32** This seed is indeed the smallest of all seeds. But when it has grown, it is greater than the garden plants. It becomes a tree, so that the birds of the sky come and nest in its branches." **33** Jesus then told them another parable. "The kingdom of heaven is like yeast that a woman took and mixed with three measures of flour until all the dough had risen."

34 All these things Jesus said to the crowds in parables; and he said nothing to them without a parable. **35** This was in order that what had been said through the prophet might be fulfilled, when he said,

"I will open my mouth in parables.

I will say things that were hidden from the foundation of the world."

36 Then Jesus left the crowds and went into the house. His disciples came to him and said, "Explain to us the parable of the weeds of the field."

37 Jesus answered and said, "He who sows the good seed is the Son of Man. **38** The field is the world; and the good seed, these are the sons of the kingdom. The weeds are the sons of the evil one, **39** and the enemy who sowed them is the devil. The harvest is the end of the age, and the reapers are angels. **40** Therefore, as the weeds are gathered up and consumed by fire, so will it be at the end of the age. **41** The Son of Man will send out his angels, and they will gather out of his kingdom all stumbling blocks and those who commit lawlessness. **42** They will throw them into the furnace of fire, where there will be weeping and grinding of teeth. **43** Then will the righteous people shine like the sun in the kingdom of their Father. He who has ears, let him hear."

44 "The kingdom of heaven is like a treasure hidden in a field. A man found it and hid it. In his joy he goes, sells everything he possesses, and buys that field. **45** Again, the kingdom of heaven is like a man who is a merchant looking for valuable pearls. **46** When he found one very valuable pearl, he went and sold everything that he possessed and bought it."

47 "Again, the kingdom of heaven is like a net that was cast into the sea, and that gathered all kinds of fish. **48** When it was filled, the fishermen drew it up on the beach. Then they sat down and gathered the good ones into containers, but the bad ones they threw away. **49** It will be this way at the end of the age. The angels will come and separate the wicked from among the righteous. **50** They will throw them into the furnace of fire, where there will be weeping and grinding of teeth."

51 "Have you understood all these things?"

The disciples said to him, "Yes."

52 Then Jesus said to them, "Therefore every scribe who has become a disciple to the kingdom of heaven is like a man who is the owner of a house, who draws out old and new things from his treasure." **53** Then it came about that when Jesus had finished these parables, he departed from that place.

54 Then Jesus entered his own region and taught the people in their synagogue. The result was that they were astonished and said, "Where does this man get his wisdom and these miraculous powers from? **55** Is not this man the carpenter's son? Is not his mother called Mary? Are not his brothers James, Joseph, Simon, and Judas? **56** Are not all his sisters with us? Where did he get all these things?" **57** They were offended by him.

But Jesus said to them, "A prophet is not without honor except in his own country and in his own family."

58 He did not do many miracles there because of their unbelief.

Chapter 14

¹ About that time, Herod the tetrarch heard the news about Jesus. ² He said to his servants, "This is John the Baptist; he has risen from the dead. Therefore these powers are at work in him."

³ For Herod had arrested John, bound him, and put him in prison because of Herodias, his brother Philip's wife. ⁴ For John had said to him, "It is not lawful for you to have her as your wife." ⁵ Herod would have killed him, but he feared the people, because they regarded him as a prophet.

⁶ But when Herod's birthday came, the daughter of Herodias danced in the midst and pleased Herod. ⁷ In response, he promised with an oath to give her whatever she should ask. ⁸ After being instructed by her mother, she said, "Give me here, on a platter, the head of John the Baptist." ⁹ The king was grieved by her request, but because of his oath and because of all those at dinner with him, he ordered that it should be done. ¹⁰ He sent and beheaded John in the prison. ¹¹ Then his head was brought on a platter and given to the girl and she took it to her mother. ¹² Then his disciples came, took up the corpse, and buried it. After this, they went and told Jesus.

¹³ Now when Jesus heard this, he withdrew from there in a boat to a deserted place. When the crowds heard of it, they followed him on foot from the cities. ¹⁴ Then Jesus came before them and saw the large crowd. He had compassion on them and healed their sick. ¹⁵ When the evening had come, the disciples came to him and said, "This is a deserted place, and the hour has already passed. Dismiss the crowds, so that they can go into the villages and buy food for themselves."

¹⁶ But Jesus said to them, "They have no need to go away. You give them something to eat."

¹⁷ They said to him, "We have here only five loaves of bread and two fish."

¹⁸ Jesus said, "Bring them to me." ¹⁹ Then Jesus ordered the crowd to sit down on the grass. He took the five loaves and the two fish. Looking up to heaven, he blessed and broke the loaves and gave them to the disciples, and the disciples gave them to the crowd. ²⁰ They all ate and were filled. Then they took up what remained of the broken pieces of food—twelve baskets full. ²¹ Those who ate were about five thousand men, besides women and children.

²² Immediately he made the disciples get into the boat and go before him to the other side, while he sent away the crowds. ²³ After he had sent away the crowds, he went up on the mountain by himself to pray. When evening came, he was there alone. ²⁴ But the boat was now a long way from land, being tossed about by the waves, for the wind was blowing against them. ²⁵ In the fourth watch of the night Jesus approached them, walking on the sea. ²⁶ When the disciples saw him walking on the sea, they were troubled and said, "It is a ghost," and they cried out in fear.

²⁷ But Jesus spoke to them right away and said, "Be brave! It is I! Do not be afraid."

²⁸ Peter answered him and said, "Lord, if it is you, command me to come to you on the water."

²⁹ Jesus said, "Come."

So Peter got out from the boat and walked on the water to go to Jesus. ³⁰ But when Peter saw the strong wind, he became afraid. As he began to sink, he cried out and said, "Lord, save me!"

³¹ Jesus immediately stretched out his hand, took hold of Peter, and said to him, "You of little faith, why did you doubt?"

³² Then when Jesus and Peter went into the boat, the wind ceased blowing. ³³ Then the disciples in the boat worshiped Jesus and said, "Truly you are the Son of God."

³⁴ When they had crossed over, they came to land at Gennesaret. ³⁵ When the men in that place recognized Jesus, they sent messages everywhere into the surrounding area, and they brought to him everyone who was sick. ³⁶ They begged him that they might just touch the edge of his garment, and as many as touched it were healed.

Chapter 15

¹ Then some Pharisees and scribes came to Jesus from Jerusalem. They said, ² "Why do your disciples violate the traditions of the elders? For they do not wash their hands when they eat bread."

³ He answered and said to them, "Then why do you violate the commandment of God for the sake of your traditions? ⁴ For God said, 'Honor your father and your mother,' and 'He who speaks evil of his father or mother will surely die.' ⁵ But you say, 'Whoever says to his father or mother, "Whatever help you would have received from me is now a gift given to God," ⁶ that person does not need to honor his father.' In this way you have made void the word of God ^[1] for the sake of your traditions. ⁷ You hypocrites! Well did Isaiah prophesy about you when he said,

⁸ 'This people honors me with their lips,
but their heart is far from me.

⁹ They worship me in vain
because they teach as their doctrines the commandments of people.'"

¹⁰ Then he called the crowd to himself and said to them, "Listen and understand— ¹¹ Nothing that enters into the mouth defiles a person. Instead, what comes out of the mouth, this is what defiles a person."

¹² Then the disciples came and said to Jesus, "Do you know that the Pharisees were offended when they heard this statement?"

¹³ Jesus answered and said, "Every plant that my heavenly Father has not planted will be rooted up. ¹⁴ Let them alone, they are blind guides. If a blind person guides another blind person, both will fall into a pit."

¹⁵ Peter responded and said to Jesus, "Explain this parable to us."

¹⁶ Jesus said, "Are you also still without understanding? ¹⁷ Do you not understand that whatever goes into the mouth passes into the stomach and then goes out into the latrine? ¹⁸ But the things that come out of the mouth come from the heart. They are the things that defile a person. ¹⁹ For from the heart proceed evil thoughts, murder, adultery, sexual immorality, theft, false witness, and slander. ²⁰ These are the things that defile a person. But to eat with unwashed hands does not defile a person."

²¹ Then Jesus went away from there and withdrew toward the regions of the cities of Tyre and Sidon. ²² Behold, a Canaanite woman came out from that region. She shouted out and said, "Have mercy on me, Lord, Son of David! My daughter is severely demon-possessed."

²³ But Jesus answered her not a word. His disciples came and begged him, saying, "Send her away, for she is shouting after us."

²⁴ But Jesus answered and said, "I was not sent to anyone except to the lost sheep of the house of Israel."

²⁵ But she came and bowed down before him, saying, "Lord, help me."

²⁶ He answered and said, "It is not proper to take the children's bread and throw it to the little dogs."

²⁷ She said, "Yes, Lord, but even the little dogs eat some of the crumbs that fall from their masters' tables."

²⁸ Then Jesus answered and said to her, "Woman, great is your faith; let it be done for you just as you wish." Her daughter was healed from that hour.

²⁹ Jesus left that place and went near to the Sea of Galilee. Then he went up a hill and sat there. ³⁰ Large crowds came to him. They brought with them lame, blind, mute, and crippled people, and many others who were sick. They presented them at Jesus' feet, and he healed them. ³¹ So the crowd marveled when they saw the mute persons speak, the crippled made well, the lame walking, and the blind seeing. They glorified the God of Israel.

32 Jesus called his disciples to him and said, "I have compassion on the crowd because they have stayed with me for three days already and have nothing to eat. I do not want to send them away without eating, or they may faint on the way."

33 The disciples said to him, "Where can we get enough loaves of bread in such a deserted place to satisfy so large a crowd?"

34 Jesus said to them, "How many loaves do you have?"

They said, "Seven, and a few small fish." **35** Then Jesus commanded the crowd to sit down on the ground.

36 He took the seven loaves and the fish, and after giving thanks, he broke the loaves and gave them to the disciples. The disciples gave them to the crowd. **37** The people all ate and were satisfied. Then they gathered up seven baskets full of the broken pieces that were left over. **38** Those who ate were four thousand men, besides women and children. **39** Then Jesus sent the crowds away and got into the boat and went into the region of Magadan.

Footnotes

15:6 ^[1]The best ancient copies have

Chapter 16

- ¹ The Pharisees and Sadducees came and tested him by asking him to show them a sign from the sky. ² But he answered and said to them, "When it is evening, you say, 'It will be fair weather, for the sky is red.' ³ When it is morning, you say, 'It will be foul weather, for the sky is red and overcast.' You know how to interpret the appearance of the sky, but you cannot interpret the signs of the times. ⁴ An evil and adulterous generation seeks for a sign, but no sign will be given to it except the sign of Jonah." Then Jesus left them and went away.
- ⁵ When the disciples reached the other side, they had forgotten to take bread. ⁶ Jesus said to them, "Watch out and beware of the yeast of the Pharisees and Sadducees."
- ⁷ The disciples reasoned among themselves and said, "It is because we took no bread."
- ⁸ Jesus was aware of this and said, "You of little faith, why do you reason among yourselves and say that it is because you have taken no bread? ⁹ Do you not understand? Do you not remember the five loaves for the five thousand, and how many baskets you gathered up? ¹⁰ Or the seven loaves for the four thousand, and how many baskets you took up? ¹¹ How is it that you do not understand that I was not speaking to you about bread? Watch out and beware of the yeast of the Pharisees and Sadducees." ¹² Then they understood that he was not telling them to beware of yeast in bread, but to beware of the teaching of the Pharisees and Sadducees.
- ¹³ Now when Jesus came to the regions near Caesarea Philippi, he asked his disciples, saying, "Who do people say that the Son of Man is?"
- ¹⁴ They said, "Some say John the Baptist; some, Elijah; and others, Jeremiah, or one of the prophets."
- ¹⁵ He said to them, "But who do you say that I am?"
- ¹⁶ Answering, Simon Peter said, "You are the Christ, the Son of the living God."
- ¹⁷ Jesus answered and said to him, "Blessed are you, Simon son of Jonah, for flesh and blood have not revealed this to you, but my Father who is in heaven. ¹⁸ I also say to you that you are Peter, and upon this rock I will build my church. The gates of Hades will not prevail against it. ¹⁹ I will give to you the keys of the kingdom of heaven. Whatever you bind on earth will be bound in heaven, and whatever you loose on earth will be loosed in heaven." ²⁰ Then Jesus commanded the disciples not to tell anyone that he was the Christ.
- ²¹ From that time Jesus started to tell his disciples that he must go to Jerusalem, suffer many things at the hand of the elders and chief priests and scribes, be killed, and be raised back to life on the third day.
- ²² Then Peter took him aside and rebuked him, saying, "May this be far from you, Lord! May this never happen to you!"
- ²³ But Jesus turned and said to Peter, "Get behind me, Satan! You are a stumbling block to me, for you do not think about the things of God, but about the things of people." ²⁴ Then Jesus said to his disciples, "If anyone wants to follow me, he must deny himself, take up his cross, and follow me. ²⁵ For whoever wants to save his life will lose it, and whoever loses his life for my sake will find it. ²⁶ For what does it profit a person if he gains the whole world but forfeits his life? What can a person give in exchange for his life? ²⁷ For the Son of Man will come in the glory of his Father with his angels. Then he will reward every person according to his deeds. ²⁸ Truly I say to you, there are some of you standing here who will not taste death until they see the Son of Man coming in his kingdom."
-

Chapter 17

¹ Six days later Jesus took with him Peter, James, and John his brother, and brought them up a high mountain by themselves. ² He was transfigured before them. His face shone like the sun, and his garments became as brilliant as the light. ³ Behold, there appeared to them Moses and Elijah talking with him. ⁴ Peter answered and said to Jesus, "Lord, it is good for us to be here. If you desire, I will make here three shelters—one for you, and one for Moses, and one for Elijah."

⁵ While he was still speaking, behold, a bright cloud overshadowed them, and behold, there was a voice out of the cloud, saying, "This is my beloved Son, in whom I am well pleased. Listen to him."

⁶ When the disciples heard it, they fell facedown and were very afraid. ⁷ Then Jesus came and touched them and said, "Get up and do not be afraid." ⁸ Then they looked up but saw no one except Jesus only.

⁹ As they were coming down the mountain, Jesus commanded them, saying, "Report this vision to no one until the Son of Man has risen from the dead."

¹⁰ His disciples asked him, saying, "Why then do the scribes say that Elijah must come first?"

¹¹ Jesus answered and said, "Elijah will indeed come and restore all things. ¹² But I tell you, Elijah has already come, but they did not recognize him. Instead, they did whatever they wanted to him. In the same way, the Son of Man will also suffer at their hands." ¹³ Then the disciples understood that he was speaking to them about John the Baptist.

¹⁴ When they had come to the crowd, a man came to him, knelt before him, and said, ¹⁵ "Lord, have mercy on my son, for he is epileptic and suffers severely. For he often falls into the fire or the water. ¹⁶ I brought him to your disciples, but they could not cure him."

¹⁷ Jesus answered and said, "Unbelieving and perverse generation, how long will I have to stay with you? How long must I bear with you? Bring him here to me." ¹⁸ Jesus rebuked the demon, and it came out of him, and the boy was healed from that hour.

¹⁹ Then the disciples came to Jesus privately and said, "Why could we not cast it out?"

²⁰ Jesus said to them, "Because of your small faith. For I truly say to you, if you have faith even as small as a grain of mustard seed, you can say to this mountain, 'Move from here to there,' and it will move, and nothing will be impossible for you." ²¹^[1]

²² While they stayed in Galilee, Jesus said to his disciples, "The Son of Man will be given over into the hands of people, ²³ and they will kill him, and the third day he will be raised up." The disciples were deeply grieved.

²⁴ When they had come to Capernaum, the men who collected the two-drachma tax came to Peter and said, "Does not your teacher pay the two-drachma tax?"

²⁵ He said, "Yes."

When Peter came into the house, Jesus spoke to him first and said, "What do you think, Simon? From whom do the kings of the earth collect tolls or taxes? From their sons or from others?"

²⁶ "From others," Peter answered.

"Then the sons are free," Jesus said. ²⁷ But so that we do not cause the tax collectors to stumble, go to the sea, throw in a hook, and draw in the fish that comes up first. When you have opened its mouth, you will find a shekel. Take it and give it to the tax collectors for me and you."

Footnotes

17:21 [\[1\]](#) The best ancient copies do not have v. 21,

Chapter 18

¹ At that time the disciples came to Jesus and said, "Who is greatest in the kingdom of heaven?"

² Jesus called to himself a little child, set him among them, ³ and said, "Truly I say to you, unless you turn and become like little children, you will in no way enter the kingdom of heaven. ⁴ Therefore, whoever humbles himself like this little child is the greatest in the kingdom of heaven. ⁵ Whoever welcomes a little child like this in my name receives me. ⁶ But whoever causes one of these little ones who believes in me to stumble, it would be better for him that a large millstone should be hung about his neck, and that he should be sunk into the depths of the sea.

⁷ "Woe to the world because of stumbling blocks! For it is necessary that those stumbling blocks come, but woe to the person through whom those stumbling blocks come! ⁸ If your hand or your foot causes you to stumble, cut it off and throw it away from you. It is better for you to enter into life maimed or lame than to be thrown into the eternal fire having two hands or two feet. ⁹ If your eye causes you to stumble, pluck it out and throw it away from you. It is better for you to enter into life with one eye than to be thrown into the fiery hell having both eyes. ¹⁰ See that you do not despise any of these little ones. For I say to you that in heaven their angels always look on the face of my Father who is in heaven. ¹¹¹² What do you think? If anyone has a hundred sheep, and one of them goes astray, does he not leave the ninety-nine on the hillside and go off seeking the one that went astray? ¹³ If he finds it, truly I say to you, he rejoices over it more than over the ninety-nine that did not go astray. ¹⁴ In the same way, it is not the will of your Father in heaven that one of these little ones should perish.

¹⁵ "If your brother sins against you, go and rebuke him, between you and him alone. If he listens to you, you will have gained your brother. ¹⁶ But if he does not listen to you, take one or two others along with you so that by the mouth of two or three witnesses every word might be confirmed. ¹⁷ And if he refuses to listen to them, tell the matter to the church. If he also refuses to listen to the church, let him be to you as a pagan and a tax collector. ¹⁸ I tell you truly, whatever things you bind on earth will be bound in heaven, and whatever you loose on earth will be loosed in heaven. ¹⁹ Again I tell you truly, if two of you agree on earth about anything they ask, it will be done for them by my Father who is in heaven. ²⁰ For where two or three are gathered together in my name, there I am in their midst."

²¹ Then Peter came and said to Jesus, "Lord, how often will my brother sin against me and I forgive him? Until seven times?"

²² Jesus said to him, "I do not tell you seven times, but until seventy times seven. ²³ Therefore the kingdom of heaven is similar to a certain king who wanted to settle accounts with his servants. ²⁴ As he began the settling, one servant was brought to him who owed him ten thousand talents. ²⁵ But since he did not have the means to repay, his master commanded him to be sold, together with his wife and children and everything that he had, and payment to be made. ²⁶ So the servant fell down, bowed down before him, and said, 'Master, have patience with me, and I will pay you everything.' ²⁷ So the master of that servant, since he was moved with compassion, released him and forgave him the debt. ²⁸ But that servant went out and found one of his fellow servants, who owed him one hundred denarii. He took hold of him, began to choke him, and said, 'Pay me what you owe.'

²⁹ "But his fellow servant fell down and pleaded with him, saying, 'Have patience with me, and I will repay you.' ³⁰ But the first servant refused. Instead, he went and threw him into prison until he should pay him what he owed. ³¹ When his fellow servants saw what had happened, they were deeply grieved. They came and told their master everything that had happened.

³² "Then that servant's master called him and said to him, 'You wicked servant, I forgave you all that debt because you pleaded with me. ³³ Should you not have had mercy on your fellow servant, even as I had mercy on you?' ³⁴ His master was angry and handed him over to the torturers until he would pay all that was owed. ³⁵ So also my heavenly Father will do to you if you do not forgive your brother from your heart."

Footnotes

18:11 ^[1]The best ancient Greek copies do not have the sentence that some translations include,

---

Chapter 19

¹ It came about that when Jesus had finished these words, he departed from Galilee and came to the region of Judea that is beyond the Jordan River. ² Great crowds followed him, and he healed them there.

³ Pharisees came to him, testing him, saying to him, "Is it lawful for a man to divorce his wife for any cause?"

⁴ Jesus answered and said, "Have you not read that he who made them from the beginning made them male and female? ⁵ He who made them also said, 'For this reason a man will leave his father and mother and join to his wife, and the two will become one flesh.' ⁶ So they are no longer two, but one flesh. Therefore what God has joined together, let no one tear apart."

⁷ They said to him, "Why then did Moses command us to give a certificate of divorce and then to send her away?"

⁸ He said to them, "For your hardness of heart, Moses allowed you to divorce your wives, but from the beginning it was not that way. ⁹ I say to you, whoever divorces his wife, except for sexual immorality, and marries another, commits adultery." ^[1]

¹⁰ The disciples said to Jesus, "If that is the case of a man with his wife, it is not good to marry."

¹¹ But Jesus said to them, "Not everyone can accept this saying, but only those to whom it is given. ¹² For there are eunuchs who were born that way from their mother's womb, and there are eunuchs who were made eunuchs by men, and there are eunuchs who made themselves eunuchs for the sake of the kingdom of heaven. He who is able to accept this teaching, let him accept it."

¹³ Then some little children were brought to him so that he would lay his hands on them and pray, but the disciples rebuked them. ¹⁴ But Jesus said, "Permit the little children, and do not forbid them to come to me, for the kingdom of heaven belongs to such ones." ¹⁵ He placed his hands on the children, and then he went away from there.

¹⁶ Behold, a man came to Jesus and said, "Teacher, what good thing must I do that I may have eternal life?"

¹⁷ Jesus said to him, "Why do you ask me about what is good? Only one is good, but if you want to enter into life, keep the commandments."

¹⁸ The man said to him, "Which commandments?"

Jesus said, "Do not murder, do not commit adultery, do not steal, do not bear false witness, ¹⁹ honor your father and your mother, and love your neighbor as yourself."

²⁰ The young man said to him, "All these things I have obeyed. What do I still need?"

²¹ Jesus said to him, "If you wish to be perfect, go, sell your possessions, and give to the poor, and you will have treasure in heaven; and come, follow me." ²² But when the young man heard what Jesus said, he went away sorrowful, for he had many possessions.

²³ Jesus said to his disciples, "Truly I say to you, it is hard for a rich man to enter the kingdom of heaven.

²⁴ Again I say to you, it is easier for a camel to go through the eye of a needle than for a rich man to enter into the kingdom of God."

²⁵ When the disciples heard it, they were very astonished and said, "Who then can be saved?"

²⁶ Jesus looked at them and said, "With people this is impossible, but with God all things are possible."

²⁷ Then Peter answered and said to him, "See, we have left everything and followed you. What then will we have?"

28 Jesus said to them, "Truly I say to you, in the new age when the Son of Man sits on his glorious throne, you who have followed me will also sit upon twelve thrones, judging the twelve tribes of Israel. **29** Every one who has left houses, brothers, sisters, father, mother, children, or land for my name's sake will receive one hundred times as much and will inherit eternal life. **30** But many who are first will be last, and the last will be first.

Footnotes

19:9 ^[1]The best ancient copies do not have

Chapter 20

¹ "For the kingdom of heaven is like a landowner who went out early in the morning to hire laborers for his vineyard. ² After he had agreed with the laborers for one denarius a day, he sent them into his vineyard. ³ He went out again about the third hour and saw other laborers standing idle in the marketplace. ⁴ To them he said, 'You also, go into the vineyard, and I will give you what is right.' So they went to work. ⁵ Again he went out about the sixth hour and again the ninth hour, and did the same. ⁶ Once more about the eleventh hour he went out and found others standing idle. He said to them, 'Why do you stand here idle all the day long?'

⁷ "They said to him, 'Because no one has hired us.'

'He said to them, 'You also go into the vineyard.' ⁸ When evening came, the owner of the vineyard said to his manager, 'Call the laborers and pay them their wages, beginning from the last to the first.'

⁹ "When the laborers who had been hired at the eleventh hour came, each of them received a denarius. ¹⁰ When the first laborers came, they thought that they would receive more, but they also received one denarius each. ¹¹ When they received their wages, they complained about the landowner. ¹² They said, 'These last laborers have spent only one hour in work, but you have made them equal to us, we who have borne the burden of the day and the scorching heat.'

¹³ "But the owner answered and said to one of them, 'Friend, I do you no wrong. Did you not agree with me for one denarius? ¹⁴ Take what belongs to you and go your way. I choose to give to these last hired laborers just the same as to you. ¹⁵ Is it not lawful for me to do as I want with what belongs to me? Or are you envious because I am good?' ¹⁶ So the last will be first, and the first last." ^[1]

¹⁷ As Jesus was going up to Jerusalem, he took the twelve disciples aside, and on the way he said to them, ¹⁸ "See, we are going up to Jerusalem, and the Son of Man will be given over to the chief priests and scribes. They will condemn him to death ¹⁹ and will deliver him to the Gentiles for them to mock, to flog, and to crucify him. But on the third day he will be raised up."

²⁰ Then the mother of the sons of Zebedee came to Jesus with her sons. She bowed down before him and asked for something from him.

²¹ Jesus said to her, "What do you wish?"

She said to him, "Command that these my two sons may sit, one at your right hand and one at your left hand, in your kingdom."

²² But Jesus answered and said, "You do not know what you are asking. Are you able to drink the cup that I am about to drink?"

They said to him, "We are able."

²³ He said to them, "My cup you will indeed drink. But to sit at my right hand and at my left hand is not mine to give, but it is for those for whom it has been prepared by my Father." ²⁴ When the other ten disciples heard this, they were very angry with the two brothers. ²⁵ But Jesus called them to himself and said, "You know that the rulers of the Gentiles dominate them, and their important men exercise authority over them. ²⁶ But it must not be this way among you. Instead, whoever wishes to become great among you must be your servant, ²⁷ and whoever wishes to be first among you must be your servant, ²⁸ just as the Son of Man did not come to be served, but to serve, and to give his life as a ransom for many."

²⁹ As they went out from Jericho, a great crowd followed him. ³⁰ There were two blind men sitting by the road. When they heard that Jesus was passing by, they shouted, "Lord, Son of David, have mercy on us."

³¹ The crowd rebuked them, telling them to be quiet, but they cried out even more loudly, "Lord, Son of David, have mercy on us."

³² Then Jesus stood still and called to them and said, "What do you wish me to do for you?"

33 They said to him, "Lord, that our eyes may be opened." **34** Then Jesus, being moved with compassion, touched their eyes. Immediately they received their sight and followed him.

Footnotes

20:16 [\[1\]](#)The best ancient copies do not have

Chapter 21

¹ As Jesus and his disciples approached Jerusalem and came to Bethphage, to the Mount of Olives, then Jesus sent two disciples, ² saying to them, "Go into the next village, and you will immediately find a donkey tied up there, and a colt with her. Untie them and bring them to me. ³ If anyone says anything to you about that, you will say, 'The Lord has need of them,' and that person will immediately send them with you."

⁴ Now all this happened to fulfill what was spoken through the prophet, saying,

⁵ "Tell the daughter of Zion,
'See, your King is coming to you,
Humble and riding on a donkey—
on a colt, the foal of a donkey.'"

⁶ Then the disciples went and did just as Jesus had instructed them. ⁷ They brought the donkey and the colt and put their cloaks on them, and Jesus sat upon the cloaks. ⁸ Most of the crowd spread their cloaks on the road, and others cut branches off the trees and spread them in the road. ⁹ Then the crowds that went before Jesus and those that followed him were shouting,

"Hosanna to the son of David!
Blessed is the one who comes in the name of the Lord!
Hosanna in the highest!"

¹⁰ When Jesus had come into Jerusalem, all the city was stirred and said, "Who is this?"

¹¹ The crowds answered, "This is Jesus the prophet from Nazareth in Galilee."

¹² Then Jesus entered the temple. He cast out all those who bought and sold in the temple, and turned over the tables of the money changers and the seats of those who sold doves. ¹³ He said to them, "It is written, 'My house will be called a house of prayer,' but you make it a den of robbers."

¹⁴ Then the blind and the lame came to him in the temple, and he healed them. ¹⁵ But when the chief priests and the scribes saw the marvelous things that he did, and when they heard the children shouting in the temple and saying, "Hosanna to the Son of David," they became very angry.

¹⁶ They said to him, "Do you hear what they are saying?"

Jesus said to them, "Yes! But have you never read,

'Out of the mouths of little children and nursing infants
you have prepared praise?'"

¹⁷ Then Jesus left them and went out of the city to Bethany and spent the night there.

¹⁸ Now in the morning as he returned to the city, he was hungry. ¹⁹ Seeing a fig tree along the roadside, he went to it and found nothing on it except leaves. He said to it, "May there be no fruit from you ever again," and immediately the fig tree withered.

²⁰ When the disciples saw it, they marveled and said, "How did the fig tree immediately wither away?"

²¹ Jesus answered and said to them, "Truly I say to you, if you have faith and do not doubt, you will not only do what was done to this fig tree, but you will even say to this mountain, 'Be taken up and thrown into the sea,' and it will be done. ²² Whatever you ask for in prayer, believing, you will receive."

²³ When Jesus had come into the temple, the chief priests and the elders of the people came to him as he was teaching and said, "By what authority do you do these things, and who gave you this authority?"

24 Jesus answered and said to them, "I also will ask you one question. If you tell me, I will tell you by what authority I do these things. **25** The baptism of John—from where did it come? From heaven or from men?"

They discussed among themselves, saying, "If we say, 'From heaven,' he will say to us, 'Why then did you not believe him?' **26** But if we say, 'From men,' we fear the crowd, because they all view John as a prophet." **27** Then they answered Jesus and said, "We do not know."

He also said to them, "Neither will I tell you by what authority I do these things. **28** But what do you think? A man had two sons. He went to the first and said, 'Son, go labor today in the vineyard.'

29 "The son answered and said, 'I will not,' but afterward he changed his mind and went.

30 "Then the man went to the second son and said the same thing. He answered and said, 'I will go, sir,' but he did not go. **31** Which of the two sons did his father's will?"

They said, "The first one."

Jesus said to them, "Truly I say to you, the tax collectors and the prostitutes will enter the kingdom of God before you do. **32** For John came to you in the way of righteousness, but you did not believe him. But the tax collectors and the prostitutes believed him. But you, even when you saw this, you did not repent afterward and believe him.

33 "Listen to another parable. There was a man, a landowner. He planted a vineyard, set a hedge about it, dug a winepress in it, built a watchtower, and rented it out to vine growers. Then he went into another country. **34** When the time of the fruit harvest approached, he sent some servants to the vine growers to collect his fruit. **35** But the vine growers took his servants, beat one, killed another, and stoned still another. **36** Again, the owner sent other servants, more than the first, but the vine growers treated them in the same way. **37** After that, the owner sent his own son to them, saying, 'They will respect my son.'

38 "But when the vine growers saw the son, they said among themselves, 'This is the heir. Come, let us kill him and take over the inheritance.' **39** So they took him, threw him out of the vineyard and killed him. **40** Now when the owner of the vineyard comes, what will he do to those vine growers?"

41 They said to him, "He will violently destroy those wicked people, and he will then rent out the vineyard to other vine growers, men who will give him his share of crops at the harvest time."

42 Jesus said to them, "Did you never read in the scriptures,

'The stone which the builders rejected
has been made the cornerstone.
This was from the Lord,
and it is marvelous in our eyes'?

43 Therefore I say to you, the kingdom of God will be taken away from you and will be given to a nation that produces its fruits. **44** Whoever falls on this stone will be broken to pieces. But anyone on whom it falls will be crushed." **45** When the chief priests and the Pharisees heard his parables, they understood he was speaking about them. **46** Seeking to arrest him, they were afraid of the crowd, because the people regarded him as a prophet.

Chapter 22

¹ Jesus spoke to them again in parables, saying, ² "The kingdom of heaven is like a certain king who prepared a marriage feast for his son. ³ He sent out his servants to call those who had been invited to come to the marriage feast, but they would not come. ⁴ Again the king sent other servants, saying, 'Tell them who are invited, "See, I have prepared my dinner. My oxen and fattened cattle have been killed, and all things are ready. Come to the marriage feast."' ⁵ But they paid no attention and went away, one to his farm, another to his business. ⁶ The others seized the king's servants, treated them shamefully, and killed them. ⁷ The king was angry, and he sent his soldiers and they destroyed those murderers and burned their city. ⁸ Then he said to his servants, 'The wedding is ready, but those who were invited were not worthy. ⁹ Therefore go to the highway crossings and invite as many people to the marriage feast as you can find.' ¹⁰ The servants went out to the highways and gathered together all the people they found, both bad and good. So the wedding hall was filled with guests. ¹¹ But when the king came in to look at the guests, he saw a man there who was not wearing wedding clothes. ¹² The king said to him, 'Friend, how did you come in here without wedding clothes?' But the man was speechless. ¹³ Then the king said to the servants, 'Bind this man hand and foot, and throw him out into the outer darkness, where there will be weeping and the grinding of teeth.' ¹⁴ For many people are called, but few are chosen."

¹⁵ Then the Pharisees went and planned how they might entrap Jesus in his own talk. ¹⁶ Then they sent to him their disciples, together with the Herodians. They said to Jesus, "Teacher, we know that you are truthful, and that you teach God's way in truth. You care for no one's opinion, and you do not show partiality between people. ¹⁷ So tell us, what do you think? Is it lawful to pay taxes to Caesar or not?"

¹⁸ But Jesus understood their wickedness and said, "Why are you testing me, you hypocrites? ¹⁹ Show me the coin for the tax." Then they brought a denarius to him. ²⁰ Jesus said to them, "Whose image and name are these?"

²¹ They said to him, "Caesar's."

Then Jesus said to them, "Then give to Caesar the things that are Caesar's, and to God the things that are God's." ²² When they heard it, they marveled. Then they left him and went away.

²³ On that day some Sadducees, who say there is no resurrection, came to him. They asked him, ²⁴ saying, "Teacher, Moses said, 'If a man dies, having no children, his brother must marry his wife and raise children for his brother.' ²⁵ There were seven brothers. The first married and then died. Having left no children, he left his wife to his brother. ²⁶ Then the second brother did the same thing, then the third, all the way to the seventh brother. ²⁷ After them all, the woman died. ²⁸ Now in the resurrection, whose wife will she be of the seven brothers? For they all had married her."

²⁹ But Jesus answered and said to them, "You are mistaken because you do not know the scriptures or the power of God. ³⁰ For in the resurrection they neither marry nor are given in marriage. Instead, they are like angels in heaven. ³¹ But concerning the resurrection of the dead, have you not read what was spoken to you by God, saying, ³² 'I am the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob'? God is not the God of the dead, but of the living." ³³ When the crowds heard this, they were astonished at his teaching.

³⁴ But when the Pharisees heard that Jesus had silenced the Sadducees, they gathered themselves together. ³⁵ One of them, an expert in the law, asked him a question, testing him— ³⁶ "Teacher, which is the greatest commandment in the law?"

³⁷ Jesus said to him, "'Love the Lord your God with all your heart, with all your soul, and with all your mind.' ³⁸ This is the great and first commandment. ³⁹ And a second commandment is like it—'Love your neighbor as yourself.' ⁴⁰ On these two commandments depend the whole law and the prophets."

⁴¹ Now while the Pharisees were still gathered together, Jesus asked them a question. ⁴² He said, "What do you think about the Christ? Whose son is he?"

They said to him, "The son of David."

43 Jesus said to them, "How then does David in the Spirit call him Lord, saying,

44 'The Lord said to my Lord,
"Sit at my right hand,
until I make your enemies your footstool"?'

45 If David then calls the Christ 'Lord,' how is he David's son?" **46** No one was able to answer him a word, and no man dared ask him any more questions from that day on.

Chapter 23

¹ Then Jesus spoke to the crowds and to his disciples. ² He said, "The scribes and the Pharisees sit in Moses' seat. ³ Therefore whatever they command you to do, do these things and observe them. But do not imitate their deeds, for they say things but then do not do them. ⁴ Yes, they bind heavy burdens that are difficult to carry, and then they put them on people's shoulders. But they themselves will not move a finger to carry them. ⁵ They do all their deeds to be seen by people. For they make their phylacteries wide, and they enlarge the edges of their garments. ⁶ They love the places of honor at feasts and the chief seats in the synagogues, ⁷ and special greetings in the marketplaces, and to be called 'Rabbi' by people. ⁸ But you must not be called 'Rabbi,' for you have only one teacher, and all of you are brothers. ⁹ And call no man on earth your father, for you have only one Father, and he is in heaven. ¹⁰ Neither must you be called 'teacher,' for you have only one teacher, the Christ. ¹¹ But he who is greatest among you will be your servant. ¹² Whoever exalts himself will be humbled, and whoever humbles himself will be exalted.

¹³ But woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! You shut the kingdom of heaven against people. For you do not enter it yourselves, and neither do you allow those about to enter to do so. ¹⁴¹⁵ Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! For you go over sea and land to make one convert, and when he has become one, you make him twice as much a son of hell as you.

¹⁶ "Woe to you, you blind guides, you who say, 'Whoever swears by the temple, it is nothing. But whoever swears by the gold of the temple, he is bound to his oath.' ¹⁷ You blind fools! Which is greater, the gold or the temple that makes the gold holy? ¹⁸ And, 'Whoever swears by the altar, it is nothing. But whoever swears by the gift that is on it, he is bound to his oath.' ¹⁹ You blind people! Which is greater, the gift or the altar that makes the gift holy? ²⁰ Therefore, he who swears by the altar swears by it and by everything on it. ²¹ The one who swears by the temple swears by it and by the one who lives in it. ²² And the one who swears by heaven swears by the throne of God and by him who sits on it.

²³ "Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! For you tithe mint and dill and cumin, but you have left undone the weightier matters of the law—justice and mercy and faithfulness. But these you ought to have done and not to have left the other undone. ²⁴ You blind guides, you who strain out a gnat but swallow a camel!

²⁵ "Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! For you clean the outside of the cup and of the plate, but inside they are full of robbery and self-indulgence. ²⁶ You blind Pharisee! Clean first the inside of the cup and of the plate, so that the outside may become clean also.

²⁷ "Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! For you are like whitewashed tombs, which on the outside look beautiful, but on the inside are full of dead men's bones and everything unclean. ²⁸ In the same way, you also outwardly appear righteous to men, but on the inside you are full of hypocrisy and lawlessness.

²⁹ "Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! For you build the tombs of the prophets and decorate the tombs of the righteous. ³⁰ You say, 'If we had lived in the days of our fathers, we would not have been partners with them in shedding the blood of the prophets.' ³¹ Therefore you testify against yourselves that you are sons of those who murdered the prophets. ³² You also fill up the measure of your fathers. ³³ You serpents, you offspring of vipers, how will you escape the judgment of hell? ³⁴ Therefore, see, I am sending you prophets and wise men and scribes. Some of them you will kill and crucify, and some you will whip in your synagogues and chase from city to city. ³⁵ The result is that upon you will come all the righteous blood that has been shed on the earth, from the blood of righteous Abel, to the blood of Zechariah son of Berekiah, whom you murdered between the sanctuary and the altar. ³⁶ Truly I say to you, all these things will come upon this generation.

³⁷ "Jerusalem, Jerusalem, you who kill the prophets and stone those who are sent to you! How often did I long to gather your children together, just as a hen gathers her chicks under her wings, but you were not willing! ³⁸ See, your house is left to you desolate. ³⁹ For I say to you, You will not see me from now on until you say, 'Blessed is he who comes in the name of the Lord.'"

Footnotes

23:14 ^[1]The best ancient copies do not have verse 14 (some copies add the verse after verse 12).

Chapter 24

¹ Jesus went out from the temple and was going on his way. His disciples came to him to point out to him the buildings of the temple. ² But he answered and said to them, "Do you not see all these things? Truly I say to you, not one stone will be left on another that will not be torn down."

³ As he sat on the Mount of Olives, the disciples came to him privately and said, "Tell us, when will these things happen? What will be the sign of your coming and of the end of the age?"

⁴ Jesus answered and said to them, "Be careful that no one leads you astray. ⁵ For many will come in my name. They will say, 'I am the Christ,' and will lead many astray. ⁶ You will hear of wars and rumors of wars. See that you are not troubled, for these things must happen; but the end is not yet. ⁷ For nation will rise against nation, and kingdom against kingdom. There will be famines and earthquakes in various places. ⁸ But all these things are only the beginning of birth pains. ⁹ Then they will deliver you up to tribulation and kill you. You will be hated by all the nations for my name's sake. ¹⁰ Then many will stumble, and betray one another and hate one another. ¹¹ Many false prophets will rise up and lead many astray. ¹² Because lawlessness will increase, the love of many will grow cold. ¹³ But the one who endures to the end will be saved. ¹⁴ This good news of the kingdom will be preached in the whole world as a testimony to all the nations. Then the end will come.

¹⁵ "Therefore, when you see the abomination of desolation, which was spoken of by Daniel the prophet, standing in the holy place" (let the reader understand), ¹⁶ "let those who are in Judea flee to the mountains, ¹⁷ let him who is on the housetop not go down to take anything out of his house, ¹⁸ and let him who is in the field not return to take his cloak. ¹⁹ But woe to those who are pregnant and to those who are nursing infants in those days! ²⁰ Pray that your flight will not occur in the winter or on a Sabbath. ²¹ For there will be great tribulation, such as has not been from the beginning of the world until now, no, nor ever will be again. ²² Unless those days had been shortened, no flesh would be saved. But for the sake of the elect those days will be shortened. ²³ Then if anyone says to you, 'Look, here is the Christ!' or, 'There is the Christ!' do not believe it. ²⁴ For false Christs and false prophets will arise and show great signs and wonders, so as to lead astray, if possible, even the elect. ²⁵ See, I have told you ahead of time. ²⁶ Therefore, if they say to you, 'Look, he is in the wilderness,' do not go out to the wilderness. Or, 'See, he is in the inner rooms,' do not believe it. ²⁷ For as the lightning shines out from the east and flashes all the way to the west, so will be the coming of the Son of Man. ²⁸ Wherever a dead animal is, there the vultures will gather.

²⁹ "But immediately after the tribulation of those days

the sun will be darkened,
the moon will not give its light,
the stars will fall from the sky,

and the powers of the heavens will be shaken. ³⁰ Then the sign of the Son of Man will appear in the sky, and all the tribes of the earth will mourn. They will see the Son of Man coming on the clouds of the sky with power and great glory. ³¹ He will send his angels with a great sound of a trumpet, and they will gather together his elect from the four winds, from one end of the sky to the other.

³² "Learn a lesson from the fig tree. As soon as the branch becomes tender and puts out its leaves, you know that summer is near. ³³ So also, when you see all these things, you should know that he is near, at the very gates. ³⁴ Truly I say to you, this generation will not pass away until all of these things will have happened. ³⁵ Heaven and the earth will pass away, but my words will never pass away. ³⁶ But concerning that day and hour no one knows, not even the angels of heaven, nor the Son, but only the Father. ³⁷ As the days of Noah were, so will be the coming of the Son of Man. ³⁸ For as in those days before the flood they were eating and drinking, marrying and giving in marriage until the day that Noah entered the ark, ³⁹ and they knew nothing until the flood came and took them all away—so will be the coming of the Son of Man. ⁴⁰ Then two men will be in a field—one will be taken, and one will be left. ⁴¹ Two women will be grinding with a mill—one will be taken, and one will be left. ⁴² Therefore be on your guard, for you do not know on what day your Lord will come. ⁴³ But know this, that if the master of the house had known in

what time of night the thief was coming, he would have been on guard and would not have allowed his house to be broken into. ⁴⁴ Therefore you must also be ready, for the Son of Man will come at an hour that you do not expect.

⁴⁵ "So who is the faithful and wise servant whom his master has set over his household in order to give them their food at the right time? ⁴⁶ Blessed is that servant whom his master will find doing that when he comes. ⁴⁷ Truly I say to you that the master will set him over all his possessions. ⁴⁸ But if an evil servant says in his heart, 'My master has been delayed,' ⁴⁹ and begins to beat his fellow servants, and eats and drinks with drunkards, ⁵⁰ then the master of that servant will come on a day that the servant does not expect and at an hour that he does not know. ⁵¹ His master will cut him in pieces and assign him a place with the hypocrites, where there will be weeping and grinding of teeth.

Chapter 25

¹ "Then the kingdom of heaven will be like ten virgins who took their lamps and went to meet the bridegroom. ² Five of them were foolish and five were wise. ³ For when the foolish virgins took their lamps, they did not take any oil with them. ⁴ But the wise virgins took containers of oil along with their lamps. ⁵ Now while the bridegroom was delayed, they all got sleepy and slept. ⁶ But at midnight there was a cry, 'Look, the bridegroom! Go out and meet him.'

⁷ Then all those virgins rose up and trimmed their lamps. ⁸ The foolish said to the wise, 'Give us some of your oil because our lamps are going out.'

⁹ "But the wise answered and said, 'Since there will not be enough for us and you, go instead to those who sell and buy some for yourselves.' ¹⁰ While they went away to buy, the bridegroom came, and those who were ready went with him to the marriage feast, and the door was shut.

¹¹ "Afterward the other virgins also came and said, 'Master, master, open for us.'

¹² "But he answered and said, 'Truly I say to you, I do not know you.' ¹³ Watch therefore, for you do not know the day or the hour.

¹⁴ "For it is like when a man was about to go into another country. He called his own servants and entrusted his possessions to them. ¹⁵ To one of them he gave five talents, to another he gave two, and to yet another he gave one talent. Each one received an amount according to his own ability, and that man went on his journey. ¹⁶ The one who received the five talents went at once and worked with them and gained another five talents. ¹⁷ In the same way, the one who had received two talents gained another two. ¹⁸ But the servant who had received one talent went away, dug a hole in the ground, and hid his master's money. ¹⁹ Now after a long time the master of those servants came back and settled accounts with them. ²⁰ The servant who had received the five talents came and brought another five talents. He said, 'Master, you entrusted me with five talents. See, I have gained five talents more.'

²¹ "His master said to him, 'Well done, good and faithful servant! You have been faithful over a few things. I will put you in charge over many things. Enter into the joy of your master.'

²² "The servant who had received two talents came and said, 'Master, you gave me two talents. See, I have gained two more talents.'

²³ "His master said to him, 'Well done, good and faithful servant! You have been faithful over a few things. I will put you in charge over many things. Enter into the joy of your master.'

²⁴ "Then the servant who had received one talent came and said, 'Master, I know that you are a hard man. You reap where you did not sow, and you harvest where you did not scatter. ²⁵ I was afraid, so I went away and hid your talent in the ground. See, you have here what belongs to you.'

²⁶ "But his master answered and said to him, 'You wicked and lazy servant, you knew that I reap where I have not sowed and harvest where I have not scattered. ²⁷ Therefore you should have given my money to the bankers, and at my coming I would have received back my own with interest. ²⁸ Therefore take away the talent from him and give it to the servant who has ten talents. ²⁹ For to everyone who possesses more will be given, and he will have an abundance. But from anyone who does not possess anything, even what he does have will be taken away. ³⁰ Throw the worthless servant out into the outer darkness, where there will be weeping and grinding of teeth.'

³¹ "When the Son of Man comes in his glory and all the angels with him, then he will sit on his glorious throne. ³² Before him will be gathered all the nations, and he will separate the people one from another, as a shepherd separates the sheep from the goats. ³³ He will place the sheep on his right hand, but the goats on his left. ³⁴ Then the King will say to those on his right hand, 'Come, you who have been blessed by my Father, inherit the kingdom prepared for you from the foundation of the world. ³⁵ For I was hungry and you gave me food; I was thirsty and you gave me a drink; I was a stranger and you took me in; ³⁶ I was naked and you clothed me; I was sick and you cared for me; I was in prison and you came to me.'

37 "Then the righteous will answer and say, 'Lord, when did we see you hungry and feed you? Or thirsty and give you a drink? **38** When did we see you a stranger and take you in? Or naked and clothe you? **39** When did we see you sick or in prison and come to you?'

40 "Then the King will answer and say to them, 'Truly I say to you, what you did for one of the least of these brothers of mine, you did it for me.' **41** Then he will say to those on his left hand, 'Depart from me, you cursed, into the eternal fire that has been prepared for the devil and his angels, **42** because I was hungry, but you did not give me food; I was thirsty, but you did not give me a drink; **43** I was a stranger, but you did not take me in; naked, but you did not clothe me; sick and in prison, but you did not care for me.'

44 "Then they will also answer and say, 'Lord, when did we see you hungry, or thirsty, or a stranger, or naked, or sick, or in prison, and did not serve you?'

45 "Then he will answer them and say, 'Truly I say to you, what you did not do for one of the least of these, you did not do for me.' **46** These will go away into eternal punishment, but the righteous into eternal life."

Chapter 26

¹ It came about that when Jesus had finished all these words, he said to his disciples, ² "You know that after two days the Passover is coming, and the Son of Man will be given over to be crucified."

³ Then the chief priests and the elders of the people were gathered together in the palace of the high priest, who was named Caiaphas. ⁴ They plotted together to arrest Jesus stealthily and kill him. ⁵ For they were saying, "Not during the festival, so that a riot does not arise among the people."

⁶ Now while Jesus was in Bethany in the house of Simon the leper, ⁷ as he was reclining at table, a woman came to him having an alabaster jar of very expensive ointment, and she poured it upon his head. ⁸ But when his disciples saw it, they became angry and said, "What is the reason for this waste? ⁹ This could have been sold for a large amount and given to the poor."

¹⁰ But Jesus, knowing this, said to them, "Why are you causing trouble for this woman? For she has done a beautiful thing for me. ¹¹ You always have the poor with you, but you will not always have me. ¹² For when she poured this ointment on my body, she did it for my burial. ¹³ Truly I say to you, wherever this good news is preached in the whole world, what this woman has done will also be spoken of in memory of her."

¹⁴ Then one of the twelve, who was named Judas Iscariot, went to the chief priests ¹⁵ and said, "What are you willing to give me to turn him over to you?" They weighed out thirty pieces of silver for him. ¹⁶ From that moment he sought an opportunity to turn him over to them.

¹⁷ Now on the first day of unleavened bread the disciples came to Jesus and said, "Where do you want us to prepare for you to eat the Passover meal?"

¹⁸ He said, "Go into the city to a certain man and say to him, 'The Teacher says, "My time is at hand. I will keep the Passover at your house with my disciples.'" ¹⁹ The disciples did as Jesus directed them, and they prepared the Passover meal.

²⁰ When evening came, he sat down to eat with the twelve disciples. ²¹ As they were eating, he said, "Truly I say to you that one of you will betray me."

²² They were very sorrowful, and each one began to ask him, "Surely not I, Lord?"

²³ He answered, "The one who dips his hand with me in the dish is the one who will betray me. ²⁴ The Son of Man will go, just as it is written about him. But woe to that man by whom the Son of Man is betrayed! It would be better for that man if he had not been born."

²⁵ Judas, who would betray him said, "Is it I, Rabbi?"

He said to him, "You have said it yourself."

²⁶ As they were eating, Jesus took bread, blessed it, and broke it. He gave it to the disciples and said, "Take, eat. This is my body." ²⁷ He took a cup and gave thanks, and gave it to them and said, "Drink it, all of you. ²⁸ For this is my blood of the covenant that is poured out for many for the forgiveness of sins. ²⁹ But I say to you, I will not drink again of this fruit of the vine, until that day when I drink it new with you in my Father's kingdom."

³⁰ When they had sung a hymn, they went out to the Mount of Olives. ³¹ Then Jesus said to them, "All of you will fall away tonight because of me, for it is written,

'I will strike the shepherd
and the sheep of the flock will be scattered.'

³² But after I am raised up, I will go ahead of you into Galilee."

³³ But Peter said to him, "Even if all fall away because of you, I will never fall away."

34 Jesus said to him, "Truly I say to you, this very night, before the rooster crows, you will deny me three times."

35 Peter said to him, "Even if I must die with you, I will not deny you." All the other disciples said the same thing.

36 Then Jesus went with them to a place called Gethsemane and said to his disciples, "Sit here while I go over there and pray." **37** He took Peter and the two sons of Zebedee with him and began to become sorrowful and troubled. **38** Then he said to them, "My soul is deeply sorrowful, even to death. Remain here and watch with me." **39** He went a little farther, fell on his face, and prayed. He said, "My Father, if it is possible, let this cup pass from me. Yet, not as I will, but as you will." **40** He came to the disciples and found them sleeping, and he said to Peter, "What, could you not watch with me for one hour? **41** Watch and pray that you do not enter into temptation. The spirit indeed is willing, but the flesh is weak." **42** He went away a second time and prayed. He said, "My Father, if this cannot pass away unless I drink it, your will be done." **43** He came again and found them sleeping, for their eyes were heavy. **44** So leaving them again, he went away and prayed a third time, saying the same words. **45** Then Jesus came to the disciples and said to them, "Are you still sleeping and taking your rest? Look, the hour is at hand, and the Son of Man is being betrayed into the hands of sinners. **46** Arise, let us go. Look, the one who is betraying me is near."

47 While he was still speaking, Judas, one of the twelve, came. A large crowd came with him from the chief priests and elders of the people. They came with swords and clubs. **48** Now the man who was going to betray Jesus had given them a signal, saying, "The one I kiss is the man. Seize him." **49** Immediately he came up to Jesus and said, "Greetings, Rabbi!" and he kissed him.

50 Jesus said to him, "Friend, do what you have come to do." Then they came, laid hands on Jesus, and seized him. **51** Behold, one of those who was with Jesus stretched out his hand, drew his sword, and struck the servant of the high priest, and cut off his ear. **52** Then Jesus said to him, "Put your sword back in its place, for all those who take up the sword will perish by the sword. **53** Do you think that I could not call upon my Father, and he would send me more than twelve legions of angels? **54** But how then would the scriptures be fulfilled, that this must happen?" **55** At that time Jesus said to the crowd, "Have you come out with swords and clubs to seize me like a robber? Every day I sat teaching in the temple, and you did not arrest me. **56** But all this has happened so that the writings of the prophets might be fulfilled." Then all the disciples abandoned him and fled.

57 Those who had seized Jesus led him away to Caiaphas the high priest, where the scribes and the elders had gathered together. **58** But Peter followed him from a distance to the courtyard of the high priest. He went inside and sat down with the officers to see the outcome. **59** Now the chief priests and the whole council were looking for false testimony against Jesus so that they might put him to death. **60** They did not find any, even though many false witnesses came forward. But later two came forward **61** and said, "This man said, 'I am able to destroy the temple of God and rebuild it in three days.'"

62 The high priest stood up and said to him, "Do you have no answer? What is it that they are testifying against you?" **63** But Jesus was silent. The high priest said to him, "I command you by the living God, tell us whether you are the Christ, the Son of God."

64 Jesus replied to him, "You have said it yourself. But I tell you, from now on you will see the Son of Man sitting at the right hand of Power, and coming on the clouds of heaven."

65 Then the high priest tore his clothes and said, "He has spoken blasphemy! Why do we still need witnesses? Look, now you have heard the blasphemy. **66** What do you think?"

They answered and said, "He is deserving of death." **67** Then they spit in his face and beat him with their fists, while some slapped him **68** and said, "Prophecy to us, you Christ. Who is it that struck you?"

69 Now Peter was sitting outside in the courtyard, and a servant girl came to him and said, "You were also with Jesus of Galilee."

70 But he denied it in front of them all, saying, "I do not know what you are talking about."

⁷¹ When he went out to the gateway, another servant girl saw him and said to those there, "This man was also with Jesus of Nazareth."

⁷² He again denied it with an oath, "I do not know the man!"

⁷³ After a little while those who were standing by came and said to Peter, "Surely you are also one of them, for the way you speak gives you away."

⁷⁴ Then he began to curse and swear, "I do not know the man," and immediately a rooster crowed.

⁷⁵ Peter remembered the words that Jesus had said, "Before the rooster crows you will deny me three times." Then he went outside and wept bitterly.

Chapter 27

¹ Now when morning came, all the chief priests and elders of the people plotted against Jesus to put him to death. ² They bound him, led him away, and delivered him to Pilate the governor.

³ Then when Judas, who had betrayed him, saw that Jesus had been condemned, he repented and returned the thirty pieces of silver to the chief priests and elders, ⁴ and said, "I have sinned by betraying innocent blood."

But they said, "What is that to us? See to that yourself." ⁵ Then he threw down the pieces of silver in the temple, and departed, and went out and hanged himself. ⁶ The chief priests took the pieces of silver and said, "It is not lawful to put this into the treasury because it is the price of blood." ⁷ They discussed the matter together, and they bought with the money the potter's field in which to bury strangers. ⁸ For this reason that field has been called, "The Field of Blood" to this day. ⁹ Then that which had been spoken by Jeremiah the prophet was fulfilled, saying, "They took the thirty pieces of silver, the price set on him by the sons of Israel, ¹⁰ and they gave it for the potter's field, as the Lord had directed me."

¹¹ Now Jesus stood before the governor, and the governor asked him, "Are you the King of the Jews?"

Jesus answered him, "You say so."

¹² But when he was accused by the chief priests and elders, he answered nothing. ¹³ Then Pilate said to him, "Do you not hear how many things they accuse you of?" ¹⁴ But he did not answer even one word, so that the governor was greatly amazed. ¹⁵ Now at the festival it was the custom of the governor to set free one prisoner chosen by the crowd. ¹⁶ At that time they had a notorious prisoner named Jesus Barabbas. ¹⁷ So when they were gathered together, Pilate said to them, "Who do you want me to set free for you? Barabbas, or Jesus who is called Christ?" ¹⁸ He knew that they had handed Jesus over to him because of envy.

¹⁹ While he was sitting on the judgment seat, his wife sent word to him and said, "Have nothing to do with that innocent man. For I have suffered much today because of a dream I had about him."

²⁰ Now the chief priests and the elders persuaded the crowd that they should ask for Barabbas and destroy Jesus. ²¹ The governor asked them, "Which of the two do you want me to set free for you?"

They said, "Barabbas."

²² Pilate said to them, "What should I do with Jesus who is called Christ?"

They all answered, "Crucify him."

²³ Then he said, "Why, what evil has he done?"

But they cried out even louder, "Crucify him."

²⁴ So when Pilate saw that he was gaining nothing, but instead a riot was starting, he took water, washed his hands in front of the crowd, and said, "I am innocent of the blood of this man. You see to it."

²⁵ All the people said, "May his blood be on us and our children." ²⁶ Then he set Barabbas free for them, but he scourged Jesus and handed him over to be crucified.

²⁷ Then the soldiers of the governor took Jesus into the government headquarters and they gathered the whole company of soldiers. ²⁸ They stripped him and put a scarlet robe on him. ²⁹ They made a crown of thorns and put it on his head, and placed a staff in his right hand. They knelt down before him and mocked him, saying, "Hail, King of the Jews!" ³⁰ They spat on him, and they took the staff and struck him on the head again and again. ³¹ When they had mocked him, they took the robe off him and put his own garments on him, and led him away to crucify him.

³² As they came out, they found a man from Cyrene named Simon, whom they forced to go with them so that he might carry his cross. ³³ They came to a place called Golgotha, which means "The Place of a

Skull." ³⁴ They gave him wine to drink mixed with gall. But when he tasted it, he would not drink. ³⁵ When they had crucified him, they divided up his garments by casting lots, ³⁶ and they sat and kept guard over him. ³⁷ Above his head they put the charge against him, which read, "This is Jesus, the king of the Jews." ³⁸ Two robbers were crucified with him, one on the right of him and one on the left. ³⁹ Those who passed by insulted him, shaking their heads ⁴⁰ and saying, "You who were going to destroy the temple and rebuild it in three days, save yourself! If you are the Son of God, come down from the cross!"

⁴¹ In the same way the chief priests were mocking him, along with the scribes and elders, and said, ⁴² "He saved others, but he cannot save himself. He is the King of Israel. Let him come down off the cross, and then we will believe in him." ⁴³ He trusts in God, let God rescue him now, if God consents to release him. For he even said, 'I am the Son of God.'" ⁴⁴ In the same way the robbers who were crucified with him also insulted him.

⁴⁵ Now from the sixth hour darkness came over the whole land until the ninth hour. ⁴⁶ About the ninth hour, Jesus cried with a loud voice and said, "Eli, Eli, lama sabachthani?" which means, "My God, my God, why have you abandoned me?"

⁴⁷ When some of those who were standing there heard it, they said, "He is calling for Elijah."

⁴⁸ Immediately one of them ran and took a sponge, filled it with sour wine, put it on a reed staff, and gave it to him to drink. ⁴⁹ The rest of them said, "Leave him alone. Let us see whether Elijah comes to save him." ⁵⁰ Then Jesus cried out again with a loud voice and gave up his spirit.

⁵¹ Behold, the curtain of the temple was split in two from the top to the bottom, and the earth shook, and the rocks split apart. ⁵² The tombs were opened, and the bodies of the holy people who had fallen asleep were raised. ⁵³ They came out of the tombs after his resurrection, entered the holy city, and appeared to many. ⁵⁴ Now when the centurion and those who were watching Jesus saw the earthquake and the things that had happened, they became very afraid and said, "Truly this was the Son of God." ⁵⁵ Many women who had followed Jesus from Galilee to attend to his needs were there watching from a distance. ⁵⁶ Among them were Mary Magdalene, Mary the mother of James and Joseph, and the mother of the sons of Zebedee.

⁵⁷ When it was evening, there came a rich man from Arimathea, named Joseph, who was also a disciple of Jesus. ⁵⁸ He approached Pilate and asked for the body of Jesus. Then Pilate ordered it to be given to him. ⁵⁹ Joseph took the body, wrapped it in a clean linen cloth, ⁶⁰ and laid it in his own new tomb that he had cut into the rock. Then he rolled a large stone against the door of the tomb and went away. ⁶¹ Mary Magdalene and the other Mary were there, sitting opposite the tomb.

⁶² The next day, which was the day after the Preparation, the chief priests and the Pharisees were gathered together with Pilate. ⁶³ They said, "Sir, we remember that when that deceiver was alive, he said, 'After three days will I rise again.' ⁶⁴ Therefore command that the tomb be made secure until the third day, otherwise his disciples may come and steal him and say to the people, 'He has risen from the dead,' and the last deception will be worse than the first."

⁶⁵ Pilate said to them, "Take a guard. Go and make it as secure as you know how." ⁶⁶ So they went and made the tomb secure, sealing the stone and placing the guard.

Footnotes

27:16 ^[1] Many ancient copies do not have

Chapter 28

1 Now after the Sabbath, as it began to dawn toward the first day of the week, Mary Magdalene and the other Mary came to see the tomb. **2** Behold, there was a great earthquake, for an angel of the Lord descended from heaven, came and rolled away the stone, and sat on it. **3** His appearance was like lightning, and his clothing as white as snow. **4** The guards shook with fear and became like dead men. **5** The angel addressed the women and said to them, "Do not be afraid, for I know that you seek Jesus, who has been crucified. **6** He is not here, but is risen, just as he said. Come see the place where the Lord was lying. **7** Go quickly and tell his disciples, 'He has risen from the dead. See, he is going ahead of you to Galilee. There you will see him.' See, I have told you."

8 The women quickly left the tomb with fear and great joy, and ran to tell his disciples. **9** Behold, Jesus met them and said, "Greetings!" The women came, took hold of his feet and worshiped him. **10** Then Jesus said to them, "Do not be afraid. Go tell my brothers to leave for Galilee. There they will see me."

11 Now while the women were going, behold, some of the guards went into the city and told the chief priests all the things that had happened. **12** When the priests had met with the elders and discussed the matter with them, they gave a large amount of money to the soldiers **13** and told them, "Say to others, 'The disciples of Jesus came by night and stole his body while we were sleeping.' **14** If this report reaches the governor, we will persuade him and take any worries away from you." **15** So the soldiers took the money and did as they had been instructed. This report spread widely among the Jews and continues even today.

16 But the eleven disciples went to Galilee, to the mountain to which Jesus had directed them. **17** When they saw him, they worshiped him, but some doubted. **18** Jesus came to them and spoke to them and said, "All authority has been given to me in heaven and on earth. **19** Go therefore and make disciples of all the nations. Baptize them into the name of the Father, of the Son, and of the Holy Spirit. **20** Teach them to obey all the things that I have commanded you. See, I am with you always, even to the end of the age."

Mark

Chapter 1

¹ This is the beginning of the gospel of Jesus Christ, the Son of God.

² As it is written in Isaiah the prophet,

"Look, I am sending my messenger before your face,
the one who will prepare your way.

³ The voice of one crying out in the wilderness,
'Make ready the way of the Lord;
make his paths straight.'"

⁴ John came, baptizing in the wilderness and preaching a baptism of repentance for the forgiveness of sins. ⁵ The whole country of Judea and all the people of Jerusalem went out to him. They were baptized by him in the Jordan River, confessing their sins. ⁶ John wore a coat of camel's hair and a leather belt around his waist, and he ate locusts and wild honey.

⁷ He was preaching, saying, "One will come after me who is more powerful than I; the strap of his sandals I am not worthy to stoop down and untie. ⁸ I baptized you with water, but he will baptize you with the Holy Spirit."

⁹ It happened in those days that Jesus came from Nazareth in Galilee, and he was baptized by John in the Jordan River. ¹⁰ As Jesus came up out of the water, he saw the heavens split open and the Spirit coming down on him like a dove. ¹¹ A voice came out of the heavens, "You are my beloved Son. I am very pleased with you."

¹² Then the Spirit compelled him to go out into the wilderness. ¹³ He was in the wilderness forty days being tempted by Satan. He was with the wild animals, and the angels served him.

¹⁴ Now after John was arrested, Jesus came into Galilee proclaiming the gospel of God. ¹⁵ He said, "The time is fulfilled, and the kingdom of God is near. Repent and believe the gospel."

¹⁶ When he was walking beside the Sea of Galilee, he saw Simon and Andrew the brother of Simon casting a net in the sea, for they were fishermen. ¹⁷ Jesus said to them, "Come, follow me, and I will make you fishers of men." ¹⁸ Then immediately they left the nets and followed him. ¹⁹ As Jesus was walking on a little farther, he saw James son of Zebedee and John his brother; they were in the boat mending the nets. ²⁰ He called them, and they left their father Zebedee in the boat with the hired servants, and they followed him.

²¹ Then they came into Capernaum, and on the Sabbath, Jesus went into the synagogue and taught. ²² They were astonished at his teaching, for he was teaching them as someone who has authority and not as the scribes. ²³ Just then a man in their synagogue who had an unclean spirit cried out, ²⁴ saying, "What do we have to do with you, Jesus of Nazareth? Have you come to destroy us? I know who you are. You are the Holy One of God!"

²⁵ Jesus rebuked the demon and said, "Be quiet and come out of him!" ²⁶ The unclean spirit threw him down and went out from him while crying out with a loud voice. ²⁷ All the people were amazed, so they asked each other, "What is this? A new teaching with authority! He even commands the unclean spirits and they obey him!" ²⁸ The news about him went out everywhere into the whole region of Galilee.

²⁹ After coming out of the synagogue, they came into the house of Simon and Andrew, along with James and John. ³⁰ Now Simon's mother-in-law was lying sick with a fever, and they told Jesus about her. ³¹ So he came, took her by the hand, and raised her up; the fever left her, and she started serving them.

³² That evening after the sun had set, they brought to him all who were sick or possessed by demons. ³³ The whole city gathered together at the door. ³⁴ He healed many who were sick with various diseases and cast out many demons, but he did not allow the demons to speak because they knew him.

35 He got up very early, while it was still dark; he left and went out into a solitary place and there he prayed. **36** Simon and those who were with him searched for him. **37** They found him and they said to him, "Everyone is looking for you."

38 He said, "Let us go elsewhere, out into the surrounding towns, so that I may preach there also. That is why I came out here." **39** He went throughout all of Galilee, preaching in their synagogues and casting out demons.

40 A leper came to him. He was begging him; he knelt down and said to him, "If you are willing, you can make me clean."

41 Moved with compassion, Jesus reached out his hand and touched him, saying to him, "I am willing. Be clean." **42** Immediately the leprosy left him, and he was made clean. **43** Jesus strictly warned him and sent him away. **44** He said to him, "Be sure to say nothing to anyone, but go, show yourself to the priest, and offer for your cleansing what Moses commanded, as a testimony to them." **45** But he went out and began to declare it freely and spread the word, so much so that Jesus could no longer enter a town openly but he stayed out in remote places. Yet people were still coming to him from everywhere.

Chapter 2

¹ When Jesus came back to Capernaum after a few days, it was heard that he was at home. ² So many gathered there that there was no more space, not even at the door, and he spoke the word to them. ³ Then some men came to him who were bringing a paralyzed man; four people were carrying him. ⁴ When they could not get near him because of the crowd, they removed the roof that was above Jesus, and after they made an opening, they lowered the mat the paralyzed man was lying on. ⁵ Seeing their faith, Jesus said to the paralyzed man, "Son, your sins are forgiven."

⁶ Now some of the scribes were sitting there, and they reasoned in their hearts, ⁷ "How can this man speak this way? He blasphemes! Who can forgive sins but God alone?"

⁸ Immediately Jesus knew in his spirit what they were thinking within themselves. He said to them, "Why are you thinking this in your hearts? ⁹ Which is easier, to say to the paralyzed man, 'Your sins are forgiven,' or to say, 'Get up, take up your mat and walk'? ¹⁰ But in order that you may know that the Son of Man has authority on earth to forgive sins," he said to the paralytic, ¹¹ "I say to you, get up, take up your mat, and go to your house."

¹² He got up and immediately took up the mat, and went out of the house in front of everyone, so that they were all amazed and they gave glory to God, and they said, "We never saw anything like this."

¹³ He went out again by the lake, and all the crowd came to him, and he taught them. ¹⁴ As he passed by, he saw Levi son of Alphaeus sitting at the tax collector's tent and he said to him, "Follow me." He got up and followed him.

¹⁵ Jesus was having a meal in Levi's house and many tax collectors and sinners were dining with him and his disciples, for there were many and they followed him. ¹⁶ When the scribes, who were Pharisees, saw that Jesus was eating with sinners and tax collectors, they said to his disciples, "Why does he eat with tax collectors and sinners?"

¹⁷ When Jesus heard this he said to them, "People who are strong in body do not need a physician; only people who are sick need one. I did not come to call righteous people, but sinners."

¹⁸ Now John's disciples and the Pharisees were fasting. Some people came and said to him, "Why do John's disciples and the disciples of the Pharisees fast, but your disciples do not fast?"

¹⁹ Jesus said to them, "Can the wedding attendants fast while the bridegroom is still with them? As long as they have the bridegroom with them, they cannot fast. ²⁰ But the days will come when the bridegroom will be taken away from them, and in those days, they will fast. ²¹ No one sews a piece of new cloth on an old garment. Otherwise the patch tears away from it, the new from the old, and there is a worse tear. ²² No one puts new wine into old wineskins. Otherwise the wine will burst the skins and both the wine and the wineskins are lost. Instead, new wine is put into fresh wineskins."

²³ On the Sabbath day Jesus went through some grainfields, and his disciples began picking heads of grain as they made their way. ²⁴ The Pharisees said to him, "Look, why are they doing something that is not lawful on the Sabbath day?"

²⁵ He said to them, "Have you never read what David did when he was in need and hungry—he and the men who were with him— ²⁶ how he went into the house of God when Abiathar was high priest, and ate the bread of the presence, which is unlawful for anyone to eat except the priests, and he even gave some to those who were with him?" ²⁷ Jesus said, "The Sabbath was made for mankind, not mankind for the Sabbath. ²⁸ Therefore, the Son of Man is Lord, even of the Sabbath."

Chapter 3

¹ Again Jesus walked into the synagogue, and there was a man with a withered hand. ² Some people watched him closely to see if he would heal him on the Sabbath so that they could accuse him. ³ Jesus said to the man with the withered hand, "Get up and stand here in the middle of everyone." ⁴ Then he said to the people, "Is it lawful to do good on the Sabbath day or to do harm; to save a life or to kill?" But they were silent. ⁵ He looked around at them with anger, and he was grieved by their hardness of heart, and he said to the man, "Stretch out your hand." He stretched it out, and his hand was restored. ⁶ The Pharisees went out and immediately began to plot with the Herodians as to how they might put him to death.

⁷ Then Jesus, with his disciples, went to the sea, and a great crowd of people followed from Galilee and from Judea ⁸ and from Jerusalem and from Idumea and beyond the Jordan and around Tyre and Sidon. When they heard about the things he was doing, a great crowd came to him. ⁹ He told his disciples to have a small boat ready for him because of the crowd, so that they would not press against him. ¹⁰ For he healed many, so that everyone who had afflictions eagerly approached him in order to touch him. ¹¹ Whenever the unclean spirits saw him, they fell down before him and cried out, and they said, "You are the Son of God." ¹² He strictly ordered them not to make him known.

¹³ He went up on the mountain, and he called for those he wanted, and they came to him. ¹⁴ He appointed the twelve (whom he named apostles) so that they might be with him and he might send them to proclaim the message, ¹⁵ and to have authority to cast out demons. ¹⁶ He appointed the twelve: Simon, to whom he gave the name Peter; ¹⁷ James son of Zebedee, and John the brother of James, to whom he gave the name Boanerges, that is, sons of thunder; ¹⁸ and Andrew, Philip, Bartholomew, Matthew, Thomas, James son of Alphaeus, Thaddaeus, Simon the Zealot, ¹⁹ and Judas Iscariot, who would betray him.

²⁰ Then he went home, and the crowd came together again, so that they could not even eat bread. ²¹ When his family heard about it, they went out to seize him, for they said, "He is out of his mind."

²² The scribes who came down from Jerusalem said, "He is possessed by Beelzebul" and "By the ruler of the demons he drives out demons."

²³ Jesus called them to himself and said to them in parables, "How can Satan cast out Satan? ²⁴ If a kingdom is divided against itself, that kingdom cannot stand. ²⁵ If a house is divided against itself, that house will not be able to stand. ²⁶ If Satan has risen up against himself and is divided, he is not able to stand, but has come to an end. ²⁷ But no one can enter into the house of a strong man and steal his belongings without tying up the strong man first, and then he will plunder his house. ²⁸ Truly I say to you, all sins of the sons of men will be forgiven, even all the blasphemies which they utter, ²⁹ but whoever blasphemes against the Holy Spirit will never have forgiveness, but is guilty of an eternal sin."

³⁰ Jesus said this because they were saying, "He has an unclean spirit."

³¹ Then his mother and his brothers came and stood outside. They sent for him, summoning him. ³² A crowd was sitting around him and they said to him, "Your mother and your brothers and your sisters are outside, and they are looking for you."

³³ He answered them, "Who are my mother and my brothers?" ³⁴ He looked around at those who were sitting in a circle around him and said, "See, here are my mother and my brothers! ³⁵ For whoever does the will of God, that person is my brother, and sister, and mother."

Chapter 4

¹ Again he began to teach beside the sea, and a large crowd gathered around him. He stepped into a boat that was on the sea, and he sat down in it. The whole crowd was on the shore beside the sea. ² He taught them many things in parables, and in his teaching, this is what he said to them. ³ "Listen! A farmer went out to sow his seed. ⁴ As he sowed, some seed fell beside the road, and the birds came and devoured it. ⁵ Other seed fell on the rocky ground, where it did not have much soil. Immediately it sprang up, because it did not have deep soil. ⁶ But when the sun rose, the plants were scorched, and because they had no root, they dried up. ⁷ Other seed fell among the thorn plants. The thorn plants grew up and choked it, and it did not produce a crop. ⁸ Other seed fell into good soil and it produced a crop growing up and increasing and yielding thirty, sixty, and even a hundred times." ⁹ Then he said, "Whoever has ears to hear, let him hear!"

¹⁰ When Jesus was alone, those around him with the twelve asked him about the parables. ¹¹ He said to them, "To you is given the mystery of the kingdom of God. But to those outside everything is in parables,

¹² so that when they look,
yes they look,
but do not see,
and so that when they hear,
yes they hear,
but do not understand,
or else they would turn
and God would forgive them."

¹³ He said to them, "Do you not understand this parable? How then will you understand all the parables?"

¹⁴ The sower sows the word. ¹⁵ These are the ones beside the road, where the word is sown. When they hear, Satan immediately comes and takes away the word that is sown in them. ¹⁶ And these are the seed sown on the rocky ground; who, when they hear the word immediately receive it with joy. ¹⁷ But they do not have root in themselves, but they endure for a while. Afterward when tribulation or persecution arises on account of the word, they immediately fall away. ¹⁸ Still others are the ones sown among the thorns. They are those who hear the word, ¹⁹ but the cares of the world and the deceitfulness of wealth and the desires for other things come in and choke the word, and it is unproductive. ²⁰ Those that were sown on the good soil are the ones who hear the word, accept it and bear fruit, thirty, sixty, or even a hundred times as much.

²¹ Jesus said to them, "Do you bring a lamp inside the house to put it under a basket or under the bed? You bring it in and you put it on a lampstand. ²² For nothing is hidden that will not be known, and nothing is secret that will not come out into the open. ²³ If anyone has ears to hear, let him hear!" ²⁴ He said to them, "Pay attention to what you hear, for the measure you use will be measured to you, and more will be added to you. ²⁵ Because whoever has, to him will be given more, and whoever does not have, even what he has will be taken."

²⁶ He also said, "The kingdom of God is like a man who sows his seed on the ground. ²⁷ He sleeps at night and gets up by day, and the seed sprouts and grows, though he does not know how. ²⁸ The earth bears grain by itself: First the blade, then the ear, then the mature grain in the ear. ²⁹ When the crop is ripe, he immediately sends in the sickle because the harvest has come."

³⁰ Again he said, "To what can we compare the kingdom of God, or what parable can we use to explain it?"

³¹ It is like a mustard seed, which, when it is sown, is the smallest of all the seeds on earth. ³² Yet, when it is sown, it grows and becomes greater than all the garden plants, and it forms large branches, so that the birds of heaven can make their nests in its shade."

³³ With many parables like this he spoke the word to them, as much as they were able to understand, ³⁴ and he did not speak to them without a parable. But when he was alone, he explained everything to his own disciples.

³⁵ On that day, when evening had come, he said to them, "Let us go over to the other side." ³⁶ So they left the crowd, taking Jesus with them, just as he was, in the boat. There were other boats going along with

him. ³⁷ Just then a violent windstorm arose, and the waves were breaking into the boat so that the boat was almost full of water. ³⁸ But Jesus himself was in the stern, asleep on a cushion. They woke him up, saying, "Teacher, do you not care that we are about to die?"

³⁹ He got up, rebuked the wind, and said to the sea, "Peace! Be still!" Then the wind ceased, and there was a great calm. ⁴⁰ Then he said to them, "Why are you afraid? Do you still not have faith?"

⁴¹ They were filled with great fear and said to one another, "Who then is this, because even the wind and the sea obey him?"

Chapter 5

¹ They came to the other side of the sea, to the region of the Gerasenes. ² When Jesus was getting out of the boat, a man with an unclean spirit came up to him out of the tombs. ³ The man lived in the tombs. No one could restrain him anymore, not even with a chain. ⁴ He had been bound many times with shackles and with chains. He tore the chains apart and his shackles were shattered. No one had the strength to subdue him. ⁵ Every night and day in the tombs and in the mountains, he cried out and cut himself with sharp stones. ⁶ When he saw Jesus from a distance, he ran to him and bowed down before him. ⁷ He cried out with a loud voice, "What do I have to do with you, Jesus, Son of the Most High God? I beg you by God himself, do not torment me." ⁸ For he had been saying to him, "Come out of the man, you unclean spirit."

⁹ He asked him, "What is your name?"

He answered him, "My name is Legion, for we are many." ¹⁰ He begged him again and again not to send them out of the region. ¹¹ Now a great herd of pigs was there feeding on the hill, ¹² and they begged him, saying, "Send us into the pigs; let us enter into them." ¹³ So he allowed them; the unclean spirits came out and entered into the pigs, and the herd rushed down the steep hill into the sea, and about two thousand pigs drowned in the sea. ¹⁴ Then those who were feeding the pigs ran away and reported what had happened in the city and in the countryside, and so people went out to see what had happened. ¹⁵ Then they came to Jesus and they saw the demon-possessed man, the one who had been possessed by Legion, sitting there, clothed and in his right mind; and they were afraid. ¹⁶ Those who had seen what happened to the demon-possessed man told them about it in detail, and they also told them about the pigs. ¹⁷ Then they started to beg him to leave their region.

¹⁸ When he was getting into the boat, the demon-possessed man begged him that he might be with him.

¹⁹ But Jesus did not permit him, but said to him, "Go to your house and to your people and tell them what the Lord has done for you, and how he has shown you mercy." ²⁰ So he went away and began to proclaim in the Decapolis the great things that Jesus had done for him, and everyone was amazed.

²¹ Now when Jesus had crossed over again to the other side in the boat, a great crowd gathered around him, as he was beside the sea. ²² Then one of the leaders of the synagogue named Jairus came, and when he saw him, fell at his feet. ²³ He begged again and again, saying, "My little daughter is near death. I beg you, come and lay your hands on her that she may be made well and live." ²⁴ So he went with him, and a great crowd followed him and pressed close around him.

²⁵ Now a woman was there who had a flow of blood for twelve years. ²⁶ She had suffered much from many doctors and had spent everything that she had, but instead of getting better she grew worse. ²⁷ When she had heard the reports about Jesus, she came up behind him in the crowd and touched his cloak. ²⁸ For she said, "If I touch just his clothes, I will be healed." ²⁹ When she touched him, the bleeding stopped, and she felt in her body that she was healed from her affliction.

³⁰ Jesus immediately realized in himself that power had gone out from him. He turned around in the crowd and said, "Who touched my clothes?"

³¹ His disciples said to him, "You see this crowd pressed around you, and you say, 'Who touched me?'"

³² But Jesus looked around to see who had done it. ³³ The woman, knowing what had happened to her, feared and trembled. She came and fell down before him and told him the whole truth. ³⁴ He said to her, "Daughter, your faith has made you well. Go in peace and be healed from your affliction."

³⁵ While he was speaking, some people came from the leader of the synagogue, saying, "Your daughter is dead. Why trouble the teacher any longer?"

³⁶ But when Jesus overheard the message that was spoken, he said to the leader of the synagogue, "Do not be afraid. Just believe." ³⁷ He did not permit anyone to accompany him except Peter, James, and John, the brother of James. ³⁸ They came to the house of the leader of the synagogue and he saw there people making a lot of noise; they were weeping and wailing loudly. ³⁹ When he entered the house, he said to them, "Why are you upset and why do you weep? The child is not dead but sleeps." ⁴⁰ They began to mock

him. But he put them all outside and took the father of the child and the mother and those who were with him, and he went in where the child was. ⁴¹ He took the hand of the child and said to her, "Talitha, koum!" which is translated, "Little girl, I say to you, get up." ⁴² Immediately the child got up and walked (for she was twelve years of age). They were immediately astonished with overwhelming amazement. ⁴³ He strictly ordered them that no one should know about this. Then he told them to give her something to eat.

Chapter 6

¹ He went out from there and came to his hometown, and his disciples followed him. ² When the Sabbath came, he taught in the synagogue. Many people heard him and they were amazed. They said, "Where did he get these teachings?" "What is this wisdom that has been given to him?" "What are these miracles that he does with his hands?" ³ "Is this not the carpenter, the son of Mary and the brother of James and Joses and Judas and Simon? Are his sisters not here with us?" They were offended by Jesus. ^[1]

⁴ Then Jesus said to them, "A prophet is not without honor, except in his hometown and among his own relatives and in his own household." ⁵ He could not do any mighty work, except to lay his hands on a few sick people and heal them. ⁶ He was amazed at their unbelief. Then he went around the villages teaching.

⁷ Then he called the twelve and began to send them out two by two, and he gave them authority over the unclean spirits, ⁸ and instructed them to take nothing for their journey, except a staff—no bread, no bag, and no money in their belts— ⁹ but to wear sandals, and not to wear two tunics. ¹⁰ He said to them, "Whenever you enter a house, remain until you go away from there. ¹¹ If any town will not receive you or listen to you, when you leave that place, shake the dust off your feet as a testimony to them." ¹² They went out and proclaimed that people should repent. ¹³ They cast out many demons, and anointed many sick people with oil and healed them.

¹⁴ King Herod heard this, for Jesus' name had become well known. Some were saying, "John the Baptist has been raised from the dead, and that is why these miraculous powers are at work in him." ¹⁵ Some others said, "He is Elijah." Still others said, "He is a prophet, like one of the prophets in ancient times."

¹⁶ But when Herod heard this he said, "John, whom I beheaded, has been raised."

¹⁷ For Herod sent to have John arrested and he had him bound in prison on account of Herodias (his brother Philip's wife), because he had married her. ¹⁸ For John told Herod, "It is not lawful for you to have your brother's wife." ¹⁹ But Herodias held on to anger against him and wanted to kill him, but she could not, ²⁰ for Herod feared John; he knew that he was a righteous and holy man, and he kept him safe. Listening to him made him greatly perplexed, yet he heard him gladly.

²¹ Then an opportunity came when Herod had his birthday and he made a dinner for his officials and for the commanders and leaders of Galilee. ²² The daughter of Herodias herself came in and danced for them, and she pleased Herod and his dinner guests. The king said to the girl, "Ask me for anything you want and I will give it to you." ²³ He swore to her saying, "Whatever you ask of me, I will give you, up to half of my kingdom."

²⁴ She went out and said to her mother, "What should I ask him for?"

She said, "The head of John the Baptist."

²⁵ She immediately hurried back to the king, and she asked, saying, "I want you to give me, right now, the head of John the Baptist on a wooden platter." ²⁶ Though this deeply grieved the king, he could not refuse her request because of the oath he had made and because of his dinner guests. ²⁷ So the king sent a soldier from his guard and commanded him to bring him John's head. The guard went and beheaded him in the prison. ²⁸ He brought his head on a platter and gave it to the girl, and the girl gave it to her mother. ²⁹ When his disciples heard of this, they came and took his body and placed it in a tomb.

³⁰ The apostles came together with Jesus and told him all that they had done and taught. ³¹ Then he said to them, "Come away by yourselves into a deserted place and rest a while." For many were coming and going, and they did not even have time to eat. ³² So they went away in the boat to a deserted place by themselves. ³³ But they saw them leaving and many recognized them, and they ran there together on foot from all the towns, and they arrived there before them. ³⁴ When they came ashore, he saw a great crowd and he had compassion on them because they were like sheep without a shepherd. So he began to teach them many things.

³⁵ When the hour was late, his disciples came to him and said, "This is a deserted place and the hour is already late. ³⁶ Send them away so that they may go into the nearby countryside and villages to buy something to eat for themselves."

³⁷ But he answered and said to them, "You give them something to eat."

They said to him, "Can we go and buy two hundred denarii worth of bread and give it to them to eat?"

³⁸ He said to them, "How many loaves do you have? Go and see."

When they found out, they said, "Five loaves and two fish." ³⁹ He commanded all the people to sit down in groups upon the green grass. ⁴⁰ They sat down in groups of hundreds and fifties. ⁴¹ He took the five loaves and the two fish, and looking up to heaven he blessed and broke the loaves and gave them to the disciples to set before the people. He also divided the two fish among them all. ⁴² They all ate until they were satisfied. ⁴³ They took up broken pieces of bread, twelve baskets full, and also pieces of the fish. ⁴⁴ There were five thousand men who ate the loaves.

⁴⁵ Immediately he made his disciples get into the boat and go ahead of him to the other side, to Bethsaida, while he sent the crowd away. ⁴⁶ After taking leave of them, he went up the mountain to pray. ⁴⁷ Evening came, and the boat was now in the middle of the sea, and he was alone on land. ⁴⁸ He saw that they were straining against the oars, for the wind was against them. About the fourth watch of the night he came to them, walking on the sea, and he wanted to pass by them. ⁴⁹ But when they saw him walking on the sea, they thought he was a ghost and cried out, ⁵⁰ because they saw him and were troubled. Immediately he spoke to them and said to them, "Be courageous! It is I! Do not be afraid!" ⁵¹ He got into the boat with them, and the wind ceased blowing. They were completely amazed. ⁵² For they had not understood what the loaves meant. Instead, their hearts were hardened.

⁵³ When they had crossed over, they came to land at Gennesaret and anchored the boat. ⁵⁴ When they came out of the boat, the people recognized him immediately, ⁵⁵ and they ran throughout the whole region and began to bring the sick on their mats to wherever they heard he was. ⁵⁶ Wherever he entered into villages, or cities, or into the country, they would put the sick in the marketplaces. They begged him to let them touch the edge of his garment, and as many as touched him were healed.

Footnotes

6:3 ^[1]The man called Joses here is called

Chapter 7

¹ The Pharisees and some of the scribes who had come from Jerusalem gathered around him. ² They saw that some of his disciples ate bread with hands that were unclean, that is, unwashed. ³ (For the Pharisees and all the Jews do not eat unless they wash their hands carefully, because they hold to the tradition of the elders. ⁴ When the Pharisees come from the marketplace, they do not eat unless they bathe themselves, and they hold to many other things they have received, such as the washing of cups, pots, copper vessels, and the couches upon which they eat.) ⁵ The Pharisees and the scribes asked Jesus, "Why do your disciples not walk according to the tradition of the elders, but eat their bread with unclean hands?"

⁶ But he said to them, "Isaiah prophesied well about you hypocrites. As it is written,

'This people honors me with their lips,
but their heart is far from me.

⁷ In vain they worship me,
teaching the commands of men as their doctrines.'

⁸ You abandon the commandment of God and hold on to the tradition of men." ⁹ He also said to them, "How well you reject the commandment of God so you may keep your tradition! ¹⁰ For Moses said, 'Honor your father and your mother,' and, 'He who speaks evil of his father or mother will surely be put to death.' ¹¹ But you say, 'If a man says to his father or mother, "Whatever help you would have received from me is Corban"' (that is to say, 'a Gift'), ¹² then you no longer permit him to do anything for his father or his mother. ¹³ You are making the word of God void by your tradition which you have handed down. And many similar things you do." ¹⁴ He called the crowd again and said to them, "Listen to me, all of you, and understand. ¹⁵ There is nothing from outside of a person that can defile him when it enters into him. It is what comes out of the person that defiles him." ¹⁶^[1]¹⁷ Now when Jesus left the crowd and entered the house, his disciples asked him about the parable. ¹⁸ Jesus said, "Are you also still without understanding? Do you not know that whatever enters into a person from outside cannot defile him, ¹⁹ because it cannot go into his heart, but it goes into his stomach and then passes out into the latrine?" With this statement Jesus declared all foods clean. ²⁰ He said, "It is that which comes out of the person that defiles him. ²¹ For from within a person, out of the heart, proceed evil thoughts, sexual immorality, theft, murder, ²² adultery, coveting, wickedness, deceit, sensuality, envy, slander, pride, folly. ²³ All these evils come from within, and they are what defile a person."

²⁴ He got up from there and went away to the region of Tyre and Sidon. There he went into a house, and he wanted no one to know where he was, yet he could not be hidden. ²⁵ But immediately ^[2] a woman whose little daughter had an unclean spirit heard about him and came and fell down at his feet. ²⁶ Now the woman was a Greek, a Syrophenician by descent. She begged him to cast out the demon from her daughter. ²⁷ He said to her, "Let the children first be fed. For it is not proper to take the children's bread and throw it to the dogs."

²⁸ But she answered and said to him, "Yes, Lord, even the dogs under the table eat the children's crumbs."

²⁹ He said to her, "Because of what you have said, you are free to go. The demon has gone out of your daughter." ³⁰ She went back to her house and found the child lying on the bed, and the demon was gone.

³¹ Then he went out again from the region of Tyre, and went through Sidon to the Sea of Galilee up into the region of the Decapolis. ³² They brought to him someone who was deaf and had difficulty speaking, and they begged him to lay his hand on him. ³³ Then taking him aside away from the crowd privately, he put his fingers into his ears, and then he spit and touched his tongue. ³⁴ Then he looked up to heaven, sighed, and said to him, "Ephphatha," that is to say, "Open!" ³⁵ At once his ears were opened, the bond of his tongue was released, and he began to speak plainly.

³⁶ Jesus ordered them to tell no one. But the more he ordered them, the more abundantly they proclaimed it. ³⁷ They were extremely astonished, saying, "He has done all things well. He even makes the deaf hear and the mute speak."

Footnotes

7:16 ^[1]The best ancient copies do not have verse 16.

7:25 ^[2]Some ancient copies do not have the words,

Chapter 8

¹ In those days, there was again a great crowd, and they had nothing to eat. Jesus called his disciples and said to them, ² "I have compassion on the crowd because they continue to be with me already for three days and have nothing to eat. ³ If I send them away to their home without eating, they may faint on the way. Some of them have come a long way."

⁴ His disciples answered him, "Where can we get enough loaves of bread in such a deserted place to satisfy these people?"

⁵ He asked them, "How many loaves do you have?"

They said, "Seven." ⁶ He commanded the crowd to sit down on the ground. He took the seven loaves, gave thanks, and broke them. He gave them to his disciples to set before them, and they set them before the crowd. ⁷ They also had a few small fish, and after he gave thanks for them, he commanded the disciples to serve these as well. ⁸ They ate and were satisfied, and they picked up the remaining broken pieces, seven large baskets. ⁹ There were about four thousand people. Then he sent them away. ¹⁰ Immediately he got into the boat with his disciples, and they went into the region of Dalmanutha.

¹¹ Then the Pharisees came out and began to argue with him. They sought from him a sign from heaven, to test him. ¹² He sighed deeply in his spirit and said, "Why does this generation seek for a sign? Truly I say to you, no sign will be given to this generation." ¹³ Then he left them, got into a boat again, and went away to the other side.

¹⁴ Now the disciples had forgotten to take bread with them. They had no more than one loaf of bread in the boat. ¹⁵ He instructed them, saying, "Keep watch and be on guard against the yeast of the Pharisees and the yeast of Herod."

¹⁶ The disciples were arguing with one another about having no bread.

¹⁷ When he understood this, he asked them, "Why are you arguing about having no bread? Do you still not see or understand? Do you have hardened hearts? ¹⁸ You have eyes, do you not see? You have ears, do you not hear? Do you not remember? ¹⁹ When I broke the five loaves among the five thousand, how many baskets full of broken pieces of bread did you take up?"

They said to him, "Twelve."

²⁰ "When I broke the seven loaves among the four thousand, how many basketfuls of broken pieces of bread did you take up?"

They said to him, "Seven."

²¹ He said, "Do you not yet understand?"

²² They came to Bethsaida. The people there brought to him a blind man and begged Jesus to touch him.

²³ Jesus took hold of the blind man by the hand and led him out of the village. When he had spit on his eyes and laid his hands on him, he asked him, "Do you see anything?"

²⁴ He looked up, and said, "I see men who look like walking trees."

²⁵ Then he again laid his hands upon his eyes, and the man opened his eyes, his sight was restored, and he saw all things clearly. ²⁶ Jesus sent him away to his home and said, "Do not enter the village."

²⁷ Jesus went out with his disciples into the villages of Caesarea Philippi. On the way he asked his disciples, "Who do the people say that I am?"

²⁸ They answered him and said, "John the Baptist. Others say, 'Elijah,' and others, 'One of the prophets.'"

²⁹ He asked them, "But who do you say that I am?"

Peter said to him, "You are the Christ." ³⁰ Jesus warned them not to tell anyone about him.

³¹ He began to teach them that the Son of Man must suffer many things, and would be rejected by the elders and the chief priests and the scribes, and would be killed, and after three days rise up. ³² He spoke that message openly. Then Peter took him aside and began to rebuke him. ³³ But Jesus turned and looked at his disciples and then he rebuked Peter and said, "Get behind me, Satan! You are not setting your mind on the things of God, but on the things of people." ³⁴ Then he called the crowd and his disciples together, and he said to them, "If anyone wants to follow me, he must deny himself, take up his cross, and follow me. ³⁵ For whoever wants to save his life will lose it, and whoever loses his life for my sake and for the gospel will save it. ³⁶ What does it profit a person to gain the whole world and then forfeit his life? ³⁷ What can a person give in exchange for his life? ³⁸ Whoever is ashamed of me and my words in this adulterous and sinful generation, the Son of Man will be ashamed of him when he comes in the glory of his Father with the holy angels."

Chapter 9

¹ He said to them, "Truly I say to you, there are some of you who are standing here who will not taste death before they see the kingdom of God come with power."

² Six days later, Jesus took Peter and James and John with him up a high mountain, alone by themselves. Then he was transfigured before them. ³ His garments became radiantly brilliant, extremely white, whiter than any bleacher on earth could bleach them. ⁴ Then Elijah with Moses appeared to them, and they were talking with Jesus. ⁵ Peter answered and said to Jesus, "Rabbi, it is good for us to be here, and so let us make three shelters, one for you, one for Moses, and one for Elijah." ⁶ (For he did not know what to say, for they were terrified.)

⁷ A cloud came and overshadowed them. Then a voice came out of the cloud, "This is my beloved Son. Listen to him." ⁸ Suddenly, when they looked around, they no longer saw anyone with them, but only Jesus.

⁹ As they were coming down the mountain, he commanded them to tell no one what they had seen until the Son of Man had risen from the dead. ¹⁰ So they kept the matter to themselves, but they discussed among themselves what "rising from the dead" could mean. ¹¹ They asked him, "Why do the scribes say that Elijah must come first?"

¹² He said to them, "Elijah does come first to restore all things. Why then is it written that the Son of Man must suffer many things and be despised? ¹³ But I say to you that Elijah has come, and they did whatever they wanted to him, just as it is written about him."

¹⁴ When they came to the disciples, they saw a great crowd around them, and scribes were arguing with them. ¹⁵ As soon as they saw Jesus, the whole crowd was amazed and as they ran up to him they greeted him. ¹⁶ He asked his disciples, "What are you arguing with them about?"

¹⁷ Someone in the crowd answered him, "Teacher, I brought my son to you. He has a spirit that makes him unable to speak. ¹⁸ It seizes him and it throws him down, and he foams at the mouth, grinds his teeth, and becomes rigid. I asked your disciples to drive it out of him, but they could not."

¹⁹ He answered them, "Unbelieving generation, how long will I have to stay with you? How long will I bear with you? Bring him to me." ²⁰ They brought the boy to him. When the spirit saw Jesus, it immediately threw him into a convulsion. The boy fell on the ground and foamed at the mouth. ²¹ Jesus asked his father, "For how much time has he been like this?"

The father said, "Since childhood. ²² It has often thrown him into the fire or into the waters and tried to destroy him. If you are able to do anything, have pity on us and help us."

²³ Jesus said to him, "'If you are able'? All things are possible for the one who believes."

²⁴ Immediately the father of the child cried out and said, "I believe! Help my unbelief!"

²⁵ When Jesus saw the crowd running to them, he rebuked the unclean spirit and said, "You mute and deaf spirit, I command you, come out of him, and never enter into him again."

²⁶ It cried out and convulsed the boy greatly and then came out. The boy looked like one who was dead, so that many said, "He is dead." ²⁷ But Jesus took him by the hand and lifted him up, and the boy stood up.

²⁸ When Jesus came into the house, his disciples asked him privately, "Why could we not cast it out?"

²⁹ He said to them, "This kind cannot be cast out except by prayer."

³⁰ They went out from there and passed through Galilee. He did not want anyone to know where they were, ³¹ for he was teaching his disciples. He said to them, "The Son of Man will be given over into the

hands of men, and they will put him to death. When he has been put to death, after three days he will rise again." ³² But they did not understand this statement, and they were afraid to ask him.

³³ Then they came to Capernaum. After he entered the house he asked them, "What were you discussing on the way?" ³⁴ But they were silent. For they had been arguing with one with another on the way about who was the greatest. ³⁵ Sitting down, he called the twelve together and he said to them, "If anyone wants to be first, he must be last of all and servant of all." ³⁶ He took a little child and placed him in their midst. He took him in his arms and said to them, ³⁷ "Whoever receives such a child in my name receives me; whoever receives me does not receive me but the one who sent me."

³⁸ John said to him, "Teacher, we saw someone driving out demons in your name and we stopped him, because he does not follow us."

³⁹ But Jesus said, "Do not stop him, for there is no one who will do a mighty work in my name and can soon afterwards say anything bad about me. ⁴⁰ Whoever is not against us is for us. ⁴¹ Whoever gives you a cup of water to drink in my name because you belong to Christ, truly I say to you, he will not lose his reward. ⁴² Whoever causes one of these little ones who believes in me to stumble, it would be better for him to have a large millstone tied around his neck and be thrown into the sea. ⁴³ If your hand causes you to stumble, cut it off. It is better for you to enter into life maimed than to have two hands and to go into hell, into the unquenchable fire. ⁴⁴^[1]⁴⁵ If your foot causes you to stumble, cut it off. It is better for you to enter into life lame than to have your two feet and be thrown into hell. ⁴⁶^[2]⁴⁷ If your eye causes you to stumble, tear it out. It is better for you to enter into the kingdom of God with one eye than to have two eyes and to be thrown into hell, ⁴⁸ where their worm does not die, and the fire is not put out. ⁴⁹ For everyone will be salted with fire. ⁵⁰ Salt is good, but if the salt has lost its saltiness, how can you make it salty again? Have salt among yourselves, and be at peace with one another."

Footnotes

9:44 ^[1]The best ancient copies do not have this phrase, and verse 44 is not included in the ULB,

9:46 ^[2]The best ancient copies do not have this phrase, and verse 46 is not included in the ULB,

---

Chapter 10

¹ Jesus left that place and went to the region of Judea and to the area beyond the Jordan River, and the crowds came to him again. He was teaching them again, as he was accustomed to do. ² Then Pharisees came to him to test him and asked, "Is it lawful for a husband to divorce his wife?"

³ He answered, "What did Moses command you?"

⁴ They said, "Moses allowed a man to write a certificate of divorce and then to send her away."

⁵ "It was because of your hard hearts that he wrote you this law," Jesus said to them. ⁶ "But from the beginning of creation, 'God made them male and female.'

⁷ 'For this reason
a man will leave his father and mother
and be united to his wife,

⁸ and the two will become one flesh.'

So they are no longer two, but one flesh. ⁹ Therefore what God has joined together, let no man tear apart."

¹⁰ When they were in the house, the disciples asked him again about this. ¹¹ He said to them, "Whoever divorces his wife and marries another woman commits adultery against her. ¹² If she divorces her husband and marries another man, she commits adultery."

¹³ Then they brought their little children to him so that he might touch them, but the disciples rebuked them. ¹⁴ But when Jesus noticed it, he was angry and said to them, "Permit the little children to come to me, and do not forbid them, for the kingdom of God belongs to those who are like them. ¹⁵ Truly I say to you, whoever will not receive the kingdom of God as a little child will definitely not enter it." ¹⁶ Then he took the children into his arms and blessed them as he placed his hands on them.

¹⁷ When he began his journey, a man ran up to him and knelt before him and asked, "Good Teacher, what must I do to inherit eternal life?"

¹⁸ Jesus said, "Why do you call me good? No one is good except God alone. ¹⁹ You know the commandments: 'Do not murder, do not commit adultery, do not steal, do not testify falsely, do not defraud, honor your father and mother.'"

²⁰ The man said, "Teacher, all these things I have obeyed from the time I was a youth."

²¹ Jesus looked at him and loved him. He said to him, "One thing you lack. You must sell all that you have and give it to the poor, and you will have treasure in heaven. Then come, follow me." ²² But because of this statement he looked very sad and he went away sorrowful, because he had many possessions.

²³ Jesus looked around and said to his disciples, "How difficult it is for those who are rich to enter the kingdom of God!" ²⁴ The disciples were astonished at his words. But Jesus said to them again, "Children, how hard it is to enter into the kingdom of God! ²⁵ It is easier for a camel to go through the eye of a needle than for a rich person to enter the kingdom of God."

²⁶ They were greatly astonished and said to each other, "Then who can be saved?"

²⁷ Jesus looked at them and said, "With people it is impossible, but not with God. For all things are possible with God."

²⁸ Peter began to speak to him, "Look, we have left everything and have followed you."

²⁹ Jesus said, "Truly I say to you, there is no one who has left house or brothers or sisters or mother or father or children or lands for my sake and for the gospel ³⁰ who will not receive a hundred times as much now in this age: houses and brothers and sisters and mothers and children and lands, with

persecutions, and in the world to come, eternal life. ³¹ But many who are first will be last, and the last first."

³² They were on the road going up to Jerusalem, and Jesus was going ahead of them. The disciples were amazed, and those who were following behind were afraid. Then Jesus took the twelve aside again and began to tell them what would soon happen to him. ³³ "See, we are going up to Jerusalem, and the Son of Man will be given over to the chief priests and the scribes. They will condemn him to death and give him over to the Gentiles. ³⁴ They will mock him, spit on him, whip him, and put him to death. But after three days he will rise."

³⁵ James and John, the sons of Zebedee, came up to him and said, "Teacher, we want you to do for us whatever we ask you."

³⁶ He said to them, "What do you want me to do for you?"

³⁷ They said, "Allow us to sit with you in your glory, one at your right hand and the other at your left."

³⁸ But Jesus replied to them, "You do not know what you are asking. Are you able to drink the cup which I will drink or be baptized with the baptism with which I will be baptized?"

³⁹ They said to him, "We are able."

Jesus said to them, "The cup that I will drink, you will drink, and with the baptism with which I am baptized, you also will be baptized. ⁴⁰ But who is to sit at my right hand or at my left hand is not mine to give, but it is for those for whom it has been prepared." ⁴¹ When the other ten disciples heard about this, they began to be very angry with James and John. ⁴² Jesus called them to himself and said, "You know those who are considered rulers of the Gentiles dominate them, and their high officials exercise authority over them. ⁴³ But it is not this way among you. Whoever wishes to become great among you must be your servant, ⁴⁴ and whoever wishes to be first among you must be the slave of all. ⁴⁵ For the Son of Man did not come to be served, but to serve, and to give his life as a ransom for many."

⁴⁶ They came to Jericho. As he left Jericho with his disciples and a great crowd, the son of Timaeus, Bartimaeus, a blind beggar, sat by the road. ⁴⁷ When he heard that it was Jesus the Nazarene, he began to shout and to say, "Jesus, Son of David, have mercy on me!"

⁴⁸ Many rebuked the blind man, telling him to be quiet. But he cried out all the more, "Son of David, have mercy on me!"

⁴⁹ Jesus stopped and commanded him to be called. They called the blind man, saying, "Be brave! Get up! He is calling for you." ⁵⁰ He threw aside his coat, sprang up, and came to Jesus.

⁵¹ Jesus answered him and said, "What do you want me to do for you?"

The blind man said, "Rabboni, I want to receive my sight."

⁵² Then Jesus said to him, "Go. Your faith has healed you." Immediately he could see again, and he followed him on the road.

Chapter 11

¹ Now as they came to Jerusalem, they were close to Bethphage and Bethany at the Mount of Olives, and Jesus sent out two of his disciples ² and said to them, "Go into the village opposite us. As soon as you enter it, you will find a colt that has never been ridden. Untie it and bring it to me. ³ If anyone says to you, 'Why are you doing this?' you should say, 'The Lord has need of it and will immediately send it back here.'"

⁴ They went away and found a colt tied at a door outside in the street, and they untied it. ⁵ Some people were standing there and said to them, "What are you doing, untying that colt?" ⁶ They spoke to them as Jesus told them, and the people let them go their way. ⁷ They brought the colt to Jesus and threw their cloaks on it, and he sat on it. ⁸ Many people spread their garments on the road, and others spread branches they had cut from the fields. ⁹ Those who went before him and those who followed shouted,

"Hosanna! Blessed is the one
who comes in the name of the Lord.

¹⁰ Blessed is the coming kingdom of our father David!
Hosanna in the highest!"

¹¹ Then Jesus entered into Jerusalem and went into the temple and looked around at everything. Now the time being late, he went out to Bethany with the twelve. ¹² The next day while they were going out from Bethany, he was hungry. ¹³ Seeing from far away a fig tree that had leaves, he went to see if he could find any fruit on it, and when he came to it, he found nothing but leaves, for it was not the season for figs. ¹⁴ He spoke to it, "No one will ever eat fruit from you again." And his disciples heard it.

¹⁵ They came to Jerusalem, and he entered the temple and began to cast out the sellers and the buyers in the temple. He turned over the tables of the money changers and the seats of those who sold pigeons. ¹⁶ He did not allow anyone to carry anything through the temple that could be sold. ¹⁷ He taught them and said, "Is it not written,

'My house will be called
a house of prayer for all the nations?'

But you have made it a den of robbers."

¹⁸ The chief priests and the scribes heard what he had said, and they looked for a way to destroy him. For they feared him because the entire crowd was amazed at his teaching. ¹⁹ When evening came, they left the city.

²⁰ As they walked by in the morning, they saw the fig tree withered away to its roots. ²¹ Peter remembered and said, "Rabbi, look! The fig tree you cursed has withered away."

²² Jesus answered them, "Have faith in God. ²³ Truly I say to you that if anyone says to this mountain, 'Get up and cast yourself into the sea,' and if he does not doubt in his heart but believes that what he said will happen, that is what God will do. ²⁴ Therefore I say to you: Everything you pray and ask for, believe that you received it, and it will be yours. ²⁵ When you stand and pray, you must forgive whatever you have against anyone, so that your Father who is in heaven will also forgive you your trespasses." ²⁶[1]

²⁷ They came to Jerusalem again. As Jesus was walking in the temple, the chief priests, the scribes, and the elders came to him. ²⁸ They said to him, "By what authority do you do these things, and who gave you the authority to do them?"

²⁹ Jesus said to them, "I will ask you one question. Tell me and I will tell you by what authority I do these things. ³⁰ The baptism of John, was it from heaven or from men? Answer me." ³¹ They discussed between themselves and argued and said, "If we say, 'From heaven,' he will say, 'Why then did you not believe him?' ³² But if we say, 'From men,' ... ." They were afraid of the people, for everyone was convinced that John was a prophet. ³³ Then they answered Jesus and said, "We do not know."

Then Jesus said to them, "Neither will I tell you by what authority I do these things."

Footnotes

11:26 ^[1]The best ancient copies of Mark do not have this sentence:

Chapter 12

¹ Then Jesus began to teach them in parables. He said, "A man planted a vineyard, put a hedge around it, and dug a pit for a winepress. He built a watchtower and then leased the vineyard to vine growers. Then he went away on a journey. ² At the right time, he sent a servant to the vine growers to receive from them some of the fruit of the vineyard. ³ But they took him, beat him, and sent him away empty-handed. ⁴ Again he sent to them another servant, and they wounded him in the head and treated him shamefully. ⁵ He sent yet another, and this one they killed. They treated many others in the same way, beating some and killing others. ⁶ He had still one more person to send, a beloved son. He was the last one he sent to them. He said, 'They will respect my son.'

⁷ "But the vine growers said to one another, 'This is the heir. Come, let us kill him, and the inheritance will be ours.' ⁸ They seized him, killed him, and threw him out of the vineyard. ⁹ Therefore, what will the owner of the vineyard do? He will come and destroy the vine growers and will give the vineyard to others.

¹⁰ Have you not read this scripture?

'The stone which the builders rejected
has been made the cornerstone.

¹¹ This was from the Lord,
and it is marvelous in our eyes.'"

¹² After this the Jewish leaders sought a way to arrest Jesus because they understood that he spoke the parable against them. But they were afraid of the crowd. So they left him and went away.

¹³ Then they sent some of the Pharisees and the Herodians to him to trap him with words. ¹⁴ When they came, they said to him, "Teacher, what people think is not a concern to you because you do not show partiality to anyone. You truly teach the way of God. Is it lawful to pay taxes to Caesar or not? Should we pay or not?"

¹⁵ But Jesus knew their hypocrisy and said to them, "Why do you test me? Bring me a denarius so I can look at it." ¹⁶ They brought one to Jesus. He said to them, "Whose likeness and inscription is this?"

They said, "Caesar's."

¹⁷ Jesus said, "Give to Caesar the things that are Caesar's, and to God the things that are God's." They marveled at him.

¹⁸ Then Sadducees, who say there is no resurrection, came to him. They asked him, saying, ¹⁹ "Teacher, Moses wrote for us, 'If a man's brother dies and leaves a wife behind him, but had no child, the man should take the brother's wife, and raise up children for his brother.' ²⁰ There were seven brothers; the first took a wife and then died, having no children. ²¹ Then the second took her and died, leaving no child, and the third in the same way. ²² The seven left no children. Last of all, the woman also died. ²³ In the resurrection, when they rise again, whose wife will she be? For all seven brothers had her as their wife."

²⁴ Jesus said, "Is this not the reason you are mistaken, because you do not know the scriptures nor the power of God? ²⁵ For when they rise from the dead, they neither marry nor are given in marriage, but they are like angels in heaven. ²⁶ But concerning the dead that are raised, have you not read in the book of Moses, in the account about the bush, how God spoke to him and said, 'I am the God of Abraham and the God of Isaac and the God of Jacob'? ²⁷ He is not the God of the dead, but of the living. You are quite mistaken."

²⁸ One of the scribes came and heard their discussion; he saw that Jesus answered them well. He asked him, "What commandment is the most important of all?"

²⁹ Jesus answered, "The most important is, 'Hear, Israel, the Lord our God, the Lord is one. ³⁰ You must love the Lord your God with all your heart, with all your soul, with all your mind, and with all your strength.' ³¹ The second commandment is this, 'You must love your neighbor as yourself.' There is no other greater commandment than these."

32 The scribe said, "Good, Teacher! You have truly said that God is one, and that there is no other besides him. **33** To love him with all the heart and with all the understanding and with all the strength, and to love one's neighbor as oneself is even more than all burnt offerings and sacrifices."

34 When Jesus saw that he had given a wise answer, he said to him, "You are not far from the kingdom of God." After that, no one dared to ask Jesus any more questions.

35 While Jesus was teaching in the temple courts, he said, "How is it that the scribes say the Christ is the son of David? **36** David himself, in the Holy Spirit, said,

'The Lord said to my Lord,
"Sit at my right hand
until I put your enemies under your feet.'"

37 David himself calls him 'Lord,' so how can the Christ be David's son?" The large crowd gladly listened to him.

38 In his teaching Jesus said, "Beware of the scribes, who like to walk in long robes and be greeted in the marketplaces, **39** and have the most important seats in the synagogues and the places of honor at feasts.

40 They also devour widows' houses, and they pray long prayers for people to see. These men will receive greater condemnation."

41 Then Jesus sat down across from an offering box in the temple area; he was watching people as they dropped their money into the box. Many rich people put in large amounts of money. **42** Then a poor widow came and put in two mites, worth about a penny. **43** He called his disciples and said to them, "Truly I say to you, this poor widow has put in more than all of them who contributed to the offering box. **44** For all of them gave out of their abundance. But this widow, out of her poverty, put in all of the money which she had to live on."

Chapter 13

¹ As Jesus was walking away from the temple, one of his disciples said to him, "Teacher, look at the wonderful stones and wonderful buildings!"

² Jesus said to him, "Do you see these great buildings? Not one stone will be left on another which will not be torn down."

³ As he sat on the Mount of Olives opposite the temple, Peter, James, John, and Andrew asked him privately, ⁴ "Tell us, when will these things happen? What will be the sign when all these things are about to happen?"

⁵ Jesus began to say to them, "Be careful that no one leads you astray. ⁶ Many will come in my name and say, 'I am he,' and they will lead many astray. ⁷ When you hear of wars and rumors of wars, do not be frightened; these things must happen, but the end is not yet. ⁸ For nation will rise against nation, and kingdom against kingdom. There will be earthquakes in many places, and famines. These are the beginnings of birth pains.

⁹ "Be on your guard. They will give you over to councils, and you will be beaten in synagogues. You will stand before both governors and kings for my sake, as a testimony to them. ¹⁰ But the gospel must first be proclaimed to all the nations. ¹¹ When they arrest you and hand you over, do not worry about what you should say. For in that hour, what you should say will be given to you; it will not be you who speak, but the Holy Spirit. ¹² Brother will deliver up brother to death, and a father his child. Children will rise up against their parents and cause them to be put to death. ¹³ You will be hated by everyone because of my name. But whoever endures to the end, that person will be saved.

¹⁴ "When you see the abomination of desolation standing where it should not be standing," (let the reader understand) "let those who are in Judea flee to the mountains, ¹⁵ let him who is on the housetop not go down into the house or take anything out of it, ¹⁶ and let him who is in the field not return to take his cloak. ¹⁷ But woe to those who are pregnant and to those who are nursing infants in those days! ¹⁸ Pray that it might not occur in the winter. ¹⁹ For those will be days of great tribulation, such as has not been from the beginning of creation, which God created, until now, no, nor ever will be again. ²⁰ Unless the Lord had shortened the days, no flesh would be saved. But for the sake of the elect, those whom he chose, he cut short the days. ²¹ Then if anyone says to you, 'Look, here is the Christ!' or 'Look, there he is!' do not believe it. ²² For false Christs and false prophets will appear and will give signs and wonders so as to deceive, if possible, even the elect. ²³ Be on guard! I have told you all these things ahead of time.

²⁴ "But after the tribulation of those days,

'the sun will be darkened,
the moon will not give its light,

²⁵ the stars will fall from the sky,
and the powers that are in the heavens
will be shaken.'

²⁶ Then they will see the Son of Man coming in the clouds with great power and glory. ²⁷ Then he will send his angels and he will gather together his elect from the four winds, from the ends of the earth to the ends of the sky.

²⁸ Learn a lesson from the fig tree. As soon as the branch becomes tender and puts out its leaves, you know that summer is near. ²⁹ So also, when you see these things happening, recognize that he is near, close to the gates. ³⁰ Truly I say to you, this generation will not pass away until all of these things occur. ³¹ Heaven and earth will pass away, but my words will never pass away. ³² But concerning that day or that hour, no one knows, not even the angels in heaven, nor the Son, but the Father.

³³ "Be alert! Watch, because you do not know what time it is. ³⁴ It is like a man who goes on a journey —he leaves his house and puts his servants in charge of the house, each one with his work, and he commands the doorkeeper to stay alert. ³⁵ Therefore stay alert because you do not know when the master of the house will come home; it could be in the evening, at midnight, when the rooster crows, or in the

morning. ³⁶ If he comes suddenly, do not let him find you sleeping. ³⁷ What I say to you I say to everyone: Watch!"

Footnotes

13:33 ^[1]Some ancient copies of the Greek text read:

Chapter 14

¹ It was now two days before the Passover and the Festival of Unleavened Bread. The chief priests and the scribes were seeking ways to stealthily arrest Jesus and then kill him. ² For they were saying, "Not during the festival, so that a riot does not arise among the people."

³ While Jesus was in Bethany in the house of Simon the leper, as he was reclining at the table, a woman came to him having an alabaster jar of very expensive perfume, which was pure nard. She broke the jar and poured the nard on his head. ⁴ But there were some who were angry. They spoke among themselves and said, "What is the reason for the waste of this perfume?" ⁵ This perfume could have been sold for more than three hundred denarii, and given to the poor." Then they scolded her.

⁶ But Jesus said, "Leave her alone. Why are you troubling her? She has done a beautiful thing for me. ⁷ You always have the poor with you, and whenever you desire you can do good to them, but you will not always have me. ⁸ She has done what she could. She has anointed my body for burial. ⁹ Truly I say to you, wherever the gospel is preached in the whole world, what this woman has done will be spoken of, in memory of her."

¹⁰ Then Judas Iscariot, one of the twelve, went away to the chief priests so that he might give him over to them. ¹¹ When the chief priests heard it, they were glad and promised to give him money. He began looking for an opportunity to give him over to them.

¹² On the first day of unleavened bread, when they sacrificed the Passover lamb, his disciples said to him, "Where do you want us to go to prepare, so you may eat the Passover meal?"

¹³ He sent two of his disciples and said to them, "Go into the city, and a man bearing a pitcher of water will meet you. Follow him. ¹⁴ Where he enters a house, follow him in and say to the owner of that house, 'The Teacher says, "Where is my guest room where I will eat the Passover with my disciples?'" ¹⁵ He will show you a large furnished upper room that is ready. Make the preparations for us there." ¹⁶ The disciples left and went to the city. They found everything as he had said to them, and they prepared the Passover meal.

¹⁷ When it was evening, he came with the twelve. ¹⁸ As they were lying down at the table and eating, Jesus said, "Truly I say to you, one of you eating with me will betray me."

¹⁹ They were all very sorrowful, and one by one they said to him, "Surely not I?"

²⁰ Jesus answered and said to them, "It is one of the twelve, the one now dipping bread with me in the bowl. ²¹ For the Son of Man will go as it is written about him. But woe to that man through whom the Son of Man is betrayed! It would have been better for him if he had not been born."

²² As they were eating, Jesus took bread, blessed it, and broke it. He gave it to them and said, "Take this. This is my body." ²³ He took a cup, gave thanks, and gave it to them, and they all drank from it. ²⁴ He said to them, "This is my blood of the covenant, the blood that is poured out for many. ²⁵ Truly I say to you, I will not drink again of this fruit of the vine until that day when I drink it new in the kingdom of God."

²⁶ When they had sung a hymn, they went out to the Mount of Olives. ²⁷ Jesus said to them, "All of you will fall away, for it is written,

'I will strike the shepherd
and the sheep will be scattered.'

²⁸ But after I am raised up, I will go ahead of you into Galilee."

²⁹ Peter said to him, "Even if all fall away, I will not."

³⁰ Jesus said to him, "Truly I say to you, today—yes, this very night—before the rooster crows twice you will deny me three times."

31 But Peter said emphatically, "If I must die with you, I will not deny you." They all made the same promise.

32 They came to the place called Gethsemane, and Jesus said to his disciples, "Sit here while I pray." **33** He took Peter, James, and John with him and began to be distressed and deeply troubled. **34** He said to them, "My soul is deeply grieved, even to the point of death. Remain here and watch." **35** Going a little farther, Jesus fell to the ground and prayed that if it were possible the hour might pass from him. **36** He said, "Abba, Father, all things are possible with you. Remove this cup from me. But not my will, but yours." **37** He came back and found them sleeping, and he said to Peter, "Simon, are you asleep? Could you not watch for one hour? **38** Watch and pray that you do not enter into temptation. The spirit indeed is willing, but the flesh is weak." **39** Again he went away and prayed, and he used the same words. **40** When he came back again, he found them sleeping, for their eyes were heavy. They did not know what to say to him. **41** He came the third time and said to them, "Are you still sleeping and taking your rest? Enough! The hour has come. Look! The Son of Man is being betrayed into the hands of sinners. **42** Get up; let us go. Look, the one who is betraying me is near."

43 While he was still speaking, Judas, one of the twelve, arrived, and a large crowd was with him with swords and clubs, from the chief priests, the scribes, and the elders. **44** Now his betrayer had given them a sign, saying, "The one I kiss is the man. Seize him and lead him away under guard." **45** When Judas arrived, immediately he came up to Jesus and said, "Rabbi," and he kissed him. **46** Then they laid hands on him and seized him. **47** But one of them who stood by drew his sword and struck the servant of the high priest and cut off his ear.

48 Jesus said to them, "Do you come out as against a robber, with swords and clubs, to arrest me? **49** When I was daily with you and I was teaching in the temple, you did not arrest me. But this was done that the scriptures might be fulfilled." **50** All those with Jesus left him and ran away.

51 A young man, wearing only a linen garment that was wrapped around him, was following Jesus. When the men seized him, **52** he left the linen garment and ran away naked.

53 They led Jesus to the high priest. There were gathered with him all the chief priests, the elders, and the scribes. **54** Now Peter followed him from a distance, as far as the courtyard of the high priest. He sat among the officers, warming himself near the fire. **55** Now the chief priests and the entire Jewish council were seeking testimony against Jesus so they might put him to death. But they did not find any. **56** For many brought false testimony against him, but even their testimony did not agree. **57** Some stood up and brought false testimony against him; they said, **58** "We heard him say, 'I will destroy this temple made with hands, and in three days I will build another made without hands.'" **59** Yet even their testimony did not agree.

60 The high priest stood up among them and asked Jesus, "Have you no answer? What is it these men testify against you?" **61** But he was silent and answered nothing. Again the high priest questioned him and said, "Are you the Christ, the Son of the Blessed One?"

62 Jesus said, "I am;

and you will see the Son of Man
when he sits at the right hand of power
and comes with the clouds of heaven."

63 The high priest tore his garments and said, "Do we still need witnesses? **64** You have heard the blasphemy. What is your decision?" They all condemned him as one who deserved death.

65 Some began to spit on him and to cover his face and strike him with their fists and say to him, "Prophecy!" The officers took him and beat him.

66 While Peter was below in the courtyard, one of the servant girls of the high priest came to him. **67** She saw Peter warming himself, and she looked closely at him and said, "You were also with the Nazarene, Jesus."

68 But he denied it, saying, "I neither know nor understand what you are talking about." Then he went out into the gateway. And the rooster crowed. ^[1]

69 But the servant girl saw him and began to say again to those who stood there, "This man is one of them!"

70 But he denied it again. After a little while those who stood there were saying to Peter, "Surely you are one of them, for you also are a Galilean."

71 But he began to put himself under curses and to swear, "I do not know this man you are talking about."

72 The rooster immediately crowed a second time. Then Peter remembered the words that Jesus had said to him: "Before the rooster crows twice, you will deny me three times," and he broke down and wept.

Footnotes

14:68 ^[1]Some ancient copies do not have,

Chapter 15

¹ Early in the morning, the chief priests, with the elders and scribes and the entire Jewish council consulted together. Then they bound Jesus and led him away. They handed him over to Pilate. ² Pilate asked him, "Are you the King of the Jews?"

He answered him, "You say so." ³ The chief priests were accusing him of many things.

⁴ Pilate again asked him, "Do you give no answer? See how many things they are accusing you of!" ⁵ But Jesus no longer answered Pilate, and that amazed him.

⁶ Now at the time of the festival, Pilate usually released to them one prisoner, a prisoner they requested.

⁷ There was a man called Barabbas in prison with the rebels who had committed murder during the rebellion. ⁸ The crowd came to Pilate and began to ask him to do for them as he had done in the past. ⁹ Pilate answered them and said, "Do you want me to release to you the King of the Jews?" ¹⁰ For he knew that it was because of envy that the chief priests had handed Jesus over to him. ¹¹ But the chief priests stirred up the crowd to cry out that Barabbas should be released instead. ¹² Pilate answered them again and said, "What then should I do with the King of the Jews?"

¹³ They shouted again, "Crucify him!"

¹⁴ Pilate said to them, "What evil has he done?"

But they shouted more and more, "Crucify him." ¹⁵ Pilate wanted to satisfy the crowd, so he released Barabbas to them. He scourged Jesus and then handed him over to be crucified.

¹⁶ The soldiers led him inside the courtyard (which is the government headquarters), and they called together the whole company of soldiers. ¹⁷ They put a purple robe on Jesus, and they twisted together a crown of thorns and put it on him. ¹⁸ They began to salute him and say, "Hail, King of the Jews!" ¹⁹ They were striking his head with a reed staff and spitting on him. They went to their knees and they bowed down before him. ²⁰ When they had mocked him, they took off of him the purple robe and put his own garments on him, and then led him out to crucify him. ²¹ A certain man, Simon of Cyrene, was coming in from the country (he was the father of Alexander and Rufus), and they forced him to carry his cross.

²² The soldiers brought Jesus to the place called Golgotha (which is translated "Place of a Skull"). ²³ They offered him wine mixed with myrrh, but he did not drink it. ²⁴ They crucified him and divided up his garments by casting lots to determine what piece each soldier would take. ²⁵ It was the third hour when they crucified him. ²⁶ On a sign they wrote the charge against him, "The king of the Jews." ²⁷ With him they crucified two robbers, one on the right of him and one on his left. ²⁸^[1]²⁹ Those who passed by insulted him, shaking their heads and saying, "Aha! You who would destroy the temple and rebuild it in three days, ³⁰ save yourself and come down from the cross!"

³¹ In the same way the chief priests were mocking him with each other, along with the scribes, and said, "He saved others, but he cannot save himself. ³² Let the Christ, the King of Israel, come down now from the cross, that we may see and believe." Those who were crucified with him also insulted him.

³³ At the sixth hour, darkness came over the whole land until the ninth hour. ³⁴ At the ninth hour Jesus cried out with a loud voice, "Eloi, Eloi, lama sabachthani?" which is interpreted, "My God, my God, why have you abandoned me?" ³⁵ Some of those standing by heard his words and said, "Look, he is calling for Elijah."

³⁶ Someone ran, put sour wine on a sponge, put it on a reed staff, and gave it to him to drink. The man said, "Let us see if Elijah comes to take him down." ³⁷ Then Jesus cried out with a loud voice and died.

³⁸ The curtain of the temple was split in two from the top to the bottom. ³⁹ When the centurion who stood and faced Jesus saw that he had died in this way, he said, "Truly this man was the Son of God." ⁴⁰ There were also women who looked on from a distance. Among them were Mary Magdalene, Mary (the mother of James the younger and of Joses), ^[2] and Salome. ⁴¹ When he was in Galilee they followed him and served him. Many other women also came up with him to Jerusalem.

⁴² When evening had come, because it was the Day of Preparation, that is, the day before the Sabbath, ⁴³ Joseph of Arimathea came there. He was a respected member of the council who was waiting for the kingdom of God. He boldly went in to Pilate and asked for the body of Jesus. ⁴⁴ Pilate was amazed that Jesus was already dead; he called the centurion and asked him if Jesus was dead. ⁴⁵ When Pilate learned from the centurion that Jesus was dead, he gave the body to Joseph. ⁴⁶ Joseph had bought a linen cloth. He took him down from the cross, wrapped him in the linen cloth, and laid him in a tomb that had been cut out of a rock. Then he rolled a stone against the entrance of the tomb. ⁴⁷ Mary Magdalene and Mary the mother of Jesus saw the place where Jesus was buried.

Footnotes

15:28 ^[1]The best ancient copies do not have Mark 15:28,

15:40 ^[2]The man called

Chapter 16

1 When the Sabbath day was over, Mary Magdalene, Mary the mother of James, and Salome bought spices that they might come and anoint Jesus' body. **2** Very early on the first day of the week, they went to the tomb when the sun had come up. **3** They were saying to one another, "Who will roll away the stone for us from the entrance to the tomb?" **4** When they looked up, they saw that the stone had been rolled away, for it was very large. **5** They entered the tomb and saw a young man dressed in a white robe, sitting on the right side, and they were alarmed.

6 He said to them, "Do not be alarmed. You seek Jesus, the Nazarene, who was crucified. He is risen! He is not here. Look at the place where they had laid him. **7** But go, tell his disciples and Peter, 'He is going ahead of you to Galilee. There you will see him, just as he told you.'"

8 They went out and ran from the tomb; they were trembling and amazed. They said nothing to anyone because they were so afraid. **9**^[1] [Early on the first day of the week, after he arose, he appeared first to Mary Magdalene, from whom he had cast out seven demons. **10** She went and told those who were with him, while they were mourning and weeping. **11** They heard that he was alive and that he had been seen by her, but they did not believe.

12 After these things he appeared in a different form to two of them as they were walking out into the country. **13** They went back and told the rest, but they did not believe them.

14 Jesus later appeared to the eleven as they were reclining at the table, and he rebuked them for their unbelief and hardness of heart, because they did not believe those who saw him after he rose from the dead. **15** He said to them, "Go into all the world, and preach the gospel to the entire creation. **16** He who believes and is baptized will be saved, and he who does not believe will be condemned. **17** These signs will go with those who believe: In my name they will cast out demons. They will speak in new languages. **18** They will pick up snakes with their hands, and if they drink anything deadly, it will not hurt them. They will lay hands on the sick, and they will get well."

19 After the Lord Jesus had spoken to them, he was taken up into heaven and sat down at the right hand of God. **20** The disciples left and preached everywhere, while the Lord worked with them and confirmed the word by the signs that went with them.] ^[2]

Footnotes

16:9 ^[1]The best ancient copies do not have Mark 16:9-20.

16:20 ^[2]See the note on Mark 16:9.
